

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Khuddakanikāye

Vimānavatthu-aṭṭhakathā

Ganthārambhakathā

Mahākāruṇikaṃ **nāthaṃ**, ñeyyasāgarapāraguṃ;
Vande nipuṇagambhīra-vicitranayadesanaṃ.

Vijjācaraṇasampannā, yena niyyanti lokato;
Vande tamuttamaṃ **dhammaṃ**, sammāsambuddhapūjitaṃ.

Sīlādiguṇasampanno, ʃhito maggaphalesu yo;
Vande **ariyasaṅghaṃ** taṃ, puññakkhettaṃ anuttaraṃ.

Vandanājanitaṃ puññaṃ, iti yaṃ ratanattaye;
Hatantarāyo sabbattha, hutvāhaṃ tassa tejasā.

Devatāhi kataṃ puññaṃ, yaṃ yaṃ purimajātisu;
Tassa tassa vimānādi-phalasangāhātibhedato.

Pucchāvasena yā tāsāṃ, vissajjanavasena ca;
Pavattā desanā kamma-phalapaccakkhakarīnī.

Vimānavatthu icceva, nāmena vasino pure;
Yaṃ khuddakanikāyasmaṃ, saṅgāyimsu mahesayo.

Tassāhamavalambitvā, porāṇaṭṭhakathānayaṃ;
Tattha tattha nidānāni, vibhāvento visesato.

Suvisuddhaṃ asaṃkiṇṇaṃ, nipuṇatthavinicchayaṃ;
Mahāvihāravāsīnaṃ, samayaṃ avilomayaṃ.

Yathābalaṃ karissāmi, atthasaṃvaṇṇanaṃ subhaṃ;
Sakkaccaṃ bhāsato taṃ me, nisāmayatha sādhavoti.

Tattha **vimānānī**ti viṣiṭṭhamānāni devatānaṃ kīḷānivāsaṭṭhānāni. Tāni hi tāsāṃ sucaritakammānubhāvanibbattāni yojanikadviyojanikādipamāṇavisesayuttatāya, nānāratanasamujjalāni vicittavaṇṇasaṅgāhānāni sobhāṭṭisayayogena visesato mānānīyatāya ca “vimānānī”ti vuccanti. Vimānānaṃ vatthu kāraṇaṃ etissāti **vimānavatthu**, “pīṭhaṃ te sovaṇṇamaya”ntiādinayappavattā desanā. Nidassanamattañcetaṃ tāsāṃ devatānaṃ rūpabhogaparivārādisampattiyo taṃnibbattakakammañca nissāya imissā desanāya pavattattā. Vipākamukhena vā kammantaramānassa kāraṇabhāvato **vimānavatthū**ti veditabbaṃ.

Tayidaṃ kena bhāsitaṃ, kattha bhāsitaṃ, kadā bhāsitaṃ, kasmā ca bhāsitanti? Vuccate – idaṃhi vimānavatthu duvidhena pavattaṃ – pucchāvasena vissajjanavasena ca. Tattha vissajjanagāthā tāhi tāhi devatāhi bhāsītā, pucchāgāthā pana kāci bhagavatā bhāsītā, kāci sakkādīhi, kāci sāvakehi therehi.

Tatthāpi yebhuyyena yo so kappānaṃ sataśaṣṣādhikaṃ ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ buddhassa bhagavato aggasāvakaḥbhāvāya puññañāṇasambhāre sambharanto anukkamena sāvakaḥpāramiyo pūretvā, chaḷabhiññācatuḥpaṭiśambhidādiguṇavisesaparivāraśa, sakalassa sāvakaḥpāramiñāṇassa matthakaṃ patto dutiye aggasāvakaḥḥāne ḥhito iddhiṃantesu ca bhagavatā etadagge ḥḥapito āyasmā mahāṃoggallāno, tena bhāśitā.

Bhāśantena ca paḥḥamaṃ tāva lokahitāya devacārikaṃ carantena devaloke devatānaṃ pucchāvasena puna tato manussalokaṃ āgantvā manussānaṃ puññaphalassa paccakkhakaḥḥanaḥḥaṃ pucchaṃ vissajjanañca ekajjhaṃ katvā bhagavato pavedetvā bhikkhūnaṃ bhāśitā, sakkena pucchāvasena, devatāhi tassa vissajjanavasena bhāśitāpi mahāṃoggallānattherassa bhāśitā eva. Evaṃ bhagavatā therehi ca devatāhi ca pucchāvasena, devatāhi tassā vissajjanavasena ca tattha tattha bhāśitā pacchā dhammavinayaṃ saṅgāyantehi dhammasaṅgāhakehi ekato katvā “vimānavatthu” icceva saṅgahaṃ āropitā. Ayaṃ tāvettha “kena bhāśita” ntiādīnaṃ padānaṃ saṅkhepato sādḥāraṇato ca vissajjana.

Vitthāro pana “kena bhāśita” nti padassa anomadassissa bhagavato pādāmūle kataḥḥanidhānato paḥḥhāya mahātherassa āgamañiyapaḥḥipadā kathetabbā, sā pana āgamaḥḥhakathāsu tattha tattha vitthāritāti tattha āgatanayeneva veditabbā. Asādḥāraṇato “kattha bhāśita” ntiādīnaṃ padānaṃ vissajjana tassa tassa vimānassa atthavañṇanāyeneva āgamissati.

Apare pana bhañanti – ekadivasaṃ āyasmato mahāṃoggallānassa rahogataśa paḥḥiśallīnaśa evaṃ cetaso parivātakko udapādi “etarahi kho manussā asatipi vatthusampattiyā khetḥḥasampattiyā attano ca cittapasādasampattiyā tāni tāni puññāni katvā devaloke nibbattā uḷārasampattiṃ paccanubhonti, yaṃnūnāhaṃ devacārikaṃ caranto tā devatā kāyasakkhiṃ katvā tāhi yathūpacitaṃ puññaṃ yathādḥigatañca puññaphalaṃ kathāpetvā tamatthaṃ bhagavato āroceyyaṃ. Evaṃ me satthā gaganatale puñṇacandaṃ uḥḥhāpento viya manussānaṃ kammaphalaṃ paccakkhato dassento appakānaṃpi kāraṇaṃ āyatanagatāya saddḥāya vasena uḷāraphalataṃ vibḥāvento taṃ taṃ vimānavatthuṃ aḥḥhuppattiṃ katvā mahatiṃ dhammadesanaṃ pavattessati, sā hoti bahujaṇassa atthāya hitāya sukhāya devamanussāna” nti. So āśanā vuḥḥhahitvā rattadupaḥḥḥaṃ nivāsetvā aparaṃ rattadupaḥḥḥaṃ ekaṃsaṃ katvā samantato jātiḥḥiṅgulikadhāra vijjulatā viya sañjḥāpabhānurañjito viya ca jaṅgamo añjanagirisikharo, bhagavantaṃ upasaṅkamtivā abhivādetvā ekamantaṃ nisinno attano adhippāyaṃ ārocetvā bhagavatā anuññāto uḥḥhāyāśanā bhagavantaṃ abhivādetvā padakkhiṇaṃ katvā abhiññāpādakaṃ catutthajjḥānaṃ samāpajjitvā, tato vuḥḥhāya iddhibalena taṅkḥāṇaññeva tāvatimsabhavanaṃ gantvā tattha tattha tāhi tāhi devatāhi yathūpacitaṃ puññakammaṃ pucchi, tassa tā kathesuṃ. Tato manussalokaṃ āgantvā taṃ sabbhaṃ tattha pavattitaniyāmeneva bhagavato ārocesi, taṃ samanuñño satthā ahośi. Iccetaṃ aḥḥhuppattiṃ katvā sampattapariśāya vitthārena dhammaṃ desesīti.

Taṃ panetaṃ vimānavatthu vinayaḥḥiḥḥakaṃ suttantaḥḥiḥḥakaṃ abhidhammaḥḥiḥḥakanti tīśu ḥḥiḥḥakesu suttantaḥḥiḥḥakapariyāpannaṃ, dīghanikāyo majjḥhimanikāyo saṃyuttanikāyo aṅguttaranikāyo khuddakanikāyoti pañcasu nikāyesu khuddakanikāyapariyāpannaṃ, suttaṃ geyyaṃ veyyākaraṇaṃ gāthā udānaṃ itivuttakaṃ jāḥḥakaṃ abbḥḥutadhammaṃ vedallanti navasu sāśanaṅgesu gāthāsaṅgahaṃ.

“Dvāsīti buddhato gaṇḥḥiṃ, dve śaśasāni bhikkhuto;
Caturāsīti śaśasāni, ye me dhammā pavattino” ti. (theragā. 1027) –

Evaṃ dhammaḥḥaḥḥḥāgārikaṇa paḥḥiññātesu caturāsītiyā dhammakḥḥhandśaśaśesesu katipayaḥḥammakḥḥhandśaśaṅgahaṃ. Vaggato ḥḥiḥḥavaggo cittalatāvaggo ḥḥariḥḥhattakavaggo mañjīḥḥhakavaggo mahāraḥḥhavaggo ḥḥāyāsivaggo sunikkḥittavaggoti satta vaggā. Vatthuto ḥḥaḥḥame vadge sattaraśa vatthūni, dutiye ekādāśa, tatiye daśa, catutthe dvādāśa, pañcāme catuddāśa, chaḥḥḥe daśa, sattāme ekādāśāti antaraḥḥimānānaṃ aggaḥḥaṇe pañcāsīti, gaḥḥaṇe pana tevīśasataṃ vatthūni, gāthāto pana diyaḥḥḥaśaśaḥḥagāthā. Tassa vaggesu ḥḥiḥḥavaggo ādi, vatthūśu sovañṇaḥḥiḥḥavathu ādi, tassāpi “**ḥḥiḥḥaṃ**

te sovaṇṇamaya’’nti gāthā ādi.

1. Itthivimānaṃ

1. Piṭhavaggo

1. Paṭhamapiṭhavimānavañṇanā

Tattha paṭhamavatthussa ayaṃ aṭṭhuppatti – bhagavati sāvattthiyaṃ viharante jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme raññā pasenadinā kosalena buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa sattāhaṃ asadisadāne pavattite tadanurūpena anāthapiṇḍikena mahāseṭṭhinā tayo divase, tathā visākhāya mahāupāsikāya mahādāne dinne asadisadānassa pavatti sakalajambudīpe pākaṭā ahoṣi. Atha mahājano tattha tattha kathaṃ samuṭṭhāpesi “kiṃ nu kho evaṃ uḷāravibhavapariccāgeneva dānaṃ mahapphalataraṃ bhavissati, udāhu attano vibhavānurūpapariccāgenāpi’’ti. Bhikkhū taṃ kathaṃ sutvā bhagavato ārocesuṃ. Bhagavā “na, bhikkhave, deyyadhammasampattiyāva dānaṃ mahapphalataraṃ bhavissati, atha kho cittapasādasampattiyā ca khettasampattiyā ca, tasmā kuṇḍakamuṭṭhimattampi pilotikāmmattampi tiṇapaṇṇasanthāramattampi pūtimuttaharītakammattampi vippasannena cetasā dakkhiṇeyyapuggale patiṭṭhāpitāṃ, tampi mahapphalataraṃ bhavissati mahājutikaṃ mahāvipphāra’’nti āha. Tathā hi vuttaṃ sakkena devānamindena –

‘‘Natthi citte pasannamhi, appikā nāma dakkhiṇā;
Tathāgate vā sambuddhe, atha vā tassa sāvake’’ti. (vi. va. 804);

Sā panesā kathā sakalajambudīpe vitthārikā ahoṣi. Manussā samaṇabrāhmaṇakapaṇaddhikavaṇṇibbakayācakānaṃ yathāvibhavaṃ dānāni denti, gehaṅgaṇe pānīyaṃ upaṭṭhapenti, dvārakoṭṭhakesu āsanāni ṭhapenti. Tena ca samayena aññataro piṇḍapātacāriko thero pāsādikena abhikkantena paṭikkantena ālokiteṇa vilokiteṇa samiñjiteṇa pasāriteṇa okkhittacakkhu iriyāpathasampanno piṇḍāya caranto upakaṭṭhe kāle aññataraṃ gehaṃ sampāpuṇi. Tatthe kā kuladhītā saddhā pasannā therāṃ passitvā sañjātagāravabahumānā uḷārapītisomanassaṃ uppādetvā gehaṃ pavesetvā pañcapatiṭṭhitena vanditvā attano piṭhaṃ paññāpetvā tassa upari pītakaṃ maṭṭhavatthaṃ attharivā adāsi. Atha there tattha nisinne “idaṃ mayhaṃ uttamaṃ puññakkhettaṃ upaṭṭhita’’nti pasannacittā yathāvibhavaṃ āhārena parivisi, bījaniṅga gahetvā bīji. So thero katabhattakicco āsanadānabhojanadānādipaṭisaṃyuttaṃ dhammiṃ kathaṃ kathetvā pakkāmi. Sā itthī taṃ attano dānaṃ tañca dhammakathaṃ paccavekkhantī pītiyā niraṇṭaraṃ phuṭṭhasarīrā hutvā taṃ piṭhampi therassa adāsi.

Tato aparena samayena aññatarena rogena phuṭṭhā kālaṃ katvā tāvatimsabhavane dvādasayojanike kanakavimāne nibbatti. Accharāsahassaṃ cassā parivāro ahoṣi, piṭhadānānubhāvena cassā yojaniko kanakapallaṅko nibbatti ākāśacārī sīghajavo upari kūṭāgārasaṅṭhāno, tena taṃ “piṭhavimāna’’nti vuccati. Tañhi suvaṇṇavaṇṇaṃ vatthaṃ attharivā dinnattā kammaṣarikkhataṃ vibhāventāṃ suvaṇṇamayaṃ ahoṣi, pītivegassa balavabhāvena sīghajavaṃ, dakkhiṇeyyassa cittarucivasena dinnattā yathārucigāmi, pasādasampattiyā uḷāratāya sabbasova pāsādikāṃ sobhātisayayuttañca ahoṣi.

Athekasmiṃ ussavadvase devatāsu yathāsakaṃ dibbānubhāvena uyyānakīḷanattaṃ nandanavaṇṇaṃ gacchantīsu sā devatā dibbavatthanivatthā dibbābharaṇavibhūsitā accharāsahassaparivārā sakabhavanā nikkhamitvā taṃ piṭhavimānaṃ abhiruyha mahatiyā deviddhiyā mahantena sirisobhaggena samantato cando viya sūriyo viya ca obhāsenti uyyānaṃ gacchati. Tena ca samayena āyasmā mahāmoggallāno heṭṭhā vuttanayeneva devacārikaṃ caranto tāvatimsabhavanāṃ upagato tassā devatāya avidūre attānaṃ dassesi. Atha sā devatā taṃ disvā samuppannalavapasādagāravā sahasā pallaṅkato oruyha therāṃ upasankamitvā pañcapatiṭṭhitena vanditvā dasanakhasamodhānasamujjalaṃ añjalim paggayha namassamānā aṭṭhāsi. Thero kiñcāpi tāya aññehi ca sattehi yathūpacitaṃ kusalākusalaṃ attano

yathākammūpagaññānubhāvena hatthatale ṭhapitaāmalakam viya paññābalabhedena paccakkhato passati, tathāpi yasmā devatānaṃ upapattisamanantameva “kuto nu kho ahaṃ cavivā idhūpapannā, kiṃ nu kho kusalakammaṃ katvā imaṃ sampattiṃ paṭilabhāmi”ti atītabhavaṃ yathūpacitañca kammaṃ uddissa yebhuyyena dhammatāsiddhā upadhāraṇā, tassā ca yāthāvato ñāṇaṃ uppajjati, tasmā tāya devatāya katakammaṃ kathāpetvā sadevakassa lokassa kammaphalaṃ paccakkhaṃ kātukāmo –

1. “Pīṭhaṃ te sovaṇṇamayam ulāraṃ, manojavam gacchati yenakāmaṃ;
Alānkate malyadhare suvatthe, obhāsasi vijjurivabbha kūṭaṃ.
2. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
3. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve,
Manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā,
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. āha –
4. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”.
5. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, abbhāgatānāsanakaṃ adāsiṃ;
Abhivādayiṃ añjalikaṃ akāsiṃ, yathānubhāvañca adāsi dānaṃ.
6. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
7. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

1. Tattha **pīṭhanti** yaṃkiñci tādisaṃ dārukhandhampi āpaṇampi balikaraṇapīṭhampi vettāsanampi masārakādivisesanāmaṃ dārumayādiāsanampi vuccati. Tathā hi “pādapīṭhaṃ pādakathalika”nti (mahāva. 209; cūlava. 75) ettha pādaṭṭhapanayoggaṃ pīṭhādikaṃ dārukhandhaṃ vuccati, “pīṭhasappi”ti (mi. pa. 5.3.1) ettha hatthena gahaṇayoggaṃ. “Pīṭhikā”ti pana ekaccesu janapadesu desavohārena āpaṇaṃ. “Bhūtapīṭhikā devakulapīṭhikā”ti ettha devatānaṃ balikaraṇaṭṭhānabhūtaṃ pīṭhaṃ. “Bhaddapīṭha”nti ettha vettalatādīhi upari vītaṃ āsanaṃ, yaṃ sandhāya vuttaṃ “bhaddapīṭhaṃ upānaya”ti. “Supaññattaṃ mañcapīṭhaṃ. Mañcaṃ vā pīṭhaṃ vā kārayamānenā”ti (pāci. 522) ca ādīsu masārakādibhedam dārumayādiāsanam. Idha pana pallaṅkākārasaṅgṭhitaṃ devatāya puññānubhāvābhiniṅgṭhitaṃ yojanikaṃ kanakavimānaṃ veditabbaṃ.

Teti te-saddo “na te sukhaṃ pajānanti, ye na passanti nandana”ntiādīsu (saṃ. ni. 1.11, 226) ta-saddassa vasena paccatabhuvacane āgato. “Namo te purisājañña, namo te purisuttama (dī. ni. 3.278; su. ni. 549). Namo te buddha vīratthū”ti (saṃ. ni. 1.90) ca ādīsu tumha-saddassa vasena sampadāne, tuyhanti attho. “Kiṃ te diṭṭhaṃ kinti te sutam. Upadhī te samatikkantā, āsavā te padālītā”ti (ma. ni. 2.400; su. ni. 551) ca ādīsu karaṇe. “Kiṃ te vataṃ kiṃ pana brahmacariya”ntiādīsu (vi. va. 1251; jā. 1.10.92) sāmiatthe. Idhāpi sāmiatthe daṭṭhabbo. Tavāti hi attho.

Sovaṇṇamayanti ettha suvaṇṇa-saddo “suvaṇṇe dubbaṇṇe sugate duggate”ti (ma. ni. 1.148) ca “suvaṇṇatā susaratā”ti (khu. pā. 8.11) ca evamādīsu chavisampattiyaṃ āgato. “Kākaṃ suvaṇṇā parivārayanti”tiādīsu (jā. 1.1.77) garuḷe. “Suvaṇṇavaṇṇo kañcanasannibhattaco”tiādīsu (dī. ni. 3.200) jātarūpe. Idhāpi jātarūpe eva daṭṭhabbo. Tañhi buddhānaṃ samānavaṇṇatāya sobhano vaṇṇo etassāti suvaṇṇanti vuccati. Suvaṇṇameva sovaṇṇaṃ yathā “vekataṃ vesama”nti ca. Maya-saddo ca

“anuññātaṭṭapaṭiññātā, tevijjā mayamasmubho”tiādīsu (su. ni. 599; ma. ni. 2.455) asmadatthe āgato. “Mayaṃ nissāya hemāya, jātamaṇḍo darī subhā”ti ettha paññattiyāṃ. “Manomayā pītibhakkhā sayampabhā”tiādīsu (dī. ni. 1.39; 3.38) nibbattiatthe, bāhirena paccayena vinā manasāva nibbattāti manomayāti vuttā. “Yaṃnūnāhaṃ sāmaṃ cikkhallaṃ madditvā sabbamattikāmayāṃ kuṭīkaṃ kareyya”ntiādīsu (pārā. 84) vikāratthe. “Dānamayaṃ sīlamaya”ntiādīsu (dī. ni. 3.305) padapūraṇamatte. Idhāpi vikāratthe, padapūraṇamatte vā daṭṭhabbo. Yadā hi suvaṇṇena nibbattaṃ sovaṇṇamayanti ayamattho, tadā suvaṇṇassa vikāro sovaṇṇamayanti vikāratthe maya-saddo daṭṭhabbo, “nibbattiatthe”tipi vattuṃ vaṭṭatiyeva. Yadā pana suvaṇṇena nibbattaṃ sovaṇṇanti ayamattho, tadā sovaṇṇameva sovaṇṇamayanti padapūraṇamatte maya-saddo daṭṭhabbo.

Uḷāranti pañītampi seṭṭhampi mahantampi. Uḷāra-saddo hi “pubbenāparam uḷāraṃ visesaṃ adhigacchatī”tiādīsu (saṃ. ni. 5.376) pañīte āgato. “Uḷārāya khalu bhavaṃ vacchāyano samaṇaṃ gotamaṃ pasamsāya pasamsatī”tiādīsu (ma. ni. 1.288) seṭṭhe. “Uḷārabhogā uḷārayasā oḷārika”nti ca ādīsu (dha. sa. 894, 896; ma. ni. 1.244) mahante. Tampi ca vimānaṃ manuññabhāvena upabhuñjantānaṃ atittikaraṇatthena pañītaṃ, samantapāsādikatādinā pasamsitatāya seṭṭhaṃ, pamāṇamahantatāya ca mahagghatāya ca mahantaṃ, tīhipi atthehi uḷāramevāti vuttaṃ uḷāranti.

Manojavanti ettha **manoti** cittaṃ. Yadi pi mano-saddo sabbesampi kusalākusalābyākatacittānaṃ sādharmaṇavācī, “manojava”nti pana vuttatā yattha katthaci āramaṇe pavattanakassa kiriyamayacittassa vasena veditabbaṃ. Tasmā manaso viya javo etassāti manojavaṃ yathā oṭṭhamukhoti, ativiya sīghagamananti attho. Mano hi lahuparivattitāya atidūrepi visaye khaṇeṇeva nipatati, tenāha bhagavā – “nāhaṃ, bhikkhave, aññaṃ ekadhammampi samanupassāmi yaṃ evaṃ lahuparivattaṃ, yathayidaṃ, bhikkhave, citta”nti (a. ni. 1.48) “dūraṅgamaṃ ekacara”nti (dha. pa. 37) ca. **Gacchatī** tassā devatāya vasanavimānato uyyānaṃ uddissa ākāseṇa gacchati.

Yenakāmanti ettha kāma-saddo “kāma hi citrā madhurā manoramā, virūparūpena mathenti citta”ntiādīsu (su. ni. 50; theragā. 787) manāpiye rūpādivisaye āgato. “Chando kāmo rāgo kāmo”tiādīsu (vibha. 564; mahāni. 1; cūḷani. 8 ajitamāṇavapucchāniddeṣa) chandarāge. “Kilesakāmo kāmupādāna”ntiādīsu (dha. sa. 1219; mahāni. 2) sabbasmiṃ lobhe. “Attakāmapāricariyāya vaṇṇaṃ bhāseyyā”tiādīsu (pārā. 291) gāmadhamme. “Santettha tayo kulaputtā attakāmarūpā viharanti”tiādīsu (ma. ni. 1.325; mahāva. 466) hitacchande. “Attādhīno aparādhīno bhujisso yenakāmaṃgamo”tiādīsu (dī. ni. 1.221; ma. ni. 1.426) seribhāve. Idhāpi seribhāve eva daṭṭhabbo, tasmā **yenakāmanti** yathāruci, devatāya icchānurūpanti attho.

Alaṅkateti alaṅkatagatte, nānāvidharaṃsijālasamujjalavividharatanavijjotitehi hatthūpagapādūpagādibhedehi saṭṭhisakaṭabhāraparimāṇehi dibbālānkārehi vibhūsitasarīreti attho. Sambodhane cetāṃ ekavacanaṃ. **Malyadhareti** kapparukkhapāricchattakasantānakalatādisambhavehi, suvisuddhacāmīkaravividharatanamayapattakiñjakkhakesarehi, samantato vijjotamānavipphurantakiraṇanikararucirehi dibbakusumehi sumaṇḍitakesahatthāditāya mālābhārinī. **Suvattheti** kappalatānibbattānaṃ, nānāviraḅgavaṇṇavisesānaṃ suparisuddhabhāsuraṇṇapabhānaṃ nivāsanuttariyapaṭicchadādīnaṃ dibbavatthānaṃ vasena sundaravatthe. **Obhāsasīti** vijjotasi. **Vijjurivāti** vijjulatā viya. **Abbhakūṭanti** valāhakasikhare. Bhummatthe hi etaṃ upayogavacanaṃ. **Obhāsasīti** vā antogadhahetuattavacanaṃ, obhāsasīti attho. Imasmiṃ pakkhe “abbhakūṭa”nti upayogatthe eva upayogavacanaṃ daṭṭhabbaṃ.

Ayañhettha attho – yathā nāma sañjhāpabhānurañjitaṃ rattavalāhakasikharaṃ pakatiyāpi obhāsamānaṃ samantato vijjotamānā vijjulatā niccharantī visesato obhāseti, evamevaṃ suparisuddhatapanīyamayaṃ nānāratanasamujjalaṃ pakatipabhassaraṃ imaṃ vimānaṃ tvam sabbālānkārehi vibhūsitā sabbaso vijjotayantīhi attano sarīrappabhāhi vatthābharaṇobhāsehi ca visesato obhāsasīti.

Ettha hi “pīṭha”nti nidassetabbavacanametam, “abbhakūṭa”nti nidassanavacanam. Tathā “te”ti nidassetabbavacanam. Tañhi “pīṭha”nti idam apekkhitvā sāmivacanena vuttampi “alaṅkate malyadhare suvatthe obhāsasī”ti imāni padāni apekkhitvā paccattavasena pariṇamati, tasmā “tva”nti vuttam hoti. “Vijjurivā”ti nidassanavacanam. “Obhāsasī”ti idam dvinnampi upameyyupamānānam sambandhadassanam. “Obhāsasī”ti hi idam “tva”nti padam apekkhitvā majjhimapurisavasena vuttam, “pīṭha”nti idam apekkhitvā paṭhamapurisavasena pariṇamati. Ca-saddo cettha luttaniddiṭṭho daṭṭhabbo. “Gacchati yenakāmam obhāsasī”ti ca “vijjulatobhāsitaṃ abbhakūṭaṃ viyā”ti paccattavasena cetam upayogavacanam pariṇamati. Tathā “pīṭha”nti visesitabbavacanametam, “te sovaṇṇamayam uḷāra”ntiādi tassa visesanam.

Nanu ca “sovaṇṇamaya”nti vatvā suvaṇṇassa aggalohatāya seṭṭhabhāvato dibbassa ca idhāhippetattā “uḷāra”nti na vattabbanti? Na, kiñci visesasabbhāvato. Yatheva hi manussaparibhogasuvaṇṇavikatito rasavidham seṭṭham suvisuddham, tato ākaruppanam, tato yaṃkiñci dibbam seṭṭham, evam dibbasuvaṇṇepi cāmikaram, cāmikarato satakumbham, satakumbhato jambunadam, jambunadato siṅḡisuvaṇṇam. Tañhi sabbaseṭṭham. Tenāha sakko devānamindo –

“Mutto muttehi saha purāṇajaṭilehi, vippamutto vippamuttehi;
Siṅḡinikkhasavaṇṇo, rājagaham pāvīsi bhagavā”ti. (mahāva. 58);

Tasmā “sovaṇṇamaya”nti vatvāpi “uḷāra”nti vuttam. Atha vā “uḷāra”nti idam na tassa seṭṭhapaṇītabhāvameva sandhāya vuttam, atha kho mahantabhāvampīti vuttovāyamatto. Ettha ca “pīṭha”ntiādi phalassa kamma sarikkhatādassanam. Tatthāpi “sovaṇṇamaya”nti iminā tassa vimānassa vatthusampadam dasseti, “uḷāra”nti iminā sobhātisayasampadam, “manojava”nti iminā gamanasampadam. “Gacchati yenakāma”nti iminā siṅḡhajavatāya pīṭhasampattibhāvasampadam dasseti.

Atha vā “sovaṇṇamaya”nti iminā tassa paṇītabhāvam dasseti, “uḷāra”nti iminā vepullamahattam. “Manojava”nti iminā ānubhāvamahattam. “Gacchati yenakāma”nti iminā vihārasukhattam dasseti. “Sovaṇṇamaya”nti vā iminā tassa abhirūpatam vaṇṇapokkharatañca dasseti, “uḷāra”nti iminā dassanīyatam pāsādikatañca dasseti, “manojava”nti iminā siṅḡhasampadam, “gacchati yenakāma”nti iminā katthaci appaṭihatacāratam dasseti.

Atha vā tam vimānam yassa puñṇakammassa nissandaphalam, tassa alobhanissandatāya sovaṇṇamayam, adosanissandatāya uḷāram, amohanissandatāya manojavam gacchati yenakāmam. Tathā tassa kammassa saddhānissandabhāvena sovaṇṇamayam, pañṇānissandabhāvena uḷāram, vīriyanissandabhāvena manojavam, samādhinissandabhāvena gacchati yenakāmam. Saddhāsamādhinissandabhāvena vā sovaṇṇamayam, samādhipañṇānissandabhāvena uḷāram, samādhi vīriyanissandabhāvena manojavam, samādhisatinissandabhāvena gacchati yenakāmanti veditabbam.

Tattha yathā “pīṭha”ntiādi vimānasampattidassanavasena tassā devatāya puñṇaphalavibhavasampattikittanam, evam “alaṅkate”tiādi attabhāvasampattidassanavasena puñṇaphalavibhavasampattikittanam. Yathā hi susikkhitasippācariyaviracitopi rattasuvaṇṇālaṅkāro vividharaṃsijālasamujjalamaṇiratanakhacito eva sobhati, na kevalo, evam sabbaṅgasampanno caturassasobhanopi attabhāvo sumaṇḍitapasādhitova sobhati, na kevalo. Tenassā “alaṅkate”tiādinā āharimam sobhāvisesam dasseti, “obhāsasī”ti iminā anāharimam. Tathā purimena vattamānapaccayanimittam sobhātisayam dasseti, pacchimena atītapaccayanimittam. Purimena vā tassā upabhogavattusampadam dasseti, pacchimena upabhuñjanakavattusampadam.

Etthāha “kiṃ pana tam vimānam yuttavāham, udāhu ayuttavāha”nti? Yadi pi devaloke rathavimānāni yuttavāhānīpi honti “sahassayuttam ājañṇaratha”nti (saṃ. ni. 1.264) ādivacanato, te pana devaputtā eva kiccakaraṅakāle vāharūpena attānam dassenti yathā erāvaṇo devaputto kīḷanakāle

hatthirūpena. Idam pana aññañca edisaṃ ayuttavāhaṃ daṭṭhabbam.

Yadi evaṃ kiṃ tassa vimānassa abhantarā vāyodhātu gamane visesapaccayo, udāhu bāhirāti? Abhantarāti gahetabbam. Yathā hi candavimānasūriyavimānādīnaṃ desantaragamane tadupajīvīnaṃ sattānaṃ sādharmaṇakammanibbattaṃ ativiya sīghajavaṃ mahantaṃ vāyumaṇḍalaṃ tāni pelentaṃ pavatteti, na evaṃ taṃ peletvā pavattenti bāhirā vāyodhātu atthi. Yathā ca pana cakkaratanaṃ antosamuṭṭhitāya vāyodhātuyā vasena pavattati. Na hi tassa candavimānādīnaṃ viya bāhirā vāyodhātu peletvā pavattikā atthi rañño cakkavattissa cittavasena “pavattatu bhavaṃ cakkaratana”ntiādivacanasamanantarameva pavattanato, evaṃ tassā devatāya cittavasena attasannissitāya vāyodhātuyā gacchatīti veditabbam. Tena vuttaṃ “manojavaṃ gacchati yena kāma”nti.

2. Evaṃ paṭhamagāthāya tassā devatāya puññaphalasampattiṃ kittetvā idāni tassā kāraṇabhūtaṃ puññasampadaṃ vibhāvetuṃ “**kena tetādiso vaṇṇo**”tiādi gāthādvayaṃ vuttaṃ. Tattha **kenāti** kiṃ-saddo “kiṃ rājā yo lokaṃ na rakkhati, kiṃ nu kho nāma tumhe maṃ vattaṃ maññathā”tiādīsu (pārā. 424) garaṇe āgato. “Yaṃkiñci rūpaṃ atītānāgatapaccuppanna”ntiādīsu (ma. ni. 1.244; saṃ. ni. 3.59) aniyame. “Kiṃ sūda vittaṃ purisassa seṭṭha”ntiādīsu (su. ni. 183; saṃ. ni. 1.73) pucchāyaṃ. Idhāpi pucchāyameva daṭṭhabbo. “Kenā”ti ca hetuatthe kāraṇavacanaṃ, kena hetunāti attho. **Teti** tava. **Etādisoti** ediso, etarahi yathādissamānoti attho. **Vaṇṇoti** vaṇṇa-saddo “kadā saññūḷhā pana te, gahapati, ime samaṇassa gotamassa vaṇṇā”tiādīsu (ma. ni. 2.77) guṇe āgato. “Anekaṇḍāyena buddhassa vaṇṇaṃ bhāsati, dhammassa vaṇṇaṃ bhāsati, saṅghassa vaṇṇaṃ bhāsati”tiādīsu (dī. ni. 1.4) thutiyāṃ. “Atha kena nu vaṇṇena, gandhathenoti vuccati”tiādīsu (saṃ. ni. 1.234; jā. 1.6.116) kāraṇe. “Tayo pattassa vaṇṇā”tiādīsu (pārā. 602) pamāṇe. “Cattārome, bho gotama, vaṇṇā”tiādīsu (dī. ni. 3.115; ma. ni. 2.379-380) jātiyaṃ. “Mahantaṃ hatthirājavaṇṇaṃ abhinimminivā”tiādīsu saṅghāne. “Suvaṇṇavaṇṇosi bhagavā, susukkadāṭhosi vīriyavā”tiādīsu (ma. ni. 2.399; su. ni. 553) chavivaṇṇe. Idhāpi chavivaṇṇe eva daṭṭhabbo. Ayañhettha attho – kena kīdisena puññavisesena hetubhūtena devate, tava etādiso evaṃvidho dvādasayojanāni pharaṇakappabho sarīravaṇṇo jātoti?

Kena te idha mijjhatīti kena puññātisayena te idha imasmiṃ ṭhāne idāni tayi labbhamānaṃ uḷāraṃ sucaritaphalaṃ ijjhati nipphajjati. **Uppajantīti** nibbattanti, avicchedavasena uparūpari vattantīti attho. **Bhogāti** paribhuñjitabbaṭṭhena “bhogā”ti laddhanāmā vatthābharaṇādivittūpakāraṇavisesā. **Yeti** sāmāññena aniyamaniddeso, **kecīti** pakārabhedam āmasitvā aniyamaniddeso, ubhayaṇāpi pañītapañītatārādibhede tattha labbhamāne tādise bhoge anavasesato byāpetvā saṅgaṇhāti. Anavasesabyāpako hi ayaṃ niddeso yathā “ye kecī saṅkhārā”ti. **Manaso piyāti** manasā piyāyitabbā, manāpiyāti attho.

Ettha ca “etādiso vaṇṇo”ti iminā heṭṭhā vuttavisesā tassā devatāya attabhāvapariyāpannā vaṇṇasampadā dassitā. “Bhogā”ti iminā upabhogaparibhogavatthubhūtā dibbarūpasaddagandharasaphoṭṭhabbhedā kāmaguṇasampadā. “Manaso piyā”ti iminā tesam rūpādīnaṃ iṭṭhakantamanāpatā. “Idha mijjhatī”ti iminā pana dibbaāyuvaṇṇayasasukhaādhipateyyasampadā dassitā. “Ye kecī manaso piyā”ti iminā yāni “so aññe deve dasahi ṭhānehi adhiggaṇhāti dibbena āyunā dibbena vaṇṇena dibbena sukkena dibbena yasena dibbena ādhipateyyena dibbehi rūpehi dibbehi saddehi dibbehi gandhehi dibbehi rasehi dibbehi phoṭṭhabbehi”ti (saṃ. ni. 4.341) sutte āgatāni dasa ṭhānāni. Tesam idha anavasesato saṅgaho dassitoti veditabbo.

3. **Pucchāmīti** pañhaṃ karomi, nātumicchāmīti attho. Kāmañcetam “kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati. Kimāsi puññaṃ, kenāsi evaṃ jalitānubhāvā”ti ca kiṃ-saddaggaṇeṇeva atthantarassa asambhavato pucchāvasena gāthāttayaṃ vuttanti viññāyati. Pucchāvisesabhāvāñāpanattham pana “pucchāmī”ti vuttaṃ. Ayañhi pucchā aditṭhajotana tāva na hoti edisassa atthassa mahātherassa aditṭhabhāvābhāvato, vimaticchedanāpi na hoti sabbaso samugghātitasamsayattā, anumati pucchāpi na hoti “taṃ kiṃ maññasi rājāññā”tiādīsu (dī. ni. 2.413) viya anumati gahaṇākārena appavattattā,

kathetukamyatāpucchāpi na hoti tassā devatāya kathetukamyatāvasena therena apucchitattā. Visesena pana diṭṭhasaṃsandanāti veditabbā. Svāyamattho heṭṭhā aṭṭhuppattikathāyaṃ “thero kiñcāpi”tiadinā vibhāvito eva. **Tanti** tvaṃ. Tayidaṃ pubbāparāpekkhaṃ, pubbāpekkhatāya upayogekavacanāṃ, parāpekkhatāya pana paccattekavacanāṃ daṭṭhabbaṃ.

Devīti ettha deva-saddo “imāni te deva caturāsīti nagarasahassāni kusavatīrājadhānipamukhāni, ettha, deva, chandaṃ karohi jīvite apekkha”nti ca ādisu (dī. ni. 2.266) sammutidevavasena āgato, “tassa devātidevassa, sāsanaṃ sabbadassino”tiādīsu visuddhidevavasena. Visuddhidevānañhi bhagavato atidevabhāve vutte itaresaṃ vutto eva hotīti. “Cātumahārājikā devā dīghāyukā vaṇṇavanto sukhabahulā”tiādīsu (dī. ni. 3.337) upapattidevavasena. Idhāpi upapattidevavaseneva veditabbo. Padatthato pana – dibbati attano puññiddhiyā kīlati laḷati pañcahi kāmagaṇehi ramati, atha vā heṭṭhā vuttanayena jotati obhāsati, ākāsena vimānena ca gacchatīti devī. “Tvaṃ devī”ti sambodhane cetam ekavacanāṃ. **Mahānubhāveti** uḷarappabhāve, so panassānubhāvo heṭṭhā dvīhi gāthāhi dassitoyeva.

Manussabhūtāti ettha manassa ussannatāya manussā, satisūrabhāvabrahmacariyayogyatādiguṇavasena upacitamānasā ukkaṭṭhaguṇacittā. Ke pana te? Jambudīpavāsino sattavisesā. Tenāha bhagavā –

“Tīhi, bhikkhave, ṭhānehi jambudīpakā manussā uttarakuruke manusse adhiggaṇhanti deve ca tāvatimse. Katamehi tīhi? Sūrā, satimanto, idha brahmacariyavāso”ti (a. ni. 9.21).

Tathā hi buddhā bhagavanto paccekabuddhā aggasāvakā mahāsāvakā cakkavattino aññe ca mahānubhāvā sattā ettheva uppajjanti. Tehi samānarūpādītāya pana saddhiṃ parittadīpavāsīhi itaramahādīpavāsīnopi “manussā”tveva paññāyimsūti eke.

Apare pana bhaṇanti – lobhādīhi alobhādīhi ca sahitassa manassa ussannatāya manussā. Ye hi sattā manussajātikā, tesu visesato lobhādayo alobhādayo ca ussannā, te lobhādiussannatāya apāyamaggaṃ, alobhādiussannatāya sugatimaggaṃ nibbānagāmmimaggaṇca pūrenti, tasmā lobhādīhi alobhādīhi ca sahitassa manassa ussannatāya parittadīpavāsīhi saddhiṃ catumahādīpavāsino sattavisesā “manussā”ti vuccantīti.

Lokiyā pana “manuno apaccabhāvena manussā”ti vadanti. Manu nāma paṭhamakappiko lokamariyādāya ādibhūto hitāhitavidhāyako sattānaṃ pituṭṭhāniyo, yo sāsane “mahāsammato”ti vuccati. Paccakkhato paramparāya ca tassa ovādānūsānīyaṃ ṭhitā sattā puttasadisatāya “manussā”ti vuccanti. Tato eva hi te māṇavā “manujā”ti ca voharīyanti. Manussesu bhūtā jātā, manussabhāvaṃ vā pattāti manussabhūtā.

Kimakāsi puññanti kiṃ dānasīlādippabhedesu kīdisaṃ pujaḅhāvaphalanibbattanato, yattha sayam uppannaṃ, taṃ santānaṃ punāti visodhetīti ca “puñña”nti laddhanāmaṃ sucariṭaṃ kusalakammaṃ akāsi, upacini nibbattesīti attho. **Jalitānubhāvāti** sabbaso vijjotamānapuññiddhikā.

Kasmā panettha “manussabhūtā kimakāsi puñña”nti vuttaṃ, kiṃ aññāsu gatīsu puññakiriyā natthīti? No natthi. Yasmā nirayepi nāma kāmāvacarakusalacittapavatti kadāci labbhateva, kimaṅgaṃ panaññattha, nanu avocumhā “diṭṭhasaṃsandānaṃ pucchā”ti. Tasmā mahāthero manussattabhāve ṭhatvā puññakammaṃ katvā uppannaṃ taṃ disvā bhūtatthavasena pucchanto “manussabhūtā kimakāsi puñña”nti avoca.

Atha vā aññāsu gatīsu ekantasukhatāya ekantadukkhatāya dukkhabahulatāya ca puññakiriyāya okāso na sulabharūpo sappurisūpanissayādipaccayasamavāyassa sudullabhabhāvato. Kadāci uppajjamānopi yathāvuttakāraṇena uḷāro vipulo na ca hoti, manussagatiyaṃ pana sukhabahulatāya puññakiriyāya okāso sulabharūpo sappurisūpanissayādipaccayasamavāyassa yebhuyyena

sulabhabhāvato. Yañca tattha dukkhaṃ uppajjati, tampi visesato puññakiriyaṃ upanissayo hoti. Dukkūpanissayaṃ hi saddhāti. Yathā hi ayoghanena satthake nipphādiyamāne tassa ekantato na aggimhi tāpanaṃ udakena vā temaṇaṃ chedanakiriyaṃ samatthāya visesapaccayo, tāpetvā pana pamāṇayogato udakateṇaṃ tassā visesapaccayo, evameva sattasantānassa ekantadukkhasamaṅgitā dukkhabahulatā ekantasukhasamaṅgitā ca puññakiriyaṃ na visesapaccayo hoti. Sati pana dukkhasantāpane pamāṇayogato sukhūpabrūhane ca laddhūpanissayaṃ puññakiriyaṃ uppajjati, uppajjamānā ca mahājutikā mahāvippahāraṃ paṭipakkhachedanasamatthā ca hoti, tasmā manussabhāvo puññakiriyaṃ visesapaccayo. Tena vuttaṃ “manussabhūtā kimakāsi puñña”nti. Sesaṃ suviññeyyameva.

4. Evaṃ pana therena pucchitā sā devatā pañhaṃ vissajjesi. Tamatthaṃ dassetuṃ “**sā devatā attamanā**”ti gāthā vuttā. Kena panāyaṃ gāthā vuttā? Dhammasaṅgāhakehi. Tattha **sāti** yā pubbe “pucchāmi taṃ devi mahānubhāve”ti vuttā, sā. **Devatāti** devaputtopi brahmāpi devadhītāpi vuccati. “Atha kho aññatarā devatā abhikkantāya rattiyā abhikkantavaṇṇā”tiādīsu (saṃ. ni. 1.1; khu. pā. 5.1) hi devaputto “devatā”ti vutto devoyeva devatāti katvā. Tathā “tā devatā sattasatā uḷārā, brahmavimānā abhinikkhamitvā”tiādīsu brahmāno.

“Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā”ti. (vi. va. 75) –

Ādīsu devadhītā. Idhāpi devadhītā eva daṭṭhabbā. **Attamanāti** tuṭṭhamanā pītisomanassehi gahitamanā. Pītisomanassasahagatañhi cittaṃ domanassassa anokāsato tehi taṃ sakaṃ katvā gahitaṃ viya hoti. **Attamanāti** vā sakamanā. Anavajjapītisomanassasampayuttañhi cittaṃ sampatī āyatiñca taṃsamaṅgino hitasukhāvahato “saka”nti vattabbataṃ labhati, na itaraṃ.

Moggallānenāti moggallānagottassa brāhmaṇamahāsālassa puttabhāvato so mahāthero gottavasena “moggallāno”ti paññāto, tena moggallānena. **Pucchitāti** diṭṭhasaṃsandanavasena pucchitā, attamanā sā devatā pañhaṃ byākāsīti yojanā. Attamanatā cassā “tampi nāma parittakampi kammaṃ evaṃ mahatiyā dibbasampattiyā kāraṇaṃ aho”ti pubbepi sā attano puññaphalaṃ paṭicca antarantarā somanassaṃ paṭisaṃvedeti, idāni pana “aññatarassa therassa katopi nāma kāro evaṃ uḷāraphalo, ayaṃ pana buddhānaṃ aggasāvako uḷāraguṇo mahānubhāvo, imampi passituṃ nipaccakārañca kātuṃ labhāmi, mama puññaphalapaṭisaṃyuttameva ca pucchāṃ karotī”ti dvīhi kāraṇehi uppannā. Evaṃ sañjātabalavapītisomanassā sā therassa vacanaṃ sirasā sampaṭicchitvā pañhaṃ puṭṭhā byākāsī.

Pañhanti ñātuṃ icchitaṃ taṃ atthaṃ **viyākāsi** kathesi vissajjesi. Kathaṃ pana byākāsī? **Puṭṭhāti** puṭṭhākārato, pucchitākārenevāti attho. Ettha hi “pucchitā”ti vatvā puna “puṭṭhā”ti vacanaṃ visesatthaniyamaṇaṃ daṭṭhabbaṃ. Siddhe hi sati ārambho visesatthañāpakova hoti. Ko paneso visesattho? Byākaraṇassa pucchānurūpatā. Yañhi kammaphalaṃ dassetvā tassa kāraṇabhūtaṃ kammaṃ pucchitaṃ, tadubhayassa aññamaññānurūpabhāvavivibhāvanā. Yena ca ākārena pucchā pavattā atthato ca byañjanato ca, tadākāraṇassa byākaraṇassa pucchānurūpatā, tathā ceva vissajjanaṃ pavattaṃ. Iti imassa visesassa ñāpanatthaṃ “pucchitā”ti vatvā puna “puṭṭhā”ti vuttaṃ.

“Pucchitā”ti vā tāya devatāya visesanamukhena puṭṭhabhāvassa pañhabyākaraṇassa ca kāraṇakittanaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti – “kena tetādiso vaṇṇo”tiādīnaṃ therena pucchīyatīti pucchā, tāya devatāya katakammaṃ, tassā pucchāya kāritā ācikkhitā vāti sā devatā “pucchitā”ti vuttā. Yasmā pucchitā pucchiyamānassa kammaṃ kāritā, tasmā pañhaṃ puṭṭhā. Yasmā ca pucchitā pucchiyamānassa kammaṃ ācikkhanasabhāvā, tasmā pañhaṃ byākāsīti. **Yassa kammassidaṃ phalanti** idaṃ “pañha”nti vuttassa atthassa sarūpadassanaṃ. Ayaṃ cettha attho – idaṃ pucchantassa pucchiyamānāya ca paccakkhabhūtaṃ anantaraṃ vuttappakāraṃ puññaphalaṃ, yassa kammaṃ taṃ ñātuṃ icchitattā pañhanti vuttaṃ puññakammaṃ byākāsīti.

5. **Ahaṃ manussesūtiādi** pañhassa byākaraṇākāro. Tattha **ahanti** devatā attānaṃ niddisati.

“Manussesū”ti vatvā puna “manussabhūtā”ti vacanaṃ tadā attani manussaguṇānaṃ vijjamānatādassanattamaṃ. Yo hi manussajātikova samāno pāṇātipātādiṃ akattabbaṃ katvā daṇḍāraho tatta tatha rājādito hatthacchedādikkammakāraṇaṃ pāpuṇanto mahādukkhaṃ anubhavati, ayaṃ **manusserayiko** nāma. Aparo manussajātikova samāno pubbekatakammunā ghāsacchādanampi na labhati, khuppiṇābhūto dukkhabahulo katthaci patiṭṭhaṃ alabhamāno vicarati, ayaṃ **manussapeto** nāma. Aparo manussajātikova samāno parādhīnavutti paresaṃ bhāraṃ vahanto bhinnamariyādo vā anācāraṃ ācaritvā parehi santajjito maraṇabhayaabhūto gahananissito dukkhabahulo vicarati hitāhitam ajānanto niddājiḡhacchādikkhavinodanādīparo, ayaṃ **manussatiracchāno** nāma. Yo pana attano hitāhitam jānanto kammaphalaṃ saddahanto hirottappasampanno dayāpanno sabbasattesu saṃvegabahulo akusalakammapathe parivajjento kusalakammapathe samācaranto puññakiriyavattūni paripūreti, ayaṃ manussadhamme patiṭṭhito **paramatthato manusso** nāma. Ayampi tādisā aho. Tena vuttaṃ “manussesu manussabhūtā”ti. Manusse sattanikāye manussabhāvaṃ pattā manussadhammaṇca appahāya ṭhitāti attho.

Abbhāgatānanti abhiāgatānaṃ, sampattaāgantukānanti attho. Duvidhā hi āgantukā atithi abbhāgatoti. Tesu kataparicayo āgantuko atithi, akataparicayo abbhāgato. Kataparicayo akataparicayopi vā puretaraṃ āgato atithi, bhojanavelāyaṃ upaṭṭhito sampati āgato abbhāgato. Nimantito vā bhattena atithi, animantito abbhāgato. Ayaṃ pana akataparicayo animantito sampati āgato ca, taṃ sandhāyāha “abbhāgatāna”nti, garukārena panettha bahuvacanaṃ vuttaṃ. Āsati nisīdati etthāti āsanaṃ. Yaṃkiñci nisīdanayoggaṃ, idha pana pīṭhaṃ adhippetam, tassa ca appakattā anuḷārattā ca “**āsanaka**”nti āha. **Adāsinti** “idamassa therassa dinnam mayham mahapphalaṃ bhavissati mahānisamsa”nti sañjātasomanassā kammaṃ kammaphalaṇca saddahitvā tassa therassa paribhogatthāya adāsiṃ, nirapekkhappariccāgasena pariccajinti attho.

Abhivādayinti abhivādanamakāsiṃ, pañcapatiṭṭhitena dakkhiṇeyyapuggale vandinti anto. Vandamānā hi taṃ tāyeva vandanakiriyāya vandiyamānaṃ “sukhinī hohi, arogā hohi”tiādina āsivādaṃ atthato vadāpesi nāma. **Añjalikaṃ akāsinti** dasanakhasamodhānasamujjalaṃ añjaliṃ sirasi paggaṇhanti guṇavisitṭhānaṃ apacāyanaṃ akāsinti attho. **Yathānubhāvanti** yathābalaṃ, tadā mama vijjamānavibhavanurūpanti attho. **Adāsi dānanti** annapānādideyyadhammapariccāgena dakkhiṇeyyam bhojenti dānamayaṃ puññaṃ pasaviṃ.

Ettha ca “aha”nti idaṃ kamma phalassa ca ekasantatipatitādassanena sambandhabhāvadassanaṃ, “manussesu manussabhūtā”ti idaṃ tassā puññakiriyāya adhiṭṭhānabhūtasantānavisesadassanaṃ, “abbhāgatāna”nti idaṃ cittasampattidassanañceva khettsampattidassanañca dānassa viya paṭiggahaṇassa ca kiñci anapekkhitvā pavattitabhāvadīpanato. “Āsanakaṃ adāsiṃ yathānubhāvañca adāsi dāna”nti idaṃ bhogasāradānadassanaṃ, “abhivādayiṃ añjalikaṃ akāsi”nti idaṃ kāyasāradānadassanaṃ.

6. Tenāti tena yathāvuttena puññaṇca hetubhūtena. **Meti** ayaṃ me-saddo “kicchena me adhigataṃ, halaṃ dāni pakāsitu”ntiādīsu (dī. ni. 2.65; ma. ni. 1.281; saṃ. ni. 1.172) karaṇe āgato, mayāti attho. “Sādhu me, bhante, bhagavā saṃkhittena dhammaṃ desetū”tiādīsu (saṃ. ni. 3.182; a. ni. 4.257) sampadāne, mayhanti attho. “Pubbeva me, bhikkhave, sambodhā anabhisambuddhassa bodhisattasseva sato”tiādīsu (ma. ni. 1.206; saṃ. ni. 4.14; a. ni. 3.104) sāmiatthe āgato, idhāpi sāmiatthe eva, mamāti attho. Svāyaṃ me-saddo tena me puññaṇca ca me etādisoti ca ubhayattha sambandhitabbo. Sesam vuttanayameva.

Evaṃ tāya devatāya pañhe byākate āyasmā mahāmogallāno vitthārena dhammaṃ desesi. Sā desanā saparivārāya tassā devatāya sāthhikā aho. Thero tato manussalokaṃ āgantvā sabbaṃ taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā taṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparīsāya dhammaṃ desesi. Gāthā eva pana saṅgahaṃ āruḷhāti.

Paṭhamapīṭhavamānavāṇṇanā niṭṭhitā.

2. Dutiyapīṭhavamānavāṇṇanā

Pīṭham te veḷuriyamayanti dutiyapīṭhavamānaṃ. Tassa aṭṭhuppatti ca atthavaṇṇanā ca paṭhame vuttanayeneva veditabbā. Ayaṃ pana viśeso – sāvatthivāsini kira ekā itthi attano gehaṃ piṇḍāya pavīṭṭhaṃ ekaṃ therāṃ passitvā pasannacittā tassa āsanaṃ dentī attano pīṭhaṃ upari nīlavatthena attharivā adāsi. Tena tassā devaloke nibbattāya veḷuriyamayaṃ pallaṅkavimānaṃ nibbattaṃ. Tena vuttaṃ –

8. “Pīṭhaṃ te veḷuriyamayaṃ ulāraṃ, manojavaṃ gacchati yenakāmaṃ;
Alaṅkate malyadhare suvatthe, obhāsasi vijjurivabbha kūṭaṃ.
9. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
10. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti.
11. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”’.
12. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, abbhāgatānāsanakaṃ adāsiṃ;
Abhivādayiṃ añjalikaṃ akāsiṃ, yathānubhāvañca adāsi dānaṃ.
13. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
14. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti.

8. Tattha **veḷuriyamayanti** veḷuriyamaṇimayaṃ. Veḷuriyamaṇi nāma viḷurapabbatassa viḷuragāmassa ca avidūre uppajjanakamaṇi. Tassa kira viḷuragāmaṭṭhāne ākaro, viḷurassa pana avidūre bhavattā veḷuriyanteva paññāyittha. Taṃsadisavaṇṇanibhatāya devalokepissa tatheva nāmaṃ jātaṃ yathā taṃ manussaloke laddhanāmavaseneva devaloke devaputtānaṃ. Taṃ pana mayūragīvaṇṇaṃ vā hoti, vāyasapattavaṇṇaṃ vā, siniddhaveṇupattavaṇṇaṃ vā. Idha pana mayūragīvaṇṇaṃ veditabbāṃ. Sesāṃ sabbāṃ paṭhamapīṭhavamāne vuttasadisamevāti.

Dutiyapīṭhavamānavāṇṇanā niṭṭhitā.

3. Tatiyapīṭhavamānavāṇṇanā

Pīṭham te sovaṇṇamayanti tatiyapīṭhavamānaṃ. Tassa vatthu rājagahe samuṭṭhitaṃ. Aññataro kira khīṇāsavattthero rājagahe piṇḍāya caritvā bhattaṃ gahetvā upakaṭṭhe kāle bhattakiccaṃ kātukāmo ekaṃ vivaṭadvāragehaṃ upasaṅkami. Tasmīṃ pana gehe gehasāminī itthi saddhā pasannā therassa ākāraṃ sallakkhetvā “etha, bhante, idha nisīditvā bhattakiccaṃ karoṭhā”’ti attano bhaddapīṭhaṃ paññāpetvā upari pītavatthaṃ attharivā nirapekkhapariccāgavasena adāsi, “idaṃ me puññaṃ āyatīṃ sovaṇṇapīṭhapaṭilābhāya hotū”’ti patthanañca paṭṭhapesi. Atha there tattha nisīditvā bhattakiccaṃ katvā pattaṃ dhovivā uṭṭhāya gacchante “bhante, idamāsanāṃ tumhākaṃyeva pariccattaṃ, mayhaṃ anuggahattaṃ paribhuñjathā”’ti āha. Thero tassā anukampāya taṃ pīṭhaṃ sampacchitvā saṅghassa dāpesi. Sā aparena samayena aññatarena rogena phuṭṭhā kālaṃ katvā tāvatīṃsabhavane nibbattītiādi

sabbaṃ paṭhamavimānavañṇanāyaṃ vuttanayeneva veditabbaṃ. Tena vuttaṃ –

15. “Pīṭhaṃ te sovaṇṇamayāṃ ulāraṃ, manojavaṃ gacchati yenakāmaṃ;
Alaṅkate malyadhare suvatthe, obhāsasi vijjurivabbhakūṭaṃ.
16. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
17. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.
18. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”.
19. “Appassa kamma phalaṃ mamedāṃ, yenamhi evaṃ jalitānubhāvā;
Ahaṃ manussesu manussabhūtā, purimāya jātiyā manussaloke.
20. “Addasaṃ virajaṃ bhikkhuṃ, vippasannamanāvilāṃ;
Tassa adāsahaṃ pīṭhaṃ, pasannā sehi pāṇibhi.
21. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
22. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

19. Yañca pana pañcamagāthāyaṃ **purimāya jātiyā manussaloketi**ādi, ettha jāti-saddo attheva saṅkhatalakkhaṇe “jāti dvīhi khandhehi saṅgahitā”tiādīsu (dhātu. 71). Atthi nikāye “nigaṇṭhā nāma samañajāti”tiādīsu (a. ni. 3.71). Atthi paṭisandhiyaṃ “yaṃ mātukucchimiṃ paṭhamāṃ cittaṃ uppannaṃ, paṭhamāṃ viññāṇaṃ pātubhūtaṃ, tadupādāya sāvassa jāti”tiādīsu (mahāva. 124). Atthi kule “akkhitto anupakuṭṭho jātivādenā”tiādīsu (dī. ni. 1.303). Atthi pasutiyāṃ “sampaṭijāto, ānanda, bodhisatto”tiādīsu (dī. ni. 2.31; ma. ni. 3.207). Atthi bhave “ekampi jātiṃ dvepi jātiyo”tiādīsu (dī. ni. 1.244; ma. ni. 1.53). Idhāpi bhave eva daṭṭhabbo. Tasmā purimāya jātiyā purimasmim bhave anantarāṭīte purime attabhāveti attho. Bhummatthe hidaṃ karaṇavacanaṃ. **Manussaloketi** manussalokabhave, rājagahaṃ sandhāya vadati. Okāsaloko hi idha adhippeto, sattaloko pana “manussesū”ti iminā vuttoyeva.

20. **Addasanti** addakkhiṃ. **Virajanti** vigatarāgādirajattā virajaṃ. **Bhikkhanti** bhinnakilesattā bhikkhuṃ, sabbaso kilesakālussiyābhāvena vippasannacittatāya **vippasannaṃ**, anāvilasaṅkappatāya **anāvilāṃ**. Purimaṃ purimañcettaṃ padaṃ pacchimassa pacchimassa karaṇavacanaṃ, vigatarāgādirajattā bhinnakilesatāya bhikkhuṃ, bhinnakilesattā kilesakālussiyābhāvena vippasannaṃ, vippasannamanattā anāvilanti. Pacchimaṃ pacchimaṃ vā padaṃ purimassa purimassa karaṇavacanaṃ, virajaṃ bhikkhugunaṃyogato. Bhinnakilesa hi bhikkhu. Bhikkhuṃ vippasannabhāvato. Kilesakālussiyābhāvena vippasannamanāso hi bhikkhu. Vippasannaṃ anāvilasaṅkappabhāvatoti. Rāgarajābhāvena vā “viraja”nti vuttaṃ, dosakālussiyābhāvena “vippasanna”nti, mohabyākulābhāvena “anāvila”nti. Evaṃbhūto paramatthato bhikkhu nāma hotīti “bhikkhu”nti vuttaṃ. **Adāsahanti** adāsim ahaṃ. **Pīṭhanti** tadā mama santike vijjamānaṃ bhaddapīṭhaṃ. **Pasannāti** kammaphalasaddhāya ratanattayasaddhāya ca pasannacittā. **Sehi pāṇibhīti** aññaṃ anāṇāpetvā attano hatthehi upanīya pīṭhaṃ paññāpetvā adāsinti attho.

Ettha ca “virajaṃ bhikkhuṃ vippasannamanāvila”nti iminā khettsampattiṃ dasseti, “pasannā”ti

iminā cittasampattiṃ, “sehi pāṇibhī”ti iminā payogasampattiṃ. Tathā “pasannā”ti iminā sakkaccadānaṃ anupahaccadānanti ca ime dve dānaguṇā dassitā, “sehi pāṇibhī”ti iminā sahatthena dānaṃ anupaviddhadānanti ime dve dānaguṇā dassitā, pīvatthassa attharaṇena nisīdanakālaññūtāya cittiṃ katvā dānaṃ kālena dānanti ime dve dānaguṇā dassitāti veditabbā. Sesam heṭṭhā vuttanayameva.

Tatiyapīṭhavamānavāṇṇanā niṭṭhitā.

4. Catutthapīṭhavamānavāṇṇanā

Pīṭhaṃ te veḷuriyamayanti catutthapīṭhavamānaṃ. Imassāpi vatthu rājagahe samuṭṭhitam, taṃ dutiyavimāne vuttanayeneva veditabbam. Nīlavatthena hi attharivā pīṭhassa dinnattā imissāpi vimānaṃ veḷuriyamayaṃ nibbattaṃ. Sesam paṭhamavimāne vuttasadisam. Tena vuttaṃ –

23. “Pīṭhaṃ te veḷuriyamayaṃ uḷāraṃ, manojavaṃ gacchati yenakāmaṃ;
Alānkate malyadhare suvatthe, obhāsasi vijjurivabbhakūṭaṃ.
24. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
25. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.
26. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”.
27. “Appassa kamma phalaṃ mamedam, yenamhi evaṃ jalitānubhāvā;
Ahaṃ manussesu manussabhūtā, purimāya jātiyā manussaloke.
28. “Addasaṃ virajaṃ bhikkhuṃ, vipprasannamanāvilam;
Tassa adāsahaṃ pīṭhaṃ, pasannā sehi pāṇibhi.
29. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
30. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

Etthāpi hi nīlavatthena attharivā pīṭhassa dinnattā imissāpi vimānaṃ veḷuriyamayaṃ nibbattaṃ. Tenevettha “pīṭhaṃ te veḷuriyamaya”nti ādito āgataṃ. Sesam tatiyasadisamevāti tattha vuttanayeneva attho veditabbo.

Catutthapīṭhavamānavāṇṇanā niṭṭhitā.

5. Kuñjaravimānavāṇṇanā

Kuñjaro te varārohoti kuñjaravimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane kalandakanivāpe. Athekadivasam rājaganagare nakkhattam ghositam. Nāgarā vīthiyo sodhetvā vālukam okiritvā lājapañcamakāni pupphāni vippakiriṃsu, gehadvāre gehadvāre kadaliyo ca punṇaghaṭe ca ṭhapesum, yathāvibhavaṃ nānāvīrāgavaṇṇavicittā dhajapaṭākādayo ussāpesum, sabbo jano attano attano vibhavanurūpaṃ sumaṇḍitapasādhito nakkhattakīḷam kīḷi, sakalanagaraṃ devanagaraṃ viya alānkatapaṭiyattaṃ ahosi. Atha bimbisāramahārājā pubbacārittavasena mahājanassa

cittānurakkhaṇatthañca attano rājabhavanato nikkhamitvā mahantena parivārena mahatā rājānubhāvena uḷārena sirisobhaggena nagaraṃ padakkhiṇaṃ karoti.

Tena ca samayena rājagahavāsīnī ekā kuladhītā rañño taṃ vibhavasampattiṃ sirisobhaggaṃ rājānubhāvañca passitvā acchariyabbhuta citta jātā “ayaṃ deviddhisadisā vibhavasampatti kīdisena nu kho kammunā labbhatī”ti paṇḍitasammate pucchi. Te tassā kathesuṃ “bhaddo, puññakammaṃ nāma cintāmaṇisadisāṃ kapparukkhasadisāṃ, khettasampattiyā cittasampattiyā ca satī yaṃ yaṃ patthetvā karoti, taṃ taṃ nipphādetiyeva. Apica āsanadānena uccākulīnatā hoti, annadānena balasampatti paṭilābho, vatthadānena vaṇṇasampatti paṭilābho, yānadānena sukhavisesa paṭilābho, dīpadānena cakkhusampatti paṭilābho, āvāsadānena sabbasampatti paṭilābho hoti”ti. Sā taṃ sutvā “devasampatti ito uḷārā hoti maññe”ti tattha cittaṃ ṭhapetvā puññakiriyaṃ ativiya ussāhajātā ahoṣi.

Mātāpitaro cassā ahaṃ taṃ vatthayugaṃ navapīṭhaṃ ekaṃ padumakalāpaṃ sappimadhusakkharā taṇḍulakhīrāni ca paribhogatthāya pesesuṃ. Sā tāni disvā “ahañca dānaṃ dātukāmā, ayañca me deyyadhammo laddho”ti tuṭṭhamānasā dutiyadivase dānaṃ sajjentī appodakamadhupāyāsaṃ sampādetvā, tassa parivārabhāvena aññampi bahuṃ khādanīyabhojanīyaṃ paṭiyādetvā dānagge gandhaparibhaṇḍaṃ katvā vikasitapadumapattakiñjakkhakesaropasobhitesu padumesu āsanaṃ paññāpetvā, ahatena setavathena attharivā āsanassa catunnaṃ pādānaṃ upari cattāri padumāni mālāgulañca ṭhapetvā, āsanassa upari vitānaṃ bandhitvā mālādāmaolambakadāmāni olambitvā, āsanassa samantato bhūmiṃ sakesarehi padumapattehi sabbasantharaṃ santharivā “dakkhiṇeyye āgate pūjessāmī”ti pupphapūritaṃ caṅkoṭakaṃ ekamante ṭhapesi.

Athevaṃ katadānūpakaraṇasaṃvidhānā sīsaṃnhātā suddhavatthanivattā suddhuttarāsaṅgā velaṃ sallakkhetvā ekaṃ dāsiṃ āṇāpesi “gaccha je, amhākaṃ tādisaṃ dakkhiṇeyyaṃ pariyesāhi”ti. Tena ca samayena āyasmā sārīputto sahasasathavikaṃ nikkhipanto viya rājagahe piṇḍāya caranto antaravīthiṃ paṭipanno hoti. Atha sā dāsī therāṃ vanditvā āha “bhante, tumhākaṃ pattaṃ me dethā”ti. “Ekissā upāsikāya anuggahatthaṃ ito ethā”ti ca āha. Thero tassā pattaṃ adāsi. Sā therāṃ gehaṃ pavesesi. Atha sā itthī therassa paccuggamaṃ katvā āsanaṃ dassetvā “nisīdatha, bhante, idamāsaṃ paññatta”nti vatvā there tattha nisinne sakesarehi padumapattehi therāṃ pūjayamānā āsanassa samantato okiritvā pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā sappimadhusakkharāsammissena appodakamadhupāyāsena parivisi. Parivisanti ca “imassa me puññassānubhāvena dibbagajakūṭāgārapallaṅkasobhitā dibbasampattiyo hontu, sabbāsu pavattīsu padumā nāma mā vigatā hontū”ti patthanaṃ akāsi. Puna there katabhattakicce pattaṃ dhovivā sappimadhusakkharāhi pūretvā pallaṅke atthataṃ sāṭakaṃ cumbaṭakaṃ katvā therassa hatthe ṭhapetvā there ca anumodanaṃ katvā pakkamante dve purise āṇāpesi “therassa hatthe pattaṃ imañca pallaṅkaṃ vihāraṃ netvā therassa niyyādetvā āgacchathā”ti. Te tathā akaṃsu.

Sā aparabhāge kālāṃ katvā tāvatīmsabhavane yojanasatubbedhe kanakavimāne nibbatti accharāsahassaparivārā. Patthanāvasena cassā pañcayojanubbedho padumamālāṅkato samantato padumapattakiñjakkhakesaropasobhito manuññadassano sukhasamphasso vividharatanaraṃsijālasamujjalahemābharaṇavibhūsito gajavaro nibbatti. Tassūpari yathāvuttasobhātīsayayutto yojaniko kanakapallaṅko nibbatti. Sā dibbasampattiṃ anubhavanti antarantarā taṃ kuñjaravimānassa upari ratanaviccittaṃ pallaṅkaṃ abhiruyha mahatā devatānubhāvena nandanavanaṃ gacchati. Athekasmiṃ ussavadivase devatāsu yathāsakaṃ dibbānubhāvena uyyānakīḷanattaṃ nandanavanaṃ gacchantī sūtiādīnā sabbāṃ paṭhamapīṭhavimānavāṇṇāyaṃ āgatasadisāṃ, tasmā tattha vuttanayeneva veditabbaṃ. Idha pana thero –

31. “Kuñjaro te varāroho, nānāratana kappano;
Ruciro thāmaṃ vā javasampanno, ākāsamhi samīhati.
32. “Padumi padmapattakkhi, padmuppala jutindharo;
Padmacuṇṇā bhikīṇṇaṅgo, soṇṇapokkharamāladhā.

33. “Padumānusaṭaṃ maggaṃ, padmapattavibhūsitāṃ;
Ṭhitāṃ vaggu manuggahāti, mitāṃ gacchati vāraṇo.
34. “Tassa pakkamamānassa, soṇṇakaṃsā ratissarā;
Tesaṃ suyiyati nigghoso, tūriye pañcaṅgike yathā.
35. “Tassa nāgassa khandhamhi, sucivatthā alaṅkatā;
Mahantaṃ accharāsaṅghaṃ, vaṇṇena atirocasi.
36. “Dānassa te idaṃ phalaṃ, atho sīlassa vā pana;
Atho añjalikamma, taṃ me akkhāhi pucchitā”ti. – āha;

31. Tattha **kuñjaro te varārohoti** kuñje giritāṭe ramati abhiramati, tattha vā ravati koñcanādaṃ nadanto vicarati. Kuṃ vā pathaviṃ tadabhighātena jarayāti kuñjaro, giricarādibhedo manussaloke hatthī, ayaṃ pana kīḷanakāle kuñjarasadisatāya evaṃ vutto. Āruyhatīti āroho, ārohanīyoti attho. Varo aggo seṭṭho ārohoti varāroho, uttamayānanti vuttaṃ hoti. **Nānāratanakappanoti** nānāvidhāni ratanāni etesanti nānāratanā, kumbhālaṅkāradihatthālaṅkāra. Tehi vihito kappanno sannāho yassa so nānāratanakappano. Ruciṃ abhiraṭiṃ detīti **ruciro**, manuññoti attho. **Thāmavāti** thiro, balavāti attho. **Javasampannoti** sampannajavo, sīghajavoti vuttaṃ hoti. **Ākāsamhi samīhatīti** ākāse antalikkhe sammā ṭhati, āruḷhānaṃ khobhaṃ akaronto carati gacchatīti attho.

32. **Padumīti** padumasamānavāṇṇatāya “paduma”nti laddhanāmena kumbhavaṇṇena samannāgatattā padumī. **Padmapattakkhīti** kamaladalasadisānāyane, ālapanametaṃ tassā devatāya. **Padmuppalaḷajutindharoti** dibbapadumuppalamālālaṅkatasarīratāya taṃ taṃ vipphuraṇṇaṃ vijjotamānaṃ padumuppalaḷajutiṃ dhāretīti padumuppalaḷajutindharo. **Padmacuṇṇābhikiṇṇaṅgoti** padumapattakiṇṇajakkhakesarehi samantato okiṇṇagatto. **Soṇṇapokkharamāladhāti** hemamayakamalamālabhārī.

33. **Padumānusaṭaṃ maggaṃ padmapattavibhūsitanti** hatthino padanikkhepe padanikkhepe tassa pādaṃ sandhārentehi mahantehi padumehi anusaṭaṃ vippekkiṇṇaṃ, nānāviraḷavaṇṇehi tesameveva ca pattehi ito cito ca paribbhamantehi visesato maṇḍitatāya vibhūsitāṃ maggaṃ gacchatīti yojanā. **Ṭhitanti** idaṃ maggavisesanaṃ, padumapattavibhūsitāṃ hutvā ṭhitāṃ magganti attho. **Vaggūti** cāru, kiriyāvisesanañcetaṃ, ma-kāro padasandhikaro. **Anuggahāti** na ugghāti, attano upari nisinnānaṃ īsakampi khobhaṃ akarontoti attho. **Mitanti** nimmitāṃ, nikkhepapadaṃ vītikkamanti attho. Ayañhettha attho “vaggu cāru padanikkhepaṃ katvā gacchatī”ti. **Mitanti** vā parimitāṃ pamāṇayuttaṃ, nātisīghaṃ, nātisāṇikanti vuttaṃ hoti. **Vāraṇoti** hatthī. So hi paccatthikavāraṇato gamanaparikkilesavāraṇato ca “vāraṇo”ti vuccati.

34. **Tassa pakkamamānassa, soṇṇasaṃkā ratissarāti** tassa yathāvuttassa kuñjarassa gacchantassa soṇṇakaṃsā suvaṇṇamayā ghaṇṭā ratissarā ramaṇīyasaddā manuññanigghosā olambantīti adhippāyo. Tassa hi kuñjarassa ubhosu passesu mahākolambappamāṇā maṇimuttādikhacitā hemamayā anekasatā mahantiyo ghaṇṭā taṃ taṃ olambamāṇā pacalanti, yato chekena gandhabbakena payuttavāditato ativiya manoharasaddo niccharati. Tenāha “**tesaṃ suyiyati nigghoso, tūriye pañcaṅgike yathā**”ti. Tassattho – yathā nāma ātataṃ vitataṃ ātatavitataṃ ghaṇaṃ susiranti evaṃ pañcaṅgike tūriye kusalehi vādiyamāne ṭhānuppattiyā mandatāravibhāgaṃ dassentena gāyantena samīrito vāditasaro vaggu rajanīyo nigghoso suyiyati, evaṃ tesaṃ sovaṇṇakaṃsānaṃ tapanīyaghaṇṭānaṃ nigghoso suyiyatīti.

35. **Nāgassāti** hatthināgassa. **Mahantanti** sampattimahattenāpi saṅkhyāmahattenāpi mahantaṃ. **Accharāsaṅghanti** devakaññāsamūhaṃ. **Vaṇṇenāti** rūpena.

36. **Dānassāti** dānamayapuñṇassa. **Sīlassāti** kāyikasamvarādisamvarasīlassa. Vā-saddo

avuttavikappanatto. Tena abhivādanādiṃ avuttaṃ cārittasīlaṃ saṅgaṇhāti.

Evam therena pucchitā sā devatā pañhaṃ vissajjesi, tamatthaṃ dassetuṃ –

37. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phala’nti. –

Ayaṃ gāthā dhammasaṅgāhakehi vuttā, tassā attho heṭṭhā vutto eva.

38. “Disvāna guṇasampannaṃ, jhāyiṃ jhānarataṃ satam;
Adāsiṃ pupphābhikiṇṇaṃ, āsanaṃ dussasanthataṃ.
39. “Upaḍḍhaṃ padmamālāhaṃ, āsanassa samantato;
Abbhokirissaṃ pattehi, pasannā sehi pāṇibhi.
40. “Tassa kammakusalassa, idaṃ me īdisaṃ phalaṃ;
Sakkāro garukāro ca, devānaṃ apacitā ahaṃ.
41. “Yo ve sammāvimuttānaṃ, santānaṃ brahmacāriṇaṃ;
Pasanno āsanaṃ dajjā, evaṃ nande yathā ahaṃ.
42. “Tasmā hi attakāmena, mahattamabhikaṅkhatā;
Āsanaṃ dātappaṃ hoti, sarīrantimadhārīna’nti. – devatāya vuttagāthā;

38. Tattha **guṇasampannanti** sabbehi sāvakaḡuṇehi samannāgataṃ, tehi vā paripuṇṇaṃ. Etena sāvakaḡpāramiṇāṇassa matthakappattiṃ dasseti. **Jhāyinti** ārammaṇūpaniḡjhānaṃ lakkhaṇūpaniḡjhānanti duvidhenāpi jhānena jhāyanasīlaṃ, tena vā jhāpetabbaṃ sabbasaṃkilesapakkhaṃ jhāpetvā ḡhitaṃ. Tato eva jhāne ratanti **jhānarataṃ**. **Satanti** samānaṃ, santaṃ vā, sappurisanti attho. **Pupphābhikiṇṇanti** pupphehi abhikiṇṇaṃ, kamaladalehi abhippakiṇṇanti attho. **Dussasanthanti** vatthena upari atthataṃ.

39. **Upaḍḍhaṃ padmamālāhanti** upaḍḍhaṃ padmapupphaṃ ahaṃ. **Āsanassa samantato** therena nisinnassa āsanassa samantā bhūmiyaṃ. **Abbhokirissanti** abhiokiriṃ abhippakiriṃ. Kathaṃ? **Pattehi**, tassa upaḍḍhapadumassa visuṃ visuṃ katehi pattehi pupphavassābhivassanakaniyāmena okirinti attho.

40. **Idaṃ me īdisaṃ phalanti** iminā “kuṅjaro te varāroho”tiādīnā therena gahitaṃ aggahitaṇca āyuyasasukharūpādibhedam attano dibbasampattiṃ ekato dassetvā punapi therena aggahitameva attano ānubhāvasampattiṃ dassetuṃ “**sakkāro garukāro**”tiādimāha. Tena “na kevalaṃ bhante tumhehi yathāvuttameva idha mayhaṃ puṇṇaphalaṃ, apica kho idaṃ dibbaṃ ādhipateyyampī”ti dasseti. Tattha **sakkāro**ti ādarakiriya, devehi attano sakkātabbatāti attho. Tathā **garukāro**ti garukātabbatā. **Devānanti** devehi. **Apacitā**ti pūjītā.

41. **Sammāvimuttānanti** suṭṭhu vimuttānaṃ sabbasaṃkilesappahāyīnaṃ. **Santānanti** santakāyavacīmanokammānaṃ sādhuṇaṃ. Maggabrahmacariyassa ca sāsanaḡbrahmacariyassa ca ciṇṇattā **brahmacāriṇaṃ**. **Pasanno āsanaṃ dajjāti** kammaphalasaddhāya ratanattayasaddhāya ca pasannamānaso hutvā yadi āsanamattampi dadeyya. **Evaṃ nande yathā ahanti** yathā ahaṃ tena āsanadānena etarahi nandāmi modāmi, evameva añṇopi nandeyya modeyya.

42. **Tasmāti** tena kāraṇena. **Hi**-saddo nipātamattaṃ. **Attakāmenāti** attano hitakāmena. Yo hi attano hitāvahaṃ kammaṃ karoti, na ahitāvahaṃ, so attakāmo. **Mahattanti** vipākamahattaṃ. **Sarīrantimadhārīnanti** antimam deham dhārentānaṃ, khīṇāsavānanti attho. Ayaṇhettha attho – yasmā

arahataṃ āsanadānena ahaṃ evaṃ dibbasampattiyā modāmi, tasmā aññenāpi attano abhivuddhiṃ patthayamānena antimasamussaye ʘhitānaṃ āsanaṃ dātabbaṃ, natthi tādisaṃ puññanti dasseti. Tesam vuttasadisamevāti.

Kuñjaravimānavañṇanā niṭṭhitā.

6. Paṭhamanāvāvimānavañṇanā

Suvaṇṇacchadanaṃ nāvanti nāvāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavati sāvattiyā viharante soḷasamatā bhikkhū aññatarasmiṃ gāmakāvāse vasitvā vutthavassā “bhagavantaṃ passissāma, dhammañca suṇissāmā”ti sāvattiṃ uddissa gimhasamaye addhānamaggaṃ paṭipannā, antarāmagge ca nirudako kantāro, te ca tattha ghammābhittatā kilantā tasitā pānīyaṃ alabhamānā aññatarassa gāmassa avidūrena gacchanti. Tattha aññatarā itthī udakabhājanaṃ gahetvā udakatthāya udapānābhimukhī gacchati. Atha te bhikkhū taṃ disvā “yatthāyaṃ itthī gacchati, tattha gate pānīyaṃ laddhuṃ sakkā”ti pipāsāparetā taṃdisābhimukhā gantvā udapānaṃ disvā tassā avidūre aṭṭhaṃsu. Sā itthī tato udakaṃ gahetvā nivattitukāmā te bhikkhū disvā “ime ayyā udakena atthikā pipāsitā”ti ñatvā garucittikāraṃ upaṭṭhapetvā udakena nimantesi. Te pattathavikato parissāvanaṃ nīharitvā parissāvetvā yāvadatthaṃ pānīyaṃ pivitvā hatthapāde sītale katvā tassā itthiyā pānīyadāne anumodanaṃ vatvā agamaṃsu.

Sā taṃ puññaṃ hadaye ʘhapetvā antarantarā anussarantī aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbatti. Tassā puññānubhāvena kapparukkhopasobhitaṃ mahantaṃ vimānaṃ uppajji. Taṃ vimānaṃ parikkhipitvā muttajālarajata vibhūsitā viya sikatāvakiṇṇapaṇḍarapulinataṭṭha maṇikkhandhanimmalasalilavāhinī saritā. Tassā ubhosu tīresu uyyānavimānadvāre ca mahatī pokkharāṇī pañcavaṇṇapadumasaṇḍamaṇḍitā saha suvaṇṇanāvāya nibbatti. Sā tattha dibbasampattiṃ anubhavanti nāvāya kīḷanti laḷanti vicarati. Athekadivasam āyasmā mahāmoggallāno devacārikaṃ caranto taṃ devadhīraṃ nāvāya kīḷantiṃ disvā tāya katapuññakammaṃ pucchanto –

43. “Suvaṇṇacchadanaṃ nāvāṃ, nāri āruyha tiṭṭhasi;
Ogāhasi pokkharāṇiṃ, padmaṃ chindasi pāṇinā.
44. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
45. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve,
Manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā,
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. – āha;

Tato therena puṭṭhāya devatāya vissajjitākāraṃ dassetuṃ saṅgītikārehi –

46. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phala”nti. –

Ayaṃ gāthā vuttā.

47. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, purimāya jātiyā manussaloke;
Disvāna bhikkhū tasite kilante, uṭṭhāya pātuṃ udakaṃ adāsīṃ.
48. “Yo ve kilantāna pipāsītānaṃ, uṭṭhāya pātuṃ udakaṃ dadāti;
Sītodakā tassa bhavanti najjo, pahūtamalyā bahupuṇḍarīkā.

49. “Taṃ āpagā anupariyanti sabbadā, sītodakā vālukasanthatā nadī;
Ambā ca sālā tilakā ca jambuyo, uddālakā pāṭaliyo ca phullā.
50. “Taṃbhūmibhāgehi upetarūpaṃ, vimānasetṭhaṃ bhusa sobhamānaṃ;
Tassīdha kammaṣa ayaṃ vipāko, etādisaṃ puññaṅkatā labhanti.
51. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
52. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti. –

Ayaṃ devatāya vissajjitākāro.

43. Tattha **suvanṇacchadananti** vicittabhittiviracanehi rattasuvanṇamayehi ubhohi passehi paṭicchāditabbhantarātāya ceva nānāratanasamujjalitena kanakamayālanākārena upari chāditatāya ca suvanṇacchadanam. **Nāvanti** potaṃ. So hi orato pāraṃ pavati gacchatīti poto, satte netīti nāvāti ca vuccati. **Nārīti** tassā devadhītāya ālapanam. Narati netīti naro, puriso. Yathā hi paṭhamapakatibhūto satto itarāya pakatiyā seṭṭhatthena puri seṭṭīti “puriso”’ti vuccati, evaṃ nayanatṭhena “naro”’ti. Puttabhātubhūtopi hi puggalo mātujeṭṭhabhaginīnam pituṭṭhāne tiṭṭhati, pageva bhātubhūto. Narassa esāti nārī, ayañca samaññā manussitthīsu pavattā ruḥhivasena itarāsupi tathā vuccati. **Ogāhasi pokkharāṇinti** satipi rattuppalaṇṇiluppālādike bahuvidhe ratanamaye jalajakusume pokkharasaṅkhātānam dibbapadumānam tattha yebhuyyena atthitāya “pokkharāṇi”’ti laddhanāmaṃ dibbasaram jalavihāraratiyā anupavisasi. **Padmaṃ chindasi pāṇināti** rajatamayanālam padumarāgaratanamayapattasaṅghātam kanakamayakaṇṇikākīṇjakkhakesaram dibbakamalam līlāravindaṃ kattukāmatāya tava hatthena bhañjasi.

47. **Tasiteti** pipāsīte. **Kilanteti** tāya pipāsāya addhānaparissamena ca kilantakāye. **Uṭṭhāyāti** uṭṭhānavīriyaṃ katvā, ālasiyaṃ anāpajjitvāti attho.

48. **Yo vetiadinā** yathā ahaṃ, evaṃ aññepi āyatanagatena udakadānapuññaena etādisaṃ phalaṃ paṭilabhanṭīti diṭṭhena adiṭṭhassa anumānavidhiṃ dassenti therena puṭṭhamatthaṃ sādharāṇato vissajjeti. Tattha **tassāti tanti** ca yathāvuttapuññaṅkarīnam paccāmasati.

49. **Anupariyantīti** anurūpavasena parikkhipanti. Tassa vasanatṭhānaparikkhipanena sopi parikkhitto nāma hoti. **Tilakāti** bandhujīvakaṇṇapupphasadisapupphā ekā rukkhaṅgati. **Uddālakāti** vātaghātakā, ye “rājarukkha”’tipi vuccanti.

50. **Taṃbhūmibhāgehīti** tādisehi bhūmibhāgehi, yathāvuttapokkharāṇinādīuyyānavantehi bhūmipadesehīti attho. **Upetarūpanti** pāsamsiyabhāvena upetaṃ, tesam pokkharāṇiadinānam vasena ramaṇīyasannivesanti vuttaṃ hoti. **Bhusa sobhamānanti** bhusaṃ ativiya virocāmānam vimānasetṭhaṃ labhanṭīti yojanā. Sesam vuttanayamevāti.

Paṭhamanāvāvimānavanṇanā niṭṭhitā.

7. Dutīyanāvāvimānavanṇanā

Suvanṇacchadanam nāvanti dutīyanāvāvimānam. Tassa kā uppatti? Bhagavati sāvattīyaṃ viharante aññataro khīṇāsavattthero upakatṭhāya vassūpanāyikāya gāmakāvāse vassaṃ upagantukāmo sāvattīto taṃ gāmaṃ uddissa pacchābhataṃ addhānamaggapaṭipanno, maggaparissamena kilanto tasito antarāmagge aññataram gāmaṃ sampatto, bahigāme tādīsaṃ chāyūdakasampannatṭhānam

apassanto parissamena ca abhibhuyyamāno cīvaram pārupitvā gāmaṃ pavisitvā dhuragehasseva dvāre aṭṭhāsi. Tattha aññatarā itthi theram passitvā “kuto, bhante, āgatattā”ti pucchitvā maggaparissamaṃ pipāsitabhāvañca ñatvā “etha, bhante”ti gehaṃ pavesetvā “idha nisīdathā”ti āsanaṃ paññāpetvā adāsi. Tattha nisinne pādodakaṃ pādabbhañjanatelañca datvā tālavaṇṭaṃ gahetvā bīji. Parilāhe vūpasante madhuraṃ sītaṃ sugandhaṃ pānakaṃ yojetvā adāsi. Thero taṃ pivitvā paṭippassaddhakilamatho anumodanaṃ katvā pakkāmi. Sā aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbattīti sabbaṃ anantaravimānasadisanti veditabbaṃ. Gāthāsūpi apubbaṃ natthi. Tena vuttaṃ –

53. “Suvaṇṇacchadanaṃ nāvaṃ, nāri āruyha tiṭṭhasi;
Ogāhasi pokkharāṇiṃ, padmaṃ chindasi paṇiṇā.
54. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
55. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.
56. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”.
57. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, purimāya jātiyā manussaloke;
Disvāna bhikkhuṃ tasitaṃ kilantaṃ, utṭhāya pātuṃ udakaṃ adāsiṃ.
58. “Yo ve kilantassa pipāsitassa, ṭṭhāya pātuṃ udakaṃ dadāti;
Sītodakā tassa bhavanti najjo, pahūtamalyā bahupuṇḍarīkā.
59. “Taṃ āpagā anupariyanti sabbadā, sītodakā vālukasanthatā nadī;
Ambā ca sālā tilakā ca jambuyo, uddālakā pāṭaliyo ca phullā.
60. “Taṃbhūmibhāgehi upetarūpaṃ, vimānasetṭhaṃ bhusa sobhamānaṃ;
Tassīdha kammaṃ ayaṃ vipāko, etādisaṃ puññaṃ labhanti.
61. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
62. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

Atthavaṇṇanāsūpi idha ekova theroti apubbaṃ natthi.

Dutiyanāvāvimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

8. Tatiyanāvāvimānavāṇṇanā

Suvaṇṇacchadanaṃ nāvanti tatiyanāvāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā janapadacārikaṃ caranto mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ kosalajanapade yena thūṇaṃ nāma brāhmaṇagāmo tadavasari. Assosū kho thūṇeyyakā brāhmaṇagahapatikā “samaṇo kira gotamo ambhākaṃ gāmakhettaṃ anuppatto”ti. Atha thūṇeyyakā brāhmaṇagahapatikā appasannā micchādīṭṭhikā maccherapakatā “sace samaṇo gotamo imaṃ gāmaṃ pavisitvā dvīhatīhaṃ vaseyya, sabbaṃ imaṃ janaṃ attano vacane patiṭṭhapeyya, tato brāhmaṇadhammo patiṭṭhaṃ na labheyyā”ti tattha bhagavato avāsāya parisakkantā nadītitthesu ṭhapitanāvāyo apanesū, setusaṅkamanāni ca avalaṅhe akamsu, tathā

papāmaṇḍapādīni, ekaṃ udapānaṃ ṭhapetvā itarāni udapānāni tiṇādīhi pūretvā pidahiṃsu. Tena vuttam udāne (udā. 69) “atha kho thūṇeyyakā brāhmaṇagahapatikā udapānaṃ tiṇassa ca bhusassa ca yāva mukhato pūresuṃ ‘mā te muṇḍakā samaṇakā pānīyaṃ apaṃsū’”ti.

Bhagavā tesam taṃ vippakāraṃ ñatvā te anukampanto saddhiṃ bhikkhusaṅghena ākāseṇa nadiṃ atikkamitvā gantvā anukkamena thūṇaṃ brāhmaṇagāmaṃ patvā maggā okkamma aññatarasmiṃ rukkhamaṇḍale paññatte āsane nisīdi. Tena ca samayena sambahulā udakahārinīyo bhagavato avidūreṇa atikkamanti. Tasmīṅca gāme “sace samaṇo gotamo idhāgamissati, na tassa paccuggamanādikaṃ kātappaṃ, gehaṃ āgatassa cassa sāvakaṇaṅca bhikkhāpi na dātabbā”ti katikā katā hoti.

Tattha aññatarassa brāhmaṇassa dāsī ghaṭena pānīyaṃ gahetvā gacchantī bhagavantam bhikkhusaṅghaparivutaṃ nisinnaṃ disvā bhikkhū ca maggaparissamena kilante tasīte ñatvā pasannacittā pānīyaṃ dātukāmā hutvā “yadiṃ me gāmaṃvāsino ‘samaṇassa gotamassa na kiñci dātappaṃ, sāmīcīkammampi na kātappa’nti katikaṃ katvā ṭhitā, evaṃ santepi yadi ahaṃ īdise puññakkhette dakkhiṇeyye labhitvā pānīyadānamattenāpi attano patiṭṭhaṃ na kareyyaṃ, kadāhaṃ ito dukkhajīvitato muccissāmi, kāmaṃ me ayyako sabbepime gāmaṃvāsino maṃ hanantu vā bandhantu vā, īdise puññakkhette pānīyadānaṃ dassāmi evā”ti sannīṭṭhānaṃ katvā aññāhi udakahārinīhi vāriyamānāpi jīvite nirapekkhā sīsato pānīyaghaṭaṃ otāretvā ubhoḥi hatthehi pariggahetvā ekamante ṭhapetvā sañjātaṭṭhisomanassā bhagavantam upasaṅkamitvā pañcapatiṭṭhitena vanditvā pānīyena nimantesi. Bhagavā tassā cittappasādaṃ oloketvā taṃ anuggaṇhanto pānīyaṃ parissāvetvā hatthapāde dhovitvā pānīyaṃ pivi, ghaṭe udakaṃ parikkhayaṃ na gacchati. Sā taṃ disvā puna pasannacittā ekassa bhikkhussa adāsī, tathā aparassa aparassāti sabbesampi adāsī, udakaṃ na khīyateva. Sā hatthatuṭṭhā yathāpuṇṇena ghaṭena gehābhīmukhī agamāsī. Tassā sāmīko brāhmaṇo pānīyassa dinnabhāvaṃ sutvā “imāya gāmaṃvattaṃ bhinnaṃ, ahaṅca gārayho kato”ti kodhena pajjalanto taṭataṭāyamāno taṃ bhūmiyaṃ pātetvā hatthehi ca pādehi ca pahari. Sā tena upakkamena jīvitakkhayaṃ patvā tāvatīmsabhavane nibbati, vimānaṃ cassa paṭhamaṇāvāvimāne vuttasadisam uppajji.

Atha kho bhagavā āyasmantaṃ ānandaṃ āmantesi “iṅgha me tvaṃ, ānanda, udapānato pānīyaṃ āharā”ti. Thero “idāni, bhante, udapāno thūṇeyyakehi dūsito, na sakkā pānīyaṃ āharitu’nti āha. Bhagavā dutiyampi tatiyampi āṇāpesi. Tatiyavāre thero bhagavato pattam ādāya udapānābhīmukho agamāsī. Gacchante there udapāne udakaṃ paripuṇṇaṃ hutvā uttaritvā samantato sandati, sabbam tiṇabhusam upalavitvā sayameva apagacchati. Tena sandamāneṇa salilena uparūpari vaḍḍhantena aññe jalāsāye pūretvā taṃ gāmaṃ parikkhipantena gāmapadeso ajjhotthariyati. Taṃ pāṭihāriyaṃ disvā brāhmaṇā acchariyabbhutaṭṭhā bhagavantam khamāpesuṃ, taṅkhaṇaṇṇeva udakogho antaradhāyi. Te bhagavato ca bhikkhusaṅghassa ca nivāsattṭhānaṃ samvidhāya svātanāya nimantetvā dutiyadivase mahādānaṃ sajjetvā buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghaṃ paññitena khādanīyena bhojanīyena parivisitvā sabbe thūṇeyyakā brāhmaṇagahapatikā bhagavantam bhuttāviṃ onītapattapāṇiṃ payirupāsantā nisīdiṃsu.

Tena ca samayena sā devatā attano sampattiṃ paccavekkhitvā tassā kāraṇaṃ upadhārentī taṃ “pānīyadāna’nti ñatvā pītisomanassajātā “handāhaṃ idāneva bhagavantam vandissāmi, sammāpaṭipannesu katānaṃ appakānampi kāraṇaṃ uḷāraphalataṅca manussaloke pākaṭam karissāmi”ti ussāhajātā accharāsahassaparivārā uyyānādisahitena vimāneṇa saddhiṃyeva mahatiyā deviddhiyā mahantena devānubhāveṇa mahājanakāyassa passantasseva āgantvā vimānato oruyha bhagavantam upasaṅkamitvā abhivādetvā añjalim paggayha aṭṭhāsī. Atha naṃ bhagavā tassā parisāya kammaphalaṃ paccakkhato vibhāvetukāmo –

63. “Suvaṇṇacchadanaṃ nāvaṃ, nāri āruyha tiṭṭhasi;
Ogāhasi pokkharāṇiṃ, padmaṃ chindasi pāṇinā.

64. “Kūṭāgārā nivesā te, vibhattā bhāgaso mitā;

Daddallamānā ābhanti, samantā caturo disā.

65. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
66. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ,
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’ ’ti. –

Catūhi gāthāhi pucchi.

67. “Sā devatā attamanā, sambuddheneva pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phala’ ’nti. –

Saṅgītikārā āhaṃsu.

68. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, purimāya jātiyā manussaloke;
Disvāna bhikkhū tasite kilante, uṭṭhāya pātuṃ udakaṃ adāsiṃ.
69. “Yo ve kilantāna pipāsītanaṃ, uṭṭhāya pātuṃ udakaṃ dadāti;
Sītodakā tassa bhavanti najjo, pahūtamalyā bahupuṇḍarīkā.
70. “Taṃ āpagā anupariyanti sabbadā, sītodakā vālukasanthatā nadī;
Ambā ca sālā tilakā ca jambuyo, uddālakā pāṭaliyo ca phullā.
71. “Taṃbhūmibhāgehi upetarūpaṃ, vimānasetṭhaṃ bhusa sobhamānaṃ;
Tassīdha kammaṣa ayaṃ vipāko, etādisaṃ puññaṃ labhanti.
72. “Kūṭāgārā nivesā me, vibhattā bhāgasō mitā;
Daddallamānā ābhanti, samantā caturo disā.
73. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Tappajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
74. “Akkhāmi te buddha mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati;
Etassa kammaṣa phalaṃ mamedam, atthāya buddho udakaṃ apāyī’ ’ti. –

Vissajjanagāthāyo.

63. Tattha kiñcāpi sā devatā yadā bhagavā pucchi, tadā taṃ nāvaṃ āruyha na ṭhitā, na pokkharāṇiṃ ogāhati, nāpi padumaṃ chindati, kammānubhāvācoditā pana abhiṇhaṃ jalavihārapasutā tathā karotīti taṃ kiriyāvicchedaṃ dassanavasenevaṃ vuttaṃ. Ayañca attho na kevalamidheva, atha kho heṭṭhimesupi evameva daṭṭhabbo.

72. **Kūṭāgārā**ti suvaṇṇamayakaṇṇikābaddhagehavanto. **Nivesā**ti nivesanāni, kaccharānīti attho. Tenāha “vibhattā bhāgasō mitā’ ’ti. Tāni hi catusālabbūtāni aññamaññassa paṭibimbabhūtāni viya paṭivibhattarūpāni samappamānatāya bhāgasō mitāni viya hontī. **Daddallamānā**ti ativiya vijjotamānā. **Ābhantī**ti maṇiratanakanakaraṃsijālehi obhāsenti.

74. **Mamā**ti idaṃ pubbāparāpekkhaṃ, mama kammaṣa mama atthāyāti ayañhettha yojanā. **Udakaṃ apāyī**ti yadetaṃ udakadānaṃ vuttaṃ, etassa puññaṃkammaṣa idaṃ phalaṃ yāyaṃ

dibbasampatti, yasmā mamatthāya sadevake loke aggadakkhiṇeyyo buddho bhagavā mayā dinnam udakaṃ apāyīti. Sesam vuttanayameva.

Evam pasannamānasāya devatāya bhagavā sāmukkaṃsikaṃ dhammadesanaṃ karonto saccāni pakāsesi. Sā desanāpariyosāne sotāpattiṃphale patiṭṭhahi, sampattaparīsāyapi dhammadesanā sātthikā ahosi.

Tatiyanāvāvimānavañṇanā niṭṭhitā.

9. Dīpavimānavañṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti dīpavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavati sāvattthiyaṃ viharante uposathadivase sambahulā upāsakā uposathikā hutvā purebhattaṃ yathāvibhavaṃ dānaṃ datvā kālasseva bhuñjitvā suddhavatthanivatthā suddhuttarāsaṅgā gandhamālādihattā pacchābhattaṃ vihāraṃ gantvā manobhāvanīye bhikkhū payirupāsitvā sāyanhe dhammaṃ suṇanti. Vihāreyeva vasitukāmānaṃ tesam dhammaṃ suṇantānaṃyeva sūriyo atthaṅgato, andhakāro jāto. Tatthekā aññatarā itthī “idāni dīpālokaṃ kātuṃ yutta”nti cintetvā attano gehato padīpeyyaṃ āharāpetvā padīpaṃ ujjāletvā dhammāsanassa purato ṭhapetvā dhammaṃ suṇi. Sā tena padīpadānena attamanā pītisomanassajātā hutvā vanditvā attano gehaṃ gatā. Sā aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsabhavane jotirasavimāne nibbatti. Sarīrasobhā panassā ativiya pabhassarā aññe deve abhibhavitvā dasa disā obhāsayaṃānā tiṭṭhati. Athekadivasaṃ āyasmā mahāmoggallāno devacārikaṃ carantoti sabbaṃ heṭṭhā āgatanayeneva vedītabbaṃ. Idha pana –

75. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.
76. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
77. “Kena tvaṃ vimalobhāsā, atirocasi devatā;
Kena te sabbagattehi, sabbā obhāsate disā.
78. “Pucchāmi taṃ devī mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti. –

Catūhi gāthāhi pucchi.

79. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”’.
80. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, purimāya jātiyā manussaloke;
Tamandhakāramhi timīsikāyaṃ, padīpakālamhi adāsi dīpaṃ.
81. “Yo andhakāramhi timīsikāyaṃ, padīpakālamhi dadāti dīpaṃ;
Uppajjati jotirasaṃ vimānaṃ, pahūtamaḷayaṃ bahupunḍarīkaṃ.
82. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
83. “Tenāhaṃ vimalobhāsā, atirocāmi devatā;
Tena me sabbagattehi, sabbā obhāsate disā.

84. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti. –

Vissajjesi.

75. Tattha **abhikkantena vaṇṇenā**ti ettha abhikkanta-saddo “abhikkantā, bhante, ratti, nikkhanto paṭhamo yāmo”tiādīsu (a. ni. 8.20; udā. 45; cūlava. 383) khaye āgato. “Ayaṃ imesaṃ catunnaṃ puggalānaṃ abhikkantataro ca paṇītataro cā”tiādīsu (a. ni. 4.100) sundare. “Abhikkantaṃ, bhante, abhikkantaṃ, bhante”tiādīsu (dī. ni. 1.250; pārā. 15) abbhanumodane. “Abhikkantena vaṇṇena, sabbā obhāsayāṃ disā”tiādīsu (vi. va. 857) abhirūpe. Idhāpi abhirūpe eva daṭṭhabbo. Tasmā **abhikkantenā**ti atikantena atimanāpena, abhirūpenāti attho. **Vaṇṇenā**ti chavivaṇṇena. **Obhāsenti disā sabbā**ti sabbāpi dasa disā jotenti ekālokaṃ karonti. Kiṃ viyāti āha “**osadhī viya tārakā**”ti. Ussannā pabhā etāya dhīyati, osadhīnaṃ vā anubalappadāyikāti katvā “osadhī”ti laddhanāmā tārakā yathā samantato ālokaṃ kurumānā tiṭṭhati, evameva tvaṃ sabbā disā obhāsayanti tiṭṭhasīti.

77. **Sabbagattehī**ti sabbehi sarīrāvayavehi, sakalehi āṅgapaccaṅgehi obhāsati adhippāyo, hetumhi cetam karaṇavacanāṃ. **Sabbā obhāsate disāti** sabbāpi dasadisā vijjotati. “Obhāsare”tipi paṭhanti, tesam sabbā disāti bahuvacanameva daṭṭhabbāṃ.

81. **Padīpakālamhī**ti padīpakaraṇakāle, padīpujjalanayogge andhakāreti attho. Tenāha “yo andhakāramhi timīsikāya”nti, bahale mahandhakāreti attho. **Dadāti dīpanti** padīpaṃ ujjaḷento vā anujjaḷento vā padīpadānaṃ dadāti, padīpopakaraṇāni dakkhiṇeyye uddissa pariccajati. **Upapajjati jotirasam vimānanti** paṭisandhiggahaṇavasena jotirasam vimānaṃ upagacchatīti. Sesam vuttanayameva.

Atha yathāpucchite atthe devatāya kathite thero tameva kathaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā dānādikathāya tassā kallacittādibhāvaṃ ṇatvā saccāni pakāsesi, saccapariyosāne saparivārā sā devatā sotāpattiphale patiṭṭhahi. Thero tato āgantvā taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi, bhagavā tasmiṃ vatthusmiṃ sampattaparīsāya vitthārena dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā jātā, mahājano visesato dīpadāne sakkaccakārī ahoṣīti.

Dīpavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

10. Tiladakkhiṇavimānavāṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti tiladakkhiṇavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattiyaṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme. Tena ca samayena rājagahe aññatarā itthī gabbhinī tile dhovitvā ātape sukkhāpeti telaṃ kātukāmā. Sā ca parikkhīṇāyukā taṃ divasameva cavanadhammā, nirayasamvattanikaṃ cassā kammaṃ okāsaṃ katvā ṭhitaṃ. Atha naṃ bhagavā paccūsavelāyaṃ lokaṃ volokento dibbacakkhunā disvā cintesi “ayaṃ itthī ajja kālaṃ katvā niraye nibbattissati, yaṃnūnāhaṃ tilabhikkhāpaṭiggahaṇena taṃ saggūpagaṃ kareyya”nti. So sāvattithito taṅkhaṇeneva rājagahaṃ gantvā pubbaṇhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya rājagahe piṇḍāya caranto anupubbena tassā gehadvāraṃ pāpuṇi. Sā itthī bhagavantaṃ passitvā sañjātapītisomanassā sahasā uṭṭhahitvā katañjalī aññaṃ dātabbayuttakaṃ apassanti hatthapāde dhovitvā tile rāsiṃ katvā ubhoḥi hatthehi pariggahetvā añjalipūraṃ tilaṃ bhagavato patte ākiritvā bhagavantaṃ vandī. Taṃ bhagavā anukampamāno “sukhinī hohi”ti vatvā pakkāmi. Sā tassā rattiyā paccūsasamaye kālaṃ katvā tāvatimsabhavane dvādasayojanike kanakavimāne suttapabuddhā viya nibbatti.

Athāyasmā mahāmogallāno devacārikaṃ caranto taṃ accharāsahassaparivutaṃ mahatīyā deviddhiyā virocāmānamupagantvā –

85. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.
86. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
87. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve,
Manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā,
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. – pucchi;
88. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”.
89. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, purimāya jātiyā manussaloke.
90. “Addasaṃ virajaṃ buddhaṃ, vipasannamanāvilaṃ;
Āsajja dānaṃ adāsīṃ, akāmā tiladakkhiṇaṃ;
Dakkhiṇeyyassa buddhassa, pasannā sehi pāṇibhi.
91. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
92. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti. –

Sā vissajjesi.

90. Tattha **āsajjāti** ayaṃ āsajja-saddo “āsajja naṃ tathāgata”ntiādīsu (cūlava. 350) ghaṭṭena āgato. “Āsajja dānaṃ deti”tiādīsu (dī. ni. 3.336; a. ni. 8.31) samāgame. Idhāpi samāgameyeva datṭhabbo. Tasmā **āsajjāti** samāgantvā, samavāyena sampatvāti attho. Tenāha “**akāmā**”ti. Sā hi deyyadhammasaṃvidhānapubbakaṃ purimasiddhaṃ dānasaṅkappaṃ vinā sahasā sampatte bhagavati pavattitaṃ tiladānaṃ sandhāyāha “āsajja dānaṃ adāsīṃ, akāmā tiladakkhiṇa”nti. Sesam vuttanayameva.

Tiladakkhiṇavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

11. Paṭhamapatibbatāvimānavāṇṇanā

Koñcā mayūrā diviyā ca haṃsāti patibbatāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme. Tattha aññatarā itthī patibbatā ahoṣi bhattu anukūlavattinī khamā padakkhiṇaggāhinī, na kuddhāpi paṭippharati, aphaṃsavācā saccavādinī saddhā pasannā yathāvibhavaṃ dānāni ca adāsi. Sā kenacideva rogena phuṭṭhā kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbatti. Athāyasmā mahāmoggallāno purimanayeneva devacārikaṃ caranto taṃ devadhītaṃ mahatiṃ sampattiṃ anubhavantiṃ disvā tassā samīpamupagato. Sā accharāsahassaparivutā saṭṭhisakaṭabhārālaṅkārapaṭimaṇḍitattabhāvā therassa pādesu sīrasā vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Theropi tāya katapuññakammaṃ pucchanto –

93. “Koñcā mayūrā diviyā ca haṃsā, vaggussarā kokilā sampatanti;
Pupphābhikiṇṇaṃ rammamidaṃ vimānaṃ, anekacittaṃ naranārisevitaṃ.
94. “Tatthacchasi devi mahānubhāve, iddhī vikubbanti anekarūpā;

Imā ca te accharāyo samantato, naccanti gāyanti pamodayanti ca.

95. “Deviddhipattāsi mahānubhāve,
Manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā,
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti. – āha;
96. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”’.
97. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, patibbatānaññamanā ahoṣiṃ;
Mātāva puttaṃ anurakkhamānā, kuddhāpihaṃ nappharusaṃ avocaṃ.
98. “Sacce ṭhitā mosavajjaṃ pahāya, dāne ratā saṅgahitattabhāvā;
Annañca pānañca pasannacittā, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ.
99. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
100. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti. –

Sā devatā vissajjesi.

93. Tattha **koñcā**ti koñcasakuṇā, ye “sārasā”’tipi vuccanti. **Mayūrā**ti morā. **Diviyā**ti dibbānubhāvā. Idañhi padaṃ “diviyā koñcā, diviyā mayūrā”’tiādinā catūhipi padehi yojetabbaṃ. **Haṃsā**ti suvaṇṇahaṃsādihaṃsā. **Vaggussarā**ti madhurassarā. **Kokilā**ti kāḷakokilā ceva sukkakokilā ca. **Sampatantī**ti devatāya abhiramaṇatthaṃ kīḷantā laḷantā samantato patanti vicaranti. Koñcādirūpena hi devatāya ratijananatthaṃ parivārabhūtā devatā kīḷantā laḷantā “koñcā”’tiādinā vuttā. **Pupphābhikīṇṇanti** ganthitāganthitehi nānāvidharatanakusumehi okiṇṇaṃ. **Rammanti** ramaṇīyaṃ, manoramanti attho. **Anekacittanti** anekehi uyyānakapparukkhapokkharāṇiādīhi vimānesu ca anekehi bhittivisesādīhi cittaṃ. **Naranārisevanti** parivārabhūtehi devaputtehi devadhītāhi ca upasevitaṃ.

94. **Iddhī vikubbanti anekarūpā**ti nānārūpānaṃ vidaṃsanena anekarūpā kammānubhāvasiddhā iddhī vikubbantī vikubbaniddhiyo valañjentī acchasīti yojanā.

97. **Anaññamanā**ti patibbatā, patito aññasmiṃ mano etissāti aññamanā, na aññamanāti anaññamanā, mayhaṃ sāmikato aññasmiṃ purise pāpakaṃ cittaṃ na uppādesinti attho. **Mātāva puttaṃ anurakkhamānā**ti yathā mātā puttaṃ, evaṃ mayhaṃ sāmikaṃ, sabbepi vā satte hitesitāya ahitāpanayanakāmatāya ca anuddayamānā. **Kuddhāpihaṃ nappharusaṃ avocanti** parena kataṃ aphāsukaṃ paṭicca kuddhāpi samānā ahaṃ pharusavacanaṃ na kathesiṃ, aññadatthu piyavacanameva abhāsinti adhippāyo.

98. **Sacce ṭhitā**ti sacce patiṭṭhitā. Yasmā musāvādā veramaṇiyā sacce patiṭṭhitā nāma hoti, na kadāci saccavacanamattenāti āha – **mosavajjaṃ pahāyā**ti musāvādaṃ pahāya. **Dāne ratā**ti dāne abhiratā, yuttappayuttāti attho. **Saṅgahitattabhāvā**ti saṅgahavatthūhi attānaṃ viya sabhāveneva paresaṃ saṅgaṇhanasīlā annañca pānañca kammaphalasaddhāya pasannacittā sakkaccaṃ cittikārena adāsiṃ, aññañca vatthādidānaṃ vipulaṃ uḷāraṃ adāsinti yojanā. Sesāṃ vuttanayameva.

Patibbatāvimānavañṇanā niṭṭhitā.

12. Dutiyapatibbatāvimānavañṇanā

Veḷuriyathambhanti dutiyapatibbatāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Sāvattthiyaṃ kira aññatarā upāsikā patibbatā hutvā saddhā pasannā pañca sīlāni suvisuddhāni katvā rakkhi, yathāvibhavañca dānāni adāsi, sā kālaṃ katvā tāvatimsabhavane uppajji. Sesam heṭṭhā vuttanayameva.

101. “Veḷuriyathambhaṃ ruciraṃ pabhassaraṃ, vimānamāruyha anekacittaṃ;
Tatthacchasi devi mahānubhāve, uccāvacā iddhi vikubbamānā;
Imā ca te accharāyo samantato, naccanti gāyanti pamodayanti ca.

102. “Deviddhipattāsi mahānubhāve,
Manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā,
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. – pucchi;

103. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”.

104. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, upāsikā cakkhumato ahoṣiṃ;
Pāṇātipātā viratā ahoṣiṃ, loke adinnaṃ parivajjayissaṃ.

105. “Amajjapā no ca musā abhāṇiṃ, sakena sāminā ahoṣiṃ tuṭṭhā;
Annañca pānañca pasannacittā, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ.

106. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.

107. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva,
Manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā,
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti. – vissajjesi;

101. Tattha **veḷuriyathambhanti** veḷuriyamaṇimayathambhaṃ. **Ruciranti** ramaṇīyaṃ. **Pabhassaranti** ativiya bhāsurāṃ. **Uccāvacā**ti uccā ca avacā ca, vividhāti attho.

104-5. **Upāsikā**ti saraṇagamanena upāsikālakkhaṇe ṭhitā. Vuttañhi –

“Yato kho, mahānāma, ariyasāvako buddhaṃ saraṇaṃ gato hoti, dhammaṃ saraṇaṃ gato hoti, saṅghaṃ saraṇaṃ gato hoti, ettāvatā kho, mahānāma, ariyasāvako upāsako hoti”ti (saṃ. ni. 5.1033).

Cakkhumatoti pañcahi cakkhūhi cakkhumato buddhassa bhagavato. Evaṃ upāsikābhāvakkittanena āsayasuddhiṃ dassetvā payogasuddhiṃ dassetuṃ “**pāṇātipātā viratā**”tiādi vuttaṃ. Tattha **sakena sāminā ahoṣiṃ tuṭṭhā**ti micchācārāveramaṇimāha. Sesam heṭṭhā vuttasadisameva.

Dutiyapatibbatāvimānavañṇanā niṭṭhitā.

13. Paṭhamasuṇisāvimānavañṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti suṇisāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Sāvattthiyaṃ aññatarasmim gehe ekā kulasuṇhā gehaṃ piṇḍāya pavittṭhaṃ khīṇāsavatttheraṃ disvā sañjātapītisomanassā “idaṃ mayhaṃ

uttamaṃ puññakkhettaṃ upaṭṭhita’nti attanā laddhaṃ pūvabhāgaṃ ādāya ādarena therassa upanesi, thermo taṃ paṭiggahetvā anumodanaṃ katvā gato. Sā aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsabhavane uppajji. Sesama sabbama heṭṭhā vuttasadisameva. Tena vuttaṃ –

108. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.
109. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
110. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’”ti.
111. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”.
112. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, suṇisā ahoṣiṃ sasurassa gehe.
113. “Addasaṃ virajaṃ bhikkhuṃ, vippasannamanāvilamaṃ;
Tassa adāsahaṃ pūvaṃ, pasannā sehi pāṇibhi;
Bhāgaḍḍhabhāgaṃ datvāna, modāmi nandane vane.
114. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
115. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’”ti.

112. Tattha **suṇisāti** puttassa bhariyā. Itthiyā hi sāmikassa pitā “sasuro”ti vuccati, tassa ca sā “suṇisā”ti. Taṃ sandhāya “suṇisā ahoṣiṃ sasurassa gehe”ti.

113. **Bhāgaḍḍhabhāganti** attanā laddhapaṭivīsato upaḍḍhabhāgaṃ. **Modāmi nandane vaneti** therena nandanavane diṭṭhatāya āha. Sesama vuttanayameva.

Suṇisāvīmānavāṇṇanā niṭṭhitā.

14. Dutiyasuṇisāvīmānavāṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti dutiyasuṇisāvīmānaṃ. Ettha pana apubbaṃ natthi, aṭṭhuppattiyama kummāsādānameva viseso. Tena vuttaṃ –

116. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.
117. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
118. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’”ti.
119. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”.

120. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, suṇisā ahoṣiṃ sasurassa gehe.
 121. “Addasaṃ virajaṃ bhikkhuṃ, vippasannamanāvilam;
 Tassa adāsahaṃ bhāgaṃ, pasannā sehi pāṇibhi;
 Kummāsapiṇḍaṃ datvāna, modāmi nandane vane.
 122. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
 Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
 123. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
 Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

121. Tattha **bhāganti** kummāsakoṭṭhāsaṃ. Tenāha “**kummāsapiṇḍaṃ datvānā**”ti. Kummāsoti ca yavakummāso vutto. Sesam vuttanayameva.

Dutiyasuṇisāvīmānavāṇṇanā niṭṭhitā.

15. Uttarāvīmānavāṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti uttarāvīmānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane kalandakanivāpe. Tena ca samayena puṇṇo nāma duggatapurisō rājagahaseṭṭhiṃ upanissāya jīvati, tassa bhariyā uttarā, uttarā ca nāma dhītāti dve eva gehamānusakā. Atheadivasam rājagahe “mahājanena sattāhaṃ nakkhattaṃ kīḷitabba”nti ghoṣanaṃ kariṃsu. Taṃ sutvā seṭṭhi pātova āgataṃ puṇṇaṃ “tāta, amhākaṃ pariḷāṇaṃ nakkhattaṃ kīḷitukāmo, tvam kiṃ nakkhattaṃ kīḷissasi, udāhu bhatim karissasi”ti āha. “Sāmi, nakkhattaṃ nāma sadhanānaṃ hoti, mama pana gehe svātanāya yāgutaṇḍulānīpi natthi, kiṃ me nakkhattena? Goṇe labhanto kasitum gamissāmi”ti. “Tena hi goṇe gaṇhassū”ti. So balavagoṇe ca bhaddanaṅgalaṅca gahetvā “bhadde, nāgarā nakkhattaṃ kīḷanti, ahaṃ daliddatāya bhatim kātum gamissāmi, mayhampi tāva ajja diguṇaṃ nivāpaṃ pacitvā bhattaṃ āhareyyāsi”ti bhariyaṃ vatvā khettaṃ agamāsi.

Sāriputtattheropi sattāhaṃ nirodhasamāpanno tato vuṭṭhāya “kassa nu kho ajja mayā saṅgahaṃ kātum vaṭṭati”ti olokeno puṇṇaṃ attano ñāṇajālassa anto pavīṭṭhaṃ disvā “saddho nu kho esa, sakkhissati vā me saṅgahaṃ kātu”nti olokeno tassa saddhabhāvaṅca saṅgahaṃ kātum samatthabhāvaṅca tappaccayā ca tassa mahāsampattiṭṭhānaṃ ñatvā pattacīvaraṃ ādāya tassa kasanaṭṭhānaṃ gantvā āvāṭṭatīre ekaṃ gumbaṃ olokeno aṭṭhāsi. Puṇṇo theram disvāva kasim ṭhapetvā pañcapaṭiṭṭhitena theram vanditvā “dantakaṭṭhena attho bhavissati”ti dantakaṭṭhaṃ kappiyaṃ katvā adāsi. Athassa thero pattaṅca parissāvānaṅca nīharitvā adāsi. So “pānīyena attho bhavissati”ti taṃ ādāya pānīyaṃ parissāvetvā adāsi.

Thero cintesi “ayaṃ paresaṃ pacchimagehe vasati, sacassa gehadvāraṃ gamissāmi, imassa bhariyā maṃ daṭṭhuṃ na sakkhissati, yāvassa bhariyā bhattaṃ ādāya maggaṃ paṭipajjati, tāva idheva bhavissāmi”ti. So tattheva thokaṃ vītināmetvā tassā maggāruḷhabhāvaṃ ñatvā antonagarābhimukho pāyāsi. Sā antarāmagge theram disvā cintesi “appekadāhaṃ deyyadhamme sati ayyaṃ na passāmi, appekadā me ayyaṃ passantiyā deyyadhammo na hoti, ajja pana me ayyo ca diṭṭho, deyyadhammo cāyaṃ atthi, karissati nu kho me saṅgaha”nti. Sā bhattabhājanaṃ otāretvā theram pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā “bhante, idaṃ lūkaṃ vā paṇītaṃ vāti acintevā dāsassa vo saṅgahaṃ karoṭhā”ti āha. Atha thero pattaṃ upanāmetvā tāya ekena hatthena bhājanaṃ dhāretvā ekena hatthena tato bhattaṃ dadamānāya upaḍḍhabhatte dinne “ala”nti hatthena pattaṃ pidahi. Sā “bhante, ekova paṭivīso, na sakkā dvidhā kātum, tumhākaṃ dāsassa idhalokasaṅgahaṃ akatvā paralokasaṅgahaṃ karoṭha, niravasesameva dātukāmāmhī”ti vatvā sabbamevassa patte paṭiṭṭhāpetvā “tumhehi diṭṭhadhammassa bhāginī assa”nti patthanaṃ akāsi. Thero “evaṃ hotū”ti vatvā ṭhitakova anumodanaṃ katvā ekasmiṃ udakaphāsukaṭṭhāne nisīditvā bhattakiccaṃ akāsi. Sāpi paṭinivattitvā taṇḍule pariyesitvā bhattaṃ paci.

Puṇṇopi aḍḍhakarīsamattam ṭhānam kasitvā jighaccham sahitum asakkonto goṇe vissajjetvā ekaṃ rukkhachāyamaṃ pavisitvā maggaṃ olokeno nisīdi. Athassa bhariyā bhattamādāya gacchamānā taṃ disvāva “esa jighacchāpīlito maṃ olokeno nisinno, sace maṃ ‘ativiya cirāyī’ ti tajjetvā patodalaṭṭhiyā paharissati, mayā katakammaṃ niratthakaṃ bhavissati, paṭikacevassa āroccsāmī” ti cintetvā evamāha “sāmi, ajjekadivasamaṃ cittaṃ pasādehi, mā mayā katakammaṃ niratthakaṃ kari, ahaṃ pātova te bhattam āharantī antarāmagge dhammasenāpatim disvā tava bhattam tassa datvā puna gehamaṃ gantvā bhattam pacitvā āgatā, pasādehi, sāmi, citta” nti. So “kiṃ vadesi, bhaddhe” ti pucchitvā puna tamattham sutvā “bhaddhe, sādhu vata te kataṃ mama bhattam ayyassa dadamānāya, mayāpissa ajja pātova dantakaṭṭhañca mukhodakañca dinna” nti pasannamānaso taṃ vacanaṃ abhinanditvā ussūre laddhabhattatāya kilantakāyo tassā aṅke sīsamaṃ katvā niddamaṃ okkami.

Athassa pātova kasitaṭṭhānam paṃsucunṇamaṃ upādāya sabbaṃ rattasuvanṇamaṃ hutvā kaṇikārapuppharāsi viya sobhamānaṃ aṭṭhāsi. So pabuddho oloketvā bhariyamaṃ āha “bhaddhe, etaṃ mayā kasitaṭṭhānam sabbaṃ mama suvaṇṇamaṃ hutvā paññāyati, kiṃ nu kho me atiusūre laddhabhattatāya akkhīni bhamaṇṭī” ti. “Sāmi, mayhampi evameva paññāyati” ti. So utṭhāya tattha gantvā ekaṃ piṇḍamaṃ gahetvā naṅgalasīse paharitvā suvaṇṇabhāvaṃ ṇatvā “aho ayyassa dhammasenāpatissa dinnadāne ajjeva vipāko dassito, na kho pana sakkā ettakaṃ dhanamaṃ paṭicchadetvā paribhuñjitu” nti bhariyāya ābhatamaṃ bhattapātim suvaṇṇassa pūretvā rājakulaṃ gantvā rañña katokāso pavisitvā rājānaṃ abhivādetvā “kiṃ tātā” ti vutte “deva, ajja mayā kasitaṭṭhānam sabbaṃ suvaṇṇarāsimeva hutvā ṭhitamaṃ, suvaṇṇamaṃ āharāpetumaṃ vaṭṭati” ti āha. “Kosi tva” nti? “Puṇṇo nāmāha” nti. “Kiṃ pana te ajja kata” nti? “Dhammasenāpatissa me pātova dantakaṭṭhañca mukhodakañca dinnaṃ, bhariyāyapi me mayhamaṃ āhaṭṭhabhattamaṃ tasseva dinna” nti.

Taṃ sutvā rājā “ajjeva kira bho dhammasenāpatissa dinnadāne vipāko dassito” ti vatvā “tātā, kiṃ karomī” ti pucchi. “Bahūni sakaṭṭasahassāni pahīṇitvā suvaṇṇamaṃ āharāpethā” ti. Rājā sakaṭṭāni pahīṇi. Rājapurisesu “rañña santaka” nti gaṇhantesu gahitamaṃ gahitamaṃ mattikāva hoti. Tehi gantvā rañña ārocite “tātā, tumhehi kinti vatvā gahita” nti puā “tumhākaṃ santaka” nti āhamsu. Tena hi, tātā, puna gacchatha, “puṇṇassa santaka” nti vatvā gaṇhathāti. Te tathā kariṃsu gahitamaṃ gahitamaṃ suvaṇṇameva ahosi. Taṃ sabbaṃ āharitvā rājāṅgaṇe rāsimaṃ akamsu, asītihatthubbedho rāsī ahosi. Rājā nāgare sannipātāpetvā āha “imasmimaṃ nāgare atthi kassaci ettakaṃ suvaṇṇa” nti? “Natthi, devā” ti. “Kiṃ panassa dātumaṃ vaṭṭati” ti? “Seṭṭhicchattaṃ, devā” ti. Rājā “bahudhanasetṭhi nāma hotū” ti mahantena bhogena saddhimaṃ tassa seṭṭhicchattaṃ adāsi.

Atha naṃ so āha “mayamaṃ, deva, ettakaṃ kālamaṃ parakule vasimhā, vasanaṭṭhānaṃ no dethā” ti. Tena hi passa, esa gumbo paññāyati, etaṃ harāpetvā gehamaṃ kārehīti purānasetṭhissa gehaṭṭhānaṃ ācikkhi. So tasmimaṃ ṭhāne katipāheneva gehamaṃ kārāpetvā gehapavesanamaṅgalañca chattamaṅgalañca ekatova karonto sattāhamaṃ buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa dānaṃ adāsi. Athassa satthā dānānumodanaṃ karonto anupubbimaṃ kathaṃ kathesi. Dhammakathāvasāne puṇṇasetṭhi ca bhariyā cassa dhītā ca uttarāti tayopi janā sotāpannā ahesumaṃ.

Aparabhāge rājagahasetṭhi puṇṇasetṭhino dhītaramaṃ attano puttassa vāresi. So “nāhamaṃ dassāmī” ti vutto “mā evamaṃ karotu, ettakaṃ kālamaṃ amhe nissāya vasanteneva te sampatti laddhā, detu me puttassa te dhītara” nti āha. So “micchādīṭṭhikā tumhe, mama dhītā tīhi ratanehi vinā vasitumaṃ na sakkoti, nevassa dhītaramaṃ dassāmī” ti āha. Atha naṃ bahū seṭṭhigahapatikādayo kulaputtā “mā tena saddhimaṃ vissāsaṃ bhindi, dehissa dhītara” nti yācimsu. So tesamaṃ vacanaṃ sampaṭicchitvā āsāḷhipuṇṇamaṃ dhītaramaṃ adāsi. Sā patikulamaṃ gatakālato paṭṭhāya bhikkhumaṃ vā bhikkhunimaṃ vā upasaṅkamitumaṃ dānaṃ vā dātumaṃ dhammaṃ vā sotumaṃ nālattha, evamaṃ aḍḍhatiyesu māsesu vītivattesu attano santike ṭhite paricārike pucchi “idāni kittakaṃ antovassaṃ avasiṭṭha” nti? “Aḍḍhamāso, ayye” ti. Sā māṭāpitūnaṃ sāsanaṃ pahīṇi “kasmā maṃ evarūpe bandhanāgāre pakkipiṃsu, varamaṃ tumhehi maṃ lakkhaṇāhataṃ katvā paresamaṃ dāsimaṃ sāvetumaṃ, na evarūpassa micchādīṭṭhikassa kulassa dātumaṃ, āgatakālato paṭṭhāya bhikkhudassanādīsu ekampi puññaṃ kātumaṃ na labhāmī” ti. Athassa pitā “dukkhitā vata me dhītā” ti

anattamanataṃ pavedetvā pañcadasa kahāpaṇasahassāni pesesi, “imasmiṃ nagare sirimā nāma gaṇikā atthi, devasikaṃ sahaṣṣaṃ gaṇhāti, imehi kahāpaṇehi taṃ ānetvā sāmikassa niyyādetvā sayā yathāruci puññāni karotū”ti sāsanañca paṇiṇi. Uttarā tathā katvā sāmikena sirimaṃ disvā “kimida”nti vutte “sāmi, imaṃ aḍḍhamāsaṃ mama sahāyikā tumhe paricaratu, ahaṃ pana imaṃ aḍḍhamāsaṃ dānañceva dātukāma dhammañca sotukāma”ti āha. So taṃ abhirūpaṃ itthiṃ disvā uppannasineho “sādhū”ti sampācchi.

Uttarāpi kho buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghaṃ nimantevā “bhante, imaṃ aḍḍhamāsaṃ aññattha agantvā idheva bhikkhā gahetabbā”ti satthu paṭiññaṃ gahetvā “īto dāni paṭṭhāya yāva mahāpavāraṇā, tāva satthāraṃ upaṭṭhātuṃ dhammañca sotaṃ labhissāmi”ti tuṭṭhamānasā “evaṃ yāguṃ pacatha, evaṃ bhattaṃ pacatha, evaṃ pūvaṃ pacathā”ti mahānase sabbakiccāni saṃvidahantī vicarati. Athassā sāmiko “sve mahāpavāraṇā bhavissati”ti mahānasābhimukho vātapāne ṭhatvā “kiṃ nu kho karontī sā andhabālā vicarati”ti oloketvā taṃ sedakilinnaṃ chārikāya okiṇṇaṃ aṅgāramasimakkhitaṃ tathā saṃvidahitvā vicaramānaṃ disvā “aho andhabālā evarūpe ṭhāne imaṃ sirisampattiṃ nānubhavati, “muṇḍakasamaṇe upaṭṭhahissāmi”ti tuṭṭhacittā vicarati”ti hasitvā apagañchi.

Tasmiṃ apagate tassa santike ṭhitā sirimā “kiṃ nu kho oloketvā esa hasati”ti teneva vātapānena oloketī uttaraṃ disvā “imaṃ oloketvā iminā hasitaṃ, addhā imassa etāya saddhiṃ santhavo atthi”ti cintesi. Sā kira aḍḍhamāsaṃ tasmiṃ gehe bāhirakaitthī hutvā vasamānāpi taṃ sampattiṃ anubhavamānā attano bāhirakaitthibhāvaṃ ajānitvā “ahaṃ gharasāminī”ti saññamakāsi. Sā uttarāya āghātaṃ bandhitvā “dukkhamassā uppādessāmi”ti pāsādā oruyha mahānasaṃ pavisitvā pūvapacanaṭṭhāne pakkuthitaṃ sappiṃ kaṭacchunā ādāya uttarābhimukhaṃ pāyāsi. Uttarā taṃ āgacchantiṃ disvā “mama sahāyikāya mayhaṃ upakāro kato, cakkavāḷaṃ atisambādhaṃ, brahmaloko atinīcako, mama pana sahāyikāya guṇova mahanto, ahampi etaṃ nissāya dānañca dātuṃ dhammañca sotaṃ labhiṃ, sace mama etissāya upari kodho atthi, idaṃ sappi maṃ dahatu, sace natthi, mā maṃ dahatū”ti taṃ mettāya phari. Tāya tassā matthake āsiñcitantpi pakkuthitasappi sītodakaṃ viya ahosi. Atha naṃ “idaṃ sītalaṃ bhavissati”ti puna kaṭacchukaṃ pūretvā ādāya āgacchantiṃ uttarāya dāsiyo disvā “are dubbinīte na tvaṃ amhākaṃ ayyāya upari pakkasappiṃ āsiñcituṃ anucchavikā”ti santajjentiyo ito cito ca utṭhāya hatthehi ca pādehi ca pothetvā bhūmiyaṃ pātesuṃ, uttarā vārentīpi vāretuṃ nāsakkhi. Atha sā upari ṭhatvā sabbā dāsiyo paṭibāhitvā “kissa te evarūpaṃ bhāriyaṃ kammaṃ kata”nti sirimaṃ ovaditvā uṇhodakena nhāpetvā satapākatelena abbhañji.

Tasmiṃ khaṇe sā attano bāhirakitthibhāvaṃ ṇatvā cintesi “mayā bhāriyaṃ kammaṃ kataṃ sāmikassa hasitamattakāraṇā imissā upari pakkasappiṃ āsiñcantiyā, ayaṃ ‘gaṇhatha na’nti dāsiyo na āṇāpetvā maṃ viheṭhanakālepi sabbā dāsiyo paṭibāhitvā mayhaṃ kattabbameva akāsi. Sacāhaṃ imaṃ na khamāpessāmi, muddhā me sattadhā phaleyyā”ti tassā pādāmūle nipajjitvā “ayye, khamāhi me dosa”nti āha. “Ahaṃ sappitika dhītā, pitari me khamāpīte khamissāmi”ti. “Hotu, ayye, pitaraṃpi te puṇṇasetṭhiṃ khamāpessāmi”ti. “Puṇṇo mama vaṭṭe janakapitā, vivaṭṭe janakapitari khamāpīte pana ahaṃ khamissāmi”ti. “Ko pana te vivaṭṭe janakapitā”ti? “Sammāsambuddho”ti. “Mayhaṃ tena saddhiṃ vissāso natthi, ahaṃ kiṃ karissāmi”ti? “Satthā sve bhikkhusaṅghaṃ ādāya idhāgamissati, tvaṃ yathāladhaṃ sakkāraṃ gahetvā idheva āgantvā taṃ khamāpehi”ti. Sā “sādhū, ayye”ti utṭhāya attano gehaṃ gantvā pañcasataparicārikittiyo āṇāpetvā nānāvidhāni khādanīyabhojanīyāni ceva sūpeyyāni ca sampādetvā punadivase taṃ sakkāraṃ ādāya uttarāya gehaṃ āgantvā buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa patte paṭiṭṭhāpetuṃ avisahanāti aṭṭhāsi, taṃ sabbaṃ gahetvā uttarāya saṃvidahi.

Sirimāpi satthu bhattakiccāvasāne saddhiṃ parivārena satthu pādāmūle nipajji. Atha naṃ satthā pucchi “ko te aparādhō”ti. “Bhante mayā hiyyo idaṃ nāma kataṃ, atha me sahāyikā maṃ viheṭhayamānā dāsiyo nivāretvā mayhaṃ upakārameva akāsi. Sāhaṃ imissā guṇaṃ jānitvā imaṃ khamāpesiṃ, atha maṃ esā ‘tumhesu khamāpītesu khamissāmi’ti āhā”ti. “Evaṃ kira uttare”ti. “Āma, bhante, sīse me sahāyikāya pakkasappi āsitta”nti. “Atha tayā kiṃ cintita”nti? “Cakkavāḷaṃ atisambādhaṃ, brahmaloko atinīcako, mama sahāyikāya guṇova mahanto, ahañhi etaṃ nissāya dānañca

dātuṃ dhammañca sotuṃ alatthaṃ, sace me imissā upari kodho atthi, idaṃ maṃ dahatu, no ce, mā dahatū”ti evaṃ cintetvā imaṃ mettāya phariṃ, bhanteti. Satthā “sādhu sādhu, uttare, evaṃ kodhaṃ jinituṃ vaṭṭati. Kodhano hi nāma akkodhena, akkosako anakkosantena, paribhāsako aparibhāsantena, thaddhamaccharī attano santakassa dānena, musāvādī saccavacanena jinitabbo”ti imamatthaṃ dassento

“Akkodhena jine kodhaṃ, asādhuṃ sādhunā jine;
Jine kadariyaṃ dānena, saccenālikavādina”nti. (dha. pa. 223) –

Imaṃ gāthaṃ vatvā gāthāpariyosāne catusaccakathaṃ abhāsi. Saccapariyosāne uttarā sakadāgāmiphale patiṭṭhahi, sāmiko ca sasuro ca sassu ca sotāpattiphalaṃ sacchikarimsu, sirimāpi pañcasataparivārā sotāpannā ahoṣi. Aparabhāge uttarā kālaṃ katvā tāvatimsabhavane uppajji. Athāyasmā mahāmoggallāno heṭṭhā vuttanayeneva devacārikaṃ caranto uttaraṃ devadhītaṃ disvā –

124. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.
125. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
126. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve,
Manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā,
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. – paṭipucchi;
127. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”.
128. “Issā ca maccheramatho paḷāso, nāhoṣi mayhaṃ gharamāvasantiyā;
Akkodhanā bhattu vasānuvattinī, uposathe niccahamappamattā.
129. “Cātuddasiṃ pañcadasiṃ, yā ca pakkhassa aṭṭhamī;
Pāṭihāriyapakkhañca, aṭṭhaṅgasusamāgataṃ.
130. “Uposathaṃ upavasissaṃ, sadā sīlesu saṃvutā;
Saññaṃ saṃvibhāgā ca, vimānaṃ āvasāmahaṃ.
131. “Pāṇātipātā viratā, musāvādā ca saññatā;
Theyyā ca aticārā ca, majjapānā ca ārakā.
132. “Pañcasikkhāpade ratā, ariyasaccāna kovidā;
Upāsikā cakkhumato, gotamassa yasassino.
133. “Sāhaṃ sakena sīlena, yasasā ca yasassinī;
Anubhomi sakaṃ puññaṃ, sukhitā camhināmayā.
134. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
135. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamaṃ akāsiṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti. –

Devatāpissa vissajjesi.

126. Mama ca, bhante, vacanena bhagavato pāde sirasā vandeyyāsi “uttarā nāma bhante, upāsikā bhagavato pāde sirasā vandatī”ti. Anacchariyaṃ kho panetaṃ, bhante, yaṃ maṃ bhagavā aññatarasmiṃ sāmāññaphale byākareyya, taṃ bhagavā sakadāgāmiphale byākāsīti.

128. Tattha issā ca maccheramatho paḷāso, nāhosi mayhaṃ gharamāvasantiyāti yā ca agāramajjhe vasantīnaṃ aññāsaṃ itthīnaṃ sampattiādivisayā parasampattiusūyanalakkhaṇā issā, yañca tāvakālikādivasenāpi kiñci yācantānaṃ adātukāmatāya attasampattinigūhanalakkhaṇaṃ macchariyaṃ, yo ca kulapadesādīnā parehi yugaggāhalakkhaṇo paḷāso uppajjati, so tividhopi pāpadhammo gehe t̥hitāya mayhaṃ satipi paccayasamavāye nāhosi na uppajji. **Akkodhanāti** khantimettānuddayasampannatāya akujjhanasabhāvā. **Bhattu vasānuvattinīti** pubbuṭṭhānapacchānipātanādīnā sāmikassa anukūlabhāvena vase vattanasīlā, manāpacārinīti attho. **Uposathe niccahamappamattāti** ahaṃ uposathasīlarakkhaṇe niccaṃ appamattā appamādavihārinī.

129. Tameva uposathe appamādaṃ dassentī yesu divasesu taṃ rakkhitabbaṃ, yādīsaṃ yathā ca rakkhitabbaṃ, taṃ dassetuṃ “cātuddasi”ntiādīmāha. Tattha cātuddasiṃ pañcadasinti pakkhassāti sambandho, accantasamyoge cetāṃ upayogavacanaṃ. **Yā ca pakkhassa aṭṭhamīti** ettha cāti vacanaseso. **Pāṭihāriyapakkhañcāti** paṭiharaṇakapakkhañca, cātuddasīpañcadasīaṭṭhamīnaṃ yathākkamaṃ ādīto antato cāti pavesananikkhamanavasena uposathasīlassa paṭiharitabbaṃ pakkhañca, terasī paṭipadā sattamī navamī cāti attho. **Aṭṭhaṅgasusamāgatanti** paṇātipātāveramaññādīhi aṭṭhahaṅgehi eva suṭṭhu samāgatāṃ samannāgatāṃ.

130. Upavasissanti upavasim. Atītatthe hi idaṃ anāgatavacanaṃ. Keci pana “upavasim”icceva paṭhanti. **Sadāti** sappaṭihārikesu sabbesu uposathadivasesu. **Sīlesūti** uposathasīlesu sādhetabbesu. Nipphādetabbe hi idaṃ bhumbaṃ. **Samvutāti** kāyavācācittēhi samvutā. **Sadāti** vā sabbakālaṃ. **Sīlesūti** niccasīlesu. **Samvutāti** kāyavācāhi samvutā.

131. Idāni taṃ niccasīlaṃ dassetuṃ “pāṇātipātā viratā”tiādī vuttaṃ. Tattha pāṇoti vohārato satto, paramatthato jīvitindriyaṃ. Pāṇassa atipāto pāṇavadho pāṇaghāto pāṇātipāto, atthato pāṇe pāṇasaññīno jīvitindriyupacchedakaupakkamasamuṭṭhāpikā kāyavacīdvārānaṃ aññataradvārāpavattā vadhakacetanā. Tato **pāṇātipātā. Viratāti** oratā, nivattāti attho.

Musāvādāti musā nāma viśamvādanapurekkhārassa atthabhañjanako vacīpayogo vā kāyapayogo vā, viśamvādanādhippāyena parassa viśamvādakakāyavacīpayogasamuṭṭhāpikā cetanā musāvādo. Atha vā **musāti** abhūtaṃ atacchaṃ vatthu, **vādoti** tassa bhūtato tacchato viññāpetukāmassa tathā viññāttisamuṭṭhāpikā cetanā. Tato **musāvādā saññatā** oratā, viratāti attho. Ca-saddo sampiṇḍanatto.

Theyyāti theyyaṃ vuccati thenabhāvo, corikāya parassaharaṇanti attho. Atthato parapariggahite parapariggahitasaññīno tadādāyakaupakkamasamuṭṭhāpikā theyyacetanā theyyaṃ. Tato **theyyā** saññatā, ārakāti vā sambandho.

Aticārāti aticca cāro aticāro, lokamariyādaṃ atikkamitvā agamanīyaṭṭhāne kāmavasena cāro micchācāroti attho. Agamanīyaṭṭhānaṃ nāma – purisānaṃ mātūrakkhitā pitūrakkhitā mātāpitūrakkhitā bhātūrakkhitā bhaginirakkhitā nātīrakkhitā gottarakkhitā dhammarakkhitā sārakkhā saparidaṇḍāti dasa, dhanakkītā chandavāsīnī bhogavāsīnī paṭavāsīnī odapattakinī obhaṭacumbaṭā dāsī ca bhariyā kammakārī ca bhariyā dhajāhaṭā muhuttikāti dasāti vīsati itthiyo. Itthīsu pana dvinnaṃ sārakkhasaparidaṇḍānaṃ dasannañca dhanakkītādīnanti dvādasannaṃ aññapurisā agamanīyaṭṭhānaṃ, idameva idha adhippetāṃ. Lakkhaṇato pana asaddhammādhippāyena kāyadvārāpavattā agamanīyaṭṭhānavītikkamacetanā aticāro. Tasmā **aticārā**.

Majjapānāti majjama vuccatimadanīyatthena surā ca merayañca, pivanti tenāti pānaṃ, majjassa pānaṃ majjapānaṃ. Yāya dussilyacetanāya majjasañkhātaṃ piṭṭhasurā, pūvasurā, odaniyasurā, kiṇṇapakkhittā, sambhārasaṃyuttāti pañcabhedama surama vā, pupphāsavo, phalāsavo, madhvāsavo, gulāsavo, sambhārasaṃyuttoti pañcabhedama merayama vā bījato paṭṭhāya kusaggenāpi pivati, sā cetanā majjapānaṃ. Tasmā **majjapānā ārakā** viratā.

132. Evaṃ “pāṇātipātā viratā”tiādinā pahātabbadhamavasena vibhajitvā dassitama niccasilama puna samādātabbatāvasena ekato katvā dassenti “**pañcasikkhāpade ratā**”ti āha. Tattha **sikkhāpadanti** sikkhitabbapadaṃ, sikkhākoṭṭhāseti attho. Atha vā jhānādayo sabbeṃ kusalā dhammā sikkhitabbato sikkhā, pañcasu pana silāṅgesu yaṃkiñci aṅgama tāsama sikkhānaṃ paṭiṭṭhānaṭṭhena padanti sikkhānaṃ padattā sikkhāpadaṃ, pañca silāṅgāni. Tasmim pañcavidhe sikkhāpade ratā abhiraṭṭāti **pañcasikkhāpade ratā**. **Ariyasaccāna kovidāti** pariññāpahānasacchikiriyābhāvanābhisamayavasena dukkhasamudayanirodhamaggasañkhātesu catūsu ariyasaccesu kusalā nipuṇā, paṭividdhacatusaccāti attho. **Gotamassāti** bhagavantaṃ gottena kitteti. **Yasassinoti** kittimato, parivāravato vā.

133. Sāhanti sā yathāvuttaguṇā ahaṃ. **Sakena silenāti** anussukitiādinā attano sabhāvasīlena ca uposathasīlādisamādānasīlena ca kāraṇabhūtena. Tañhi sattānaṃ kammassakatāya hitasukhāvahatāya ca visesato “saka”nti vuccati. Tenevāha –

“Tañhi tassa sakaṃ hoti, tañca ādāya gacchati;
Tañcassa anugaṃ hoti, chāyāva anapāyini”ti. (saṃ. ni. 1.115);

Yasasā ca yasassinīti “uttarā upāsikā silācārasaṃpannā anussukī amaccharī akkodhanā”tiādinā “āgataphalā viññātasāsanā”tiādinā ca yathābhūtaguṇādhigatena jalatale telena viya samantato patthaṭṭhena kittisaddena yasassinī kittimatī, tena vā silāguṇena idha adhigatena yasaparivārena yasassinī saṃpannaparivārā. **Anubhomi sakaṃ puññanti** yathūpacitama attano puññaṃ paccanubhomi. Yassa hi puññaphalaṃ anubhūyati, phalūpacārena taṃ puññaṃ pi anubhūyati vuccati. Atha vā puthujjanabhāvato sucaritaphalaṃ pi “puñña”nti vuccati. Yathāha “kusalānaṃ, bhikkhave, dhammānaṃ samādānāhetu evamidaṃ puññaṃ pavaḍḍhati”ti. **Sukhitā camhināmayāti** dibbasukhena ca phalasukhena ca sukhitā camhi bhavāmi, kāyikacetasikadukkhābhāvato anāmayā arogā.

136. Mama cāti ca-saddo samuccayattho. Tena “mama vacanena ca vandeyyāsi, na tava sabhāvenevā”ti vandanaṃ samuccinoti. **Anacchariyantiādinā** attano ariyasāvika bhāvassa pākāṭabhāvaṃ dasseti. **Taṃ bhagavātiādi** saṅgītikāravacanaṃ. Sesama vuttanayamevāti.

Uttarāvimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

16. Sirimāvimānavāṇṇanā

Yuttā ca te paramaalaṅkatā hayāti sirimāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veļuvane kalandakanivāpe. Tena ca samayena heṭṭhā anantaravattuma hi vuttā sirimā gaṇikā sotāpattiphalassa adhigatattā vissajjitakiliṭṭhakammantā hutvā saṅghassa aṭṭha salākabhattāni paṭṭhapesi. Ādito paṭṭhāya nibaddhaṃ aṭṭha bhikkhū gehama āgacchanti. Sā “sappim gāṇhatha khīraṃ gāṇhathā”tiādinī vatvā tesama patte pūreti, ekena laddhama tiṇṇampi catunnaṃ pi pahoti, devasikama soļasakahāpaṇaparibbayena piṇḍapāto dīyati. Athekadivasama eko bhikkhu tassā gehe aṭṭhakabhattama bhujjivā tiyojanamatthake ekama vihāraṃ agamaṃ. Atha nama sāyama therupaṭṭhāne nisinnaṃ pucchimsu, “āvuso, kama bhikkhama gahetvā idhāgatosi”ti? “Sirimāya aṭṭhakabhattama me bhutta”nti. “Tama manāpaṃ katvā deti, āvuso”ti. “Na sakkā tassā bhattama vaṇṇetuma, atipaṇītaṃ katvā deti, ekena laddhama tiṇṇampi catunnaṃ pi pahoti, tassā pana deyyadhammatopi dassanameva uttaritama”. Sā hi itthi evarūpā ca evarūpā cāti tassā guṇe kathesi.

Atheko bhikkhu tassā guṇakathaṃ sutvā adisvāpi savaneneva sinehaṃ uppādetvā “mayā tattha gantvā taṃ daṭṭhuṃ vaṭṭatī”ti attano vassaggaṃ kathetvā taṃ bhikkhuṃ ṭhitikaṃ pucchitvā “sve, āvuso, tasmim̄ gehe tvam̄ saṅghatthero hutvā aṭṭhakabhattaṃ labhissasi”ti sutvā taṅkhaṇaṅṅeva pattacīvaramādāya pakkanto pātova aruṇe uggacchante salākaggaṃ pavisitvā ṭhito saṅghatthero hutvā tassā gehe aṭṭhakabhattaṃ labhi. Yo pana so bhikkhu hiyyo bhuñjitvā pakkāmi, tassa gatavelāyamevassā sarīre rogo uppajji. Tasmā ābharaṇāni omuñcitvā nipajji. Athassā dāsiyo aṭṭhakabhattaṃ labhituṃ āgate bhikkhū disvā ārocesuṃ. Sā gantvā sahatthā patte gahetuṃ vā nisīdāpetuṃ vā asakkontī dāsiyo āṇāpesi “ammā patte gahetvā ayye nisīdāpetvā yāguṃ pāyevā khajjakam̄ datvā bhattavelāya patte pūretvā dethā”ti. Tā “sādhu, ayye”ti bhikkhū pavesetvā yāguṃ pāyevā khajjakam̄ datvā bhattavelāya bhattassa patte pūretvā tassā ārocayimsu. Sā “maṃ pariggahetvā netha, ayye vandissāmi”ti vatvā tāhi pariggahetvā bhikkhūnaṃ santikaṃ nīta vedhamānena sarīrena bhikkhū vandi. So bhikkhu taṃ oloketvā cintesi “gilānāya tāva ayam̄ etissā rūpasobhā, arogakāle pana sabbābharaṇapaṭimaṇḍitāya imissā kīdisī rūpasampattī”ti. Athassa anekavassakoṭisannicito kilesa samudācari. So aññāṇī hutvā bhattaṃ bhuñjituṃ asakkonto pattam̄ ādāya vihāraṃ gantvā pattam̄ pidhāya ekamante ṭhapetvā cīvarakaṇṇam̄ pattharivā nipajji. Atha naṃ eko sahāyako bhikkhu yācantopi bhojetuṃ nāsakki, so chinnabhatta ahoṣi.

Taṃ divasameva sāyanhasamaye sirimā kālamakāsi. Rājā satthu sāsanam̄ pesesi “bhante, jīvakassa kaniṭṭhabhaginī sirimā kālamakāsi”ti. Satthā taṃ sutvā rañño sāsanam̄ paṇiṇi “sirimāya sarīrajhāpanakiccaṃ natthi, āmakasusāne taṃ yathā kākādayo na khādanti, tathā nipajjāpetvā rakkhāpethā”ti. Rājā tathā akāsi. Paṭipāṭiyā tayo divasā atikkantā, catutthe divase sarīraṃ uddhumāyi, navahi vaṇamukhehi puḷavakā pagghariṃsu, sakalasarīraṃ bhinnasālibhattacāṭi viya ahoṣi. Rājā nagare bherim̄ carāpesi “ṭhapetvā geharakkhaṇakadārake sirimāya dassanattaṃ anāgacchantānaṃ aṭṭha kahāpaṇā daṇḍo”ti. Satthu santikaṇca pesesi “buddhappamukho kira saṅgho sirimāya dassanattaṃ āgacchatū”ti. Satthā bhikkhūnaṃ ārocāpesi “sirimāya dassanattaṃ gamissāmā”ti.

Sopi daharabhikkhu cattāro divase kassaci vacanam̄ aggahetvā chinnabhattova nipajji. Patte bhattaṃ pūtikaṃ jātam̄, patte malampi uṭṭhahi. Atha so sahāyakabhikkhunā upasaṅkamitvā “āvuso satthā sirimāya dassanattaṃ gacchatī”ti vuccamāno tathā chātajjhatoṭopi “sirimā”ti vuttapadeyeva sahasā uṭṭhahitvā “satthā sirimaṃ daṭṭhuṃ gacchati, tvampi gamissasi”ti? “Āma gamissāmi”ti bhattaṃ chaḍḍetvā pattam̄ dhovivā thavikāya pakkhipitvā bhikkhusaṅghena saddhim̄ agamāsi. Satthā bhikkhusaṅghaparivuto ekapasse aṭṭhāsi, bhikkhunisaṅghopi rājaparisāpi upāsakaparisāpi upāsikāparisāpi ekekapasse aṭṭham̄su.

Satthā rājānaṃ pucchi “kā esā, mahārājā”ti? “Bhante, jīvakassa kaniṭṭhabhaginī sirimā nāmā”ti. “Sirimā esā”ti? “Āma, bhante”ti. Tena hi nagare bherim̄ carāpehi “sahassam̄ datvā sirimaṃ gaṇhantū”ti. Rājā tathā kāresi, ekopi “ha”nti vā “hu”nti vā vadanto nāma nāhoṣi. Rājā satthu ārocesi “na gaṇhanti bhante”ti, tena hi mahārāja aggham̄ ohāpehīti. Rājā “pañcasatāni datvā gaṇhantū”ti bherim̄ carāpetvā kañci gaṇhanakaṃ adisvā “aḍḍhateyyasatāni, dvesatāni, satam̄, paññāsam̄, pañcavīsati, vīsati kahāpaṇe, dasa kahāpaṇe, pañca kahāpaṇe, ekam̄ kahāpaṇam̄, aḍḍham̄, pādam̄, māsakam̄, kākaṇikam̄ datvā sirimaṃ gaṇhantū”ti bherim̄ carāpetvā “mudhāpi gaṇhantū”ti bherim̄ carāpesi, tathāpi “ha”nti vā “hu”nti vā vadanto nāma nāhoṣi. Rājā “mudhāpi, bhante, gaṇhanto natthī”ti āha. Satthā “passatha, bhikkhave, mahājanassa piyamātugāmaṃ, imasmim̄yeva nagare sahasam̄ datvā pubbe ekadivasam̄ labhim̄su, idāni mudhāpi gaṇhanto natthi evarūpaṃ nāma rūpaṃ khayavayappattaṃ āharimehi alaṅkārehi vicittakataṃ navannaṃ vaṇṇamukhānaṃ vasena arubhūtam̄ tīhi aṭṭhisatehi samussitaṃ niccāturaṃ kevalam̄ bālamahājanena bahudhā saṅkappitatāya bahusaṅkappaṃ addhuvam̄ attabhāva”nti dassento –

“Passa cittakataṃ bimbam̄, arukāyam̄ samussitaṃ;
Āturaṃ bahusaṅkappaṃ, yassa natthi dhuvam̄ ṭhitī”ti. (theragā. 1160) –

Gāthamāha. Desanāpariyosāne sirimāya paṭibaddhacitto bhikkhu vigatachandarāgo hutvā vipassanaṃ vaḍḍhetvā arahattaṃ pāpuṇi, caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi.

Tena ca samayena sirimā devakaññā attano vibhavasamiddhiṃ oloketvā āgataṭṭhānaṃ oloketi purimattabhāve attano sarīrasamīpe bhikkhusaṅghaparivutaṃ bhagavantaṃ ṭhitaṃ mahājanakāyaṃca sannipatitaṃ disvā pañcahi devakaññāsatehi parivutā pañcahi rathasatehi dissamānakāyā āgantvā rathato otarivā saparivārā bhagavantaṃ vanditvā katañjali aṭṭhāsi. Tena ca samayena āyasmā vaṅgīso bhagavato avidūre ṭhito hoti. So bhagavantaṃ etadavoca ‘‘paṭibhāti maṃ bhagavā ekaṃ pañhaṃ pucchitu’’nti. ‘‘Paṭibhātu taṃ vaṅgīsā’’ti bhagavā avoca. Āyasmā vaṅgīso taṃ sirimaṃ devadhītaraṃ –

137. ‘‘Yuttā ca te paramaalaṅkatā hayā, adhomukhā aghasigamā balī javā;
Abhinimmitā pañcarathāsatā ca te, anventi taṃ sārathicoditā hayā.

138. ‘‘Sā tiṭṭhasi rathavare alaṅkatā,
Obhāsayaṃ jalamiva joti povako;
Pucchāmi taṃ varatanu anomadassane,
Kasmā nu kāyā anadhivaraṃ upāgamī’’ti. – paṭipucchi;

137. Tattha **yuttā ca te paramaalaṅkatā hayāti** paramaṃ ativiya visesato alaṅkatā, paramehi vā uttamehi dibbehi assālaṅkārehi alaṅkatā, paramā vā aggā seṭṭhā ājānīyā sabbālaṅkārehi alaṅkatā hayā assā te tava rathe yojitā, yuttā vā te rathassa ca anucchavikā, aññaṃaññaṃ vā sadisatāya yuttā saṃsatṭhāti attho. Ettha ca ‘‘paramaalaṅkatā’’ti purimasmiṃ pakkhe sandhiṃ akatvā dutiyasmiṃ pakkhe avibhattikaniddeso daṭṭhabbo. **Adhomukhāti** heṭṭhāmukhā. Yadipe te tadā pakatiyāva ṭhitā, devalokato oroḥaṇavasena ‘‘adhomukhā’’ti vuttā. **Aghasigamāti** vehāsaṃgamā. **Balīti** balavanto. **Javāti** javanakā, balavanto ceva vegavanto cāti attho. **Abhinimmitāti** tava puññakammena nimmitā nibbattā. Sayam nimmitameva vā sandhāya ‘‘abhinimmitā’’ti vuttaṃ nimmānaratibhāvato sirimāya devadhītāya. **Pañcarathāsatāti** gāthāsukhatthaṃ thakārassa dīghaṃ līngavipallāsaṃca katvā vuttaṃ, vibhattialopo vā daṭṭhabbo, pañca rathasatānīti attho. **Anventi taṃ sārathicoditā hayāti** sārathīhi coditā viya rathesu yuttā ime hayā bhaddhe, devate, taṃ anugacchanti. ‘‘Sārathiacoditā’’ti keci paṭhanti, sārathīhi acoditā eva anugacchantīti attho. ‘‘Sārathicoditā hayā’’ti ekaṃyeva vā padaṃ gāthāsukhatthaṃ dīghaṃ katvā vuttaṃ, sārathicoditahayā pañca rathasatāti yojanā.

138. **Sā tiṭṭhasīti** sā tvaṃ tiṭṭhasi. **Rathavareti** rathuttame. **Alaṅkatāti** saṭṭhisakaṭabhārehi dibbālaṅkārehi alaṅkatasarīrā. **Obhāsayaṃ jalamiva joti pāvakoti** obhāsenti jotiriva jalantī pāvako viya ca tiṭṭhasi, samantato obhāsenti jalantī tiṭṭhasīti vuttaṃ hoti. ‘‘Jotī’’ti ca candimasūriyanakkhattatārakarūpānaṃ sādharmaṇānaṃ. **Varatanūti** uttamarūpadhare sabbaṅgasobhane. Tato eva **anomadassane** alāmakadassane, dassanīye pāsādiketi attho. **Kasmā nu kāyā anadhivaraṃ upāgamīti** kuto nāma devakāyato anuttaraṃ sammāsambuddhaṃ payirupāsānāya upagañchi upagatāsi.

Evam therena pucchitā sā devatā attānaṃ āvikarontī –

139. ‘‘Kāmaggapattānaṃ yamāhunuttaraṃ, nimmāya nimmāya ramanti devatā;
Tasmā kāyā accharā kāmavaṇṇinī, idhāgatā anadhivaraṃ namassitu’’nti. –

Gāthamāha.

139. Tattha **kāmaggapattānaṃ yamāhunuttaranti** kāmūpabhogehi aggabhāvaṃ pattānaṃ paranimmitavasavattīnaṃ devānaṃ yaṃ devakāyaṃ yasena bhogādivasena ca anuttaranti vadanti, tato kāyā. **Nimmāya nimmāya ramanti devatāti** nimmānaratidevatā attanā yathārucite kāme sayam nimminivā nimminivā ramanti kiḷanti laḷantā abhiramanti. **Tasmā kāyāti** tasmā

nimmānaratidevanikāyā. **Kāmavaṇṇinī**ti kāmārūpadharā yathicchitarūpadhārinī. **Idhāgatā**ti idha imasmim manussaloke, imaṃ vā manussalokaṃ āgatā.

Evaṃ devatāya attano nimmānaratidevatābhāve kathite puna thero tassā purimabhavaṃ tattha katapuññakammaṃ laddhiṅca kathāpetukāmo –

140. “Kiṃ tvaṃ pure sucaritamācarīdha, kenacchasi tvaṃ amitayasā sukhedhitā;
Iddhī ca te anadhivarā vihaṅgamā, vaṇṇo ca te dasa disā virocāti.

141. “Devehi tvaṃ parivutā sakkatā casi,
Kuto cutā sugatigatāsi devate;
Kassa vā tvaṃ vacanakarānusāsaniṃ,
Ācikkha me tvaṃ yadī buddhasāvīkā”ti. – dve gāthā abhāsi;

140. Tattha **ācarī**ti dīghaṃ katvā vuttaṃ, upacinīti attho. **Idhā**ti nipātamattaṃ, idha vā imasmim devattabhāve. **Kenacchasi**ti kena puññakammaena assatthā acchasi. “Kenāsi tva”nti keci paṭhanti. **Amitayasā**ti na mitayasā anappakaparivārā. **Sukhedhitā**ti sukkena vaḍḍhitā, suparibrūhitadibbasukhāti attho. **Iddhī**ti dibbānubhāvo. **Anadhivarā**ti adhikā viṣiṭṭhā aññā etissā natthīti anadhivarā, atiuttamāti attho. **Vihaṅgamā**ti vehāsaḡāminī. **Dasa disā**ti dasapi disā. **Virocātī**ti obhāseti.

141. **Parivutā sakkatā casī**ti samantato parivāritā sambhāvitā ca asi. **Kuto cutā sugatigatāsi**ti pañcasu gatīsu kataragatito cutā hutvā sugatiṃ imaṃ devagatiṃ paṭisandhivasena upagatā asi. **Kassa vā tvaṃ vacanakarānusāsani**ti kassa nu vā satthu sāsane pāvacane ovādānusāsanisampaṭicchanaena tvaṃ vacanakarā asīti yojanā. Kassa vā tvaṃ satthu vacanakarā anusāsakassa anusitṭhiyaṃ patiṭṭhānenāti evaṃ vā ettha attho daṭṭhabbo. Evaṃ anuddesikavasena tassā laddhiṃ pucchitvā puna uddesikavasena “**ācikkha me tvaṃ yadī buddhasāvīkā**”ti pucchati. Tattha **buddhasāvīkā**ti sabbampi ñeyyadhammaṃ sayambhuññaṇena hatthatale āmalakaṃ viya paccakkhato buddhattā buddhassa bhagavato dhammassavanante jātāti buddhasāvīkā.

Evaṃ therena pucchitamattaṃ kathentī devatā imā gāthā abhāsi –

142. “Nagantare nagaravare sumāpīte, paricārikā rājavarassa sirimato;
Nacce gīte paramasusikkhitā ahuṃ, sirimāti maṃ rājagahe avedimṣu.

143. “Buddho ca me isinisabho vināyako, adesayī samudayadukkhaniccatam;
Asaṅkhatam dukkhanirodha sassatam, maggañcīmaṃ akuṭilamañjasam sivaṃ.

144. “Sutvānaṃ amatapadam asaṅkhatam, tathāgatassanadhivarassa sāsanaṃ;
Sīlesvahaṃ paramasusamvutā ahuṃ, dhamme ṭhitā naravarabuddhadesite.

145. “Ñatvānaṃ virajapadam asaṅkhatam, tathāgatenanadhivarena desitam;
Tatthevahaṃ samathasamādhimāphusim, sāyeva me paramaniyāmatā ahu.

146. “Laddhānaṃ amatavaram visesanaṃ, ekaṃsīkā abhisamaye visesiya;
Asaṃsayā bahujanapūjītā aham, khiḍḍaratiṃ paccanubhomanappakam.

147. “Evaṃ aham amatadasamhi devatā, tathāgatassanadhivarassa sāvīkā;
Dhammaddasā paṭhamaphale patiṭṭhitā, sotāpannā na ca pana matthi duggati.

148. “Sā vanditum anadhivaram upāgamiṃ, pāsādike kusalarate ca bhikkhavo;
Namassitum samaṇasamāgamaṃ sivaṃ, saḡaravā sirimato dhammarājino.

149. “Disvā munim muditamanamhi pīṇitā, tathāgataṃ naravaradammasārathim;
Taṇhacchidaṃ kusalarataṃ vināyakaṃ, vandāmaham paramahitānukampaka”nti.

142. Tattha **nagantareti** isigilivepullavebhārapaṇḍavagijjhakūṭasaṅkhātānaṃ pañcannaṃ pabbatānaṃ antare vemajjhe, yato taṃ nagaraṃ “giribbaja”nti vuccati. **Nagaravareti** uttamanagare, rājagahaṃ sandhāyāha. **Sumāpiteti** mahāgovindapaṇḍitena vatthuvijjāvidhinā sammadeva nivesite. **Paricārikāti** saṃgītaparicariyāya upatthāyikā. **Rājavarassāti** bimbisāramahārājassa. **Sirimatoti** ettha “sirīti buddhipuññaṃ adhivacana”nti vadanti. Atha vā puññaṇibbattā sarīrasobhaggādisampatti katapuññaṃ nissayati, katapuññehi vā nissīyatīti “sirī”ti vuccati, sā etassa atthīti sirimā, tassa sirimato. **Paramasusikkhitāti** ativiya sammadeva ca sikkhitā. **Ahunti** ahoṣim. **Avedimsūti** aññaṣuṃ.

143. **Isinisabhoti** gavasatajeṭṭhako usabho, gavasahassajeṭṭhako vasabho, vajasatajeṭṭhako vā usabho, vajasahassajeṭṭhako vasabho, sabbagavaseṭṭho sabbaparissayasaho seto pāsādiko mahābhāravaho asanisatasaddehipi asampakampiyo nisabho. Rathā so attano nisabhabalena samannāgato catūhi pādehi pathaviṃ uppīletvā kenaci parissayena akampiyo acalaṭṭhānena tiṭṭhati, evaṃ bhagavā dasahi tathāgatabalehi samannāgato catūhi vesārajapādehi aṭṭhaparisaṃpathaviṃ uppīletvā sadevake loke kenaci paccatthikena paccāmittena akampiyo acalaṭṭhānena tiṭṭhati, tasmā nisabho viyāti nisabho. Sīlādīnaṃ dhammakkhandaṃ esanaṭṭhena “isī”ti laddhavohāresu sekkhāsekkhaisīsu nisabho, isīnaṃ vā nisabho, isi ca so nisabho cāti vā isinisabho. Veneyyasatte vinetīti **vināyako**, nāyakavirahitoti vā **vināyako**, sayambhūti attho.

Adesayī samudayadukkhaniccatanti samudayasaccassa ca dukkhasaccassa ca aniccatam vāyadhammataṃ abhāsi. Tena “yaṃkiñci samudayadhammaṃ, sabbaṃ taṃ nirodhadhamma”nti attano abhisamayaññaṃ pavattiākāraṃ dasseti. **Samudayadukkhaniccatanti** vā samudayasaccañca dukkhasaccañca aniccatañca. Tattha samudayasaccadukkhasaccaggahaṇena vipassanāya bhūmiṃ dasseti, aniccataḅhaṇena tassā pavattiākāraṃ dasseti. Saṅkhārānañhi aniccākāre vibhāvite dukkhākāro anattākāropi vibhāvito yeva hoti taṃnibandhanattā tesam. Tenāha “yadaniccaṃ, taṃ dukkhaṃ, yaṃ dukkhaṃ, tadanattā”ti (saṃ. ni. 3.15). **Asaṅkhatam dukkhanirodhasassatanti** kenaci paccayena na saṅkhatanti asaṅkhatam, sabbakālam tathabhāvena sassatam, sakalavaṭṭadukkhanirodhabhāvato dukkhanirodham ariyasaccañca me adesayīti yojanā. **Maggañcimam akuṭilamañjasam sivantī** antadvayaparivajjanena kuṭilabhāvakarānaṃ māyādīnaṃ kāyavaṅkādīnañca pahānena akuṭilam, tato eva añjasam, asivabhāvakarānaṃ kāmarāgādīnaṃ samucchindanena sivaṃ nibbānaṃ. **Magganti** nibbānatthikehi maggīyati, kilese vā mārento gacchatīti “maggo”ti laddhanāmaṃ idaṃ tumhākañca mamañca paccakkhabhūtam dukkhanirodhagāminipaṭipadāsaṅkhātam ariyasaccañca me adesayīti yojanā.

144. **Sutvānaḅhaṃ amatapadaṃ asaṅkhatam, tathāgatassanadhivarassa sāsananti** ettha ayaṃ saṅkhepattho – tathā āgamaṇādiatthena **tathāgatassa**, sadevake loke aggabhāvato **anadhivarassa**, sammāsambuddhassa amatapadaṃ **asaṅkhatam** nibbānaṃ uddissa desitattā, amatassa vā nibbānassa paṭipajjanupāyattā kenacipi asaṅkharāṇīyattā ca amatapadaṃ asaṅkhatam **sāsanam** saddhammaṃ **ahaṃ sutvānāti**. **Silesvahanti** sīlesu nipphādetabbesu ahaṃ. **Paramasusaṃvutāti** ativiya sammadeva saṃvutā. **Ahunti** ahoṣim. **Dhamme ṭhitāti** paṭipattidhamme patiṭṭhitā.

145. **Ñatvānāti** sacchikiriyābhisamayavasena jānitvā. **Tatthevāti** tasmīṃyeva khaṇe, tasmīṃyeva vā attabhāve. **Samathasamādhimāphusinti** paccanīkadhammānaṃ samucchadavasena samanato vūpasamanato paramatthasamathabhūtam lokuttarasamādhim āphusim adhigacchim. Yadipi yasmiṃ khaṇe nirodhassa sacchikiriyābhisamayo, tasmīṃyeva khaṇe maggassa bhāvanābhisamayo, ārammaṇapaṭivedham pana bhāvanāpaṭivedhasseva purimasiddhikāraṇam viya katvā dassetuṃ –

“Ñatvānaḅhaṃ virajapadaṃ asaṅkhatam, tathāgatenanadhivarena desitam”.

Tatthevahaṃ ‘samathasamādhimāphusi’nti vuttaṃ yathā “cakkhuñca paṭicca rūpe ca uppajjati cakkhuvīññāna”nti (ma. ni. 1.400; 3.421; sam. ni. 4.60). **Ñatvānā**ti vā samānakālavasena vuttanti veditabbaṃ yathā “nihantvāna tamaṃ sabbaṃ, ādicco nabhamuggato”ti. **Sāyevā**ti yā lokuttarasamādhīphusaṇā laddhā, sāyeva. **Paramaniyāmatā**ti paramā uttamā magganiyāmatā.

146. Visesananti puthujjanehi visesakaṃ viṣiṭṭhabhāvasādhakam. **Ekamsikā**ti “sammāsambuddho bhagavā, svākkhāto dhammo, suppaṭipanno saṅgho”ti ekamsagāhavaṭī ratanattaye nibbicikicchā. **Abhisamaye visesiyā**ti saccapaṭivedhavasena visesaṃ patvā. “Visesinī”tipi paṭhanti, abhisamayahetu visesavatīti attho. **Asamsayā**ti soḷasavatthukāya aṭṭhavatthukāya ca vicikicchāya pahīnattā apagatasamsayā. “Asamsiyā”ti keci paṭhanti. **Bahujanapūjī**ti sugatīhi parehi patthanīyaguṇāti attho. **Khiḍḍāratinti** khiḍḍābhūtaṃ ratīṃ, atha vā khiḍḍāñca ratīñca khiḍḍāvihārañca ratisukhañca.

147. Amatadasambhīti amatadasā nibbānadassāvīnī amhi. **Dhammaddasā**ti catusaccadhammaṃ diṭṭhavaṭī. **Sotāpannā**ti ariyamaggasotaṃ ādito pattā. **Na ca pana matthi duggatī**ti na ca pana me atthi duggati avinipātadhammattā.

148. Pāsādiketi pasādāvahe. **Kusalarateti** kusale anavajjadhamme nibbāne rate. **Bhikkhavoti** bhikkhū namassituṃ upāgaminti yojanā. **Samaṇasamāgamaṃ sivaṇ**ti samaṇānaṃ samitapāpānaṃ buddhabuddhasāvakaṇaṃ sivañca dhammaṃ khemaṃ samāgamaṃ saṅgamaṃ payirupāsituṃ upāgaminti sambandho. **Sirimato dhammarājini**ti bhummatthe sāmivacanaṃ. Sirimati dhammarājiniṭi attho. Evameva ca keci paṭhanti.

149. Muditamanamhīti moditamanā amhi. **Piṇitā**ti tuṭṭhā, pītirasavasena vā tittā. **Naravaradammasārathinti** naravaro ca so aggapuggalattā, dammānaṃ dametabbānaṃ veneyyānaṃ nibbānābhimukhaṃ sāraṇato dammasārathī cāti naravaradammasārathī, taṃ. **Paramahitānukampakanti** paramena uttamena hitena sabbasattānaṃ anukampaṃ.

Evaṃ sirimā devadhītā attano laddhipavedanamukhena ratanattaye pasādaṃ pavedetvā bhagavantaṃ bhikkhusaṅghaṇca vanditvā padakkhiṇaṃ katvā devalokameva gatā. Bhagavā tameva otiṇṇavatthūṃ aṭṭhuppattiṃ katvā dhammaṃ desesi, desanāpariyosāne ukkaṇṭhitabhikkhu arahattaṃ pāpuṇi, sampattaparīsāyapi sā dhammadesanā sātthikā jātāti.

Sirimāvimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

17. Kesakārīvimānavaṇṇanā

Idaṃ vimānaṃ ruciraṃ pabhassaranti kesakārīvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā bārāṇasiyaṃ viharatī isipatane migadāye. Tena kho pana samayena sambahulā bhikkhū pubbaṇhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya bārāṇasiṃ piṇḍāya pavisiṃsu. Te aññatarassa brāhmaṇassa gehadvārasamīpena gacchanti. Tasmiṇca gehe brāhmaṇassa dhītā kesakārī nāma gehadvārasamīpe mātu sīsato ūkā gaṇhantī te bhikkhū gacchante disvā mātaraṃ āha “amma, ime pabbajitā paṭhamena yobbanena samannāgatā abhirūpā dassaniyā pasādikā sukhumālā kenaci pārijuññena anabhibhūtā maññe, kasmā nu kho ime imasmiṃyeva vaye pabbajanti”ti? Taṃ mātā āha “atthi, amma, sakyaputto sakyakulā pabbajito buddho loke uppanno, so dhammaṃ deseti ādikalyāṇaṃ majjhikalyāṇaṃ pariyosānakalyāṇaṃ sātthaṃ sabyañjanaṃ kevalaparipuṇṇaṃ, parisuddhaṃ brahmacariyaṃ pakāseti, tassa ime dhammaṃ sutvā pabbajanti”ti.

Tena ca samayena āgataphalo viññātasāsano aññataro upāsako tāya vīthiyā gacchanto taṃ kathaṃ sutvā tāsam santikaṃ upasaṅkami. Atha naṃ brāhmaṇī āha “etarahi kho upāsaka bahū kulaputtā mahantaṃ bhogakkhandhaṃ mahantaṃ nātīparivaṭṭaṃ pahāya sakyasamaye pabbajanti, te kiṃ nu kho atthavaṃ sampassantā pabbajanti”ti? Taṃ sutvā upāsako “kāmesu ādīnavaṃ, nekkhamme ca

ānisaṃsaṃ sampassantā”ti vatvā attano ñāṇabalānurūpaṃ tamatthaṃ vitthārato kathesi, tiṇṇaṅca ratanānaṃ guṇe pakāsesi, pañcannaṃ sīlānaṃ diṭṭhadhammikaṃ samparāyikaṅca guṇānisaṃsaṃ pavedesi. Atha brāhmaṇadhītā taṃ “kiṃ amhehipi saraṇesu ca sīlesu ca patiṭṭhāya tayā vutte guṇānisaṃse adhigantuṃ sakkā”ti pucchi. So “sabbaśādhāraṇā ime dhammā bhagavatā bhāsītā, kasmā na sakkā”ti vatvā tassā saraṇāni ca sīlāni ca adāsi. Sā gahitasaraṇā samādinnaṣīlā ca hutvā puna āha “kiṃ ito uttari aññampi karaṇīyaṃ atthī”ti. So tassā viññubhāvaṃ sallakkhento “upanissayasampannā bhavissatī”ti ñatvā sarīrasabhāvaṃ vibhāvento dvattiṃsākāraṃkammaṭṭhānaṃ kathetvā kāye virāgaṃ uppādetvā upari aniccatādipaṭisaṃyuttāya dhammiyā kathāya saṃvejetvā vipassanāmaggaṃ ācikkhitvā gato. Sā tena vuttanayaṃ sabbāṃ manasi katvā paṭikūlamanasikāre samāhitacittā vipassanaṃ paṭṭhapetvā upanissayasampattiyaṃ na cirasseva sotāpattiṃphale patiṭṭhahi. Athāparena samayena kālaṃ katvā sakkassa devaraṇṇo paricārikā hutvā nibbatti, sataśaṣṣaṅcassā accharāparivāro ahoṣi. Taṃ sakko devarājā disvā acchariyabbhutaṃcittajāto pamuditaṃhadayo –

150. “Idaṃ vimānaṃ ruciraṃ pabhassaraṃ, veḷuriyathambhaṃ satataṃ sunimmitaṃ;
Suvaṇṇarukkhehi samantamoṭṭhataṃ, ṭhānaṃ mamaṃ kammavipākasambhavaṃ.
151. “Tatrūpapannā purimaccharā imā, sataṃ saḥassāni sakena kammunā;
Tuvamsi ajjhupagatā yasassinī, obhāsayaṃ tiṭṭhasi pubbadevatā.
152. “Sasī adhiggaṃyha yathā virocati, nakkhattarājāriva tāraḡaṅaṃ;
Tatheva tvaṃ accharāsaṅgaṃ imaṃ, daddallamānā yasaṣā virocasi.
153. “Kuto nu āgamaṃ anomadassane, upapannā tvaṃ bhavanaṃ mamaṃ idaṃ;
Brahmaṃva devā tidasā sahindakā, sabbe na tappāmaṣe dassanena ta”nti. –

Catūhi gāthāhi tāya katakammaṃ pucchi.

150. Tattha **idaṃ vimānanti** yasmaṃ vimāne sā devatā uppannā, taṃ attano vimānaṃ sandhāyāha. **Satatanti** sabbakālaṃ ruciraṃ pabhassaranti yojanā. **Satatanti** vā sammātataṃ, ativiya vitthiṇṇanti attho. **Samantamoṭṭhanti** samantato avatthataṃ chāditaṃ. **Ṭhānanti** vimānameva sandhāya vadati. Tañhi tiṭṭhanti ettha katapuññāti ṭhānanti vuccati. **Kammavipākasambhavanti** kammavipākabhāvena sambhūtaṃ, kammavipākena vā saha sambhūtaṃ. **Mamanti** idaṃ mama ṭhānaṃ mama kammavipākasambhavanti dvīhipi padehi yojetabbaṃ.

151. **Tatrūpapannāti** gāthāya ayaṃ saṅkhepattho – **tatra** tasmaṃ yathāvutte vimāne **upapannāti** nibbattā pageva uppannattā pubbadevatā **imā purimā accharāyo** parimāṇato sataṃ saḥassāni. **Tuvamsīti** tvaṃ aṣi sakena kammunā ajjhupagatā upapannā. **Yasassinīti** parivārasampannā, teneva sakena kammunā kammānubhāvena obhāsayaṃti virocamaṇā tiṭṭhasīti.

152. Idāni tameva obhāsanaṃ upamāya vibhāvento “**sasī**”ti gāthamāha. Tassattho – **yathā** sasalaṅchanayogena “**sasī**”ti, nakkhattehi adhikagaṇatāya “nakkhattarājā”ti ca laddhanāmo cando sabbāṃ **tāraḡaṅaṃ adhiggaṃyha** abhibhavitvā **virocati** virājati, **tatheva tvaṃ imaṃ accharānaṃ** devakaññānaṃ **gaṇaṃ** samūhaṃ attano **yasaṣā daddallamānā** ativiya vijjotamaṇā **virocasi**ti. Ettha ca “imā”ti “ima”nti ca nipātamattaṃ. Keci pana “nakkhattarājāriva tāraḡaṅaṃ tatheva tva”nti paṭhanti.

153. Idāni tassā devatāya purimabhavaṃ tattha katapuññāṅca pucchanto “**kuto nu āgammā**”ti gāthamāha. Tattha **kuto nu āgammāti** kuto nu bhavato kuto nu puññakammato kāraṇabhūtato idaṃ mama bhavanaṃ āgamaṃ bhadde **anomadassane** sabbaṅgasobhane **tvaṃ upapannā** uppattigahaṇavasena upagatā. “Anomadassane”ti vuttamevatthaṃ upamāya pakāsentto “**brahmaṃva devā tidasā sahindakā, sabbe na tappāmaṣe dassanena ta**”nti āha. Tattha yathā brahmaṇaṃ saḥampatiṃ sanaṅkumāraṃ vā upagataṃ saha indenāti sahindakā tāvatimsā devā passantā dassanena na

tappanti, evaṃ tava dassanena mayaṃ sabbe devā na tappāmaseti attho.

Evaṃ pana sakkena devānamindena pucchitā sā devatā tamatthaṃ pakāsentī –

154. “Yametaṃ sakka anupucchase mamaṃ, kuto cutā tvaṃ idha āgatāti;
Bārāṇasī nāma puratthi kāsinaṃ, tattha ahoṣiṃ pure kesakārikā.

155. “Buddhe ca dhamme ca pasannamānasā, saṅghe ca ekantagatā asaṃsayā;
Akhaṇḍasikkhāpadā āgatapphalā, sambodhidhamme niyatā anāmayā”ti. –

Gāthadvayamāha.

154-5. Tattha **yametaṃ** yaṃ etaṃ pañhanti attho. **Anupucchaseti** anukūlabhāvena pucchasi. **Mamanti** maṃ. **Puratthīti** puraṃ atthi. **Kāsinanti** kāsiraṭṭhassa. **Kesakārikāti** purimattabhāve attano nāmaṃ vadati. **Buddhe ca dhamme cātiādinā** attano puññaṃ vibhāveti.

Puna sakko tassā taṃ puññasampattiṅca dibbasampattiṅca anumodamāno –

156. “Tantyaḥbhinandāmase svāgataṅca te,
Dhammena ca tvaṃ yasaṃ virocasi;
Buddhe ca dhamme ca pasannamānase,
Saṅghe ca ekantagata asaṃsaye;
Akhaṇḍasikkhāpade āgatapphale,
Sambodhidhamme niyate anāmaye”ti. – āha;

156. Tattha **tantyaḥbhinandāmaseti** taṃ te duvidhampi sampattiṃ abhinandāma anumodāma. **Svāgataṅca teti** tuyhaṅca idhāgamaṃ svāgataṃ, amhākaṃ pītisomanassasaṃvaddhanaeva. Sesam vuttanayamevāti.

Taṃ pana pavattiṃ sakko devarājā āyasmato mahāmogallānattherassa kathesi, thero bhagavato nivedesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisaṃyā dhammaṃ desesi. Sā desanā sadevakassa lokassa sātthikā jātāti.

Kesakārīvimānavañṇanā niṭṭhitā.

Iti paramatthadīpaniyā khuddaka-aṭṭhakathāya vimānavatthusmiṃ

Sattarasavatthupaṭimaṇḍitassa paṭhamassa pīṭhavaggassa

Atthavañṇanā niṭṭhitā.

2. Cittalatāvaggo

1. Dāsivimānavañṇanā

Dutiyavagge **api sakkova devindoti** dāsivimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavati jetavane viharante sāvattivāsī aññataro upāsako sambahulehi upāsakehi saddhiṃ sāyanhasamayam vihāraṃ gantvā dhammaṃ sutvā parisāya vuṭṭhitāya bhagavantaṃ upasaṅkamitvā “ito paṭṭhāya ahaṃ, bhante, saṅghassa cattāri niccabhattāni dassāmī”ti āha. Atha naṃ bhagavā tadanucchavikaṃ dhammakathaṃ kathetvā vissajjesi. So “mayā, bhante, saṅghassa cattāri niccabhattāni paññattāni. Sve paṭṭhāya ayyā mama gehaṃ āgacchantū”ti bhattuddesakassa ārocetvā attano gehaṃ gantvā dāsīyā tamatthaṃ ācikkhitvā

“tattha tayā niccakālaṃ appamattāya bhavitabba”nti āha. Sā “sādhū”ti sampañcchi. Pakatīyāva sā saddhāsampannā puññakāmā sīlavatī, tasmā divase divase kālasseva utthāya pañītaṃ annapānaṃ paṭiyādetvā bhikkhūnaṃ nisīdanaṭṭhānaṃ susammaṭṭhaṃ suparibhaṇḍakaṃ katvā āsanāni paññāpetvā bhikkhū upagate tattha nisīdāpetvā vanditvā gandhapupphadhūpadīpehi pūjetvā sakkaccaṃ parivisati.

Athekadivasaṃ bhikkhū katabhattakicce upasaṅkamitvā vanditvā evamāha “kathaṃ nu kho, bhante, ito jātiādidukkhato parimutti hotī”ti. Bhikkhū tassā saraṇāni ca pañca sīlāni ca datvā kāyasabhāvaṃ pakāsetvā paṭikūlamanasikāre niyojesuṃ, apare aniccatāpaṭisaṃyuttaṃ dhammakathaṃ kathesuṃ. Sā soḷasa vassāni sīlaṃ rakkhantī antarantarā yoniso manasikarontī ekadivasaṃ dhammassavanasappāyaṃ labhitvā ñānassa ca paripakkattā vipassanaṃ vaḍḍhetvā sotāpattiphalaṃ sacchākāsi. Sā aparena samayena kālaṃ katvā sakkassa devaraṇṇo vallabhā paricārikā hutvā nibbatti. Sā saṭṭhitūriyasahashehi paricariyamānā accharāsatasahasaparivutā mahantaṃ dibbasampattiṃ anubhavanti pamudā modamānā saparivārā uyyānādīsu vicarati. Taṃ āyasmā mahāmoggallāno heṭṭhā vuttanayeneva disvā –

157. “Api sakkova devindo, ramme cittalatāvane;
Samantā anupariyāsi, nārīgaṇapurakkhatā;
Obhāsentī disā sabbā, osadhī viya tārakā.
158. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
159. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve,
Manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā,
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. – pucchi;
160. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”.
161. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, dāsī ahoṣiṃ parapessiyā kule.
162. “Upāsikā cakkhumato, gotamassa yasassino;
Tassā me nikkamo āsi, sāsane tassa tādino.
163. “Kāmaṃ bhijjatuyam kāyo, neva atthettha saṅghanaṃ;
Sikkhāpadānaṃ pañcannaṃ, maggo sovattiko sivo.
164. “Akaṅṭako agahano, uju sabbhi pavedito;
Nikkamassa phalaṃ passa, yathidaṃ pāpuñitthikā.
165. “Āmantanikā raññomhi, sakkassa vasavattino;
Saṭṭhi tūriyasahasāni, paṭibodhaṃ karonti me.
166. “Ālambo gaggaro bhīmo, sādhuvadī ca saṃsayo;
Pokkharo ca suphasso ca, vīṇāmokkhā ca nāriyo.
167. “Nandā ceva sunandā ca, soṇadinnā sucimhitā;
Alambusā missakesī ca, puṇḍarīkāti dāruṇī.
168. “Eṇīphassā suphassā ca, subhaddā muduvādinī;
Etā caññā ca seyyāse, accharānaṃ pabodhikā.

169. “Tā maṃ kālenupāgantvā, abhibhāsanti devatā;
Handa naccāma gāyāma, handa taṃ ramayāmaṃse.

170. “Nayidaṃ akatapuññānaṃ, katapuññānamevidaṃ;
Asokaṃ nandanaṃ rammaṃ, tidasānaṃ mahāvanaṃ.

171. “Sukhaṃ akatapuññānaṃ, idha natthi parattha ca;
Sukhañca katapuññānaṃ, idha ceva parattha ca.

172. “Tesaṃ saḥabyakāmānaṃ, kattabbaṃ kusalaṃ bahuṃ;
Katapuññā hi modanti, sagge bhogasamaṅgino”ti. – devatā vissajjesi;

157. Tattha **api sakkova devindoti** apisaddo sambhāvanāyaṃ, ivasaddo ikāralopaṃ katvā vutto upamāyaṃ, tasmā yathā nāma sakko devānamindoti attho. Sakkasamabhāvo tissā devatāya parivārasampattidassanattaṃ vutto. Keci “apīti nipātamatta”nti vadanti. **Cittalatāvaneti** cittāya nāma devadhītāya puññānubhāvena nibbatte, cittānaṃ vā vicittapupphaphalādivisesayuttānaṃ santānakavallīādīnaṃ tattha yebhuyyatāya cittalatāvananti laddhanāme devuyyāne.

161. **Parapessiyāti** paresaṃ kule tasmiṃ tasmiṃ kicce pesaniyā, paresaṃ veyyāvaccakārīti attho.

162. **Tassā me nikkamo āsi, sāsane tassa tādīnōti** tassā dāsiyāpi samānāya pañcahi cakkhūhi cakkhumato buddhassa bhagavato upāsikā hutvā soḷasa vassāni sīlaṃ rakkhantiyā kammaṭṭhānañca manasi karontiyā manasikārānubhāvena me mayhaṃ uppajjamāne sattatiṃsabodhipakkhiyadhammasaṅkhāte iṭṭhādīsū tādīlakkaṇasampattiyā tādīno satthu sāsane tappariyāpannoyeva saṃkilesapakkhato nikkamanena “nikkamo”ti laddhanāmo sammāvāyāmo āsi ahosi uppajji.

163-4. Tassa pana nikkamassa pubbabhāgassa pavattākāraṃ dassetuṃ “**kāmaṃ bhijjatuyāṃ kāyo, neva atthettha saṅghananti** vuttaṃ. Tassattho – yadīpi me **ayaṃ kāyo bhijjatu** vinassatu, tattha kiñcimattampi apekkhaṃ akarontī **ettha** etasmiṃ kammaṭṭhānānuyoge **neva atthi**, me vīriyassa **saṅghanam** sithilīkaraṇanti vīriyaṃ samuttejenti vipassanaṃ usukkāpesinti.

Idāni tathā vipassanaṃ usukkāpetvā paṭiladdhagaṇaṃ dassenti –

“Sikkhāpadānaṃ pañcannaṃ, maggo sovathhiko sivo;
Akaṇṭako agahano, uju sabbhi pavedito;
Nikkamassa phalaṃ passa, yathidaṃ pāpuṇitthikā”ti. – āha;

Tatrāyaṃ saṅkhepattho – yo niccasīlavasena samādinnānaṃ pañcannaṃ sikkhāpadānaṃ sikkhākoṭṭhāsānaṃ upanissayabhāvena laddhattā tesaṃ paripūritattā ca **sikkhāpadānaṃ pañcannaṃ** sambandhībhūto, yasmiṃ santāne uppanno, tassa sabbākārena sotthibhāvasampādanato sundaratthabhāvato ca **sovathhiko** sotthiko, saṃkilesadhammehi anupaddutattā khemappattihetutāya ca **sivo**, rāgakaṇṭakādīnaṃ abhāvena **akaṇṭako**, kilesadiṭṭhiduccaritagahanasamucchedanato **agahano**, sabbajimhavaṅkakuṭṭilabhāvāpagamahetutāya **uju**, buddhādīhi sappurisehi pakāsītattā **sabbhi pavedito** ariyamaggo, taṃ **yathā** yena upāyabhūtena **itthikā** dvaṅgulabahalabuddhikāpi samānā **pāpuṇim**, tassa **nikkamassa** yathāvuttavīriyassa idaṃ **phalaṃ passāti** sakkaṃ ālapati.

165. **Āmantanikā raññomhi, sakkassa vasavattinoti** sayamaṃvasībhāvena vattanato, dvīsū devalokesu attano vasaṃ issariyaṃ vattetīti vā vasavattī, tassa vasavattino sakkassa devarañño āmantanikā ālāpasallāpayoggā, kīlanakāle vā tena āmantetabbā amhi, nikkamassa vīriyassa phalaṃ passāti yojanā. Ātatavitātādibhedena pañca tūriyaṅgāni dvādasahi pañibhāgehi ekato pavajjamānāni

saṭṭhi honti, tāni pana saḥassamattāni payirupāsanaśasena upaṭṭhitāni sandhāyāha “**saṭṭhi tūriyasahassāni, paṭibodhaṃ karonti me**”ti. Tattha **paṭibodhanti** pītisomanassānaṃ pabodhanaṃ.

166-8. Ālambotiādi tūriyavādaḥkānaṃ devaputtānaṃ ekadesato nāmaggaḥaṇanti vadanti, tūriyānaṃ panetaṃ nāmaggaḥaṇaṃ. **Vīṇāmokkhādikā** devadhītā. **Sucimhitā**ti suddhamihitā, nāmaeva vā etaṃ. **Muduvādinī**ti mudunāva vadatīti muduvādinī, mudukaṃ ativiya vādanasīlā, nāmaeva vā. **Seyyāseti** seyyatarā. **Accharānanti** accharāsu saṅgīte pāsaṃsatarā. **Pabodhikā**ti pabodhanakarā.

169. Kālenāti yuttappattakālena. **Abhibhāsantī**ti abhimukhā, abhiratā vā hutvā bhāsanti. Yathā ca bhāsanti, taṃ dassetuṃ “**handa naccāma gāyāma, handa taṃ ramayāmase**”ti vuttaṃ.

170. Idanti idaṃ mayā laddhaṭṭhānaṃ. **Asokanti** iṭṭhakantapiyamaṇāpānaṃyeva rūpādīnaṃ sambhavato visokaṃ. Tato eva sabbakālaṃ pamodasaṃvaddhanaṃ **nandaṃ. Tidasānaṃ mahāvananti** tāvatīṃsadevānaṃ mahantaṃ mahānīyāñca uyyānaṃ.

171. Evarūpā dibbasampatti nāma puññakammavasenevāti odissakanayena vatvā panu anodissakanayena dassentī “**sukhaṃ akatapuññāna**”nti gāthamāha.

172. Puna attanā laddhassa dibbaṭṭhānassa parehi sādharmaṇakāmatāvasena dhammaṃ kathentī “**tesaṃ saḥabyakāmāna**”nti osānagāthamāha. **Tesanti** tāvatīṃsadevānaṃ. **Saḥabyakāmānanti** saḥabhāvaṃ icchantehi, kattuatthe hi idaṃ sāmivacanaṃ. Saha vāti pavattatīti saḥavo, tassa bhāvo saḥabyaṃ yathā vīrassa bhāvo vīriyanti.

Evaṃ thero devatāya attano puññakamme āvikate tassā saparivārāya dhammaṃ desetvā devalokato āgantvā taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparīsāya dhammaṃ desesi. Sā desanā sadevakassa lokassa sātthikā ahoṣīti.

Dāsivimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Lakhumāvīmānavaṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti lakhumāvīmānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavati bārāṇasiyaṃ viharante kevaṭṭadvāraṃ nāma bārāṇasinagarassa ekaṃ dvāraṃ, tassa avidūre nivīṭṭhagāṃopi “kevaṭṭadvāra”ntveva paññāyittha. Tattha lakhumā nāma ekā iṭṭhī saddhā pasannā buddhisampannā tena dvārena pavisaṇṭe bhikkhū disvā vanditvā attano gehaṃ netvā kaṭacchubhikkhaṃ datvā teneva paricayena saddhāya vaḍḍhamānāya āsanasālaṃ kāretvā tattha pavīṭṭhānaṃ bhikkhūnaṃ āsanaṃ upaneti, pānīyaṃ paribhojanīyaṃ upaṭṭhapeti. Yañca odanakummāsaḍḍakādi attano gehe vijjati, taṃ bhikkhūnaṃ deti. Sā bhikkhūnaṃ santike dhammaṃ sutvā saraṇesu ca sīlesu ca patiṭṭhāya samāhitā hutvā vipassanākammatṭhānaṃ uggahetvā vipassanaṃ ussukkāpentī upanissayasampannatāya na cirasseva sotāpattiphale patiṭṭhahi. Sā aparabhāge kālaṃ katvā tāvatīṃsabhavane mahati vimāne nibbatti, accharāsaḥassañcassā parivāro ahoṣi. Sā tattha dibbasampattiṃ anubhavanti pamodamānā vicarati. Taṃ āyasmā mahāmoggallāno devacārikaṃ caranto “**abhikkantena vaṇṇenā**”tiādigāthāhi pucchīti sabbāṃ vuttanayameva. Tena vuttaṃ –

173. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.

174. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.

175. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;

Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’’ti.

176. ‘‘Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ’’.
177. ‘‘Kevaṭṭadvārā nikkhamma, ahu mayhaṃ nivesanaṃ;
Tattha sañcaramānānaṃ, sāvakānaṃ mahesinaṃ.
178. ‘‘Odanaṃ kummāsaṃ ḍākaṃ, loṇasovīrakañcahaṃ;
Adāsīṃ ujubhūtesu, vippasanna cetasā.
179. ‘‘Cātuddasiṃ pañcadasiṃ, yā ca pakkhassa aṭṭhamī;
Pāṭihāriyapakkhañca, aṭṭhaṅgasusamāgataṃ.
180. ‘‘Uposathaṃ upavasissaṃ, sadā sīlesu saṃvutā;
Saññamā saṃvibhāgā ca, vimānaṃ āvasāmahaṃ.
181. ‘‘Pāṇātipātā viratā, musāvādā ca saññatā;
Theyyā ca aticārā ca, majjapānā ca ārakā.
182. ‘‘Pañcasikkhāpade ratā, ariyasaccāna kovidā;
Upāsikā cakkhumato, gotamassa yasassino.

183. ‘‘Tena metādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’’ti.

Mama ca, bhante, vacanena bhagavato pāde sirasā vandeyyāsi ‘‘lakhumā nāma, bhante, upāsikā bhagavato pāde sirasā vandati’’ti. Anacchariyaṃ kho panetaṃ, bhante, yaṃ maṃ bhagavā aññatarasmiṃ sāmāññaphale byākareyya. Taṃ bhagavā sakadāgāmiphale byākāsīti.

177. Tattha **kevaṭṭadvārā nikkhammā**ti kevaṭṭadvārato nikkhamanaṭṭhāne.

178. **Ḍākanti** taṇḍuleyyakādisākabyañjanaṃ. **Loṇasovīrakanti** dhaññarasādīhi bahūhi sambhārehi sampādetabbaṃ ekaṃ pānakaṃ. ‘‘Ācāmaññikaloṇūdaka’’ntipi vadanti.

Pucchāvissajjanāvasāne sā therassa dhammadesanāya sakadāgāmiphalaṃ pāpuṇi. Sesam uttarāvidhāne vuttanayānusārena eva veditabbaṃ.

Lakhumāvimānavañṇanā niṭṭhitā.

3. Ācāmadāyikāvimānavañṇanā

Piṇḍāya te carantassāti ācāmadāyikāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane kalandakanivāpe. Tena kho pana samayena rājagahe aññataraṃ kulaṃ ahivātarogena upaddutaṃ ahoṣi. Tattha sabbe janā matā ṭhapetvā ekaṃ itthiṃ. Sā gehaṃ gehagatañca sabbaṃ dhanadhaññaṃ chaḍḍetvā maraṇabhayaabhītā bhittichiddena palātā anāthā hutvā paragehaṃ gantvā tassa piṭṭhipasse vasati. Tasmim gehe manussā karuṇāyantaṃ ukkhaliādīsu avasiṭṭhaṃ yāgubhattaācāmadim tassā denti. Sā taṃ bhuñjitvā jīvikaṃ kappeti.

Tena ca samayena āyasmā mahākassapo sattāhaṃ nirodhasamāpattiṃ samāpajjitvā tato vuṭṭhito ‘‘kaṃ nu kho ahaṃ ajja āhārapaṭiggahaṇena anuggahessāmi, duggatito ca dukkhato ca mocessāmi’’ti cintento taṃ itthiṃ āsannamaraṇaṃ nirayasamvattanikañcassā kammaṃ katokāsaṃ disvā ‘‘ayaṃ mayi gate attanā laddhaṃ ācāmaṃ dassati, teneva nimmānaratidevaloke uppajjissati, evaṃ nirayūpapattito

mocetvā handāhaṃ imissā saggasampattiṃ nipphādessāmī”ti pubbaṅhasamayāṃ nivāsetvā pattacīvarāṃ ādāya tassā nivesanaṭṭhānābhikumho gacchati. Atha sakko devānamindo aññātakavesena anekarasaṃ anekasūpabyañjanaṃ dībbāhāraṃ upanesi. Taṃ ñatvā thero “kosiya, tvaṃ katakusalo, kasmā evaṃ karosi, mā duggatānaṃ kapaṇānaṃ sampattiṃ vilumpī”ti paṭikkhipivā tassā itthiyā purato aṭṭhāsi.

Sā therāṃ disvā “ayaṃ mahānubhāvo thero, imassa dātabbayuttakaṃ khādanīyaṃ vā bhojanīyaṃ vā idha natthi, idaṅca kilīṭṭhabhājanagataṃ tiṇacuṇṇarajānukinṇaṃ aloṇaṃ sītaṃ appasaṃ ācāmaṅṅijyamattaṃ edisassa dātuṃ na ussahāmī”ti cintetvā “aticchathā”ti āha. Thero ekapadanikkhepamattaṃ apasakkitvā aṭṭhāsi. Gehavāsino manussā bhikkhaṃ upanesuṃ, thero na sampaṭicchati. Sā duggatitthī “mameva anuggahatthāya idhāgato, mama santakameva paṭiggahetukāmo”ti ñatvā pasannamānasā ādarajātā taṃ ācāmaṃ therassa patte ākiri. Thero tassā pasādasamvaddhanatthaṃ bhuñjanākāraṃ dassesi, manussā āsanaṃ paññāpesuṃ. Thero tattha nisīditvā taṃ ācāmaṃ bhuñjitvā pivivā onītapattapānī anumodanaṃ katvā taṃ duggatitthiṃ “tvaṃ ito tatiye atabhāve mama mātā ahoṣī”ti vatvā gato. Sā tena there atipasādaṅca uppādetvā tassā rattiyā paṭhamayāme kālaṃ katvā nimmānaratīnaṃ devānaṃ saḥabyataṃ upapajji. Atha sakko devarājā tassā kālakatabhāvaṃ ñatvā “kattha nu kho uppānā”ti āvajjento tāvatimsesu adisvā rattiyā majjhimayāme āyasmantaṃ mahākassapaṃ upasaṅkamitvā tassā nibbattaṭṭhānaṃ pucchanto –

185. “Piṇḍāya te carantassa, tuṇhībhūtassa tiṭṭhato;
Daliddā kapaṇā nārī, parāgāraṃ apassitā.

186. “Yā te adāsi ācāmaṃ, pasannā sehi pāṇibhi;
Sā hitvā mānusaṃ dehaṃ, kaṃ nu sā disataṃ gatā”ti. –

Dve gāthā abhāsi.

185. Tattha **piṇḍāyāti** piṇḍapātathāya. **Tuṇhībhūtassa tiṭṭhatoti** idam piṇḍāya caraṇākāradassanaṃ, uddissa tiṭṭhatoti attho. **Daliddāti** duggatā. **Kapaṇāti** varākī. “Daliddā”ti iminā tassā bhogapārijuññaṃ dasseti, “kapaṇā”ti iminā ñātipārijuññaṃ. **Parāgāraṃ apassitāti** paragehaṃ nissitā, paresaṃ ghare bahipitṭhichadanaṃ nissāya vasantī.

186. **Kaṃ nu sā disataṃ gatāti** chasu kāmadevalokesu uppajjanavasena kaṃ nāma disaṃ gatā. Iti sakko “therena tathā katānuggahā uḷārāya dibbasampattiyā bhāginī, na ca dissatī”ti heṭṭhā dvīsu devalokesu apassanto saṃsayāpanno pucchati.

Athassa thero –

187. “Piṇḍāya me carantassa, tuṇhībhūtassa tiṭṭhato;
Daliddā kapaṇā nārī, parāgāraṃ apassitā.

188. “Yā me adāsi ācāmaṃ, pasannā sehi pāṇibhi;
Sā hitvā mānusaṃ dehaṃ, vippamuttā ito cutā.

189. “Nimmānaratino nāma, santi devā mahiddhikā;
Tattha sā sukhitā nārī, modatācāmadāyikā”ti. –

Pucchitaniyāmeneva paṭivacanaṃ dento tassā nibbattaṭṭhānaṃ kathesi.

188. Tattha **vippamuttāti** tato manussadobhaggiyato paramakāruññāvuttito vippamuttā apagatā.

189. Modatācāmadāyikāti ācāmamattadāyikā, sāpi nāma pañcame kāmasagge dibbasampattiya modati, passa tāva khettasampattiphalanti dasseti.

Puna sakko tassā dānassa mahapphalataṃ mahānisamsatañca sutvā taṃ thomento –

190. “Aho dānaṃ varākiyā, kassape suppatiṭṭhitam;
Parābhatena dānena, ijjhittha vata dakkhiṇā.

191. “Yā mahesittam kāreyya, cakkavattissa rājino;
Nārī sabbaṅgakalyāṇī, bhattu cānomadassikā;
Etassācāmadānassa, kalam nāgghati soḷasiṃ.

192. “Sutam nikkhā satam assā, satam assatarīrathā;
Sutam kaññāsahassāni, āmuttamaṇikuṇḍalā;
Etassācāmadānassa, kalam nāgghanti soḷasiṃ.

193. “Sutam hemavatā nāgā, īsādantā urūlhavā;
Suvaṇṇakacchā mitaṅgā, hemakappanavāsasā;
Etassācāmadānassa, kalam nāgacchanti soḷasiṃ.

194. “Catunnamapi dīpānaṃ, issaram yodha kāraye;
Etassācāmadānassa, kalam nāgghati soḷasi’nti. – āha;

190. Tattha **ahoti** acchariyatthe nipāto. **Varākiyāti** kapaṇiyā. **Parābhatenāti** parato ānītena, paresam gharato ucchācariyāya laddhenāti attho. **Dānenāti** dātabbena ācāmamattena deyyadhammena. **Ijjhittha vata dakkhiṇāti** dakkhiṇā dānaṃ aho nipphajjittha, aho mahapphalā mahājutikā mahāvippārā ahuvatthāti attho.

191. Idāni “itthiratanādīnipi tassa dānassa satabhāgampi sahasabhāgampi na upentī”ti dassetum “**yā mahesittam kāreyyā**”tiādi vuttam. Tattha **sabbaṅgakalyāṇī**ti “nātidīghā nātirassā nātikisā nātithulā nātikālī nāccodātā atikkantā mānusavaṇṇam appattā dibbavaṇṇa”nti evam vuttehi sabbehi aṅgehi kāraṇehi, sabbehi vā aṅgapaccaṅgehi kalyāṇī sobhanā sundarā. **Bhattu cānomadassikāti** sāmikassa alāmakadassanā sātisayam dassaniyā pāsādikā. **Etassācāmadānassa, kalam nāgghati soḷasinti** etassa etāya dinnassa ācāmadānassa phalam soḷasabhāgam katvā tato ekaṃ bhāgam puna soḷasabhāgam katvā gahitabhāgasankhātam soḷasiṃ kalam cakkavattirañño itthiratanabhāvopi nāgghati nānubhoti na pāpuṇāti. “Suvaṇṇassa pañcadasadharaṇam nikkha”nti vadanti, “satadharaṇa”nti apare.

193. Hemavatāti himavati jātā, hemavatajātikā vā. Te hi mahantā thāmajavasampannā ca honti. **Īsādantāti** rathīsāsadisadantā, thokaṃyeva avanatadantāti attho. Tena visālakadāṭṭhībhāvam nivāreti. **Urūlhavāti** thāmajavaparakkamehi brūhanto, mahantam yuddhakiccaṃ vahitum samatthāti attho. **Suvaṇṇakacchāti** hemamayagīveyyakapaṭimukkā. Kacchāsīsenā hi sabbam hatthiyoggaṃ vadati. **Hemakappanavāsasāti** suvaṇṇakhacitagajatharaṇakaṅkanādihattālaṅkārasampannā.

194. Catunnamapi dīpānaṃ issaranti dvisahassaparittadīparivārānaṃ jambudīpādīnaṃ catunnam mahādīpānaṃ issariyam. Tena sattaratanasamujjalaṃ sakalam cakkavattisiriṃ vadati. Yam panettha, tam heṭṭhā vuttanayameva.

Idha sakkena devarājena attanā ca vuttam sabbam āyasmā mahākassapathero bhagavato ārocesi. Bhagavā tam aṭṭhuppattim katvā sampattaparīsāya vitthārena dhammam desesi. Sā desanā mahājanassa sāthikā ahoṣīti.

Ācāmadāyikāvimānavañṇanā niṭṭhitā.

4. Caṇḍālivimānavañṇanā

Caṇḍāli vanda pādānīti caṇḍālivimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharanto paccūsavēlayaṃ buddhāciṇṇaṃ mahākaruṇāsamāpattiṃ samāpajjitvā uṭṭhāya lokaṃ olokeno addasa tasmīṃyeva nagare caṇḍālāvasathe vasantiṃ ekaṃ mahallikaṃ caṇḍāliṃ khīṇāyukaṃ, nirayasamvattanikañcassā kammaṃ upaṭṭhitaṃ. So mahākaruṇāya samussāhitamānaṃ “saggasamvattanikaṃ kammaṃ kāretvā tenassā nirayūpapattiṃ nisedhetvā sagge patiṭṭhāpessāmī”ti cintetvā mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ rājagahaṃ piṇḍāya pavisati. Tena ca samayena sā caṇḍālī daṇḍaṃ olubbha nagarato nikkhamanti bhagavantaṃ āgacchantaṃ disvā abhimukhī hutvā aṭṭhāsī. Bhagavāpi tassā gamanaṃ nivārento viya purato aṭṭhāsī. Athāyasmā mahāmoggallāno satthu cittaṃ ṇatvā tassā ca āyuparikkhayaṃ bhagavato vandanāya taṃ niyojento –

195. “Caṇḍāli vanda pādāni, gotamassa yasassino;
Tameva anukampāya, aṭṭhāsī isisattamo.

196. “Abhippasādehi manāṃ, arahantamhi tādini;
Khippaṃ pañjalikā vanda, parittaṃ tava jīvitā”nti. – gāthādvayamāha;

195. Tattha **caṇḍālī**ti jātiāgatenā nāmena taṃ ālapati. **Vandā**ti abhivādya. **Pādānī**ti sadevakassa lokassa saraṇāni caraṇāni. **Tameva anukampāyā**ti tameva anuggaṇhanatthaṃ, apāyūpapattiṃ nisedhetvā sagge nibbattāpanatthanti adhippāyo. **Aṭṭhāsī**ti nagarampi apavisitvā ṭhito. **Isisattamoti** lokiyasekkhāsekkhapaccekabuddhaisīhi uttamo ukkaṭṭhatamo, atha vā buddhaisīnaṃ vipassīdīnaṃ sattamoti isisattamo.

196. **Abhippasādehi mananti** “sammāsambuddho bhagavā”ti tava cittaṃ pasādehi. **Arahantamhi tādinī**ti ārakattā kilesānaṃ, tesamīyeva arīnaṃ hatattā, saṃsāracakkassa arānaṃ hatattā, paccayānaṃ arahattā, pāpakaraṇe rahābhāvā ca arahante, iṭṭhādīsu tādibhāvappattiyā tādimhi. **Khippaṃ pañjalikā vandā**ti sīghamīyeva paggahitāpañjalikā hutvā vandassu. Kasmāti ce? **Parittaṃ tava jīvanti**, idāneva bhijjanasabhāvattā parittaṃ atittaraṃ.

Iti thero gāthādvayena bhagavato guṇe pakittento attano ānubhāve ṭhatvā tassā ca khīṇāyukatāvibhāvanena samvejento satthu vandanāya niyojesi. Sā ca taṃ sutvā samvegaṅgātā satthari pasannamānasāva hutvā pañcapatiṭṭhitena vanditvā añjaliṃ katvā namassamānā buddhagatāya pītiyā ekaggacittā hutvā aṭṭhāsī. Bhagavā “alamettakametissā saggūpapattiyā”ti nagaraṃ pāvīsi saddhiṃ bhikkhusaṅghena. Atha naṃ ekā bhantā gāvī taruṇavacchā tato eva abhidhāvanti siṅgena paharitvā jīvitā voropesi. Taṃ sabbaṃ dassetuṃ saṅgītikārā –

197. “Coditā bhāvitattena, sarīrantimadhārīnā;
Caṇḍālī vandi pādāni, gotamassa yasassino.

198. “Tameṇaṃ avadhī gāvī, caṇḍāliṃ pañjaliṃ ṭhitaṃ;
Namassamānaṃ sambuddhaṃ, andhakāre pabhaṅkara”nti. – gāthādvayamāhaṃsu;

198. Tattha **pañjaliṃ ṭhitaṃ namassamānaṃ sambuddhanti** gatepi bhagavati buddhārammaṇāya pītiyā samāhitā hutvā sammukhā viya añjaliṃ paggayha namassamānaṃ ṭhitaṃ. **Andhakāreti** avijjandhakārena sakalena kilesandhakārena ca andhakāre loke. **Pabhaṅkaranti** fīṇobhāsakaraṃ.

Sā ca tato cutā tāvatīṃsesu nibbatti, accharānaṃ satasahassaṃ cassā parivāro ahoṣi. Tadaheva ca sā saha vimānena āgantvā vimānato otaritvā āyasmantaṃ mahāmoggallānaṃ upasaṅkamitvā vandi.

Tamatthaṃ dassetuṃ –

199. “Khīṇāsavaṃ vigatarajaṃ anejaṃ, ekaṃ araṇṇamhi raho nisinnaṃ;
Deviddhipattā upasaṅkamitvā, vandāmi taṃ vīra mahānubhāva”nti. –

Devatā āha. Taṃ thero pucchi –

200. “Suvaṇṇavaṇṇā jalitā mahāyasā, vimānamoruyha anekacittā;
Parivāritā accharāsaṅgaṇena, kā tvaṃ subhe devate vandase mama”nti.

200. Tattha **jalitā**ti attano sarīrappabhāya vatthābharaṇādīnaṃ obhāsenā ca jalantī jotenti.
Mahāyasāti mahāparivārā. **Vimānamoruyhā**ti vimānato oruyha. **Anekacittā**ti anekavidhacittatāyuttā.
Subhēti subhagaṇe. **Mamanti** maṃ.

Evam therena pucchitā puna sā –

201. “Ahaṃ bhaddante caṇḍālī, tayā vīrena pesitā;
Vandiṃ arahato pāde, gotamassa yasassino.

202. “Sāhaṃ vanditvā pādāni, cutā caṇḍālayoniyā;
Vimānaṃ sabbato bhaddaṃ, upaṇnamhi nandane.

203. “Accharānaṃ satahassaṃ, purakkhatvāna tiṭṭhati;
Tāsāhaṃ pavarā seṭṭhā, vaṇṇena yasaṣyūnā.

204. “Pahūtakatakalyāṇā, sampajānā paṭissatā;
Muniṃ kāruṇikaṃ loke, taṃ bhante vanditumāgatā”ti. –

Catasso gāthāyo āha.

201-4. Tattha **pesitā**ti “caṇḍālī, vanda pādāni”tiādinā vandanāya uyyojitā. Yadi pi taṃ vandanāmayam puññaṃ pavattikkhaṇavasena parittaṃ, khetmahantatāya pana phalamahantatāya ca ativiya mahantamevāti āha “**pahūtakatakalyāṇā**”ti. Tathā buddhārammaṇāya pītiyā pavattikkhaṇe paññāya satiyā ca visadabhāvaṃ sandhāyāha “**sampajānā paṭissatā**”ti. Puna –

205. “Idaṃ vatvāna caṇḍālī, kataññū katavedinī;
Vanditvā arahato pāde, tatthevantaradhāyathā”ti. –

Gāthā saṅgītikārehi ṭhapitā.

205. Tattha **caṇḍālī**ti caṇḍālībhūtapubbāti katvā vuttaṃ, devaloke ca idamāciṇṇaṃ, yaṃ manussaloke niruḥhasamaññāya vohāro. Sesam vuttanayameva.

Āyasmā pana mahāmoggallāno imaṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisaṃ dhammaṃ desesi, sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Caṇḍālivimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

5. Bhadditthivimānavāṇṇanā

Nīlā pītā ca kālā cāti bhadditthivimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane

anāthapiṇḍikassa ārāme. Tena ca samayena kimilanagare rohako nāma gahapatiputto ahosi saddho pasanno silācārasampanno. Tasmimyeva ca nagare tena samānamahābhoge kule ekā dārikā ahosi saddhā pasannā pakatīyāpi bhaddatāya bhaddāti nāmena. Atha rohakassa mātāpitaro taṃ kumārīṃ vāretvā tādise kāle taṃ ānetvā āvāhavivāhaṃ akāṃsu. Te ubhopi samaggavāsaṃ vasanti. Sā attano ācārasampattiyā “bhadditthī”ti tasmim nagare pākaṭā paññātā ahosi.

Tena ca samayena dve aggasāvaka pañcasatapañcasatabhikkhuparivārā janapadacārikaṃ carantā kimilanagaraṃ pāpuṇiṃsu. Rohako tesam tatha gatabhāvaṃ ñatvā somanassajāto there upasaṅkamtīvā vanditvā svātanāya nimantetvā dutiyadivase paṇitena khādaniyena bhojanīyena saparivāre te santappetvā saputtadāro tehi desitaṃ dhammadesanaṃ sutvā tesam ovāde patiṭṭhahanto saraṇāni gaṇhi, pañca silāni samādiyi. Bhariyā panassa aṭṭhamīcātuddasīpannarasīpāṭihāriyapakkhesu uposathaṃ upavasi, visesato silācārasampannā ahosi devatāhi ca anukampitā. Tāya eva ca devatānukampāya attano upari patitaṃ micchāpavādaṃ niraṃkatvā suvisuddhasīlacāratāya ativiya loke patthaṭayasā ahosi.

Sā hi sayam kimilanagare tthitā attano sāmikassa vaṇijjāvasena takkasīlāyaṃ vasantassa, ussavadvise sahāyehi ussāhitassa nakkhattakīlācette upanne gharadevatāya attano dibbānubhāvena taṃ tatha netvā sāmikena saha yojitā teneva samāgamena patiṭṭhitagabbhā hutvā devatāya kimilanagaraṃ paṇinīṭā, anukkamena gabbhinibhāve pākaṭe jāte sassuādīhi “aticārinī”ti āsaṅkitā, tāya eva devatāya attano ānubhāvena gaṅgāmahoghe kimilanagaraṃ ottharante viya upaṭṭhāpīte attano patibbatābhāvasaṃsūcakena saccādhiṭṭhānapubbakena sathena vātavegasamuṭṭhitavīcījalāṃ gaṅgāmahoghaṃ attano upari āpatitaṃ āyassaṅca nivattetvā, sāmikena samāgatāpi tena pubbe sassuādīhi viya āsaṅkitā takkasīlāyaṃ tena dinnam nāmamudditaṃ saññānaṅca appenti, taṃ āsaṅkaṃ niraṃkatvā bhattuno ñātījanassa ca mahājanassa ca sambhāvanīyā jātā. Tena vuttaṃ “suvisuddhasīlacāratāya ativiya loke patthaṭayasā ahosi”ti.

Sā aparena samayena kālaṃ katvā tāvatīmsabhavane uppannā. Atha bhagavati sāvatthito tāvatīmsabhavanaṃ gantvā pārīcchattakamūle paṇḍukambalasilāyaṃ nisinne, devaparisāya ca bhagavantaṃ upasaṅkamtīvā vanditvā ekamantaṃ nisinnāya bhadditthīpi upasaṅkamtīvā vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsī. Atha bhagavā dasasahasīlokadhātūsu sannipatīyā devabrahmaparisāya majjhe tāya devatāya katapuññakammaṃ pucchanto –

206. “Nīlā pītā ca kālā ca, mañjīṭṭhā atha lohitā;
Uccāvacānaṃ vaṇṇānaṃ, kiṅjakkhaparivāritā.
207. “Mandāravānaṃ pupphānaṃ, mālaṃ dhāresi muddhani;
Nayime aññesu kāyesa, rukkhā santi sumedhase.
208. “Kena kāyaṃ upapannā, tāvatīmsaṃ yasassinī;
Devate pucchitācikkha, kissa kammassidaṃ phala”nti. – āha;

206-7. Tatha nīlā pītā ca kālā ca, mañjīṭṭhā atha lohitāti ettha ca-saddo vuttatthasamuccayo, so nīlā ca pītā cātīadinā paccekaṃ yojetabbo. Athāti aññatthe nipāto. Tena odātādike avuttavaṇṇe saṅgaṇhāti. Iti-saddo luttaniddiṭṭho veditabbo. Ca-saddo vā avuttatthasamuccayo. Athāti iti-saddatthe nipāto. Uccāvacānaṃ vaṇṇānanti ettha uccāvacānanti vibhattiyā alopo daṭṭhabbo, uccāvacavaṇṇānaṃ nānāvīdhavaṇṇānanti attho. Vaṇṇānanti vā vaṇṇavantaṇaṃ. Kiṅjakkhaparivāritāti kiṅjakkhehi parivāritānaṃ. Sāmiatthe hi etaṃ paccattavacanaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti – nīlā ca pītā ca kālā ca mañjīṭṭhā ca lohitā ca atha aññe odātādayo cātī imesaṃ vasena uccāvacavaṇṇānaṃ tathābhūtehiyeva kiṅjakkhehi kesarehi parivāritānaṃ vicittasaṅghānādītāya vā uccāvacānaṃ yathāvuttavaṇṇavantaṇaṃ mandāraravakkhasambhūtatāya mandāravānaṃ pupphānaṃ mālaṃ tehi kataṃ mālāguṇaṃ tvam devate attano sīse dhāresi piṇḍhasīti.

Yato rukkhato tāni pupphāni, tesam visesavaṇṇatāya anaññasādhāraṇataṃ dassetuṃ “**nayime aññesu kāyesu, rukkhā santi sumedhase**”ti vuttaṃ. Tattha **imeti** yathāvuttavaṇṇasaṅghānādiyuttā pupphavanto rukkhā na santīti yojanā. **Kāyesūti** devanikāyesu. **Sumedhaseti** sundarapaññe.

Tattha **nīlāti** indanīlamahānīlādimaṇṇiratanānaṃ vasena nīlobhāsā. **Pītāti** puppharāgakakketanapulakādimaṇṇiratanānañceva siṅgīsuvavaṇṇassa ca vasena pītobhāsā. **Kālāti** asmakaupalakādimaṇṇiratanānaṃ vasena kaṇhobhāsā. **Mañjīṭṭhāti** jotirasagomuttakagomedakādimaṇṇiratanānaṃ vasena mañjīṭṭhobhāsā. **Lohitāti** padumarāgalohitaṅkapavāḷaratanādīnaṃ vasena lohitoabhāsā. Keci pana nīlādīpadāni “rukkhā”ti iminā “nīlā rukkhā”tiādīnā yojetvā vadanti. Rukkhāpi hi nīlādīvaṇṇehi pupphehi sañchannattā nīlādīyogato nīlādīvohāraṃ labhantīti tehi “nīlā...pe... lohitā...pe... nayime aññesu kāyesu rukkhā santi sumedhaseti, yato tvaṃ uccāvacaṇaṃ vaṇṇānaṃ kiṅjakkhaparivāritānaṃ mandāravānaṃ pupphānaṃ mālaṃ dhāresī”ti yojanā kātābbā. Tattha yathādīṭṭhe vaṇṇavisesayutte pupphe kittetvā tesam asādhāraṇabhāvadassanena rukkhānaṃ āvenikabhāvadassanaṃ paṭhamanayo, rukkhānaṃ asādhāraṇabhāvadassanena pupphānaṃ āvenikabhāvadassanaṃ dutiyanayo. Paṭhamanaye vaṇṇādayo sarūpena gahitā, dutiyanaye nissayamukhenāti ayametesam viseso.

208. Kenāti kena puññakammena, kāyaṃ tāvatimsanti yojanā. **Pucchitācikkhāti** pucchitā tvaṃ ācikkha kathehi.

Evam bhagavatā pucchitā sā devatā imāhi gāthāhi byākāsi –

209. “Bhadditthikāti maṃ aññaṃsu, kimilāyaṃ upāsikā;
Saddhā sīlena sampannā, saṃvibhāgaratā sadā.

210. “Acchādanañca bhattañca, senāsanāṃ padīpiyaṃ;
Adāsīṃ ujubhūtesu, vipasanna cetasā.

211. “Cātuddasiṃ pañcadasīṃ, yā ca pakkhassa aṭṭhamī;
Pāṭihāriyapakkhañca, aṭṭhaṅgasusamāgataṃ.

212. “Uposathaṃ upavasissaṃ, sadā sīlesu saṃvutā;
Saññaṃ saṃvibhāgā ca, vimānaṃ āvasāmaṃ.

213. “Pāṇātipātā viratā, musāvādā ca saññatā;
Theyyā ca aticārā ca, majjapānā ca ārakā.

214. “Pañcasikkhāpade ratā, ariyasaccāna kovidā;
Upāsikā cakkhumato, appamādavihārīnī;
Katāvāsā katakusalā tato cutā, sayampabhā anuvicarāmi nandaṃ.

215. “Bhikkhū cāhaṃ paramahitānukampake, abhojayiṃ tapassiyugaṃ mahāmuniṃ;
Katāvāsā katakusalā tato cutā, sayampabhā anuvicarāmi nandaṃ.

216. “Aṭṭhaṅgikaṃ aparimitaṃ sukhāvahaṃ, uposathaṃ satatamupāvasiṃ ahaṃ;
Katāvāsā katakusalā tato cutā, sayampabhā anuvicarāmi nandaṃ”nti.

209-214. Tattha **bhadditthikāti maṃ aññaṃsu, kimilāyaṃ upāsikāti** ācārasampattiyā saccakiriyaṃ ubbattamānamahoghanivattanena akhaṇḍasīlāti sañjātanīchayā bhaddā sundarā ayaṃ itthī, tasmā “bhadditthikā upāsikā”ti ca maṃ kimilanagaravāsīno jāniṃsu. **Saddhā sīlena sampannāti**ādi heṭṭhā vuttanayattā uttānatthameva.

Apica “saddhā”ti iminā saddhādhanam, “samvibhāgaratā, acchādanañca bhattañca, senāsanam padīpiyam. Adāsiṃ ujubhūtesu, vipasannena cetasā”ti iminā cāgadhanam, “sīlena sampannā, catuddasiṃ pañcadasim...pe... pañcasikkhāpade ratā”ti iminā sīladhanam hiridhanam ottappadhanañca, “ariyasaccāna kovidā”ti iminā sutadhanam paññādhanañca dassitanti sā attano sattavidhaariyadhanapaṭilābham. “Upāsikā cakkhumato...pe... anuvarāmi nandana”nti iminā tassa diṭṭhadhammikam samparāyikañca ānisaṃsam vibhāveti. Tattha **katāvāsāti** nipphāditasucaritāvāsā. Sucaritakammañhi tadatte āyatiñca sukhāvāsahetutāya “sukhavihārassa āvāso”ti vuccati. Tenāha “katakusalā”ti.

215. Pubbe anāmasitakhettavisesam attano dānamayam puññaṃ vatvā idāni tassa āyanagatatam dassetuṃ “**bhikkhū cā**”tiādi vuttaṃ. Tattha **bhikkhūti** anavasesabhinnakilesatāya bhikkhū. **Paramahitānukampaketi** paramam ativiya diṭṭhadhammikādina hitena anuggāhake. **Abhōjayinti** pañitena bhojanena bhojesim. **Tapassiyuganti** uttamaena tapasā sabbakilesamalam tāpetvā samucchinditvā ṭhitatā tapassibhūtam yugam. **Mahāmuni**nti tato eva mahāsisibhūtam, mahato vā attano visayassa mahanteneva nāṇena munanato paricchindanato mahāmuniṃ. Sabbametam dve aggasāvake sandhāya vadati.

216. **Aparimitam sukhāvahanti** anunāsikalopam akatvā vuttaṃ. “Yāvañcidam, bhikkhave, na sukaram akkhānena pāpuṇitum yāva sukhā saggā”ti (ma. ni. 3.255) vacanato bhagavatopi vacanapathātītaparimānarahitasukhanibbattakam attano vā ānubhāvena aparimitasukhāvaham sukhasa āvanakam. **Satanti** sabbakālam. Tam tam uposatharakkhaṇadivasam ahāpetvā, tam tam vā uposatharakkhaṇadivasam akhaṇḍam katvā paripuṇṇam katvā satam vā sabbakālam sukhāvahanti yojanā. Sesam heṭṭhā vuttanayameva.

Atha bhagavā mātudevaputtappamukhānam dasasahasilokadhātuvāsīnam devabrahmasaṅghānam tayo māse abhidhammapītakam desetvā manussalokam āgantvā bhadditthivimānam bhikkhūnam desesi. Sā desanā sampattaparīsāya sātthikā ahoṣīti.

Bhadditthivimānavañṇanā niṭṭhitā.

6. Soṇadinnāvimānavañṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti soṇadinnāvimānam. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattthiyam viharati jetavane. Tena ca samayena nālandāyam soṇadinnā nāma ekā upāsikā saddhā pasannā bhikkhūnam catūhi paccayehi sakkaccam upaṭṭhahantī suvisuddhaniccasilā aṭṭhaṅgasamannāgataṃ uposathampi upavasati. Sā dhammasavanasappāyam paṭilābhivā upanissayasampannatāya catusaccakammaṭṭhānam paribrūhantī sotāpannā ahoṣīti. Atha aññatarena rogena phuṭṭhā kālam katvā tāvatimṣesu uppajji. Tam āyasmā mahāmoggallāno –

217. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvam tiṭṭhasi devate;
Obhāsentī disā sabbā, osadhī viya tārakā.

218. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.

219. “Pucchāmi tam devī mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evam jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. –

Imāhi tīhi gāthāhi paṭipucchi.

220. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;

Pañhaṃ puṭṭhā viyākāsi, yassa kammaṣṣidaṃ phalaṃ”.

~~221-226~~ Soṇadinnāti maṃ aññaṃsu...pe... gotamassa yasassino.

227. “Tena metādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsatī”ti. –
Devatā byākāsi. Taṃ sabbhaṃ heṭṭhā vuttanayameva.

Soṇadinnāvimānavavaṇṇanā niṭṭhitā.

7.Uposathāvimānavavaṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti uposathāvimānaṃ. Idha aṭṭhuppattiyāṃ sākete uposathā nāma ekā upāsikāti ayameva viseso, sesaṃ anantaravimānasadisāṃ. Tena vuttaṃ –

~~229-231~~ bhikkantena vaṇṇena...pe...

Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsatī”ti.

232. “Sā devatā attamanā...pe... yassa kammaṣṣidaṃ phalaṃ”.

~~233-238~~ Uposathāti maṃ aññaṃsu, sāketaṃ upāsikā...pe...

Upāsikā cakkhumato, gotamassa yasassino.

239. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...

Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsatī”ti. –

Devatā byākāsi. Puna attano ekaṃ dosaṃ dassentī –

241. “Abhikkhaṇaṃ nandaṃ sutvā, chando me udapajjatha;

Tattha cittaṃ pañidhāya, upapannāmi nandaṃ.

242. “Nākāsiṃ satthu vacanaṃ, buddhassādiccabandhuno;

Hīne cittaṃ pañidhāya, sāmhi pacchānutāpini”ti. – dve gāthā abhāsi;

233. Tattha **uposathāti maṃ aññaṃsūti** “uposathā”ti iminā nāmena maṃ manussā jāniṃsu. **Sāketāyanti** sāketanagare.

241. **Abhikkhaṇanti** abhiṇhaṃ. **Nandaṃ sutvāti** “tāvatiṃsabhavane nandanavanaṃ nāma edisañca edisañcā”ti tattha nānāvidhaṃ dibbasampattiṃ sutvā. **Chandoti** tannibbattakapuññakammaṣṣa kāraṇabhūto kusalacchando, tatrūpapattiyā patthanābhūto taṇhāchando vā. **Udapajjathāti** uppajjittha. **Tatthāti** tāvatiṃsabhavane, nandanāpadesenapi hi taṃ devalokaṃ vadati. **Upapannāmi** uppannā nibbattā mihi.

242. **Nākāsiṃ satthu vacananti** “nāhaṃ, bhikkhave, appamattakampi bhavaṃ vaṇṇemī”tiadinā (a. ni. 1.320-321) satthārā vuttavacanaṃ na karim, bhavesu chandarāgaṃ na pajahinti attho. Ādicco gotamagotto, bhagavāpi gotamagottoti sagottatāya vuttaṃ “**buddhassādiccabandhuno**”ti. Atha vā ādiccassa bandhu ādiccabandhu, bhagavā. Taṃ paṭicca tassa ariyāya jātiyā jātattā ādicco vā bandhu etassa orasaputtabhāvatoti ādiccabandhu, bhagavā. Tathā hi vuttaṃ –

“Yo andhakāre tasmā pabhaṅkaro, verocano maṇḍalī uggatejo;

Mā rāhu gilī caramantalikkhe, pajamaṃ mamaṃ rāhu pamañca sūriya”nti. (saṃ. ni. 1.91);

Hīneti lāmake. Attano bhavābhiraṭṭhiṃ sandhāya vadati. **Sāmhi** sā mihi.

Evam t̄aya devat̄aya bhavābhiratinimitte uppannavip̄paṭisāre pavedite thero bhavassa paricchin̄ayubhāvavibhāvanamukhena āyatim̄ manussattabhāve ṭhatvā vaṭṭadukkassa samatikkamo kātum̄ sukaro, sabbaso khīṇāsavabhāvo nāma mahānisamsoti ca samassāsetum̄ –

243. “Kīva ciram̄ vimānamhi, idha vacchasuposathe;
Devate pucchitācikkha, yadi jānāsi āyuno”’ti. –

Gāthamāha. Puna s̄a –

244. “Saṭṭhi vassasahassāni, tisso ca vassakoṭṭiyo;
Idha ṭhatvā mahāmuni, ito cutā gamissāmi;
Manussānam̄ sahyata”’nti. – āha;

Puna thero –

245. “Mā tvaṃ uposathe bhāyi, sambuddhenāsi byākatā;
Sotāpannā visesayi, pahīnā tava duggatī”’ti. –

Imāya gāthāya samuttejesi.

243-4. Tattha **kīva ciranti** kittakam̄ addhānam̄. **Idhāti** imasmim̄ devaloke, idha vā vimānasim̄. **Āyu notī** āyu, **notī** nipātamattam̄. Āyuno vā cirācirabhāvam̄, atha vā yadi jānāsi āyunoti attho. **Mahāmuni**ti theram̄ ālapati.

245. **Mā tvaṃ uposathe bhāyīti** bhadde uposathe tvaṃ mā bhāyi. Kasmā? Yasmā **sambuddhenāsi byākatā**. Kinti? **Sotāpannā visesayīti**. Maggaphalasaññitam̄ visesam̄ yātā adhigatā, tasmā **pahīnā tava sabbāpi duggatīti** imampi visesam̄ yātāti visesayi. Sesam̄ vuttanayameva.

Uposathāvimānavañṇanā niṭṭhitā.

8-9. Niddā-suniddāvimānavañṇanā

Aṭṭhamanavamavimānāni rājagahanidānāni. Aṭṭhuppattiyam̄ yathākkamam̄ “niddā nāma upāsikā... pe... gotamassa yasassino. Tena metādiso vaṇṇo...pe... suniddā nāma upāsikā”’ti vattabam̄. Sesam̄ vuttanayameva. Gāthāsupi apubbam̄ natthi. Tathā hi ekaccesu potthakesu pālī peyyālavasena ṭhapitāti. Tena vuttam̄ –

246. “Abhikkantena vaṇṇena...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti.

247. “Sā devatā attamanā...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ”’.

248. “Niddāti mamaṃ aññaṃsu, rājagahasmim̄ upāsikā...pe...
Gotamassa yasassino.

256. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti.

258. “Abhikkantena vaṇṇena...pe... sabbadisā pabhāsati”’ti.

261. “Sā devatā attamanā...pe... .

262. “Suniddāti maṃ aññaṃsu, rājagahasmim̄ upāsikā...pe...
Gotamassa yasassino.

268. “Tena metādiso vaṇṇo...pe... .

Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

Niddā-suniddāvimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Paṭhamabhikkhādāyikāvimānavaṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti bhikkhādāyikāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane. Tena ca samayena uttaramadhurāyaṃ aññatarā itthī khīṇāyukā hoti apāye uppajjanārahā. Bhagavā paccūsavelāyaṃ mahākaruṇāsamāpattito vuṭṭhāya lokaṃ volokento taṃ itthiṃ apāye uppajjanārahaṃ disvā mahākaruṇāya sañcoditamānaso taṃ sugatiyaṃ patiṭṭhāpetukāmo eko adutiyo madhuraṃ agamāsi. Gantvā pubbaṅhasamayaṃ nivāsetvā pattaṭṭvaram ādāya bahinagaraṃ piṇḍāya pāvīsi. Tena samayena sā itthī gehe āhāraṃ sampādetvā ekamante paṭisāmetvā ghaṭaṃ gahetvā udakatitthaṃ gantvā nhāyitvā ghaṭena udakaṃ gahetvā attano gehaṃ gacchantī antarāmagge bhagavantaṃ passitvā “api, bhante, piṇḍo laddho”ti vatvā “labhissāmi”ti ca bhagavatā vutte aladdhabhāvaṃ ñatvā ghaṭaṃ ṭhapetvā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā vanditvā “ahaṃ, bhante, piṇḍapātaṃ dassāmi, adhivāsethā”ti āha. Adhivāsesi bhagavā tuṅhībhāvena. Sā bhagavato adhivāsaṃ viditvā paṭhamataraṃ gantvā sittasammatṭhe padese āsaṃ paññāpetvā bhagavato pavesanaṃ udikkhamānā aṭṭhāsi. Bhagavā gehaṃ pavisitvā paññatte āsane nisīdi. Atha sā bhagavantaṃ bhojesi. Bhagavā katabhattakicco onītapattapāṇī tassā anumodanaṃ katvā pakkāmi. Sā anumodanaṃ sutvā anappakaṃ pītisomanassaṃ paṭisaṃvedentī yāva cakkhupathasamatikkamā buddhārammaṇaṃ pītiṃ avijahantī namassamānā aṭṭhāsi. Sā katipayadivasātikkameneva kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbatti, accharāsahassaṃcassā parivāro ahoṣi. Taṃ āyasmā mahāmogallāno –

270. “Abhikkantena vaṇṇena...pe... osadhī viya tārakā.

271. “Kena tetādiso vaṇṇo...pe...

Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. – gāthāhi pucchi;

273. “Sā devatā attamanā...pe... yassa kammaṣidaṃ phalaṃ”.

274. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā,

Purimāya jātiyā manussaloke.

275. “Addasaṃ virajaṃ buddhaṃ, vippasannamanāvilam;

Tassa adāsahaṃ bhikkhaṃ, pasannā sehi pāṇibhi.

276. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...

Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti. –

Devatā byākāsi. Sesam sabbam heṭṭhā vuttanayattā uttānatthameva.

Paṭhamabhikkhādāyikāvimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Dutiyabhikkhādāyikāvimānavaṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti dutiyabhikkhādāyikāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati. Tattha aññatarā itthī saddhā pasannā aññataraṃ khīṇāsavattheraṃ piṇḍāya carantaṃ disvā attano gehaṃ pavesetvā bhojanaṃ adāsi. Sā aparena samayena kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbatti. Sesam anantaravimānasadisameva.

278. “Abhikkantena vaṇṇena...pe... sabbadisā pabhāsati”ti.

281. “Sā devatā attamanā...pe... yassa kammaṣidaṃ phalaṃ”.

282. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā...pe...

Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’’ti.

Dutiyabhikkhādāyikāvimānavañṇanā niṭṭhitā.

Iti paramatthadīpaniyā khuddaka-aṭṭhakathāya vimānavatthusmiṃ

Ekādasavatthupaṭimaṇḍitassa dutiyassa cittalatāvaggassa

Atthavañṇanā niṭṭhitā.

3. Pāricchattakavaggo

1. Uḷāravimānavañṇanā

Pāricchattakavagge **uḷāro te yaso vaṇṇoti** uḷāravimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane kalandakanivāpe. Tena samayena rājagahe āyasmato mahāmoggallānassa upaṭṭhākakule ekā dārikā dānājñāsāyā dānasamvibhāgaratā ahoṣi. Sā yaṃ tasmim gehe purebhattaṃ khādanīyabhojanīyaṃ uppajjati, tattha attanā laddhapaṭivīsato upaḍḍhaṃ deti, upaḍḍhaṃ attanā paribhuñjati, adatvā pana na bhuñjati, dakkhiṇeyye apassantīpi ṭhapetvā diṭṭhakāle deti, yācakānampi detiyeva. Athassā mātā ‘‘mama dhītā dānājñāsāyā dānasamvibhāgaratā’’ti haṭṭhatuṭṭhā tassā diguṇaṃ bhāgaṃ deti. Dentī ca ekasmim bhāge tāya samvibhāge kate puna aparaṃ deti, sā tatopi samvibhāgaṃ karotiyeva.

Evam gacchante kāle taṃ vayappattaṃ mātāpitāro tasmimyeva nagare aññatarasmim kule kumārassa adamsu. Taṃ pana kulaṃ micchādīṭṭhikaṃ hoti assaddhaṃ appasannaṃ. Athāyasmā mahāmoggallāno rājagahe sapaḍānaṃ piṇḍāya caramāno tassā dārikāya sasurassa gehadvāre aṭṭhāsi. Taṃ disvā sā dārikā pasannacittā ‘‘pavisatha bhante’’ti paveṣetvā vanditvā sassuyā ṭhapitaṃ pūvaṃ taṃ apassantī ‘‘tassā kathetvā anumodāpessāmī’’ti viśāsena gahetvā therassa adāsi, therā anumodanaṃ katvā pakkāmi. Dārikā ‘‘tumhehi ṭhapitaṃ pūvaṃ mahāmoggallānattherassa adāsi’’nti sassuyā kathesi. Sā taṃ sutvā ‘‘kinnāmidam pāgabbhiyaṃ, ayaṃ mama santakaṃ anāpucchitvāva samaṇassa adāsi’’ti taṃ kaṭataṭāyamānā kodhābhībhitā yuttāyuttaṃ acintenti purato ṭhitaṃ musalakhandaṃ gahetvā aṃsakūṭe pahari. Sā sukhumalatāya parikkhīṇāyukatāya ca teneva pahārena balavadukkhābhībhitā hutvā katipāheneva kālaṃ katvā tāvatimsesu nibbatti. Tassā satipi aññasmim sucaritakamme therassa katadānameva sātisaṃyaṃ hutvā upaṭṭhāsi. Taṃ āyasmā mahāmoggallāno heṭṭhā vuttanayeneva gantvā –

286. ‘‘Uḷāro te yaso vaṇṇo, sabbā obhāsate disā;
Nāriyo naccanti gāyanti, devaputtā alaṅkatā.

287. ‘‘Modenti parivārenti, tava pūjāya devate;
Sovañṇāni vimānāni, tavimāni sudassane.

288. ‘‘Tuvamsi issarā tesam, sabbakāmasamiddhinī;
Abhijātā mahantāsi, devakāye pamodasi;
Devate pucchitācikkha, kissa kammassidaṃ phala’’nti. –

Tīhi gāthāhi pucchi.

286. Tattha **yasoti** parivāro. **Vañṇoti** vañṇanibhā sarīrobhāso. ‘‘Uḷāro’’ti pana viśeṣetvā vuttattā tassā devatāya parivārasampatti ca vañṇasampatti ca vuttā hoti. Tāsu ‘‘uḷāro te vaṇṇo’’ti saṅkhepato vuttaṃ vañṇasampattiṃ visayavasena vitthārato dassetuṃ ‘‘sabbā obhāsate disā’’ti vatvā ‘‘uḷāro te yaso’’ti vuttaṃ parivārasampattiṃ vatthuvāsena vitthārato dassetuṃ ‘‘nāriyo naccanti’’tiādi vuttaṃ.

Tattha **sabbā obhāsate disāti** sabbāsu disāsu vijjotate, sabbā vā disā obhāsate, vijjotayatīti attho. “Obhāsate”ti padassa “obhāsante”ti keci vacanavipallāsena attham vadanti, tehi “vaṇṇenā”ti vibhatti vipariṇāmetabbā. Vaṇṇenāti ca hetumhi karaṇavacanam, vaṇṇena hetubhūtenāti attho. “Sabbā disā”ti ca jātivāsena disāsamaññe apekkhite vacanavipallāsenapi payojanam natthi. **Nāriyoti** etthāpi “alaṅkatā”ti padaṃ ānetvā sambandhitabbaṃ. **Devaputtāti** ettha ca-saddo luttaniddiṭṭho. Tena nāriyo devaputtā cāti samuccayo veditabbo.

287. Modentīti pamodayanti. **Pūjāyāti** pūjanattham pūjānimittam vā, naccanti gāyantīti yojanā. **Tavimānīti** tava imāni.

288. Sabbakāmasamiddhinīti sabbehi pañcahi kāmaguṇehi, sabbehi vā tayā kāmitēhi icchitehi vatthūhi samiddhā. **Abhijātāti** sujātā. **Mahantāsīti** mahatī mahānubhāvā asi. **Devakāye pamodasīti** imasmiṃ devanikāye dibbasampattihetukena paramena pamodanena pamodasi.

Evam therena pucchitā sā devatā tamattham vissajjesi –

289. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, purimāya jātiyā manussaloke;
Dussīlakule suṇisā ahoṣiṃ, assaddhesu kadariyesu ahaṃ.

290. “Saddhā sīlena sampannā, saṃvibhāgaratā sadā;
Piṇḍāya caramānassa, apūvaṃ te adāsahaṃ.

291. “Tadāhaṃ sassuyācikkhiṃ, ‘samaṇo āgato idha;
Tassa adāsahaṃ pūvaṃ, pasannā sehi pāṇibhi’.

292. “Itissā sassu paribhāsi, avinītāsi tvaṃ vadhu;
Na maṃ sampucchituṃ icchi, ‘samaṇassa dadāmaṃ’.

293. “Tato me sassu kupitā, pahāsi musalena maṃ;
Kūṭaṅgacchi avadhi maṃ, nāsakkhiṃ jīvitum ciraṃ.

294. “Ahaṃ kāyassa bheda, vipparamuttā tato cutā;
Devānaṃ tāvatimsānaṃ, upapannā saḥabyataṃ.

295. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

289. Tattha **assaddhesūti** ratanattayasaddhāya kammaphalasaddhāya ca abhāvena assaddhesu, thaddhamacchariyatāya **kadariyesu** sassuādīsū ahaṃ saddhā sīlena sampannā ahoṣinti yojanā.

290-1. Apūvanti kapallapūvaṃ. **Teti** nipātamattaṃ. **Sassuyā ācikkhiṃ** gahitabhāvañāpanatthañca anumodanatthañcāti adhippāyo.

292. Itissāti ettha **assāti** nipātamattaṃ. **Samaṇassa dadāmahanti** ahaṃ samaṇassa apūvaṃ dadāmīti. Yasmā na maṃ sampucchituṃ icchi, tasmā tvaṃ vadhu avinītāsīti sassu paribhāsīti yojanā.

293. Pahāsīti pahari. **Kūṭaṅgacchi avadhi** manti ettha **kūṭanti** aṃsakūṭam vuttaṃ purimapaḍalopena, kūṭameva aṅganti kūṭaṅgaṃ, taṃ chindatīti kūṭaṅgacchi. Evam kodhābhībhūtā hutvā maṃ avadhi, mama aṃsakūṭam chindi, teneva upakkamena matattā maṃ māresīti attho. Tenāha “**nāsakkhiṃ jīvitum cira**”nti.

294. **Vippamuttāti** tato dukkhato suṭṭhu muttā. Sesam vuttanayameva.

Uḷaravimānavañṇanā niṭṭhitā.

2. Uccudāyikāvimānavañṇanā

Obhāsavitvā pathaviṃ sadevakanti uccudāyikāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharatītiādi sabbam anantaravimāne vuttasadiṣaṃ. Ayaṃ pana viseso – idha ucchu dinnā, sassuyā ca pīṭhakena pahaṭā, taṅkhaṇaññeva matā tāvatimṣesu uppannā, tassaṃyeva rattiyaṃ therassa upatṭhānaṃ āgatā, kevalakappaṃ giṃjhakūṭaṃ cando viya sūriyo viya ca obhāsenti theram vanditvā pañjalikā namassamānā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Atha naṃ thero –

296. “Obhāsavitvā pathaviṃ sadevakaṃ, atirocasi candimasūriyā viya;
Siriya ca vaṇṇena yasena tejasā, brahmāva deve tidase sahindake.
297. “Pucchāmi taṃ uppalamāladhārinī, āveḷinī kañcanasannibhattace;
Alaṅkate uttamavatthadhārinī, kā tvaṃ subhe devate vandase mamaṃ.
298. “Kiṃ tvaṃ pure kammamakāsi attanā, manussabhūtā purimāya jātiyā;
Dānaṃ suciṇṇaṃ atha sīlasaṃyamaṃ, kenūpapannaṃ sugatiṃ yasassinī;
Devate pucchitācikkha, kissa kammassidaṃ phala’nti. –

Imāhi gāthāhi pucchi.

296-7. Tattha **obhāsavitvā pathaviṃ sadevakanti** candimasūriyarasmisammissehi sinerupassaviniggatehi pabhāvisarehi vijjotayamānatāya devena ākāsenā sahāti sadevakaṃ upagatabhūmibhāgabhūtaṃ imaṃ pathaviṃ vijjotetvā, ekobhāsaṃ ekapajjotaṃ katvāti attho. Obhāsavitvā pathaviṃ candimasūriyā viyāti yojanā. **Atirocasīti** atikkamitvā rocasī. Taṃ pana atirocanaṃ kena kiṃ viya kena vāti āha “**siriya**”tiādi. Tattha **siriya**ti sobhaggādisobhāvisesena. **Tejasīti** attano ānubhāvena. **Āveḷinīti** ratanamayapupphaveḷavatī.

Evam therena pucchitā devatā imāhi gāthāhi vissajjesi –

299. “Idāni bhante imameva gāmaṃ, piṇḍāya amhākaṃ gharaṃ upāgami;
Tato te ucchussa adāsi khaṇḍikaṃ, pasannacittā atulāya pītiyā.
300. “Sassu ca pacchā anuyuñjate mamaṃ, kahaṃ nu ucchuṃ vadhuke avākiri;
Na chaḍḍitaṃ no pana khāditaṃ mayā, santassa bhikkhussa sayam adāsahaṃ.
301. “Tuyhaṃ nvidaṃ issariyaṃ atho mama, itissā sassu paribhāsate mamaṃ;
Pīṭhaṃ gahetvā pahāraṃ adāsi me, tato cutā kālakatāmi devatā.
302. “Tadeva kammaṃ kusalaṃ kataṃ mayā, sukhañca kammaṃ anubhomi attanā;
Devehi saddhiṃ paricārayāmaṃ, modāmaṃ kāmagaṇehi pañcahi.
303. “Tadeva kammaṃ kusalaṃ kataṃ mayā, sukhañca kammaṃ anubhomi attanā;
Devindaguttā tidasehi rakkhitā, samappitā kāmagaṇehi pañcahi.
304. “Etādisaṃ puññaphalaṃ anappakaṃ, mahāvīpākā mama uccudakkhiṇā;
Devehi saddhiṃ paricārayāmaṃ, modāmaṃ kāmagaṇehi pañcahi.

305. “Etādisaṃ puññaphalaṃ anappakaṃ, mahājutikā mama ucchudakkhiṇā;
Devindaguttā tidasehi rakkhitā, sahasanettoriva nandane vane.

306. “Tuvañca bhante anukampakaṃ viduṃ, upecca vandim kusalañca pucchisaṃ;
Tato te ucchussa adāsi khaṇḍikaṃ, pasannacittā atulāya pītiyā”ti.

299. Tattha **idānī**ti anantarātītadivasattā āha, adhunāti attho. **Imameva gāmanti** imasmimyeva gāme, rājagahaṃ sandhāya vadati. Vuttañhi “gāmopi nigamopi nagarampi ‘gāmo’ icceva vuccati”ti. Bhummatthe cetam upayogavacanaṃ. **Upāgamī**ti upagato ahoṣi. **Atulāyā**ti anupamāya, appamāṇāya vā.

300. **Avākiri**ti apanesi chaḍḍesi, vināsesi vā. **Santassā**ti sādthurūpassa santakilesassa parissamamappattassa vā.

301. **Tuyhaṃ nūti nu**-saddo anattamanatāsūcane nipāto, so “mamā”ti etthāpi ānetvā yojetabbo “mama nū”ti. **Idaṃ issariyanti** gehe ādhipaccaṃ sandhāyāha. **Tato cutā**ti tato manussalokato cutā. Yasmā ṭhitaṭṭhānato apagatāpi “cutā”ti vuccati, tasmā cutim visesetuṃ “**kālakatā**”ti vuttaṃ. Kālakatāpi ca na yattha kathaci nibbattā, apica kho devattaṃ upagatāti dassenti āha “**amhi devatā**”ti.

302. **Tadeva kammaṃ kusalaṃ kataṃ mayā**ti tadeva ucchukhaṇḍadānamattaṃ kusalaṃ kammaṃ kataṃ mayā, aññaṃ na jānāmīti attho. **Sukhañca kammaṃ**ti sukhañca kammaphalaṃ. Kammaphalañhi idha “kamma”nti vuttaṃ uttarapadalopena, kāraṇopacārena vā “kusalānaṃ, bhikkhave, dhammānaṃ samādānāhetu evamidam puññaṃ pavaḍḍhati (dī. ni. 3.80). Anubhomī sakaṃ puñña”nti (vi. va. 133) ca ādīsu viya. Kammanti vā karaṇatthe upayogavacanaṃ, kammenāti attho. Kamme vā bhavaṃ kammaṃ yathā kammanti. Atha vā kāmetabbatāya kammaṃ. Tañhi sukharajaniyabhāvato kāmūpasamhitam kāmetabbanti kamanīyam. **Attanā**ti attanā eva, sayamvasitāya seribhāvena sayamevāti attho. **Paricārayāmaḥam attānanti** purimagāthāya “attanā”ti vuttaṃ padaṃ vibhattivipariṇāmena “attāna”nti yojetabbaṃ.

303-5. **Devindaguttā**ti devindena sakkena guttā, devindo viya vā guttā mahāparivāratāya. **Samappitā**ti suṭṭhu appitā samannāgatā. **Mahāvīpākā**ti vipulaphalā. **Mahājutikā**ti mahātejā, mahānubhāvāti attho.

306. **Tuvanti taṃ. Anukampakanti** kāruṇikaṃ. **Vidunti** sappaññaṃ, sāvakaṃpāramiyā matthakaṃ pattanti attho. **Upeccā**ti upagantvā. **Vandinti** pañcapatīṭṭhitena abhivādayim. **Kusalañca** ārogya **pucchisaṃ** apucchim, **atulāya pītiyā** idañca kusalaṃ anussarāmīti adhippāyo. Sesam heṭṭhā vuttanayameva.

Ucchudāyikāvimānavañṇanā niṭṭhitā.

3. Pallaṅkavimānavañṇanā

Pallaṅkaseṭṭhe maṇisoṇṇacitteti pallaṅkavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattthiyam viharati jetavane. Tena ca samayena sāvattthiyam aññatarassa upāsakassa dhītā kulapadesādīnā sadisassa tattheva aññatarassa kulaputtassa dinnā, sā ca hoti akkodhanā sīlācārasampannā patidevatā samādinnaṃpañcasīlā, uposathe sakkaccaṃ uposathasīlāni ca rakkhati. Sā aparabhāge kalam katvā tāvatimsesu uppajji. Tam āyasmā mahāmogallānatthero heṭṭhā vuttanayeneva gantvā –

307. “Pallaṅkaseṭṭhe maṇisoṇṇacitte, pupphābhikiṇṇe sayane uḷāre;
Tatthacchasi devi mahānubhāve, uccāvacā iddhi vikubbamānā.

308. “Imā ca te accharāyo samantato, naccanti gāyanti pamodayanti;

Deviddhipattāsi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’ ti. –

Gāthāhi pucchi.

Sāpissa imāhi gāthāhi byākāsi –

- 309.** “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, aḍḍhe kule suṇisā ahoṣiṃ;
Akkodhanā bhattu vasānuvattinī, uposathe appamattā ahoṣiṃ.
- 310.** “Manussabhūtā daharā apāpikā, pasannacittā patimābhirādhayim;
Divā ca ratto ca manāpacārinī, ahaṃ pure sīlavatī ahoṣiṃ.
- 311.** “Pāṇātipātā viratā acorikā, saṃsuddhakāyā sucibrahmacārinī;
Amajjapā no ca musā abhāṇim, sikkhāpadesu paripūrakārinī.
- 312.** “Cātuddasiṃ pañcadasim, yā ca pakkhassa aṭṭhamī;
Pāṭihāriyapakkhañca, pasannamānasā ahaṃ.
- 313.** “Aṭṭhaṅgupetaṃ anudhammacārinī, uposathaṃ pīṭimanā upāvasim;
Imañca ariyaṃ aṭṭhaṅgavarehupetaṃ, samādiyitvā kusalaṃ sukhudrayaṃ;
Patimhi kalyāṇī vasānuvattinī, ahoṣiṃ pubbe sugatassa sāvikā.
- 314.** “Etādisaṃ kusalaṃ jīvaloke, kammaṃ karitvāna visesabhāginī;
Kāyassa bheda abhisamparāyaṃ, deviddhipattā sugatimhi āgatā.
- 315.** “Vimānapāsādavare manorame, parivāritā accharāsaṅgaṇena;
Sayaṃpabhā devagaṇā ramenti maṃ, dīghāyukiṃ devavimānamāgata’ nti.

307. Tatha **pallaṅkaseṭṭheti** pallaṅkavare uttamapallaṅke. Taṃyevassa seṭṭhataṃ dassetaṃ
“**maṇisoṇṇacitte**” ti vuttaṃ, vividharatanaraṃsijālasamujjalehi maṇīhi ceva suvaṇṇena ca vicitte
“tathā” ti “sayane” ti ca vutte sayitabbaṭṭhānabhūte pallaṅkaseṭṭhe.

308. Teti tuyhaṃ samantato. “Pamodayanti” ti padaṃ pana apekkhitvā “ta” nti vibhatti
vipariṇāmetabbā. **Pamodayanti** vā pamodanaṃ karonti, pamodanaṃ tuyhaṃ uppādentī attho.

310. **Daharā apāpikā** ti daharāpi apāpikā. “Daharāsu pāpikā” ti vā pāṭho, soyevattho.
“Daharassāpāpikā” tipī paṭhanti, daharassa sāmikassa apāpikā, sakkaccaṃ upaṭṭhānena anaticariyāya ca
bhaddikāti attho. Tena vuttaṃ “**pasannacittā**” tiādi. **Abhirādhayinti** ārādhesiṃ. **Rattoti** rattiyaṃ.

311. **Acorikā** ti coriyarahitā, adinnādānā paṭiviratāti attho. “Viratā ca coriyā” tipī pāṭho, theyyato ca
viratāti attho. **Saṃsuddhakāyā** ti parisuddhakāyakammantatāya sammadeva suddhakāyā, tato eva
sucibrahmacārinī sāmikato aññattha abrahmacariyāsambhavato. Tathā hi vuttaṃ –

“Mayañca bhariyā nātikkamāma,
Amhepi bhariyā nātikkamanti;
Aññatra tāhi brahmacariyaṃ carāma,
Tasmā hi amhaṃ daharā ni miyyare” ti. (jā. 1.10.97);

Atha vā **sucibrahmacārinī** ti sucino suddhassa brahmassa seṭṭhassa uposathasīlassa,
maggabrahmacariyassa vā anurūpassa pubbabhāgabrahmacariyassa vasena sucibrahmacārinī.

313. Anudhammacāriniti ariyānaṃ dhammassa anudhammaṃ caraṇasīlā. Imañca anantaraṃ vuttaṃ niddosatāya **ariyaṃ, aṭṭhaṅgavarehi** aṭṭhahi uttamaṅgehi ariyattā eva vā **ariyaṭṭhaṅgavarehi upetaṃ** ārogyaṭṭhena anavajjaṭṭhena ca **kusalaṃ** sukhavipākatāya sukhānisamsatāya ca **sukhudrayaṃ upāvasinti** yojanā.

314. Visesabhāginīti visesassa dibbassa sampattibhavassa bhāginī. **Sugatimhi āgatā**ti sugatiṃ āgatā upagatā, sugatimhi vā sugatiyaṃ dibbasampattiyaṃ āgatā. “Sugatiñhi āgatā”tipi pāṭho. Tattha **hīti** nipātamattaṃ, hetuattho vā, yasmā sugatiṃ āgatā, tasmā visesabhāginīti yojanā.

315. Vimānapāsādavareti vimānesu uttamaṃpāsāde, vimānasankhāte vā aggapāsāde, vimāne vā vigatamāne appamāne mahante varapāsāde **parivāritā accharāsaṅgaṇena sayampabhā** pamodāmi, “amhi”ti vā padaṃ ānetvā yojetabbaṃ. **Dīghāyukinti** heṭṭhimehi devehi dīghatarāyukatāya tatrūpapañnehi anappāyukatāya ca dīghāyukim **maṃ** yathāvuttaṃ **devavimānamāgataṃ** upagataṃ **devagaṇā ramentīti** yojanā. Sesam vuttanayameva.

Pallaṅkavimānavañṇanā niṭṭhitā.

4. Latāvimānavañṇanā

Latā ca sajjā pavarā ca devatāti latāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane. Tena ca samayena sāvatthivāsino aññatarassa upāsakassa dhītā latā nāma paṇḍitā byattā medhāvinī patikulaṃ gatā bhattu sassusasurānañca manāpacārini piyavādinī pariyaṇassa saṅgahakusalaṃ gehe kuṭumbabhārasa nittharaṇasamatthā akkodhanā sīlacārasampannā dānasaṃvibhāgaratā akhaṇḍapañcasīlā uposatharakkhaṇe ca appamattā ahoṣi. Sā aparabhāge kālaṃ katvā vessavaṇassa mahārājassa dhītā hutvā nibbatti latātveva nāmena. Aññāpi tassā sajjā, pavarā, accimatī, sutāti catasso bhaginiyo ahesuṃ. Tā pañcapi sakkena devarājena ānetvā nāṭakitthibhāvena paricārikaṭṭhāne ṭhapitā. Latā panassa naccagītādīsu chekatāya iṭṭhatarā ahoṣi.

Tāsaṃ ekato samāgantvā sukhanisajjāya nisinnānaṃ saṅgītanepuññaṃ paṭicca vivādo uppanno. Tā sabbāpi vessavaṇassa mahārājassa santikaṃ gantvā pucchimsu “tāta, katamā amhākaṃ naccādīsu kusalā”ti? So evamāha “gacchatha dhītarō anotattadahaṭṭhāre devasamāgame saṅgītaṃ pavattetha, tattha vo viseso pākaṭo bhavissati”ti. Tā tathā akāmsu. Tattha devaputtā latāya naccamānāya attano sabhāvena ṭhātum nāsakkhimsu, sañjātapahāsā acchariyabbhutacittajātā nirantaraṃ sādhuṅkāraṃ dentā ukkuṭṭhisadde celukkhepe ca pavattentā himavantaṃ kampayamānā viya mahantaṃ kolāhalamakāmsu. Itarāsu pana naccantīsu sisirakāle kokilā viya tuṅhībhūtā nisīdīmsu. Evaṃ tattha saṅgīte latāya viseso pākaṭo ahoṣi.

Atha tāsaṃ devadhītānaṃ sutāya devadhītāya etadahosi “kiṃ nu kho kammaṃ katvā ayaṃ latā amhe abhībhuyya tiṭṭhati vaṇṇena ceva yasasā ca, yaṃnūnāhaṃ latāya katakammaṃ puccheyya”nti. Sā taṃ pucchi. Itarāpi tassā etamatthaṃ vissajjesi. Tayidaṃ sabbaṃ vessavaṇamahārājā devacārikavasena upagatassa āyasmato mahāmoggallānassa ācikkhi. Thero tamatthaṃ pucchāya mūlakāraṇato paṭṭhāya bhagavato ārocento –

316. “Latā ca sajjā pavarā ca devatā, accimatī rājavarassa sirīmato;
Sutā ca rañño vessavaṇassa dhītā, rājimatī dhammaguṇehi sobhatha.

317. “Pañcetha nāriyo āgamaṃsu nhāyitum, sītodakaṃ uppaliniṃ sivaṃ nadim;
Tā tattha nhāyitvā rametvā devatā, naccitvā gāyitvā sutā lataṃ bravi.

318. “Pucchāmi taṃ uppalamāladhārini, āveḷini kañcanasannibhattace;
Timiratambakkhi nabheva sobhane, dīghāyukī kena kato yaso tava.

319. “Kenāsi bhadde patino piyatarā, visiṭṭhakalyāṇitarassu rūpato;
Padakkhiṇā naccanagītavādite, ācikkha no tvaṃ naranāripucchitā”’ti. –

Sutāya pucchā.

320. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, uḷārabhoge kule suṇisā ahoṣiṃ;
Akkodhanā bhattu vasānuvattinī, uposathe appamattā ahoṣiṃ.
321. “Manussabhūtā daharā apāpikā, pasannacittā patimābhirādhayim;
Sadevaram sasseuram sadāsakam, abhirādhayim tamhi kato yaso mama.
322. “Sāhaṃ tena kusalena kammunā, catubbhi ṭhānehi visesamajjhagā;
Āyuñca vaṇṇaṇca sukhaṃ balañca, khiḍḍāratim paccanubhomanappakam.
323. “Sutaṃ nu taṃ bhāsati yaṃ ayaṃ latā, yaṃ no apucchimha akittayī no;
Patino kiramhākam visiṭṭha nārīnam, gatī ca tāsam pavarā ca devatā.
324. “Patīsu dhammaṃ pacarāma sabbā, patibbatā yattha bhavanti itthiyo;
Patīsu dhammaṃ pacarivā sabbā, lacchāmase bhāsati yaṃ ayaṃ latā.
325. “Sīho yathā pabbatasānugocaro, mahindharam pabbatamāvasitvā;
Pasayha hantvā itare catuppade, khudde mige khādati maṃsabhojano.
326. “Tattheva saddhā idha ariyasāvikā, bhattāram nissāya patim anubbatā;
Kodhaṃ vadhitvā abhibhuyya maccharam, saggamhi sā modati dhammacārī”’ti. –

Latāya vissajjananti āha.

316. Tattha **latā ca sajjā pavarā accimatī sutāti** tāsam nāmaṃ. **Ca-saddo** samuccayattho. **Rājavarassāti** catunnam mahārājānaṃ varassa seṭṭhassa devarājassa. Sakkassa paricārikāti adhippāyo. **Raṇṇoti** mahārājassa. Tenāha “**vessavaṇassa dhītā**”’ti, idaṃ paccekam yojetabbaṃ, vacanavipallāso vā, dhītaroti attho. Rājati vijjotatī rājī, rājīti matā paññātā **rājīmatī**, idaṃ tāsam sabbāsam visesanam. Nānameva etaṃ ekissā devatāyāti keci, tesam matena “pavarā”’ti sabbāsam visesanameva. **Dhammaguṇehīti** dhammiyehi dhammato anapetehi guṇehi, yathābhuccaguṇehīti attho. **Sobhathāti** virocatha.

317. **Pañcettha nāriyoti** pañca yathāvuttanāmā devadhītarō etha imasmim himavantapadese. **Sītodakam uppalinim sivaṃ nadinti** anotattadahato nikkhantanadimukhaṃ sandhāya vadati. **Naccitvā gāyitvāti** pitu vessavaṇassa āṇāya devasamāgame tāhi katassa naccagītassa vasena vuttaṃ. **Sutā lataṃ bravīti** sutā devadhītā lataṃ attano bhaginim kathesi. “Sutā lataṃ bravu”’ntipi paṭhanti, sutā dhītarō vessavaṇassa mahārājassa lataṃ kathesunti attho.

318. **Timiratambakkhīti** niculakesarabhāasadisehi tambarājīhi samannāgatakkhi. **Nabheva sobhaneti** nabhaṃ viya sobhamāne, saradasamaye abbhamaḥikādiupakkilesavimuttaṃ nabhaṃ viya suvisuddhaṅgappaṅgatāya virājamāneti attho. Atha vā **nabhevāti** nabhe eva, samuccayattho eva-saddo, ākāsaṭṭhavamānesu himavantayugandharādibhūmipaṭibaddhaṭṭhānesu cāti sabbattheva sobhamāneti attho. **Kena katoti** kena kīdisena puññena nibbattito. **Yasoti** parivārasampatti kittisaddo ca. Kittisaddagahaṇena ca kittisaddahetubhūtā guṇā gayhanti.

319. **Patino piyatarāti** sāmīno piyatarā sāmivallabhā. Tenassā subhagataṃ dasseti. **Visiṭṭhakalyāṇitarassū rūpatoti** rūpasampattiyā visiṭṭhā uttamā kalyāṇitarā sundaratarā, **assūti**

nipātamattam. “Visiṭṭhakalyāṇitarāsi rūpato”ti ca paṭhanti. **Padakkhiṇā**ti pakārehi, visesena vā dakkhiṇā kusalā. **Naccanagītavāditeti** ettha naccanāti vibhattilopo kato, nacce ca gīte ca vādite cāti attho. **Naranāripucchitā**ti devaputtehi devadhītāhi ca “kahaṃ latā, kiṃ karoti latā”ti rūpadassanatthañceva sippadassanatthañca pucchitā.

321. Niccam kāyena asaṃsaṭṭhatāya devo viya rameti, dutiyo varoti vā devo, bhattu kaniṭṭhabhātā, saha devarenāti **sadevaram**. Sassu ca sasuro ca sasurā, saha sasurehīti **sassasuram**. Saha dāsehi dāsīhi cāti **sadāsakam** patimābhirādhayinti sambandho. **Tamhi katoti** tamhi kule, kāle vā suṇisākāle kato yaso tannibbattakapuññassa nibbattanenāti adhippāyo. **Mamāti** idam “kato”ti padaṃ apekkhitvā “mayā”ti pariṇāmetabbam.

322. **Catubbi ṭhānehī**ti catūhi kāraṇehi, catūsu vā ṭhānesu nimittabhūtesu. **Visesamajjhagā**ti aññāhi atisayam adhigatā. **Āyuṅca vaṇṇaṅca sukham balañcāti** “catūhi ṭhānehī”ti vuttānam sarūpato dassanam. Āyuṅdayo eva hissā aññāhi visiṭṭhasabhāvatāya visesā tassā tathā sambhāvanāvasena gahetabbatāya hetubhāvato “ṭhāna”nti ca vuttam. Visesamajjhagā. Kīdisam? Āyuṅca vaṇṇaṅca sukhaṅca balañcāti yojanā.

323. **Sutaṃ nu taṃ bhāsati yaṃ ayaṃ latāti** ayaṃ latā amhākaṃ jeṭṭhabhaginī yaṃ bhāsati, taṃ tumhehi sutaṃ nu kiṃ asuta”nti itarā tisso bhaginiyo pucchati. **Yaṃ noti** yaṃ amhākaṃ saṃsayitam. **Noti** nipātamattam, puna **noti** amhākaṃ, avadhāraṇe vā “na no samaṃ atthī”tiādīsu (khu. pā. 6.3; su. ni. 226) viya, tena akittayiveva, aviparītam byākāsiyevāti attho. **Patino kiramhākaṃ visiṭṭha nārīnam, gatī ca tāsam pavarā ca devatāti** anattatho pālanato patino sāmikā nā amhākaṃ nārīnam itthīnam visiṭṭhā gati ca tāsam paṭisaraṇaṅca, tāsam mātugāmānam saraṇato pavarā uttamā devatā ca sammadeva ārādhitā sampati āyatiṅca hitasukhāvahāti attho.

324. **Patīsu dhammaṃ pacarāma sabbāti** sabbāva mayaṃ patīsu attano sāmikesu pubbuṭṭhānādikaṃ caritabbadhammaṃ pacarāma. **Yatthāti** yaṃ nimittam, yasmiṃ vā patīsu caritabbadhamme cariyamāne **itthiyo patibbatā** nāma **bhavanti**. **Lacchāmase bhāsati yaṃ ayaṃ latāti** ayaṃ latā yaṃ sampattiṃ etarahi labhatīti bhāsati, taṃ sampattiṃ **patīsu dhammaṃ pacarivāti** labhissāma.

325. **Pabbatasānugocaroti** pabbatavanasaṅḍacārī. **Mahindharam pabbatamāvasitvāti** mahim dhāretīti mahindharanāmakaṃ pabbatam acalaṃ āvasitvā adhivasitvā, tattha vasantoti attho. “Āvasitvā”ti hi padaṃ apekkhitvā bhummatthe cetam upayogavacanam. **Pasayhāti** abhibhavitvā. **Khuddeti** balavasenanihīne pamāṇato pana mahante hatthiādikepi mige so hantiyeva.

326. **Tathevāti** gāthāya ayaṃ upamāsaṃsandanena saddhiṃ atthayojanā – yathā sīho attano nivāsagocarāṭṭhānabhūtam pabbatam nissāya vasanto attano yathicchitamattam sādheti, evameva sā **saddhā** pasannā **ariyasāvikā** ghāsacchādanādīhi bharaṇato posanato **bhattāram patim** sāmikaṃ **nissāya** vasantī sabbatthāpi patianukūlatāsankhātena vatena taṃ **anubbatā** pariṇānādīsu uppajjanakaṃ **kodham vadhitvā** pajahitvā pariggahavatthūsu uppajjanakaṃ **maccheram abhibhuyya** abhibhavitvā anuppādetvā patibbatādhammassa ca upāsikādhammassa ca sammadeva caraṇato **dhammacārinī sā saggamhi** devaloke **modati**, pamodaṃ āpajjatīti. Sesam vuttanayameva.

Latāvimānavañṇanā niṭṭhitā.

5. Guttilavimānavañṇanā

Sattatantiṃ sumadhuranti guttilavimānam. Tassa kā uppatti? Bhagavati rājagahe viharante āyasmā mahāmogallāno heṭṭhā vuttanayeneva devacārikaṃ caranto tāvatimsabhavanam gantvā tattha paṭipāṭiyā ṭhitesu chattimsāya vimānesu chattimsa devadhītaro paccekam accharāsahassaparivārā

mahatiṃ dibbasampattiṃ anubhavantiyo disvā tāhi pubbe katakammaṃ “abhikkantena vaṇṇenā” tiādīhi tīhi gāthāhi paṭipāṭiyā pucchi. Tāpi tassa pucchānantaraṃ “vatthuttamadāyikā nārī” tiādīnā byākarimṣu. Atha thero tato manussalokaṃ āgantvā bhagavato etamatthaṃ ārocesi. Taṃ sutvā bhagavā “moggallāna, tā devatā na kevalaṃ tayā eva pucchitā evaṃ byākarimṣu, atha kho pubbe mayāpi pucchitā evameva byākarimṣu” ti vatvā therena yācito atītaṃ attano guttilācariyaṃ kathesi.

Atīte bārāṇasiyaṃ brahmadatte rajjaṃ kārente bodhisatto gandhabbakule nibbattitvā gandhabbasippe pariyodātasippatāya timbarunāradasadiso sabbadisāsu pākaṭo paññatā ācariyo ahosi nāmena guttilo nāma. So andhe jiṅṅhe mātāpitaro posesi. Tassa sippanipphattiṃ sutvā ujjenivāsī musilo nāma gandhabbo upagantvā taṃ vanditvā ekamantaṃ thito “kasmā āgatosī” ti ca vutte “tumhākaṃ santike sippaṃ uggaṇḥitu” nti āha. Guttilācariyo taṃ oloketvā lakkhaṇakusalatāya “ayaṃ puriso visamajjhāsayo kakkhaḷo pharuso akataññū bhavissati, na saṅgahetabbo” ti sippuggahaṇatthaṃ okāsaṃ nākāsi. So tassa mātāpitaro payirupāsitvā tehi yācāpesi. Guttilācariyo mātāpitūhi nippīḷiyamāno “garuvacanaṃ alaṅghaniya” nti tassa sippaṃ paṭṭhapetvā vigatamacchariyatāya kāruṇikatāya ca ācariyamuṭṭhiṃ akatvā anavasesato sippaṃ sikkhāpesi.

Sopi medhāvītāya pubbekataparicayatāya akusītātāya ca na cirasseva pariyodātasippo hutvā cintesi “ayaṃ bārāṇasī jambudīpe agganagaraṃ, yaṃnūnāhaṃ idha sarājikāya parisāya sippaṃ dasseyyaṃ, evāhaṃ ācariyatopi jambudīpe pākaṭo paññāto bhavissāmī” ti. So ācariyassa ārocesi “ahaṃ rañño purato sippaṃ dassetukāmo, rājānaṃ maṃ dassetā” ti. Mahāsatto “ayaṃ mama santike ugghatasippo patitṭhaṃ labhatū” ti karuṇāyamāno taṃ rañño santikaṃ netvā “mahārāja imassa me antevāsikassa vīṇāya paguṇataṃ passathā” ti āha. Rājā “sādhū” ti paṭissuṇitvā tassa vīṇāvādanaṃ sutvā parituttḥo taṃ gantukāmaṃ nivāretvā “mameva santike vasa, ācariyassa dinnakoṭṭhāsato upaḍḍhaṃ dassāmī” ti āha. Musilo “nāhaṃ ācariyato hāyāmi, samameva dethā” ti vatvā raññā “mā evaṃ bhaṇi, ācariyo nāma mahanto, upaḍḍhameva tuyhaṃ dassāmī” ti vutte “mama ca ācariyassa ca sippaṃ passathā” ti vatvā rājagehato nikkhamitvā “ito sattame divase mama ca guttilācariyassa ca rājāṅgaṇe sippadassanaṃ bhavissati, taṃ passitukāmā passantū” ti tattha tattha āhiṇḍanto ugghosesi.

Mahāsatto taṃ sutvā “ayaṃ taruṇo thāmavā, ahaṃ pana jiṅṅho dubbalo, yadi pana me parājayo bhaveyya, mataṃ me jīvītā seyyaṃ, tasmā araṇṇaṃ pavisitvā ubbandhitvā marissāmī” ti araṇṇaṃ gato maraṇabhayatajjito paṭinivatti. Puna maritukāmo hutvā gantvā punapi maraṇabhayena paṭinivatti. Evaṃ gamanāgamaṇaṃ karontassa taṃ thānaṃ vigatatiṇaṃ ahosi. Atha devarājā mahāsattaṃ upasaṅkamitvā dissamānarūpo ākāse thātva evamāha “ācariya, kiṃ karosī” ti. Mahāsatto –

327. “Sattatantiṃ sumadhuraṃ, rāmaṇeyyaṃ avācayim;
So maṃ raṅgamhi avheti, saraṇaṃ me hohi kosiyā” ti. –

Attano cittadukkhaṃ pavedesi.

Tassattho – ahaṃ devarāja musilaṃ nāma antevāsikaṃ sattannaṃ tantīnaṃ atthitāya chajjādisattavidhasaradīpanato ca **sattatantiṃ**, taṃ visayaṃ katvā yathārahaṃ dvāvīsatiyā sutibhedānaṃ ahāpanato suṭṭhu madhuranti **sumadhuraṃ**, yathādhigatānaṃ samapaññāsāya mucchanānaṃ pariyaṭṭatāya sarassa ca vīṇāya ca aññamaññasaṃsandanaṃ suṇantānaṃ ativiya manoramabhāvato **rāmaṇeyyaṃ**, saragatādivibhāgato chajjādicatubbidhaṃ gandhabbaṃ ahāpetvā gandhabbasippaṃ **avācayinti** vācesim uggaṇhāpesim sikkhāpesim. **So** musilo antevāsī samāno **maṃ** attano ācariyaṃ **raṅgamhi** raṅgamaṇḍale **avheti** sārāmbhavasena attano visesaṃ dassetuṃ saṅghaṭṭiyati, “ehi sippaṃ dassehī” ti maṃ ācikkhi, tassa **me** tvaṃ **kosiya** devarāja **saraṇaṃ** avassayo **hohīti**.

Taṃ sutvā sakko devarājā “mā bhāyi ācariya, ahaṃ te saraṇaṃ parāyaṇa” nti dassento –

328. “Ahaṃ te saraṇaṃ homi, ahamācariyapūjako;
Na taṃ jayissati sisso, sissamācariya jessasī”ti. –

Āha. Sakkassa kira devaraṇṇo purimattabhāve mahāsatto ācariyo ahoṣi. Tenāha “**ahamācariyapūjako**”ti. Ahaṃ ācariyānaṃ pūjako, na musilo viya yugaggāhī, mādisesu antevāsikesu ṭhitesu tādisassa ācariyassa kathaṃ parājayo, tasmā na taṃ jayissati sisso, aññadatthu sissam musilaṃ ācariya tvameva jayissasi, so pana parājito vināsaṃ pāpuṇissatīti adhippāyo. Evañca pana vatvā “ahaṃ sattame divase sākacchāmaṇḍalaṃ āgamiṣāmi, tumhe vissatthā vādethā”ti samassāsetvā gato.

Sattame pana divase rājā saparivāro rājasabhāyaṃ nisīdi. Guttilācariyo ca musilo ca sippadassanattaṃ sajjā hutvā upasaṅkamitvā rājānaṃ vanditvā attano attano laddhāsane nisīditvā vīṇā vādayiṃsu. Sakko āgantvā antalikkhe aṭṭhāsi. Taṃ mahāsattova passati, itare pana na passanti. Parisā dvinnampi vādane samacittā ahoṣi. Sakko guttilaṃ “ekaṃ tantiṃ chindā”ti āha. Chinnāyapi tantiyā vīṇā tatheva madhuranigghosā ahoṣi. Evaṃ “dutiyaṃ, tatiyaṃ, catutthaṃ, pañcamaṃ, chaṭṭhaṃ, sattamaṃ chindā”ti āha, tāsu chinnāsupi vīṇā madhuranigghosāva ahoṣi. Taṃ disvā musilo parājītabhūtarūpo pattakkhandho ahoṣi, parisā haṭṭhatuṭṭhā celukkhepe karontī guttilassa sādhuḥkāramadāsi. Rājā musilaṃ sabhāya nīharāpesi, mahājano leḍḍudaṇḍādīhi paharanto musilaṃ tattheva jīvitakkhayaṃ pāpesi.

Sakko devānamindo mahāpurisena saddhiṃ sammodanīyaṃ katvā devalokameva gato. Taṃ devatā “mahārāja, kuhiṃ gatatthā”ti pucchitvā taṃ pavattiṃ sutvā “mahārāja, mayaṃ guttilācariyaṃ passissāma, sādhu no taṃ idhānetvā dassehi”ti āhaṃsu. Sakko devānaṃ vacanaṃ sutvā mātaliṃ āṇāpesi “gaccha vejyantarathena amhākaṃ guttilācariyaṃ ānehi, devatā taṃ dassanakāmā”ti, so tathā akāsi. Sakko mahāsattena saddhiṃ sammodanīyaṃ katvā evamāha “ācariya, vīṇaṃ vādaya, devatā sotukāmā”ti. “Mayaṃ sippūpajīvino, vetanena vinā sippaṃ na dassemā”ti. “Kīdisaṃ pana vetanaṃ icchasi”ti. “Nāññena me vetanena kiccaṃ atthi, imāsaṃ pana devatānaṃ attanā attanā pubbekatakusalakathanameva me vetanaṃ hotū”ti āha. Tā “sādhu”ti sampañcchiṃsu. Atha mahāsatto pāṭekkaṃ tāhi tadā paṭiladdhasampattikittanamukhena tassā hetubhūtaṃ purimattabhāve kataṃ sucariṭaṃ āyasmā mahāmoggallāno viya pucchanto “abhikkantena vaṇṇena”tiādigāthāhi pucchi. Tāpi “vatthuttamadāyikā nārī”tiādinā yathā etarahi therassa, evameva tassa byākariṃsu. Tena vuttaṃ “moggallāna tā devatā na kevalaṃ tayā eva pucchitā evaṃ byākariṃsu, atha kho pubbe mayāpi pucchitā evameva byākariṃsū”ti.

Tā kira itthiyo kassapasammāsambuddhakāle manussattabhāve ṭhitā taṃ taṃ puññaṃ akaṃsu. Tattha ekā itthī vatthaṃ adāsi, ekā sumanamālaṃ, ekā gandhaṃ, ekā uḷārāni phalāni, ekā ucchurasam, ekā bhagavato cetiye gandhapañcaṅgulikaṃ adāsi, ekā uposathaṃ upavasi, ekā upakaṭṭhāya velāya nāvāya bhuñjantassa bhikkhuno udakaṃ adāsi, ekā kodhanānaṃ sassusasurānaṃ akkodhanā upaṭṭhānaṃ akāsi, ekā dāsī hutvā atanditācārā ahoṣi, eko piṇḍacārikassa bhikkhuno khīrabhattaṃ adāsi, ekā phāṇitaṃ adāsi, ekā ucchukhaṇḍaṃ adāsi, ekā timbarusakaṃ adāsi, ekā kakkārikaṃ adāsi, ekā eḷāluḥkaṃ adāsi, ekā valliphalaṃ adāsi, ekā phārusakaṃ adāsi, ekā aṅgārapallaṃ adāsi, ekā sākamuṭṭhiṃ adāsi, ekā pupphakamuṭṭhiṃ adāsi, ekā mūlakalāpaṃ adāsi, ekā nimbamuṭṭhiṃ adāsi, ekā kañjikaṃ adāsi, ekā tilapiññākaṃ adāsi, ekā kāyabandhanaṃ adāsi, ekā aṃsabaddhakaṃ adāsi, ekā āyogapaṭṭaṃ adāsi, ekā vidhūpanaṃ, ekā tālavaṇṇaṃ, ekā morahattaṃ, ekā chattaṃ, ekā upāhanaṃ, ekā pūvaṃ, ekā modakaṃ, ekā sakkhalikaṃ adāsi. Tā ekeka accharāsahassaparivārā pahatiyā deviddhiyā virājamānā tāvatimsabhavane sakkassa devarājassa paricārikā hutvā nibbattā guttilācariyena pucchitā “vatthuttamadāyikā nārī”tiādinā attanā attanā katakusalaṃ paṭipāṭiyā byākariṃsu.

329. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsentī disā sabbā, osadhī viya tārakā.

330. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;

Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.

331. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti.
332. “Sā devatā attamanā, moggallānena pucchitā;
Pañhaṃ puttā viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”’.
333. “Vatthuttamadāyikā nārī, pavarā hoti naresu nārīsu;
Evaṃ piyarūpadāyikā manāpaṃ, dibbaṃ sā labhate upecca thānaṃ.
334. “Tassā me passa vimānaṃ, accharā kāmavaṇṇinīhamasmi;
Accharāsahassasāhaṃ, pavarā passa puññaṃ vipākaṃ.
335. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
336. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūtā yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti.

(Yathā ca ettha, evaṃ upari sabbavimānesu vitthāretabbaṃ.)

341. “Pupphuttamadāyikā nārī, pavarā hoti naresu nārīsu...pe....
349. “Gandhuttamadāyikā nārī, pavarā hoti naresu nārīsu...pe....
357. “Phaluttamadāyikā nārī...pe....
365. “Rasuttamadāyikā nārī...pe....
373. “Gandhapañcaṅgulikaṃ ahamadāsiṃ, kassapaṃ bhagavato thūpamhi...pe....
381. “Bhikkhū ca ahaṃ bhikkhuniyo ca, addasāsiṃ panthapaṭipanne;
Tesāhaṃ dhammaṃ sutvāna, ekūposathaṃ upavasissaṃ.
382. “Tassā me passa vimānaṃ...pe....
389. “Udake thitā udakamadāsiṃ, bhikkhuno cittaṃ vipassanena...pe....
397. “Sassuñcāhaṃ sasurañca, caṇḍike kodhane ca pharuse ca;
Anusūyikā upaṭṭhāsiṃ, appamattā sakena sīlena...pe....
405. “Parakammakarī āsiṃ, atthenātanditā dāsī;
Akkodhanānatimānī, saṃvibhāginī kakassa bhāgassa...pe....
413. “Khīrodanaṃ ahamadāsiṃ, bhikkhuno piṇḍāya carantassa;
Evaṃ karitvā kammaṃ, sugatiṃ upapajja modāmi...pe....
421. “Phāṇitaṃ ahamadāsiṃ...pe....
429. “Ucchukhaṇḍikaṃ ahamadāsiṃ...pe....
437. “Timbarusakaṃ ahamadāsiṃ...pe....
445. “Kakkārikaṃ ahamadāsiṃ...pe....
453. “Eḷālukaṃ ahamadāsiṃ...pe....
461. “Valliphalaṃ ahamadāsiṃ...pe....
469. “Phārusakaṃ ahamadāsiṃ...pe....
477. “Hatthappatāpakaṃ ahamadāsiṃ...pe....
485. “Sākamuṭṭhiṃ ahamadāsiṃ...pe....
493. “Pupphakamuṭṭhiṃ ahamadāsiṃ...pe....
501. “Mūlakaṃ ahamadāsiṃ...pe....
509. “Nimbamuṭṭhiṃ ahamadāsiṃ...pe....

517. “Ambakañjikam ahamadāsim...pe....
525. “Doṇinimmajjanim ahamadāsim...pe....
533. “Kāyabandhanam ahamadāsim...pe....
541. “Aṃsabaddhakam ahamadāsim...pe....
549. “Āyogapaṭṭam ahamadāsim...pe....
557. “Vidhūpanam ahamadāsim...pe....
565. “Tālavaṇṭam ahamadāsim...pe....
573. “Morahattham ahamadāsim...pe....
581. “Chattam ahamadāsim...pe....
589. “Upāhanam ahamadāsim...pe....
597. “Pūvam ahamadāsim...pe....
605. “Modakam ahamadāsim...pe....
613. “Sakkhalikam ahamadāsim, bhikkhuno piṇḍāya carantassa...pe....
614. “Tassā me passa vimānam, accharā kāmavaṇṇinīhamasmim;
Accharāsahassasāham, pavarā passa puññanam vipākam.
615. “Tena metādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’”ti.

Evam mahāsatto tāhi devatāhi katasucarite byākate tuṭṭhamānaso sammodanam karonto attano ca sucaritacaraṇe yuttapayuttatam vivaṭṭajjhāsayatañca pavedento āha –

617. “Svāgataṃ vata me ajja, suppbhātam suhuṭṭhitam;
Yaṃ addasāmi devatāyo, accharā kāmavaṇṇiniyo.
618. “Imāsāham dhammam sutvā, kāhāmi kusalam bahum;
Dānena samacariyāya, saññamena damena ca;
Svāham tattha gamissāmi, yattha gantvā na socare’”ti.

333. Tattha **vattuttamadāyikā**ti vattānam uttamaṃ seṭṭham, vatthesu vā bahūsu uccinitvā gahitam ukkaṃsagataṃ pavaram koṭībhūtam vattham vattuttamam, tassa dāyikā. “Pupphuttamadāyikā”tiādīsipi eseva nayo. **Piyarūpadāyikā**ti piyasabhāvassa piyajātikassa ca vatthuno dāyikā. **Manāpanti** manavaḍḍhanakam. **Dibbanti** divi bhavattā dibbam. **Upeccāti** upagantvā cetetvā, “edisam labheyya”nti pakappetvāti attho. **Ṭhānanti** vimānādikam ṭhānam, issariyam vā. “Manāpā”tipi pāṭho, aññesaṃ manavaḍḍhanakā hutvāti attho.

334. **Passa puññanam vipākanti** vattuttamadānassa nāma idamīdisam phalam passāti attanā laddhasampattim sambhāventi vadati.

341. Pupphuttamadāyikāti ratanattayapūjāvasena pupphuttamadāyikā, tathā gandhuttamadāyikāti daṭṭhabbā. Tattha pupphuttamaṃ sumanapupphādi, gandhuttamaṃ candanagandhādi, phaluttamaṃ panasaphalādi, rasuttamaṃ gorasasappiādi veditabbaṃ.

373. Gandhapañcaṅgulikanti gandhena pañcaṅgulikadānaṃ. **Kassapassa bhagavato thūpamhī**ti kassapasammāsambuddhassa yojanike kanakathūpe.

381. Panthapaṭipanneti maggaṃ gacchante. **Ekūposathanti** ekadivasaṃ uposathavāsaṃ.

389. Udakamadāsinti mukhavikkhālanatthaṃ pivanatthañca udakaṃ pānīyaṃ adāsīṃ.

397. Caṇḍiketī caṇḍe. **Anusūyikā**ti usūyā rahatā.

405. Parakammakarīti paresaṃ veyyāvaccakārīnī. **Atthenā**ti atthakiccena. **Samvibhāginī sakassa bhāgassā**ti atthikānaṃ attanā paṭiladdhabhāgassa samvibhajanasilā.

413. Khīrodananti khīrasammissaṃ odanaṃ, khīrena saddhiṃ odanaṃ vā.

437. Timbarusakanti tiṇḍukaphalaṃ. Tipusasadisā ekā vallijāti timbarusaṃ, tassa phalaṃ timbarusakanti vadanti.

445. Kakkārikanti khuddakeḷālukam, tipusanti ca vadanti.

477. Hatthapatāpakanti mandāmukhiṃ.

517. Ambakañjikanti ambulakañjikaṃ.

525. Doṇinimajjaninti satelaṃ tilapiññākaṃ.

557. Vidhūpananti caturassabījaniṃ.

565. Tālavaṇṭanti tālapattehi katamaṇḍalabījaniṃ.

573. Morahatthanti mayūrapīñche hi kataṃ makasabījaniṃ.

617. Svāgataṃ vata meti mayhaṃ idhāgamaṃ sobhanaṃ vata aho sundaraṃ. **Ajja suppbhātaṃ suhuṭṭhanti** ajja mayhaṃ rattiyā suṭṭhu pabhātaṃ sammadeva vibhāyanaṃ jātaṃ, sayanato uṭṭhānampi suhuṭṭhitaṃ suṭṭhu uṭṭhitaṃ. Kiṃ kāraṇāti āha “**yaṃ addasāmi devatāyo**”tiādi.

618. Dhammaṃ sutvāti kammaphalassa paccakkhakaṇavasena tumhehi kataṃ kusalaṃ dhammaṃ sutvā. **Kāhāmī**ti karissāmi. **Samacariyāyāti** kāyasamācārikassa sucaritassa caraṇena. **Saññamenāti** sīlasaṃvarena. **Damenāti** manacchatṭhānaṃ indriyānaṃ damena. Idāni tassa kusalassa attano lokassa ca vivaṭṭupanissayataṃ dassetuṃ “**svāhaṃ tattha gamissāmi, yattha gantvā na socare**”ti vuttaṃ.

Evamayam yadipi vatthuttamadāyikāvimānādivasena chattimsavimānasaṅgahā desanā āyasmato mahāmoggallānassa viya guttilācariyassāpi vibhāvanavasena pavattāti “guttīlavimāna”ntveva saṅgahaṃ āruḷhā, vimānāni pana itthipaṭibaddhānīti itthivimāneyeva saṅgahitāni. Tā pana itthiyo kassapassa dasabalassa kāle yathāvuttadhammacaraṇe aparāparuppannacetanāvasena dutiyattabhāvato paṭṭhāya ekaṃ buddhantaṃ devaloke eva saṃsarantiyo amhākampi bhagavato kāle

tāvatiṃsabhavaneyeva nibbattā, āyasmatā mahāmoggallānena pucchitā kamma sarikkhatāya guttilācariyena pucchitakāle viya byākariṃsūti datṭhabbā.

Guttilavimānavañṇanā niṭṭhitā.

6. Daddallavimānavañṇanā

Daddallamānā vaṇṇenāti daddallavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane. Tena ca samayena nālakagāmake āyasmato revatattherassa upatṭhākassa aññatarassa kuṭumbikassa dve dhītaro ahesuṃ, ekā bhaddā nāma, itarā subhaddā nāma. Tāsu bhaddā patikulam gatā saddhā pasannā buddhisampannā vañjhā ca ahosi. Sā sāmikaṃ āha “mama kaniṭṭhā subhaddā nāma atthi, taṃ ānehi, sacassā putto bhaveyya, so mamapī putto siyā, ayañca kulavaṃso na nasseyyā”ti. So “sādhū”ti sampaṭicchitvā tathā akāsi.

Atha bhaddā subhaddaṃ ovadi “subhadde, dānaṃ vibhāgaratā dhammacariyāya appamattā hohi, evaṃ te diṭṭhadhammiko samparāyiko ca attho hatthagato eva hotī”ti. Sā tassā ovāde ṭhatvā vuttanayena paṭipajjamānā ekadivasaṃ āyasmantaṃ revatattheraṃ attatṭhamam nimantesi. Thero subhaddāya puññūpacayaṃ ākañkhanto saṅghuddesavasena satta bhikkhū gahetvā tassā gehaṃ agamāsi. Sā pasannacittā āyasmantaṃ revatattheraṃ te ca bhikkhū paṇītena khādanīyena bhojanīyena sahatthā santappesi, thero anumodanaṃ katvā pakkāmi. Sā aparabhāge kālam katvā nimmānaratīnaṃ devānaṃ sahaṃyataṃ upapajji. Bhaddā pana puggalesu dānāni datvā sakkassa devānamindassa paricārikā hutvā nibbatti.

Atha subhaddā attano sampattiṃ paccavekkhitvā “kena nu kho ahaṃ puññena idhūpapannā”ti āvajjenti “bhaddāya ovāde ṭhatvā saṅghagatāya dakkhiṇāya imaṃ sampattiṃ sampattā, bhaddā nu kho kahaṃ nibbattā”ti oloketi taṃ sakkassa paricārikābhāvena nibbattaṃ disvā anukampamānā tassā vimānaṃ pāvisi. Atha naṃ bhaddā –

619. “Daddallamānā vaṇṇena, yasaṃ ca yasassinī;
Sabbe deve tāvatimse, vaṇṇena atirocasi.

620. “Dassanaṃ nābhijānāmi, idaṃ paṭhamadassanaṃ;
Kasmā kāyā nu āgamma, nāmena bhāsase mama”nti. –

Dvīhi gāthāhi pucchi. Sāpi tassā –

621. “Ahaṃ bhadde subhaddāsiṃ, pubbe mānusake bhavē;
Sahabhariyā ca te āsiṃ, bhaginī ca kaniṭṭhikā.

622. “Sā ahaṃ kāyassa bheda, vipparamuttā tato cutā;
Nimmānaratīnaṃ devānaṃ, upapannā sahaṃyata”nti. – dvīhi gāthāhi byākāsi;

619-20. Tattha **vaṇṇenā**ti vaṇṇādisampattiyā. **Dassanaṃ nābhijānāmi**ti ito pubbe tava dassanaṃ nābhijānāmi, tvaṃ mayā na diṭṭhapubbāti attho. Tenāha “**idaṃ paṭhamadassana**”nti. **Kasmā kāyā nu āgamma, nāmena bhāsase mamanti** kataradevanikāyato āgantvā “bhadde”ti nāmena maṃ ālapasi.

621. **Ahaṃ bhaddeti** ettha **bhaddeti** ālapanam. **Subhaddāsi**ti ahaṃ subhaddā nāma tava bhaginī kaniṭṭhikā āsiṃ ahoṃsiṃ, tattha pubbe mānusake bhavē sahaṃbhariyā samābhariyā te tayā ekasseva bhariyā, tava patino eva bhariyā, āsinti attho. Puna bhaddā –

623. “Pahūtakatakalyāṇā, te deve yanti pāṇino;

Yesaṃ tvaṃ kittayissasi, subhadde jātimattano.

624. “Atha tvaṃ kena vaṇṇena, kena vā anusāsītā;
Kīdiseneva dānena, subbatena yasassinī.
625. “Yasaṃ etādisaṃ pattā, visesaṃ vipulamajjhagā;
Devate pucchitācikkha, kissa kammaṣṣidaṃ phala”’nti. –

Tīhi gāthāhi pucchi. Puna subhaddā –

626. “Aṭṭheva piṇḍapātāni, yaṃ dānaṃ adadaṃ pure;
Dakkhiṇeyyassa saṅghassa, pasannā sehi pāṇibhi.
627. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti. –

Byākāsi.

623. Tattha **pahūtakatakalyāṇā te deve yantīti** pahūtakatakalyāṇā mahāpuññā **te** nimmānaratino deve **yanti** uppajjanavasena gacchanti **pāṇino** sattā, **yesaṃ** nimmānaratīnaṃ devānaṃ antare **tvaṃ attano jātiṃ kittayissasi** kathesīti yojanā.

624. **Kena vaṇṇenāti** kena kāraṇena. **Kīdisenevāti** evasaddo samuccayattho, kīdisena cāti attho, ayameva vā pāṭho. **Subbatenāti** sundarena vatena, suvisuddhena sīlenāti attho.

626. **Aṭṭheva piṇḍapātānīti** aṭṭhannaṃ bhikkhūnaṃ dinnapiṇḍapāte sandhāya vadati. **Adadanti** adāsiṃ.

Evam subhaddāya kathite puna bhaddā –

629. “Ahaṃ tayā bahutare bhikkhū, saññate brahmacārayo;
Tappesiṃ annapānena, pasannā sehi pāṇibhi.
630. “Tayā bahutaraṃ datvā, hīnakāyūpagā ahaṃ;
Kathaṃ tvaṃ appataraṃ datvā, visesaṃ vipulamajjhagā;
Devate pucchitācikkha, kissa kammaṣṣidaṃ phala”’nti. –

Pucchi. Tattha **tayāti** nissakke karaṇavacanaṃ. Puna subhaddā –

631. “Manobhāvanīyo bhikkhu, sandiṭṭho me pure ahu;
Tāhaṃ bhattena nimantesiṃ, revataṃ attanaṭṭhamaṃ.
632. “So me atthapurekkhāro, anukampāya revato;
Saṅghe dehīti maṃvoca, tassāhaṃ vacanaṃ kariṃ.
633. “Sā dakkhiṇā saṅghagatā, appameyye patiṭṭhitā;
Puggalesu tayā dinnāṃ, na taṃ tava mahapphala”’nti. –

Attanā katakammaṃ kathesi.

631. Tattha **manobhāvanīyoti** manavaḍḍhanako uḷāraguṇatāya sambhāvanīyo. **Sandiṭṭhoti**

nimantanavasena bodhito kathito. Tenāha “**tāhaṃ bhattena nimantesiṃ, revataṃ attanaṭṭhama**”nti, taṃ manobhāvanīyaṃ ayyaṃ revataṃ attanaṭṭhamamaṃ bhattena ahaṃ nimantesiṃ.

632-3. So me atthapurekkhāroti so ayyo revato dānassa mahapphalabhāvakaraṇena mama atthapurekkhāro hitesī. **Saṅghe dehīti maṃvocā**ti “yadi tvaṃ subhadde aṭṭhannaṃ bhikkhūnaṃ dātukāmā, yasmā puggalagatāya dakkhiṇāya saṅhagatā eva dakkhiṇā mahapphalatarā, tasmā saṅghe dehi, saṅghaṃ uddissa dānaṃ dehi”ti maṃ abhāsi. **Tanti** taṃ dānaṃ.

Evamaṃ subhaddāya vutte bhaddā tamatthaṃ sampañicchantī uttari ca tathā paṭipajjitukāmā –

634. “Idānevāhaṃ jānāmi, saṅghe dinnaṃ mahapphalaṃ;
Sāhaṃ gantvā manussattaṃ, vadaññū vītamaccharā;
Saṅghe dānāni dassāmi, appamattā punappuna”nti. –

Gāthamāha. Subhaddā pana attano devalokameva gatā. Atha sakko devānamindo sabbe deve tāvatimse attano sarīrobhāsenā abhibhuyya virocamaṇaṃ subhaddaṃ devadhītaṃ disvā tañca tāsamaṃ kathāsallāpaṃ sutvā tāvadeva ca subhaddāya antarahitāya taṃ “ayaṃ nāmā”ti ajānanto –

635. “Kā esā devatā bhadde, tayā mantayate saha;
Sabbe deve tāvatimse, vaṇṇena atirocatī”ti. –

Bhaddaṃ pucchi. Sāpissa –

636. “Manussabhūtā devinda, pubbe mānusaṃ bhava;
Sahabhariyā ca me āsi, bhaginī ca kaniṭṭhikā,
Saṅghe dānāni datvāna, katapuññā virocātī”ti. –

Kathesi. Atha sakko tassā saṅhagatāya dakkhiṇāya mahapphalabhāvaṃ dassento dhammaṃ kathesi. Tena vuttaṃ –

637. “Dhammena pubbe bhaginī, tayā bhadde virocātī;
Yaṃ saṅghamhi appameyye, paṭiṭṭhāpesi dakkhiṇaṃ.

638. “Pucchito hi mayā buddho, gijjhakūṭamhi pabbate;
Vipākaṃ saṃvibhāgassa, yattha dinnaṃ mahapphalaṃ.

639. “Yajamānānaṃ manussānaṃ, puññapekkhāna pāṇinaṃ;
Karoṃ opadhikaṃ puññaṃ, yattha dinnaṃ mahapphalaṃ.

640. “Taṃ me buddho viyākāsi, jānaṃ kammaphalaṃ sakaṃ;
Vipākaṃ saṃvibhāgassa, yattha dinnaṃ mahapphalaṃ.

641. “Cattāro ca paṭipannā, cattāro ca phale ṭhitā;
Esa saṅgho ujubhūto, paññāsīlasamāhito.

642. “Yajamānānaṃ manussānaṃ, puññapekkhāna pāṇinaṃ;
Karoṃ opadhikaṃ puññaṃ, saṅghe dinnaṃ mahapphalaṃ.

643. “Eso hi saṅgho vipulo mahaggato, esappameyyo udadhīva sāgaro;
Ete hi seṭṭhā naravīrasāvaka, pabhaṅkarā dhammamudīrayanti.

644. “Tesaṃ sudinnaṃ suhutaṃ suyitthaṃ, ye saṅghamuddissa dadanti dānaṃ;
Sā dakkhiṇā saṅhagatā patiṭṭhitā, mahapphalā lokavidūna vaṇṇitā.

645. “Etādisaṃ yaññaṃ amanussarantā, ye vedajātā vicaranti loke;
Vineyya maccheramalaṃ samūlaṃ, aninditā saggamupenti ṭhāna”nti.

637. Tattha **dhammenā**ti kāraṇena ñāyena vā. **Tayā**ti nissakke kārānavacanaṃ. Idāni taṃ “dhammenā”ti vuttakāraṇaṃ dassetuṃ **yaṃ saṅghamhi appameyye, patiṭṭhāpesi dakkhiṇā**”nti vuttaṃ. **Appameyyeti** guṇānubhāvassa attani katānaṃ kārānaṃ phalavisesassa ca vasena paminituṃ asakkuṇeyye.

638-9. Ayaṅca attho bhagavato sammukhā ca suto, sammukhā ca paṭiggahitoti dassento “**pucchito**”tiādīmāha. Tattha **yajamānānanti** dadantānaṃ. **Puñña**pekkhāna **pāṇinanti** anunāsikalopaṃ katvā niddeso, puññaaphalaṃ ākaṅkhatānaṃ sattānaṃ. **Opadhikanti** upadhi nāma khandhā, upadhissa karaṇasīlaṃ, upadhipayojananti vā opadhikaṃ, attabhāvajanakaṃ paṭisandhipavattivipākadāyakaṃ.

640. **Jānaṃ kammaphalaṃ sakanti** sattānaṃ sakaṃ sakaṃ yathāsakaṃ puññaṃ puññaaphalaṅca hatthatale āmalakaṃ viya jānanto. Sakanti vā yakārassa kakāraṃ katvā vuttaṃ, sayam attanāti attho.

641. **Paṭipannā**ti paṭipajjamānā, maggaṭṭhāti attho. **Ujubhūtoti** ujupaṭipattiyā ujubhāvaṃ patto dakkhiṇeyyo jāto. **Paññāsīlasamāhitoti** paññāya sīlena ca samāhito, diṭṭhisīlasampanno ariyāya diṭṭhiyā ariyena sīlena ca samannāgato. Tenāpissa paramatthasaṅghabhāvameva vibhāveti. Diṭṭhisīlasāmañña saṅghaṭṭitattā hi saṅgho. Atha vā samāhitaṃ samādhi, paññā sīlaṃ samāhitaṅca assa atthīti **paññāsīlasamāhito**. Tenassa sīlādidhammakhandhattayasampannatāya aggadakkhiṇeyyabhāvaṃ vibhāveti.

643. **Vipulo mahaggatoti** guṇehi mahattaṃ gatoti mahaggato, tato eva attani katānaṃ kārānaṃ phalavepullahetutāya vipulo. **Udadhīva sāgaroti** yathā udakaṃ ettha dhīyatīti “udadhī”ti laddhanāmo sāgaro, “ettakāni udakāḷhakāni”tiādīnā udakato appameyyo, evamesa guṇatoti attho. **Ete hīti hi**-saddo avadhāraṇe nipāto, ete eva seṭṭhāti attho. Vuttañhetam –

“Yāvata, bhikkhave, saṅghā vā gaṇā vā, tathāgatasāvakasaṅgho tesaṃ aggamakkhāyatī”ti (itivu. 90; a. ni. 4.34; 5.32).

Naravīrasāvakāti naresu vīriyasampannassa narassa sāvakā. **Pabhaṅkarā**ti lokassa ñāṇālokakarā. **Dhammamudīrayantī**ti dhammaṃ uddisanti. Kathaṃ? Dhammasāminā hi dhammapajjoto ariyasaṅghe ṭhapito.

644. **Ye saṅghamuddissa dadanti dānanti** ye sattā ariyasaṅghaṃ uddissa sammutisaṅghe antamaso gotrabhupuggalesupi dānaṃ dadanti, taṃ dānaṃ saṃvibhāgavasena dinnampi **sudinnaṃ**, āhunapāhunavasena hutampi **suhutaṃ**, mahāyāgavasena yiṭṭhampi **suyittha**meva hoti. Kasmā? Yasmā **sā dakkhiṇā saṅhagatā patiṭṭhitā mahapphalā lokavidūna vaṇṇitā**ti, lokavidūhi sammāsambuddhehi “na tvevāhaṃ, ānanda, kenaci pariyāyena saṅhagatāya dakkhiṇāya pāṭipuggalikaṃ dakkhiṇaṃ mahapphalataraṃ vadāmi (ma. ni. 3.380). Puññaṃ ākaṅkhamānānaṃ, saṅgho ve yajataṃ mukhaṃ (ma. ni. 2.400; su. ni. 574; mahāva. 300). Anuttaraṃ puññaṃ khettaṃ lokassa”ti (ma. ni. 1.74; saṃ. ni. 5.997) ca ādinā mahapphalatā vaṇṇitā pasatthā thomitāti attho.

645. **Īdisaṃ yaññaṃ amanussarantā**ti etādisaṃ saṅghaṃ uddissa attanā kataṃ dānaṃ anussarantā. **Vedajātā**ti jātasomanassā. **Vineyya maccheramalaṃ samūlanti** maccherameva cittassa malinabhāvakaraṇato **maccheramalaṃ**, atha vā maccheraṅca aññaṃ issālobhadosādimalaṅcāti

maccheramalaṃ. Tañca avijjāvicikicchāvīpallāsādīhi saha mūlehīti samūlaṃ vineyya vinayitvā vikkhambhetvā aninditvā saggamupenti ṭhānanti yojanā. Sesam vuttanayameva.

Imaṃ pana sabbam pavattim sakko devānamindo “daddallamānā vaṇṇenā” tiādinā āyasmato mahāmoggallānassa ācikkhi, āyasmā mahāmoggallāno bhagavato ārocesi, bhagavā tamattham aṭṭhuppattim katvā sampattaparīsāya dhammam desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahosi.

Daddallavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

7. Pesavatīvimānavāṇṇanā

Phalīkarajatahemajālachannanti pesavatīvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyam viharati jetavane. Tena samayena magadhesu nālakagāme ekasmiṃ gahapatimahāsārakule pesavatī nāma kulasuṇhā ahosi. Sā kira kassapassa bhagavato yojanike kanakathūpe kayiramāne dārikā hutvā mātārā saddhim cetiyatṭhānaṃ gantvā mātaraṃ pucchi “kiṃ ime, amma, karontī” ti? “Cetiyam katum suvaṇṇiṭṭhakā karontī” ti. Tam sutvā dārikā pasannamānasā mātaraṃ āha – “amma, mama gīvāya idaṃ sovaṇṇamayam khuddakapiḷandhanaṃ atthi, imāham cetiyatṭhāya demī” ti. Mātā “sādhu dehī” ti vatvā tam gīvato omuñcitvā suvaṇṇakārassa hatthe adāsī “idaṃ imāya dārikāya paricajitam, imampi pakkhipitvā iṭṭhakaṃ karohī” ti. Suvaṇṇakāro tathā akāsī. Sā dārikā aparabhāge kālam katvā teneva puññakammena devaloke nibbattitvā sugatiyaṃyeva aparāparaṃ saṃsarantī amhākaṃ bhagavato kāle nālakagāme nibbattā anukkamena dvādasavassikā jātā.

Sā ekadivasam mātārā pesitam mūlam gahetvā telatthāya aññataram āpaṇam agamāsī. Tasmīṃca āpaṇe aññataro kuṭumbiyaputto pitarā nidahitvā ṭhapitam bahum hiraññasuvaṇṇam muttāmaṇiratanāni ca gahetum uddharanto āpaṇiko kammabalena kathalapāsānasakkhararūpena upaṭṭhahantāni disvā tato ekadesam “puññavantānaṃ vasena hiraññasuvaṇṇādi bhavissatī” ti vīmaṃsitum rāsīm katvā ṭhapesī. Atha nam sā dārikā disvā “kasmā āpaṇe ratanāni evam ṭhapitāni, nanu nāma sammadeva paṭisāmetabbānī” ti āha. Āpaṇiko tam sutvā “mahāpuññā ayaṃ dārikā, imissā vasena sabbamidaṃ hiraññādi eva hutvā amhākaṃ viniyogaṃ gamissati, saṅgaṇhissāmi na” nti cintetvā tassā mātu santikaṃ gantvā “imaṃ dārikaṃ mayham puttassatthāya dehī” ti vāretvā bahudhanaṃ datvā āvāhāvīham katvā tam attano geham ānesi. Athassā sīlācāram ṇatvā bhaṇḍāgāram vivaritvā “kiṃ ettha passasī” ti vatvā tāya “hiraññasuvaṇṇamaṇimeva rāsikataṃ passāmi” ti vutte “etāni amhākaṃ kammabalena antaradhāyantāni tava puññavisesena puna visesāni jātāni, tasmā ito paṭṭhāya imasmiṃ gehe sabbam tvamyeva vicārehi, tayā dinnameva mayam paribhuñjissāmā” ti vatvā tato pabhuti tam “pesavatī” ti vohariṃsu.

Tena ca samayena āyasmā dhammasenāpati attano āyusaṅkhārānaṃ parikkhīṇabhāvaṃ ṇatvā “mayham mātuyā rūpasāribrāhmaṇiyā posāvanikamūlam datvā parinibbāyissāmī” ti cintetvā bhagavantam upasaṅkamitvā parinibbānaṃ anujānāpetvā satthu āṇāya mahantaṃ pāṭihāriyam dassetvā anekehi thutisahashehi bhagavantam thometvā yāva dassanavisayātikamā abhimukhova apakkamitvā puna vanditvā bhikkhusaṅghaparivuto vihārā nikkhamma bhikkhusaṅghassa ovādam datvā āyasmantaṃ ānandaṃ samassāsetvā catassopi parisā nivattetvā anukkamena nālakagāmaṃ patvā mātaraṃ sotāpattiphale patiṭṭhāpetvā paccūsasamaye jāto varake parinibbāyi. Parinibbutassa cassa sarīrasakkāraṇavasena devā ceva manussā ca sattāham vītināmesum, agarucandanādīhi hatthasatubbedham citakamakamsu.

Pesavatīpi therassa parinibbānaṃ sutvā “gantā pūjessāmī” ti suvaṇṇapupphehi gandhajātehi ca pūritāni caṅkoṭakāni gāhāpetvā gantukāmā sasuraṃ āpucchitvā tena “tvam garubhārā, tattha ca mahājanasammaddo, pupphagandhāni pesetvā idheva hohī” ti vuttāpi saddhājātā “yadipi me tattha jīvitantarāyo siyā, gantāva pūjāsakkāraṃ karissāmī” ti tam vacanaṃ aggahetvā saporivārā tattha gantvā gandhapupphādīhi pūjetvā katañjalī aṭṭhāsī. Tasmīṃca samaye theram pūjetum āgatānaṃ rājaparīsānaṃ

hatthī matto hutvā taṃ padesaṃ upagañchi. Taṃ disvā maraṇabhayabhītesu manusseṣu palāyantesu janasammaddena patitaṃ pesavatiṃ mahājano akkamitvā māresi. Sā pūjāsakkāraṃ katvā theragatāya saddhāya sampannacittā eva kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbatti, accharāsahassañcassā parivāro ahosi.

Sā tāvadeva attano dibbasampattiṃ oloketvā “kīdisena nu kho puññaṃ mayā esā laddhā”ti, tassā hetuṃ upadhārentī therāṃ uddissa kataṃ pūjāsakkāraṃ disvā, ratanattaye abhippasannamānasā sathhāraṃ vandituṃ accharāsahassaparivutā saṭṭhisakaṭabhārālankārapaṭimaṇḍitattabhāvā sumahatiyā deviddhiyā cando viya ca sūriyo viya ca dasa disā obhāsayamānā saha vimānena āgantvā vimānato oruyha bhagavantaṃ vanditvā añjaliṃ paggayha aṭṭhāsi. Tena ca samayena āyasmā vaṅgīso bhagavato samīpe nisinno bhagavantaṃ evamāha “paṭibhāti maṃ bhagavā imissā devatāya katakammaṃ pucchitu”nti. “Paṭibhātu taṃ, vaṅgīsā”ti bhagavā avoca. Atha āyasmā vaṅgīso tāya devatāya katakammaṃ pucchitukāmo paṭhamaṃ tāvassā vimānaṃ saṃvaṇṇento āha –

646. “Phalīkarajatahemajālachannaṃ, vividhacitratalamaddasaṃ surammaṃ;
Byammaṃ sunimmitaṃ toraṇūpapannaṃ, rucakupakiṇṇamidaṃ subhaṃ vimānaṃ.
647. “Bhāti ca dasa disā nabheva suriyo, sarade tamonudo sahasaramsī;
Tathā tapati midamaṃ tava vimānaṃ, jalamiva dhūmasikho nise nabhagge.
648. “Musatīva nayanaṃ sateratāva, ākāse ṭhapitamidaṃ manuññaṃ;
Viṇāmurajasammatālaghutṭhaṃ, iddhaṃ indapuraṃ yathā tavedaṃ.
649. “Padumakumuduppalakavalayaṃ, yodhikabandhukanojakā ca santi;
Sālakusumitapupphitā asokā, vividhadumaggasugandhasevitamidaṃ.
650. “Saḷalalabujabhujakasaṃyuttā, kusakasuphullitalatāvalambinīhi;
Maṇijālasadisā yasassinī, rammā pokkharaṇī upaṭṭhitā te.
651. “Udakaruhā ca yetthi pupphajātā, thalajā ye ca santi rukkhajātā;
Mānusakāmānussakā ca dibbā, sabbe tuyhaṃ nivesanamhi jātā.
652. “Kissa saṃyamadamassayaṃ vipāko, kenāsi kammaphalenidhūpapannaṃ;
Yathā ca te adhigatamidaṃ vimānaṃ, tadanupadaṃ avacāsiḷārapamhe”ti.

646. Tattha **phalīkarajatahemajālachannanti** phalīkamaṇīhi rajatahemajālehi ca chāditaṃ, phalīkamaṇimayāhi bhittīhi rajatahemamayehi jālehi ca samantato heṭṭhā ca upari ca chāditaṃ, vividhavaṇṇānaṃ vicittasannivesānañca talānaṃ bhūmīnaṃ vasena **vividhacitratalaṃ addasaṃ** passim. **Surammaṃ** suṭṭhu ramaṇīyaṃ. Viharitukāmā vasanti etthāti **byammaṃ**, bhavanaṃ. **Toraṇūpapannaṃ** vividhamālākammādivicittena sattaratanamayena toraṇena upetaṃ. Torāṇanti vā dvārakoṭṭhakapāsādassa nāmaṃ, tena ca anekabhūmakena vicittākārena taṃ vimānaṃ upetaṃ. **Rucakupatiṇṇanti** suvaṇṇavālikāhi okiṇṇaṅgaṇaṃ. Vālikasadisā hi suvaṇṇakhaṇḍā rucā nāma, rucameva rucakanti vuttaṃ. **Subhanti** sobhati, suṭṭhu bhātīti vā subhaṃ. **Vimānanti** visiṭṭhamānaṃ, pamāṇato mahantanti attho.

647. **Bhātīti** jotati ujjalati. **Nabheva suriyoti** ākāse ādicco viya. **Saradeti** saradasamaye. **Tamonudoti** andhakāraviddhamsano. **Tathā tapati midanti** yathā saradakāle sahasaramsī sūriyo, tathā tapati dibbati idamaṃ tava vimānaṃ, ma-kāro padasandhikaro. **Jalamiva dhūmasikhoti** jalanto aggi viya. Aggi hi tassa aggato dhūmo paññāyatīti “dhūmasikho dhūmaketū”ti ca vuccati. **Niseti** nisati, rattiyanti attho. **Nabhaggeti** nabhakoṭṭhāse, ākāsapadeseti vuttaṃ hoti. “Nagagge”ti vā pāṭho, pabbatasikhareti attho. Idamaṃ tava vimānanti yojanā.

648. Musatīva nayananti ativiya attano pabhassaratāya paṭihanantaṃ dassanakiccaṃ kātum adentaṃ oloketānaṃ cakkhuṃ musati viya. Tenāha “**sateratāvā**”ti, vijjulatā viyāti attho. **Vīṇāmurajasammataḷaghuṭṭhanti** mahatādiviṇānaṃ bheriādipaṭahānaṃ hatthatāḷakamsatāḷānañca saddehi ghositaṃ ekaninnādaṃ. **Iddhanti** devaputtehi devadhītāhi dibbasampattiyā ca samiddhaṃ. **Indapuram yathāti** sudassananagaraṃ viya.

649. Padumāni ca kumudāni ca uppalāni ca kuvalayāni ca **padumakumuduppalakuvalayanti** ekattavasena vuttaṃ. Atthīti vacanaṃ pariṇāmetvā yojetabbaṃ. Tattha padumaggahaṇena puṇḍarīkampi gahitaṃ, kumudaggahaṇena setarattabhedāni sabbāni kumudāni, uppalaggahaṇena rattauppalaṃ sabbā vā uppalajāti, kuvalayaggahaṇena nīluppalameva gahitanti veditabbaṃ. **Yodhikabandhukanojakā ca santīti** ca-kāro nipātamattaṃ, yodhikabandhujīvakaanojakarukkā ca santīti attho. Keci “anojakāpi santī”ti pāṭhaṃ vatvā “anojakāpīti vuttaṃ hotī”ti atthaṃ vadanti. **Sālakusumitapupphitā asokāti** sālā kusumitā pupphitā asokāti yojetabbaṃ. **Vividhadumaggasugandhasevitamidanti** nānāvīdhānaṃ uttamarukkānaṃ sobhanehi gandhehi sevitaṃ paribhāvitaṃ idaṃ te vimānanti attho.

650. Saḷalalabujabhujakasamyuttāti tīre ṭhitehi saḷalehi labujehi bhujakarukkhehi ca sahitā. Bhujako nāma eko sugandharukkho devaloke ca gandhamādane ca atthi, aññattha natthīti vadanti. **Kusakasuphullitalatāvalambinīhīti** kusakehi tālanāḷikerādīhi tiṇajātīhi olambamānāhi santānakavallīādīhi suṭṭhu kusumitalatāhi ca samyuttāti yojanā. **Maṇijālasadisāti** maṇijālasadisajalā. “Maṇijālasadisā”tipi pāḷi, maṇisadisajalāti attho. **Yasassinīti** devatāya ālapanam. **Upaṭṭhitā teti** yathāvuttagaṇā ramaṇiyā pokkharāṇī tava vimānasamīpe ṭhitā.

651. Udakaruhāti yathāvutte padumādike sandhāya vadati. **Yetthīti** ye atthi. **Thalajāti** yodhikādikā. **Ye ca santīti** ye aññepi rukkhajātā pupphūpagā ca phalūpagā ca, tepi tava vimānasamīpe santiyeva.

652. Kissa samyamadamassayaṃ vipākoti kāyasamyamādīsu kīdisassa samyamassa, indriyadamanādīsu kīdisassa damassa ayaṃ vipāko. **Kenāsīti** aññameva upapattinibhattakaṃ, aññam upabhogasukhanibhattakaṃ hotīti “kenāsi kammaphalenidhūpapannā”ti vatvā puna “**yathā ca te adhigatamidaṃ vimāna**”nti āha. Tattha **kammaphalenāti** kammaphalena vipaccitum āradhenti vacanaseso, itthambhūtalakkhaṇe cetam karaṇavacanam. **Tadanupadam avacāsīti** tam kammaṃ mayā vuttapadassa anupadam anurūpapadam katvā katheyyāsi. **Aḷārapamheti** bahalasaṃhatapakhume, gopakhumeti adhippāyo.

Atha devatā āha –

653. “Yathā ca me adhigatamidaṃ vimānaṃ, koñcamayūracakora saṅghacaritaṃ;
Dibyapilavahaṃsarājaciṇṇam, dijakāraṇḍavakokilābhinaditaṃ.

654. “Nānāsantānakapuppharukkhavividhā, pāṭalijambuasokarukkavantaṃ;
Yathā ca me adhigatamidaṃ vimānaṃ, tam te pavedayāmi suṇohi bhante.

655. “Magadhavarapuratthimena, nālakagāmo nāma atthi bhante;
Tattha ahosiṃ pure suṇisā, pesavatīti tattha jāniṃsu mamaṃ.

656. “Sāhamapacitathadhammakusalaṃ, devamanussapūjitaṃ mahantaṃ;
Upatisaṃ nibbutamappameyyaṃ, muditamaṇā kusumehi abbhukiriṃ.

657. “Paramagatigatañca pūjayitvā, antimadehadharam isiṃ uḷāraṃ;
Pahāya mānusaṃ samussayaṃ, tidasagatā idha māvasāmi ṭhāna”nti.

653. Tattha **koñcamayūracakorasāṅghacaritanti** sārasasikhaṇḍikumbhakārakukkuṭagaṇehi tattha tattha vicaritaṃ. **Dibyapilavahaṃsarājaciṇṇanti** udake pilavitvā vicaraṇato “pilavā”ti laddhanāmehi udakasakuṇehi haṃsarājeḥi ca tahiṃ tahiṃ vicaritaṃ. **Dijakāraṇḍavakokilābhinaditanti** kāraṇḍavehi kādambehi kokilehi aññehi ca dijeḥi abhināditaṃ.

654. Nānāsantānakapuppharukkhavividhāti nānāvidhasākhāpasākhavantā nānāpuppharukkhā nānāsantānakapuppharukkhā, tehi vividhaṃ cittākāraṃ vicittasannivesaṃ nānāsantānakapuppharukkhavividhā. “Vividha”nti hi vattabbe “vividhā”ti vuttaṃ. Santānakāti hi kāmavalliyo, nānāvidhapuppharukkhā ca vividhā ettha santi, tehi vā vividhanti nānāsantānakapuppharukkhavividhā. “Nānāsantānakapuppharukkhavividhaṃ, pāṭalijambuasokarukkhavanta”nti ca keci paṭhanti. Tehi “puppharukkhā santi”ti padaṃ ānetvā sambandhitabbaṃ. “Puppharukkhā”ti vā avibhattikaniddeso, puppharakkhanti vuttaṃ hoti.

655. Magadhavarapuratthimenāti magadhavare puratthimena, abhisambodhiṭṭhānatāya uttame magadharaṭṭhe puratthimadisāya. **Tattha ahoṣiṃ pure suṇisāti** pubbe ahaṃ tasmiṃ nālakaḡāme ekasmiṃ gahapatikule suṇisā suṇhā ahoṣiṃ.

656. Sāti sayāṃ. Atthe ca dhamme ca kusaloti atthadhammakusalo, bhagavā. Apacito atthadhammakusalo etenāti **apacitatthadhammakusalo**, dhammasenāpati, taṃ. Apacitaṃ vā apacayo, nibbānaṃ, tasmiṃ avasiṭṭhaatthadhamme ca kusalaṃ, apacite vā pūjanīye atthe dhamme nirodhe magge ca kusalaṃ. Mahanteḥi uḷāreḥi sīlakkhandhādīhi samannāgatattā **mahantaṃ. Kusumehīti** ratanamayeḥi itareḥi ca kusumehi.

657. Paramagatigatanti anupādisesanibbānaṃ pattaṃ. **Samussayanti** sarīraṃ. **Tidasagatāti** tidasabhavanaṃ gatā, tāvatimsaṃ devanikāyaṃ upapannā. **Idhāti** imasmiṃ devaloke. **Āvasāmi ṭhānanti** imaṃ vimānaṃ adhivasāmi. Sesāṃ vuttanayameva.

Evāṃ āyasmatā vaṅgīsenā devatāya ca kathitakathāmaggaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā bhagavā sampattaparīsāya vitthārena dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Pesavatīvimānavañṇanā niṭṭhitā.

8. Mallikāvimānavañṇanā

Pītavatte pītadhajeti mallikāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Dhammacakkappavattanamādiṃ katvā yāva subhaddaparibbājakavinayanā katabuddhakiṅce kusiṇārāyaṃ upavattane mallarājūnaṃ sālavane yamakasālānamantare visākhapuṇṇamāyaṃ paccūsavelāyaṃ anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbute bhagavati lokanāthe devamanusseḥi tassa sarīrapūjāya kayiramānāya tadā kusiṇārāyaṃ vasamānā bandhulamallassa bhariyā mallarājaputtī mallikā nāma upāsikā saddhā pasannā visākhāya mahāupāsikāya pasādhanasadiṣaṃ attano mahālatāpasādhanāṃ gandhodakena dhovitvā dukūlacumbaṭakena majjivā aññāñca bahuṃ gandhamālādiṃ gahetvā bhagavato sarīraṃ pūjesi. Ayamettha saṅkhepo, vitthārato pana mallikāvattu dhammapadavañṇanāyaṃ āgatameva.

Sā aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsesu nibbatti, tena pūjānubhāvena assā aññehi asādharāṇā uḷārā dibbasampatti ahoṣi. Vatthālanākāravimānāni sattaratanasamujjalāni visesato siṅgīsuvañṇobhāsāni ativiya pabhassarāni sabbā disā āsiṅcamānāva suvañṇarasadhārāpiñjarā karonti. Athāyasmā nārado devacārikaṃ caranto taṃ disvā upagañchi. Sā taṃ disvā vanditvā añjalim paggayha aṭṭhāsi. So taṃ –

658. “Pītavatte pītadhaje, pītālanākārabhūsite;
Pītantarāhi vaggūhi, apiḷandhāva sobhasi.

659. “Kā kambukāyūradhare, kañcanāveḷabhūsite;
Hemajālakasañchanne, nānāratanamālinī.
660. “Sovaṇṇamayā lohitaṅgamayā ca, muttāmayā veḷuriyamayā ca;
Masāragallā sahalohitaṅgā, pārevatakkhīhi maṇīhi cittatā.
661. “Koci koci ettha mayūrasussaro, haṃsassaṇṇo karavīkasussaro;
Tesaṃ saro suyyati vaggurūpo, pañcaṅgikaṃ tūriyamivappavāditam.
662. “Ratho ca te subho vaggu, nānāratanacittito;
Nānāvaṇṇāhi dhātūhi, suvibhattova sobhati.
663. “Tasmiṃ rathe kañcanabimbavaṇṇe, yā tvaṃ ʘhitā bhāsasimaṃ padesaṃ;
Devate pucchitācikkha, kissa kammaṣidaṃ phala’nti. – pucchi;

658. Tattha **pītavattheti** parisuddhacāmīkarapabhassaratāya pīto bhāsanivāsane. **Pītadhajeti** vimānadvāre rathe ca samussitahemamayavipulaketubhāvato pīto bhāsadhaje. **Pītalaṅkārahūsite** pīto bhāsehi ābharaṇehi alaṅkate. Satipi alaṅkāraṇaṃ nānāvidharaṃsijālasamujjalavividharatanavicittabhāve tādisasucaritavisesanibhattatāya pana suparisuddhacāmīkaramarīcijālaviḷḷotitattā visesato pītanibhāsāni tassā ābharaṇāni ahesuṃ. **Pītantarāhīti** pītavaṇṇehi uttariyehi. “Santaruttaraparamaṃ tena bhikkhunā tato cīvaraṃ sādītappa’ntiādīsu (pārā. 523-524) nivāsane antarasaddo āgato, idha pana “antarasāṭakā”tiādīsu viya uttariye daṭṭhabbo. Antarā uttariyaṃ uttarāsaṅgo upasaṃbyānanti pariyāyasaddā ete. **Vaggūhīti** sobhanehi saṅghamaṭṭhehi. **Apiḷandhāva sobhasīti** tvaṃ imehi alaṅkārehi analaṅkatāpi attano rūpasampattiyāva sobhasī. Te pana alaṅkāra tava sarīraṃ patvā sobhanti, tasmā analaṅkatāpi tvaṃ alaṅkatasadisīti adhippāyo.

659. **Kā kambukāyūradhareti** kā tvaṃ kataradevanikāyapariyāpannā suvaṇṇamayaparihāradhare, suvaṇṇamayakeyūradhare vā. Kambuparihārakanti ca hatthālaṅkāraviseso vuccati, kāyūranti bhujālaṅkāraviseso. Atha vā kambūti suvaṇṇaṃ, tasmā kambukāyūradhare suvaṇṇamayabāhābharaṇadhareti attho. **Kañcanāveḷabhūsite** kañcanamayāveḷapiḷandhanabhūsite. **Hemajālakasañchanneti** ratanaparisisibbitena hemamayena jālakena chādītasarīre. **Nānāratanamālinīti** nakkhattamālāya viya kāḷapakkkharattiyāṃ sīse paṭimukkāhi vividhāhi ratanāvalīhi nānāratanamālinī kā tvanti pucchati.

660. **Sovaṇṇamayāti**tiādī yāhi ratanamālāhi sā devatā nānāratanamālinīti vuttā, tāsāṃ dassanaṃ. Tattha **sovaṇṇamayāti** siṅgīsuvāṇṇamayā mālā. **Lohitaṅgamayāti** padumarāgādirattamaṇimayā. **Masāragallāti** masāragallamaṇimayā. **Sahalohitaṅgāti** lohitaṅgamaṇimayāhi saddhiṃ kabaramaṇimayā ceva lohitaṅgasaṅkhātarattamaṇimayā cāti attho. **Pārevatakkhīhi maṇīhi cittatāti** pārevatakkhisadisehi maṇīhi yathāvuttamaṇīhi ca saṅkhatacittabhāvā imā tava kesahatthe ratanamālāti adhippāyo.

661. **Koci kocīti** ekacco ekacco. **Etthāti** etesu mālādāmesu. **Mayūrasussaroti** mayūro viya sundaranādo. **Haṃsassaṇṇoti** haṃsassaṇṇo añño, haṃsasadisassaro aparō. **Karavīkasussaroti** karavīko viya sobhanassaro. Tesaṃ mālādāmānaṃ yathā mayūrassaro, haṃsassaṇṇo, karavīkassaro, evaṃ vaggurūpo madhurākāro saro suyyati. Kimiva? **Pañcaṅgikaṃ tūriyamivappavāditam**. Yathā kusalena vādite pañcaṅgike tūriye, evaṃ tesaṃ saro suyyati, vaggurūpoti attho. Bhummatthe hi idaṃ upayogavacanaṃ.

662. **Nānāvaṇṇāhi dhātūhīti** anekarūpāhi akkhacakkaīsādiavayavadhātūhi. **Suvibhattova sobhatīti** avayavānaṃ aññaṃaññaṃ yuttappamāṇatāya vibhattivibhāgasampattiyā ca suvibhattova hutvā virājati. Atha vā suvibhattovāti kevalaṃ kammanibhattopi susikkhiteṇa sippācariyena vibhattova

viracito viya sobhatīti attho.

663. Kañcanabimbavaṇṇeti sātisayaṃ pīto bhāsātāya kañcanabimbakasadise tasmiṃ rathe. Kañcanabimbavaṇṇeti vā tassā devatāya ālapanam, gandhodakena dhovitvā jātihiṅgulakarasena majjivā dukūlacumbaṭakena majjitakañcanapaṭimāsadiseti attho. **Bhāsasimam padesanti** imam sakalampi bhūmipadesam bhāsayasi vijjotayasi.

Evam therena pucchitā sāpi devatā imāhi gāthāhi byākāsi –

664. “Sovaṇṇajālam maṇisoṇṇacittitaṃ, muttācitaṃ hemajālena channaṃ;
Parinibbute gotame appameyye, pasannacittā ahamābhiropayim.

665. “Tāham kammaṃ karitvāna, kusalam buddhavaṇṇitaṃ;
Apetasokā sukhitā, sampamodāmanāmayā”ti.

664. Tattha **sovaṇṇajālanti** sarīrappamāṇena kataṃ suvaṇṇamayam jālam. **Maṇisoṇṇacittitanti** sīsādiṭṭhānesu sīsūpagagivūpagādiābharaṇavasena nānāvidhehi maṇīhi ca suvaṇṇena ca cittitaṃ. **Muttācittanti** antarantarā ābaddhāhi muttāvalīhi ācittaṃ. **Hemajālena channanti** hemamayena pabhājālena channaṃ. Tañhi nānāvidhehi maṇīhi ceva suvaṇṇena ca cittitaṃ muttāvalīhi ācittampi suparisuddhassa rattasuvaṇṇasseva yebhuyyatāya divākarakiraṇasamphassato ativiya pabhassarena hemamayena pabhājālena sañchāditaṃ ekobhāsam hutvā kañcanādāsam viya tiṭṭhati. **Parinibbuteti** anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbute. **Gotameti** bhagavantaṃ gottena niddisati. **Appameyyeti** guṇānubhāvato pamīnutaṃ asakkuneyye. **Pasannacittāti** kammaphalavisayāya buddhārammaṇāya ca saddhāya pasannamānasā. **Abhiropayinti** pūjāvasena sarīre ropesiṃ paṭimuñciṃ.

665. Tāhanti taṃ aham. **Kusalanti** kucchitasalanādiatthena kusalam. **Buddhavaṇṇitanti** “yāvata, bhikkhave, sattā apadā vā dvipadā vā”tiādīnā (saṃ. ni. 5.139; a. ni. 4.34) sammāsambuddhena pasatthaṃ. **Apetasokāti** sokahetūnaṃ bhogabyasanādīnaṃ abhāvena apagatasokā. Tena cittadukkhābhāvamaṃha. **Sukhitāti** sañjātasukhā sukhappattā. Etena sarīradukkhābhāvaṃ vadati. Cittadukkhābhāvena cassā pamodāpatti, sarīradukkhābhāvena arogatā. Tenāha “**sampamodāmanāmayā**”ti. Sesam vuttanayameva. Ayañca attho tadā attanā devatāya ca kathitanīyāmeneva saṅgītikāle āyasmatā nāradena dhammasaṅgāhakānaṃ ārocito, te ca taṃ tatheva saṅgahaṃ āropayimsūti.

Mallikāvimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Visālakkhivimānavaṇṇanā

Kā nāma tvaṃ visālakkhīti visālakkhivimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavati parinibbute raññā ajātasattunā attanā paṭiladdhā bhagavatā sarīradhātuyo gahetvā rājagahe thūpe ca mahe ca kate rājagahavāsini ekā mālākārādhītā sunandā nāma upāsikā ariyasāvika sotāpannā pituṃ gehato pesitaṃ bahuṃ mālañca gandhañca pesetvā devasikaṃ cetiye pūjaṃ kāresi, uposathadivasesu pana sayameva gantvā pūjaṃ akāsi. Sā aparabhāge aññatarena rogena phuṭṭhā kālam katvā sakkassa devarañño paricārikā hutvā nibbatti. Athekadivasaṃ sā sakkena devānamindena saha cittalatāvanaṃ pāvisi. Tattha ca aññasaṃ devatānaṃ pabhā pupphādīnaṃ pabhāhi paṭihatā hutvā vicittavaṇṇā hoti, sunandāya pana pabhā tāhi anabhibhūtā sabhāveneva aṭṭhāsi. Taṃ disvā sakkō devarājā tāya katasucaritaṃ ñātukāmo imāhi gāthāhi pucchi –

666. “Kā nāma tvaṃ visālakkhi, ramme cittalatāvane;
Samantā anupariyāsi, nārīgaṇapurakkhatā.

667. “Yadā devā tāvatimsā, pavisanti imaṃ vanam;
Sayoggā sarathā sabbe, citrā honti idhāgatā.

668. “Tuyhañca idha pattāya, uyyāne vicarantiyā;
Kāye na dissatī cittaṃ, kena rūpaṃ tavedisaṃ;
Devate pucchitācikkha, kissa kammaṣidaṃ phala’’nti.

666. Tattha **kā nāma tvanti** purimattabhāve kā nāma kīdisī nāma tvaṃ, yattha katena sucaritena ayaṃ te īdisī ānubhāvasampatti ahoṣīti adhippāyo. **Visālakkhīti** vipulalocane.

667. **Yadāti** yasmiṃ kāle. **Imaṃ vananti** imaṃ cittalatānāmakaṃ upavanaṃ. **Citrā hontīti** imasmiṃ cittalatāvane vicittapabhāsaṃsaggena attano sarīravatthālaṅkāradīnaṃ pakatiobhāsatopi visiṭṭhabhāvappattiyā vicitrākārā honti. **Idhāgatāti** idha āgatā sampattā, idha vā āgamanahetu.

668. **Idha pattāyāti** imaṃ thānaṃ sampattāya upagatāya. **Kena rūpaṃ tavedisaṃ** kena kāraṇena tava rūpaṃ sarīraṃ edisaṃ evarūpaṃ, cittalatāvanassa pabhaṃ abhibhavantaṃ tiṭṭhatīti adhippāyo.

Evam sakkena puṭṭhā sā devatā imāhi gāthāhi byākāsi –

669. “Yena kammena devinda, rūpaṃ mayhaṃ gatī ca me;
Iddhi ca ānubhāvo ca, taṃ suṇohi purindada.

670. “Ahaṃ rājagahe ramme, sunandā nāmupāsikā;
Saddhā sīlena sampannā, saṃvibhāgaratā sadā.

671. “Acchādanañca bhattañca, senāsanam padīpiyam;
Adāsiṃ ujubhūtesu, vipasannena cetasā.

672. “Cātuddasiṃ pañcadasiṃ, yā ca pakkhassa aṭṭhamī;
Pāṭihāriyapakkhañca, aṭṭhaṅgasusamāgatam.

673. “Uposatham upavasissam, sadā sīlesu saṃvutā;
Saññamā saṃvibhāgā ca, vimānam āvasāmaham.

674. “Pāṇātipātā viratā, musāvādā ca saññatā;
Theyyā ca aticārā ca, majjapānā ca ārakā.

675. “Pañcasikkhāpade ratā, ariyasaccāna kovidā;
Upāsikā cakkhumato, gotamassa yasassino.

676. “Tassā me ñātikulā dāsī, sadā mālābhihārati;
Tāham bhagavato thūpe, sabbamevābhiropayim.

677. “Uposathe caham gantvā, mālāgandhavilepanam;
Thūpasmiṃ abhiropesiṃ, pasannā sehi pāṇibhi.

678. “Tena kammena devinda, rūpaṃ mayhaṃ gatī ca me;
Iddhi ca ānubhāvo ca, yaṃ mālam abhiropayim.

679. “Yañca sīlavatī āsiṃ, na taṃ tāva vipaccati;
Āsā ca pana me devinda, sakadāgāminī siya’’nti.

669. Tattha **gatīti** ayam devagati, nibbatti vā. **Iddhīti** ayam deviddhi, adhippāyasamijjhanam vā. **Ānubhāvoti** pabhāvo. **Purindadāti** sakkam ālapati. So hi pure dānam adāsīti “purindado”ti vuccati.

676. **Ñātikulāti** pitu geham sandhāya vadati. **Sadā mālābhihāratīti** sadā sabbakālam divase divase ñātikulato dāsiyā puppham mayham abhiharīyati. **Sabbamevābhiropayinti** mayham piḷandhanatthāya pitugehato āhaṭam mālā aññañca gandhādim sabbameva attanā aparibhuñjitvā bhagavato thūpe pūjanavasena abhiropayim pūjam kāresim.

677-8. **Uposathe caham gantvāti** uposathadivase ahameva thūpaṭṭhānam gantvā. **Yam mālam abhiropayinti** yam tadā bhagavato thūpe mālāgandhābhiropanam katam, tena kammenāti yojanā.

679. **Na tam tāva vipaccatīti** yam silavatī āsim, tam silarakkhaṇam tam rakkhitam silam pūjāmayapuññassa balavabhāvena aladdhokāsam na tāva vipaccati, na vipaccitum āradham, aparasmimyeva attabhāve tassa vipākoti attho. **Āsā ca pana me devinda, sakadāgāminī siyanti** “katham nu kho aham sakadāgāminī bhavye”nti patthanā ca me devinda, ariyadhammavisayāva, na bhavavisesavisayā. Sā pana sappimaṇḍam icchato dadhito pacitam viya anipphādīnti dasseti. Sesam vuttanayameva.

Imam pana attham sakko devānamindo attanā ca tāya devadhītāya ca vuttaniyāmeneva āyasmato vaṅṅisattherassa ārocesi. Āyasmā vaṅṅiso saṅgītikāle dhammasaṅgāhakānam mahātherānam ārocesi, te ca tam tatheva saṅgītim āropayimsūti.

Visālakkhivimānavañṇanā niṭṭhitā.

10. Pāricchattakavimānavañṇanā

Pāricchattake koviḷāreti pāricchattakavimānam. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattiyam viharati jetavane. Tena samayena sāvattihvāsī aññataro upāsako bhagavantam upasaṅkamitvā, svātānāya nimantetvā, attano gehadvāre mahantam maṇḍapam sajjetvā sānipākāram parikkhipitvā upari vitānam bandhitvā dhajapaṭākādayo ussāpetvā nānāviraḅgavañṇāni vatthāni gandhadāmamālādāmāni ca olambetvā sittasammatthe padese āsanāni paññāpetvā bhagavato kālam ārocesi. Atha bhagavā pubbaṅhasamayam nivāsetvā pattacīvaramādāya devavimānam viya alaṅkatapaṭiyattam maṇḍapam pavisitvā sahasaramsī viya aṅṅavakucchim obhāsaya māno paññatte āsane nisīdi. Upāsako gandhapupphadhūmadīpehi bhagavantam pūjesi.

Tena ca samayena aññatarā kaṭṭhahārikā itthī andhavane supupphitam asokarukkham disvā sapallavaṅkurāni piṇḍikatāni bahūni asokapupphāni gahetvā āgacchantī, bhagavantam tattha nisinnam disvā pasannacittā āsanassa samantato tehi pupphehi pupphasantharam santharantī, bhagavato pūjam katvā vanditvā tikkhattum padakkhiṇam katvā namassamānā agamāsī. Sā aparena samayena kālam katvā tāvatimsesu nibbatti, accharāsahassaparivārā yebhuyyena nandanavane naccantī gāyantī pāricchattakamālā ganthentī pamodamānā kīlantī sukham anubhavati. Athāyasmā mahāmoggallāno heṭṭhā vuttanayena devacārikam caranto tāvatimsabhavanam gantvā tam disvā tāya katakammaṃ imāhi gāthāhi pucchi –

680. “Pāricchattake koviḷāre, ramaṅīye manorame;
Dibbamālam ganthamānā, gāyantī sampamodasi.

681. “Tassā te naccamānāya, aṅgamaṅgehi sabbaso;
Dibbā saddā niccharantī, savanīyā manoramā.

682. “Tassā te naccamānāya, aṅgamaṅgehi sabbaso;

Dibbā gandhā pavāyanti, sucigandhā manoramā.

683. “Vivattamānā kāyena, yā veṇīsu piḷandhanā;
Tesaṃ suyyati nigghoso, tūriye pañcaṅgike yathā.

684. “Vaṭaṃsakā vātadhutā, vātena sampakampitā;
Tesaṃ suyyati nigghoso, tūriye pañcaṅgike yathā.

685. “Yāpi te sirasmiṃ mālā, sucigandhā manoramā;
Vāti gandho disā sabbā, rukkho mañjūsako yathā.

686. “Ghāyase taṃ sucigandhaṃ, rūpaṃ passasi amānusaṃ;
Devate pucchitācikkha, kissa kammaṣṣidaṃ phala’nti.

680. Tattha **pāricchattake koviḷāreti** pāricchattakanāmake koviḷārapupphe ādāya dibbamālaṃ ganthamānāti yojanā. Yañhi lokiyā “pārijāta’nti vadanti, taṃ māgadhabhāsāya “pāricchattaka’nti vuccati. Koviḷāroti ca koviḷārajātiko, so ca manussalokepi devalokepi koviḷāro, tassāpi jātīti vadanti.

681. Tassā pana devatāya naccanakāle aṅgabhāravasena sarīrato ca piḷandhanato ca ativiya madhuro saddo niccharati, gandho sadā sabbā disāpi pharivā tiṭṭhati. Tenāha “**tassā te naccamānāyā**”tiādi. Tattha **savanīyāti** sotuṃ yuttā, savanassa vā hitā, kaṇṇasukhāti attho.

683. **Vivattamānā kāyenāti** tava kāyena sarīrena parivattamānena, itthambhūtalakkhaṇe cetāṃ karaṇavacanāṃ. **Yā veṇīsu piḷandhanāti** yāni te kesaveṇīsu piḷandhanāni, vibhattilopo cettha daṭṭhabbo, līngavipallāso vā.

684. **Vaṭaṃsakāti** ratanamayā kaṇṇikā vaṭaṃsakāti attho. **Vātadhutāti** mandena mālutena dhūpayamānā. **Vātena sampakampitāti** vātena samantato visesato kampitā calitā. Atha vā **vaṭaṃsakā vātadhutā, vātena sampakampitāti** avāteritāpi vāteritāpi ye te vaṭaṃsakā kampitā, tesaṃ suyyati nigghosoti atthayojanā.

685. **Vāti gandho disā sabbāti** tassā te sirasmiṃ dibbamālāya gandho vāyati sabbā disā. Yathā kiṃ? **Rukkho mañjūsako yathāti**, yathā nāma mañjūsako rukkho supupphito attano gandhena bahūni yojanāni pharamāno sabbā disā vāyati, evaṃ tava sirasmiṃ piḷandhanamālāya gandhoti attho. So kira rukkho gandhamādane paccekabuddhānaṃ uposathakaraṇamaṇḍalamālākamajjhe tiṭṭhati. Yattakāni devaloke ca manussaloke ca surabhikusumāni, tāni tassa sākhaggesu nibbattanti. Tena so ativiya sugandho hoti. Evaṃ tāya devatāya piḷandhanamālāya gandhoti. Tena vuttaṃ “rukkho mañjūsako yathā”ti.

686. Yadipi tassa saggassa chaphassāyatanikabhāvato sabbānīpi tattha ārammaṇāni piyarūpāniyeva, gandharūpānaṃ pana savisesānaṃ tassā devatāya lābhibhāvato “**ghāyase taṃ sucigandhaṃ, rūpaṃ passasi amānusa**”nti vuttaṃ.

Atha devatā dvīhi gāthāhi byākāsi –

687. “Pabhassaraṃ accimantaṃ, vaṇṇagandhena saṃyutaṃ;
Asokapupphamālāhaṃ, buddhassa upanāmayiṃ.

688. “Tāhaṃ kammaṃ karitvāna, kusalaṃ buddhavaṇṇitaṃ;
Apetasokā sukhitā, sampamodāmanāmayā”ti.

687. Tattha sudhotapavāḷasaṅghātasannibhassa kiṅjakkhakesarasamudāyena bhāṇuraṃsijālassa viya asokapupphuttamassa tadā upaṭṭhitataṃ sandhāyāha “**pabhassaraṃ accimanta**”nti. Sesam vuttanayameva.

Athāyasmā mahāmogallāno tāya devatāya attano sucaritakamme kathite saporivārāya tassā dhammaṃ desetvā tato manussalokaṃ āgantvā bhagavato taṃ pavattiṃ kathesi. Bhagavā taṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattamahājanassa dhammaṃ desesi, sā desanā mahājanassa sāthhikā ahoṣīti.

Pāricchattakavimānavañṇanā niṭṭhitā.

Iti paramatthadīpaniyā khuddaka-aṭṭhakathāya vimānavatthusmiṃ

Dasavatthupaṭimaṇḍitassa tatiyassa pāricchattakavaggassa

Atthavañṇanā niṭṭhitā.

4. Mañjiṭṭhakavaggo

1. Mañjiṭṭhakavimānavañṇanā

Mañjiṭṭhakavagge **mañjiṭṭhake vimānasminti** mañjiṭṭhakavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattiyam viharati jetavane. Tattha aññataro upāsako bhagavantam nimantetvā anantaravimāne vuttanayeneva maṇḍapaṃ sajjetvā tattha nisinnaṃ sathhāraṃ pūjetvā dānaṃ deti. Tena ca samayena aññatarā kuladāsī andhavane supupphitaṃ sālārukkhaṃ disvā tattha pupphāni gahetvā hīrehi āvuniṭvā vaṭṭasake katvā puna bahūni muttapupphāni aggapupphāni ca gahetvā nagaraṃ pavitṭhā. Tasmim maṇḍape yugandharapabbatakucchim obhāsayaṃānaṃ bālasūriyaṃ viya chabbañṇabuddharaṃsiyo vissajjetvā nisinnaṃ, bhagavantam disvā pasannacittā tehi pupphehi pūjentī vaṭṭasakāni āsanassa samantato ṭhapetvā itarāni ca pupphāni okiritvā sakkaccaṃ vanditvā tikkhattuṃ padakkhiṇaṃ katvā agamāsi. Sā aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbatti, tattha tassā rattaphalikamayaṃ vimānaṃ, tassa ca purato suvañṇavālūkāsanthatabhūmibhāgaṃ mahantaṃ sālavanaṃ pāturaḥosi. Sā yadā vimānato nikkhamitvā sālavanaṃ pavisati, tadā sālāsākhā onamitvā tassā upari kusumāni okiranti. Taṃ āyasmā mahāmogallāno heṭṭhā vuttanayena upagantvā imāhi gāthāhi katakammaṃ pucchi –

689. “Mañjiṭṭhake vimānasmim, soṇṇavālūkasanthate;
Pañcaṅgikena tūriyena, ramasi suppavādite.

690. “Tamhā vimānā oruyha, nimmitā ratanāmayā;
Ogāhasi sālavanaṃ, pupphitaṃ sabbakālikaṃ.

691. “Yassa yasseva sālassa, mūle tiṭṭhasi devate;
So so muñcati pupphāni, onamitvā dumuttamo.

692. “Vāteritaṃ sālavanaṃ, ādhutaṃ dijasevitaṃ;
Vāti gandho disā sabbā, rukkho mañjūsako yathā.

693. “Ghāyase taṃ sucigandhaṃ, rūpaṃ passasi amānusaṃ;
Devate pucchitācikkha, kissa kammaṃsidam phala”nti.

689. Tattha **mañjiṭṭhake vimānasminti** rattaphalikamaye vimāne. Sinduvārakaṇavīramakulasadisavañṇaṃhi “mañjiṭṭhaka”nti vuccati. **Soṇṇavālūkasanthate**ti samantato vippakiñṇāhi suvañṇavālūkāhi santhatabhūmibhāge. **Ramasi suppavādite**ti suṭṭhu pavāditeṇa

pañcaṅgikena tūriyena abhiramasi.

690. Nimittā ratanāmayāti tava sucaritasippinā abhinimmitā ratanamayā vimānā. **Ogāhasīti** pavisasi. **Sabbakālikanti** sabbakāle sukhaṃ sabbautusappāyaṃ, sabbakāle pupphanakaṃ vā.

692. Vāteritanti yathā pupphāni okiranti, evaṃ vātena īritaṃ calitaṃ. **Ādhutanti** mandena mālutena saṅkasaṅikaṃ vidhūpayamānaṃ. **Dijasevanti** mayūrakokilādisakuṇasaṅghehi upasevitaṃ.

Evaṃ therena puṭṭhā sā devatā imāhi gāthāhi byākāsi –

694. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, dāsī ayirakule ahuṃ;
Buddhaṃ nisinnaṃ disvāna, sālappuphehi okiriṃ.

695. “Vaṭaṃsakaṇṇa sukataṃ, sālappupphamayaṃ ahaṃ;
Buddhassa upanāmesim, pasannā sehi pāṇibhi.

696. “Tāhaṃ kammaṃ karitvāna, kusalaṃ buddhavaṇṇitaṃ;
Apetasokā sukhitā, sampamodāmanāmayā”’ti.

694-5. Tattha **ayirakuleti** ayyakule, sāmikageheti attho. **Ahunti** ahoṣim. **Okirinti** pupphehi vipākiriṃ. **Upanāmesinti** pūjāvasena upanāmesim. Sesam vuttanayameva.

Athāyasmā mahāmogallāno saporivārāya tassā devatāya dhammaṃ desetvā manussalokaṃ āgantvā bhagavato tamatthaṃ nivedesi. Bhagavā taṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattamahājanassa dhammaṃ desesi. Desanā sadevakassa lokassa sātthikā ahoṣīti.

Mañjiṭṭhakavimānavañṇanā niṭṭhitā.

2. Pabhassaravimānavañṇanā

Pabhassaravaravaṇṇanibheti pabhassaravimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati. Tena ca samayena rājagahe aññataro upāsako mahāmogallānatthere abhippasanno hoti. Tassekā dhītā saddhā pasannā, sāpi there garucittikārahulā hoti. Athekadivasam āyasmā mahāmogallāno rājagahe piṇḍāya caranto taṃ kulaṃ upasaṅkami. Sā theram disvā somanassajātā āsanaṃ paññāpetvā there tattha nisinne sumanamālāya pūjetvā madhuraṃ guḷaphāṇitaṃ therassa patte ākiri, thero anumoditukāmo nisīdi. Sā gharāvāsassa bahukiccatāya anokāsataṃ pavedetvā “aññasmim divase dhammaṃ sossāmī”’ti theram vanditvā uyyojesi. Tadaheva ca sā kālam katvā tāvatimsesu nibbatti. Taṃ āyasmā mahāmogallāno upasaṅkamtivā imāhi gāthāhi pucchi –

697. “Pabhassaravaravaṇṇanibhe, surattavatthavasane;
Mahiddhike candanaruciragatte,
Kā tvaṃ subhe devate vandase mamaṃ.

698. “Pallaṅko ca te mahaggho, nānāratanaṇṇatito ruciro;
Yattha tvaṃ nisinnā virocasi, devarājāriva nandane vane.

699. “Kiṃ tvaṃ pure sucaritamaṇṇā bhaddo, kissa kammaṃ vipākaṃ;
Anubhosi devalokasmim, devate pucchitācikkha;
Kissa kammaṃ phala”’nti.

697. Tattha **pabhassaravaravaṇṇanibheti** nibhāti dibbatīti nibhā, vaṇṇova nibhā vaṇṇanibhā,

ativiya obhāsanato pabhassarā chavidosābhāvena varā uttamā vaṇṇanibhā etissāti pabhassaravaravaṇṇanibhā. Āmantanavasena “pabhassaravaravaṇṇanibhe”ti vuttaṃ. **Surattavatthavasāneti** suṭṭhu rattavatthanivatthe. **Candanaruciragatteti** candanānulittaṃ viya ruciragatte, gosītacandanena bahalatarānulittaṃ viya surattamanuññasarīrāvayaveti attho, candanānulepena vā ruciragatte.

Evam therena puṭṭhā devatā imāhi gāthāhi byākāsi –

700. “Piṇḍāya te carantassa, mālaṃ phāṇitañca adadaṃ bhante;
Tassa kammassidaṃ vipākaṃ, anubhomi devalokasmiṃ.

701. “Hoti ca me anutāpo, aparaddhaṃ dukkhitañca me bhante;
Sāhaṃ dhammaṃ nāssosiṃ, sudesitaṃ dhammarājena.

702. “Taṃ taṃ vadāmi bhaddante, yassa me anukampiyo koci;
Dhammesu taṃ samādapetha, sudesitaṃ dhammarājena.

703. “Yesaṃ atthi saddhā buddhe, dhamme ca saṅgharatane;
Te maṃ ativirocanti, āyunā yasaṃ siriyā.

704. “Patāpena vaṇṇena uttaritarā, aññe mahiddhikatarā mayā devā”ti.

700. Tattha **mālanti** sumanapupphaṃ. **Phāṇitanti** ucchurasam gahetvā kataphāṇitaṃ.

701. Anutāpoti vippaṭṭisāro. Tassa kāraṇamāha “**aparaddhaṃ dukkhitañca me bhante**”ti. Idāni taṃ sarūpato dasseti “**sāhaṃ dhammaṃ nāssosi**”nti, sā ahaṃ tadā tava desetukāmassa dhammaṃ na suṇiṃ. Kīdisaṃ? **Sudesitaṃ dhammarājenāti**, sammāsambuddhena ādikalyāṇādītāya ekantaniyyānikatāya ca svākhātanti attho.

702. Tanti tasmā dhammarājena sudesitattā asavanassa ca mādisānaṃ anutāpahetubhāvato. **Tanti** tuvaṃ, tuyhanti attho. **Yassāti** yo assa. **Anukampiyo**ti anukampitabbo. **Kocīti** yo koci. **Dhammesūti** sīlādidhammesu. “Dhamme hī”ti vā pāṭho, sāsanaḍhammeti attho. Hīti nipātamattaṃ, vacanavipallāso vā. **Tanti** anukampitabbapuggalaṃ. **Sudesitanti** suṭṭhu desitaṃ.

703-4. Te maṃ ativirocantiti te ratanattaye pasannā devaputtā maṃ atikkamitvā virocanti. **Patāpenāti** tejasā ānubhāvena. **Aññeti** ye aññe. **Mayāti** nissakke karaṇavacanam. Vaṇṇena uttaritarā mahiddhikatarā ca devā, te ratanattaye abhippasannāyevāti dasseti. Sesam vuttanayameva.

Pabhassaravimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

3. Nāgavimānavāṇṇanā

Alaṅkatā maṇikañcanācītiti nāgavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā bārāṇasiyaṃ viharati isipatane migadāye. Tena samayena bārāṇasivāsini ekā upāsikā saddhā pasannā sīlācārasampannā bhagavantaṃ uddissa vatthayugaṃ vāyāpetvā suparidhotam kārapetvā upasaṅkamitvā bhagavato pādāmūle ṭhapetvā evamāha “paṭiggāṇhātu, bhante bhagavā, imaṃ vatthayugaṃ anukampaṃ upādāya yaṃ mama assa dīgharattaṃ hitāya sukhāyā”ti. Bhagavā taṃ paṭiggahetvā tassā upanissayasampattiṃ disvā dhammaṃ desesi, sā desanāvasāne sotāpattiṃ phale patiṭṭhahitvā bhagavantaṃ vanditvā padakkhiṇaṃ katvā gehaṃ agamāsi. Sā na cirasseva kālaṃ katvā tāvatimṣesu uppannā sakkassa devarājassa piyā ahosi vallabhā yasuttarā nāma nāmena. Tassā puññānubhāvena hemajālasaṅghaṇo kuṅjaravaro nibbatti, tassa ca khandhe maṇimayo maṇḍapo, majjhe supaññattaratanaṃ pālāṅko nibbatti, dvīsu dantesu cassa kamalakuvalayujjalā ramaṇīyā dve pokkharāṇīyo pāturaḥesum. Tattha

padumakaṇṇikāsu t̥hitā devadhītā paggahitapañcaṅgikatūriyā naccanti ceva gāyanti ca.

Satthā bārāṇasiyaṃ yathābhirantaṃ viharitvā yena sāvatti tena cārikaṃ pakkāmi. Anupubbena sāvattiṃ patvā tatra sudaṃ bhagavā sāvattiyaṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārame. Atha sā devatā attanā anubhuyyamaṇaṃ dibbasampattiṃ oloketvā tassā kāraṇaṃ upadhārentī “satthu vatthayugadānakāraṇa”nti ñatvā sañjātasomanassā bhagavati pasādabahumānā vanditukāmā abhikkantāya rattiyā hatthikkhandhavaragatā ākāseṇa āgantvā tato otarivā bhagavantaṃ vanditvā añjaliṃ paggayha ekamantaṃ aṭṭhāsi. Taṃ āyasmā vaṅgīso bhagavato anuññāya imāhi gāthāhi pucchi –

705. “Alaṅkatā maṇikañcaṇācitāṃ, sovaṇṇajālacitaṃ mahantaṃ;
Abhiruyha gajavaraṃ sukappitaṃ, idhāgamā vehāyasaṃ antalikkhe.

706. “Nāgassa dantesu duvesu nimmitā, acchodakā paduminiyo suphullā;
Padumesu ca tūriyagaṇā pabhijjare, imā ca naccanti manoharāyo.

707. “Deviddhipattāsi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.

705. Tattha **alaṅkatā**ti sabbābharaṇavibhūsitā. **Maṇikañcaṇācī**nti tehi dibbamānehi maṇisuvaṇṇehi ācītaṃ. **Sovaṇṇajāla**cīnti hemaṇjālasañchannaṃ. **Mahanta**ti vipulaṃ. **Sukappita**ti gamanasannāhavasena suṭṭhu sannaddhaṃ. **Vehāyasa**nti vehāyasaṃ hatthipiṭṭhe. **Antalikkheti** ākāse, “alaṅkatamaṇikañcaṇācī”ntipi pātho. Ayañhettha saṅkhepattho – devate, tvaṃ sabbālaṅkārehi alaṅkatā alaṅkatamaṇikañcaṇācītaṃ, ativiya dibbamānehi maṇihi kañcanehi ca alaṅkaraṇavasena khacītaṃ, hemaṇjālehi kumbhālaṅkāradibhedehi hatthālaṅkārehi cītaṃ āmuttaṃ mahantaṃ ativiya brahantaṃ uttamaṃ gajaṃ āruyha hatthipiṭṭhiyā nisinnā ākāseṇeva idha amhākaṃ santikaṃ āgatāti.

706. **Nāgassa dantesu duvesu nimmitā**ti erāvaṇassa viya nāgarājassa imassa dvīsu dantesu dve pokkharāṇiyo sucāritasippinā suṭṭhu viracīta. **Tūriyagaṇā**ti pañcaṅgikatūriyasamūhā. **Pabhijjare**ti dvādasannaṃ layabhedānaṃ vasena pabhedaṃ gacchanti. “Pavajjare”ti ca paṭhanti, pakārehi vādīyanti attho.

Evaṃ therena puṭṭhā devatā imāhi gāthāhi vissajjesi –

708. “Bārāṇasiyaṃ upasaṅkamtivā, buddhassaṃ vatthayugaṃ adāsiṃ;
Pādāni vanditvā chamā nisīdiṃ, vittā caṃ añjalikaṃ akāsiṃ.

709. “Buddho ca me kañcānābhāttaco, adesayi samudayadukkhaniccatāṃ;
Asaṅkhatāṃ dukkhanirodhasassatāṃ, maggaṃ adesayi yato vijānisaṃ.

710. “Appāyukī kālakatā tato cutā, upapannā tidasagaṇaṃ yasassinī;
Sakkassahaṃ aññatarā pajāpati, yasuttarā nāma disāsu vissutā”ti.

708-9. Tattha **chamā**ti bhūmiyaṃ. Bhummatthe hi idaṃ paccattavacanaṃ. **Vittā**ti tuṭṭhā. **Yatoti** yato satthu sāmukkaṃsīkadhamadesanato. **Vijānisa**nti cattāri ariyasaccāni paṭivijjhiṃ.

710. **Appāyukī**ti “īdisaṃ nāma uḷāraṃ puññaṃ katvā na tayā etasmiṃ dukkhabahule manussatthāve evaṃ t̥hātabba”nti sañjātābhisandhinā viya parikkhayaṃ gatena kammaṇā appāyukā samānā. **Aññatarā pajāpatī**ti soḷasasahassānaṃ mahesīnaṃ aññatarā. **Disāsu vissutā**ti dvīsu devalokesu sabbadisāsu pākāṭā paññātā. Sesāṃ vuttanayameva.

Nāgavimānavāṇaṇā niṭṭhitā.

4. Alomavimānavañṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti alomavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā bārāṇasiyaṃ isipatane migadāye viharanto pubbaṅhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya bārāṇasiṃ piṇḍāya pāvīsi. Tatthekā alomā nāma duggatitthī bhagavantaṃ disvā pasannacittā aññaṃ dātabbaṃ apassantī “īdisampi bhagavato dinnāṃ mayhaṃ mahapphalaṃ bhavissatī”ti cintetvā paribhinnavaṇṇaṃ aloṇaṃ sukkhakkummāsaṃ upanesi, bhagavā paṭiggahesi. Sā taṃ dānaṃ ārammaṇaṃ katvā somanassaṃ pavedesi, sā aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimṣesu nibbatti. Taṃ āyasmā mahāmoggallāno –

711. “Abhikkantena vaṇṇena...pe... vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. –
Pucchi. Sāpi tassa byākāsi, taṃ dassetuṃ –

714. “Sā devatā attamaṇā...pe... yassa kammaṣṣidaṃ phala”nti. – vuttaṃ;

715. “Ahañca bārāṇasiyaṃ, buddhassādiccabandhuno;
Adāsīṃ sukkhakkummāsaṃ, pasannā sehi pāṇibhi.

716. “Sukkhāya aloṇikāya ca, passa phalaṃ kummāsapīṇḍiyā;
Alomaṃ sukhitaṃ disvā, ko puññaṃ na karissati.

717. “Tena metādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

716. Tattha **alomā sukhitaṃ disvāti** alomampi nāma sukkhakkummāsamattaṃ datvā evaṃ dibbasukhena sukhitaṃ disvā. **Ko puññaṃ na karissati**ti ko nāma attano hitasukhaṃ icchanto puññaṃ na karissati. Sesāṃ vuttanāyameva.

Alomavimānavañṇanā niṭṭhitā.

5. Kañjikadāyikāvimānavañṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti kañjikadāyikāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā andhakavinde viharati. Tena ca samayena bhagavato kucchiyaṃ vātarogo uppajji. Bhagavā āyasmantaṃ ānandaṃ āmantesi “gaccha tvaṃ ānanda, piṇḍāya caritvā mayhaṃ bhesajjattaṃ kañjikaṃ āharā”ti. “Evaṃ bhante”ti kho āyasmā ānando bhagavato paṭissuṇitvā mahārājadattiyaṃ pattaṃ gahetvā attano upaṭṭhākavejjaṃ nivesanadvāre aṭṭhāsi. Taṃ disvā vejjassa bhariyā paccuggantvā vanditvā pattaṃ gahetvā therāṃ pucchi “kīdisena vo, bhante, bhesajjena attho”ti. Sā kira buddhisampannā “bhesajjena payojane sati therō idhāgacchati, na bhikkhattha”nti sallakkhesi. “Kañjikenā”ti ca vutte “na yidaṃ bhesajjaṃ mayhaṃ ayyassa, tathā hesa bhagavato patto, handāhaṃ lokanāthassa anucchavikaṃ kañjikaṃ sampādemī”ti somanassajāta sañjātabahumānā badarayūsenā yāguṃ sampādetvā pattaṃ pūretvā tassa parivārabhāvena aññañca bhojanaṃ paṭiyādetvā pesesi. Taṃ paribhuttamattasseva bhagavato so ābādho vūpasami. Sā aparena samayena kālaṃ katvā tāvatimṣesu uppajjitvā mahatiṃ dibbasampattiṃ anubhavanti modati. Athāyasmā mahāmoggallāno devacārikaṃ caranto taṃ accharāsahassaparivārena vicarantiṃ disvā tāya katakammaṃ imāhi gāthāhi pucchi –

719. “Abhikkantena vaṇṇena ...pe... vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. –
Sāpi byākāsi.

721. “Sā devatā attamaṇā...pe... yassa kammaṣṣidaṃ phalaṃ”.

723. “Ahaṃ andhakavindamhi, buddhassādiccabandhuno;
Adāsīṃ kolasampākaṃ, kañjikaṃ teladhūpitaṃ.

724. “Pipphalyā lasuṇena ca, missaṃ lāmañjakena ca;
Adāsīṃ ujubhūtasmiṃ, vippasannena cetasā.

725. “Yā mahesittam kareyya, cakkavattissa rājino;
Nārī sabbaṅgakalyāṇī, bhattu cānomadassikā;
Ekassa kaṅjikadānassa, kalam nāgghati soḷasiṃ.
726. “Sataṃ nikkhā sataṃ assā, sataṃ assatarīrathā;
Sataṃ kaṅṅāsahassāni, āmuttamaṅikuṅḍalā;
Ekassa kaṅjikadānassa, kalam nāgghanti soḷasiṃ.
727. “Sataṃ hemavatā nāgā, īsādantā urūlhavā;
Suvaṇṇakacchā mātaṅgā, hemakappanavāsasā,
Ekassa kaṅjikadānassa, kalam nāgghanti soḷasiṃ.
728. “Catunnamapi dīpānaṃ, issaraṃ yodha kāraye;
Ekassa kaṅjikadānassa, kalam nāgghati soḷasi”nti.

723-4. Tattha **adāsiṃ kolasampāpakaṃ, kaṅjikaṃ teladhūpitaṃ** badaramodakakasāve catuṅḍodakasamodite pākena catutthabhāgāvasiṭṭhaṃ yāguṃ pacitvā taṃ tikaṭukaajamodahiṅgujīrakalasuṅḍādīhi kaṭukabhāṇḍehi abhisāṅkharitvā sudhūpitaṃ katvā lāmaṅjagandhaṃ gāhāpetvā pasannacittena bhagavato patte ākiritvā sathhāraṃ uddisitvā adāsiṃ, therassa hatthe patiṭṭhapesinti dasseti. Tenāha –

**“Pipphalyā lasuṇena ca, missaṃ lāmaṅjakena ca;
Adāsiṃ ujubhūtasmiṃ, vipasannena cetasā”**ti.

Sesaṃ vuttanayameva.

Evam āyasmā mahāmoggallāno tāya devatāya attanā samupacitasucaritakamme āvikate saparivārāya tassā dhammaṃ desetvā manussalokaṃ āgantvā taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā catuparisamajjhe dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Kaṅjikadāyikāvimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Vihāravimānavaṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti vihāravimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane. Tena samayena visākhā mahāupāsikā aññatarasmiṃ ussavadvise uyyāne vicaraṇatthaṃ sahāyikāhi pariājanena ca ussāhitā sunhātānulittā subhojanaṃ bhuṅḅitvā mahālatāpasādhaṃ piḷandhitvā pañcamattehi sahāyikāsatehi parivāritā mahantena issariyena mahatā paricchadena gehato nikkhama uyyānaṃ uddissa gacchantī cintesi “bāladārikāya viya kiṃ me moghakīḷitena, handāhaṃ vihāraṃ gantvā bhagavantaṃ manobhāvanīye ca ayye vandissāmi, dhammaṅca sossāmi”ti vihāraṃ gantvā ekamante ṭhatvā mahālatāpiḷandhanaṃ omuñcitvā taṃ dāsiyā hatthe datvā bhagavantaṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Tassā bhagavā dhammaṃ desesi.

Sā dhammaṃ sutvā bhagavantaṃ vanditvā padakkhiṇaṃ katvā manobhāvanīye ca bhikkhū vanditvā vihārato nikkhamitvā thokaṃ gantvā dāsiṃ āha “handā je ābharaṇaṃ piḷandhissāmi”ti. Sā taṃ bhaṅḅikaṃ katvā bandhitvā vihāre ṭhapetvā taṃ taṃ vicaritvā gamanakāle vissaritvā gatattā “vissaritaṃ mayā, tiṭṭha ayye āharissāmi”ti nivattitukāmā ahoṣī. Visākhā “sace je vihāre ṭhapetvā vissaritaṃ, tassa vihārasseva atthāya taṃ pariccajissāmi”ti vihāraṃ gantvā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā vanditvā attano adhippāyaṃ pavedentī “vihāraṃ, bhante, kāressāmi, adhivāsetu me bhagavā anukampaṃ upādāyā”ti āha. Adhivāsesi bhagavā tuṅḅhāvena.

Sā taṃ piḷandhanaṃ satasahassādhikanavakoṭiagghanakaṃ vissajjetvā āyasmatā mahāmoggallānena navakammādhittihāyakena suvibhattabhittithambhatulāgopānasikaṇṇikadvārabāhavātapāna sopānādigeḥāvayavaṃ manoharaṃ suvikappitakaṭṭhakammamaṇīyaṃ superikammakatasudhākammaṃ manuññaṃ suviracitamālākammalatākammādicittakammavicittaṃ superiniṭṭhitamaṇikuṭṭima sadisabhūmitalaṃ devavimānasadisam heṭṭhābhūmiyaṃ pañca gabbhasatāni, uparibhūmiyaṃ pañca gabbhasatānīti gabbhasahassapaṭimaṇḍitaṃ buddhassa bhagavato bhikkhusaṅghassa ca vasanānucchavikaṃ mahantaṃ pāsādaṃ tassa parivārapāsādasahassaṅca tesam parivārabhāvena kuṭimaṇḍapacaṅkamanādīni ca kārentī navahi māsehi vihāraṃ niṭṭhāpesi. Pariniṭṭhite ca vihāre navaheva hiraññakoṭīhi vihāramahaṃ kārentī pañcamattehi sahāyikāsatehi saddhiṃ pāsādaṃ abhiruhitvā tassa sampattiṃ disvā somanassajātā sahāyikā āha “imaṃ evarūpaṃ pāsādaṃ kārentiyā yaṃ mayā puññaṃ pasutaṃ, taṃ anumodatha, pattidānaṃ vo dammi”ti. “Aho sādhu aho sādhu”ti pasannacittā sabbāpi anumodimsu.

Tattha aññatarā upāsikā visesato taṃ pattidānaṃ manasākāsi. Sā na cirasseva kālaṃ katvā tāvatimsesu nibbatti. Tassā puññānubhāvena anekakūṭāgārapākārauyyānapokkharāṇiāḍipaṭimaṇḍitaṃ soḷasayojanāyāmaṃvitthārabbedhaṃ attano pabhāya yojanasataṃ pharantaṃ ākāsacāriṃ mahantaṃ vimānaṃ pāturahosi. Sā gacchantīpi accharāsahassaparivārā saha vimānena gacchati. Visākhā pana mahāupāsikā vipulapariccāgatāya saddhāsampattiyā ca nimmānaratīsu nibbattitvā sunimmitadevarājassa aggamaheśibhāvaṃ sampāpuṇi. Athāyasmā anuruddho devacārikaṃ caranto taṃ visākhāya sahāyikaṃ tāvatimsabhavane uppannaṃ disvā –

729. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.
730. “Tassā te naccamānāya, aṅgamaṅgehi sabbaso;
Dibbā saddā niccharanti, savanīyā manoramā.
731. “Tassā te naccamānāya, aṅgamaṅgehi sabbaso;
Dibbā gandhā pavāyanti, sucigandhā manoramā.
732. “Vivattamānā kāyena, yā veṇīsu piḷandhanā;
Tesaṃ suyyati nigghoso, tūriye pañcaṅgike yathā.
733. “Vaṭamsakā vātadhutā, vātena sampakampitā;
Tesaṃ suyyati nigghoso, tūriye pañcaṅgike yathā.
734. “Yāpi te sirasmiṃ mālā, sucigandhā manoramā;
Vāti gandho disā sabbā, rukkho mañjūsako yathā.
735. “Ghāyase taṃ sucigandhaṃ, rūpaṃ passasi amānusaṃ;
Devate pucchitācikkha, kissa kammassidaṃ phala”nti. –

Imāhi gāthāhi pucchi. Sāpi tassa evaṃ byākāsi –

736. “Sāvattihyaṃ mayhaṃ sakhī bhadante, saṅghassa kāresi mahāvihāraṃ;
Tatthappasannā ahamānumodiṃ, disvā agāraṅca piyaṅca metaṃ.
737. “Tāyeva me suddhanumodanāya, laddhaṃ vimānabbhutadassaneyyaṃ;
Samantato soḷasayojanāni, vehāyasaṃ gacchati iddhiyā mama.
738. “Kūṭāgārā nivesā me, vibhattā bhāgaso mitā;
Daddallamānā ābhanti, samantā satayojanaṃ.

739. “Pokkharañño ca me ettha, puthulomanisevitā;
Acchodakā vipassannā, soṇṇavālukasanthatā.
740. “Nānāpadumasañchannā, puṇḍarīkasamotatā;
Surabhī sampavāyanti, manuññā māluteritā.
741. “Jambuyo panasā tālā, nāḷikeravanāni ca;
Antonivesane jātā, nānārukkhā aropimā.
742. “Nānātūriyasaṅghuṭṭhaṃ, accharāgaṇaghositam;
Yopi maṃ supine passe, sopi vitto siyā naro.
743. “Etādisaṃ abbhutadassaneyyaṃ, vimānaṃ sabbaso pabhaṃ;
Mama kamme hi nibbattaṃ, alaṃ puññāni kātave”ti.

736. Tattha **sāvattthiyaṃ mayhaṃ sakhī bhadante, saṅghassa kāresi mahāvihāranti** bhante anuruddha, sāvattthiyā samīpe pācīnapasse mayhaṃ mama sakkhī sahāyikā visākhā mahāupāsikā āgatāgataṃ cātuddisaṃ bhikkhusaṅghaṃ uddissa navahiraññakoṭipariccāgena pubbārāmaṃ nāma mahantaṃ vihāraṃ kāresi. **Tatthappasannā ahamānumodinti** tasmim vihare katapariyosite saṅghassa niyyādiyamāne tāya kate pattidāne “aho ṭhāne vata pariccāgo kato”ti pasannā ratanattaye kammaphale ca sañjātapasādā ahaṃ anumodiṃ. Vatthuvaseṇa tassā anumodanāya uḷārabhāvaṃ dassetuṃ “**disvā agārañca piyañca meta**”nti āha. Sahassagabbhaṃ ativiya ramaṇīyaṃ devavimānasadisāṃ tañca agāraṃ mahantaṃ pāsādaṃ piyañca me buddhappamukhaṃ saṅghaṃ uddissa tādisaṃ mahantaṃ dhanapariccāgaṃ disvā anumodinti yojanā.

737. **Tāyeva me suddhanumodanāyāti** yathāvuttāya deyyadhammapariccāgābhāvena suddhāya kevalāya anumodanāyeva. **Laddhaṃ vimānabbhutadassaneyyanti** mayhaṃ pubbe īdisassa abhūtapubbatāya abbhutaṃ samantabhaddakabhāvena ativiya surūpatāya ca dassaneyyaṃ imaṃ vimānaṃ laddhaṃ adhigataṃ. Evaṃ tassa vimānassa abhirūpataṃ dassetvā idāni pamāṇamahattaṃ pabhāvamahattaṃ upabhogavatthumahattañca dassetuṃ “**samantato soḷasayojanāni**”tiādi vuttaṃ. Tattha **iddhiyā mamāti** mama puññiddhiyā.

739. **Pokkharaññoti** pokkharāṇiyo. **Puthulomanisevitāti** dibbamacchehi upasevitā.

740. **Nānāpadumasañchannāti** satapattasahassapattātibhedehehi nānāvidhehi rattapadumehehi rattakamalehi ca sañchādītā. **Puṇḍarīkasamotatāti** nānāvidhehi setakamalehi samantato avatatā, nānārukkhā aropimā surabhī sampavāyantīti yojanā.

742. **Sopīti** so supinadassāvīpi. **Vittoti** tuṭṭho.

743. **Sabbaso pabhanti** samantato obhāsamānaṃ. **Kamme hīti** kammanimittaṃ. **Hīti** nipātamattaṃ. Cetanānaṃ vā aparāparuppattiyā bahubhāvato “kammehī”ti vuttaṃ. **Alanti** yuttaṃ. **Kātaveti** kātuṃ.

Idāni thero visākhāya nibbattaṭṭhānaṃ kathāpetukāmo imaṃ gāthamāha –

744. “Tāyeva te suddhanumodanāya,
Laddhaṃ vimānabbhutadassaneyyaṃ;
Yā ceva sā dānamadāsi nārī,
Tassā gatiṃ brūhi kuhiṃ uppannā sā”ti.

744. Tattha yā **ceva sā dānamadāsi nārīti** yassa dānassa anumodanāya tvaṃ īdisaṃ sampattiṃ paṭilabhi, taṃ dānaṃ yā ceva sā nārī adāsīti visākhaṃ mahāupāsikaṃ sandhāya vadati. Tāya eva devatāya tassā sampattiṃ kathāpetukāmo āha “tassā gatiṃ brūhi kuhiṃ uppannā sā”ti. **Tassā gatinti** tāya nibbattadevatāya.

Idāni therena pucchitamattamaṃ dassentī āha –

745. “Yā sā ahu mayhaṃ sakhī bhadante, saṅghassa kāresi mahāvihāraṃ;
Viññātadhammā sā adāsī dānaṃ, uppannā nimmānaratīsu devesu.

746. “Pajāpatī tassa sunimmitassa,
Acintiyō kammavipāka tassā;
Yametaṃ puchasi ‘kuhiṃ uppannā sā’ti,
Taṃ te viyākāsiṃ anaññathā aha”nti.

745. Tattha **viññātadhammāti** viññātasāsanadhammā, paṭividdhacatusaccadhammāti attho.

746. **Sunimmitassāti** sunimmitassa devarājassa. **Acintiyō kammavipāka tassāti** vibhattilopaṃ katvā niddeso, tassā mama sakhiyā nibbānaratīsu nibbattāya kammavipāko puññakammassa vipākabhūtā dibbasampatti acintiyā appameyyāti attho. **Anaññathāti** aviparītaṃ yathāsabhāvato. Kathaṃ paṇāyaṃ tassā sampattiṃ aññāsīti? Subhaddā viya bhaddāya, visākhāpi devadhītā imissā santikaṃ agamāsi.

Idāni devadhītā theramaṃ aññesampi dānasamādapane niyojenti imāhi gāthāhi dhammaṃ desesi –

747. “Tenahaññepi samādapetha, saṅghassa dānāni dadātha vittā;
Dhammañca suṇātha pasannamānasā, sudullabho laddho manussalābho.

748. “Yaṃ maggaṃ maggādhipatī adesayi, brahmassaro kañcanasannibhattaco;
Saṅghassa dānāni dadātha vittā, mahapphalā yattha bhavanti dakkhiṇā.

749. “Ye puggalā aṭṭha sataṃ pasatthā, cattāri etāni yugāni honti;
Te dakkhiṇeyyā sugatassa sāvaka, etesu dinnāni mahapphalāni.

750. “Cattāro ca paṭipannā, cattāro ca phale ṭhitā;
Esa saṅgho ujubhūto, paññāsīlasamāhito.

751. “Yajamānānaṃ manussānaṃ, puññapekkhāna pāṇinaṃ;
Karotaṃ opadhikaṃ puññaṃ, saṅghe dinnaṃ mahapphalaṃ.

752. “Eso hi saṅgho vipulo mahaggato, esappameyyo udadhīva sāgaro;
Ete hi seṭṭhā naravīrasāvaka, pabhaṅkarā dhammamudīrayanti.

753. “Tesaṃ sudinnaṃ suhutaṃ suyitthaṃ, ye saṅghamuddissa dadanti dānaṃ;
Sā dakkhiṇā saṅghagatā paṭiṭṭhitā, mahapphalā lokavidūna vaṇṇitā.

754. “Etādisaṃ yaññāmanussarantā, ye vedajātā vicaranti loke;
Vineyya maccheramalaṃ samūlaṃ, aninditā saggamupenti ṭhāna”nti.

747. Tattha **tenahaññepīti** tenahi aññepi. **Tenāti** ca tena kāraṇena, **hīti** nipātamattaṃ. “Samādapethā”ti vatvā samādapanākāraṃ dassetuṃ “**saṅghassa dānāni dadāthā**”tiādi vuttaṃ. Aṭṭhahi akkhaṇehi vajjitaṃ manussabhāvaṃ sandhāyāha “**sudullabho laddho manussalābho**”ti.

Tattha aṭṭha akkhaṇā nāma tayo apāyā arūpā asaññasattā paccantadeso indriyānaṃ vekallaṃ niyatamicchādīṭṭhikatā apātubhāvo buddhassāti.

748. Yaṃ magganti yaṃ khattavisesse kataṃ dānaṃ, taṃ ekantena sugatisampāpanato sugatigāmmaggam apāyamaggato jagghamaggādito ca ativiya seṭṭhabhāvena maggādhipanti katvā. Dānampi hi saddhāhiriyo viya “devalokagāmmimaggo”ti vuccati. Yathāha –

“Saddhā hiriyaṃ kusalañca dānaṃ, dhammā ete sappurisānuyātā;
Etañhi maggaṃ diviyaṃ vadanti, etena hi gacchati devaloka”nti.(a. ni. 8.32; kathā. 480);

“Maggādhipatī”ti vā pāṭho, tassa ariyamaggena sadevakassa lokassa adhipatibhūto satthāti attho daṭṭhabbo. **Saṅghassa dānāni dadāthāti**adinā punapi dakkhiṇeyyesu dānasamvibhāge niyojenti āha.

749. Idāni taṃ dakkhiṇeyyaṃ ariyasāṅghaṃ sarūpato dassenti “**ye puggalā aṭṭha satam pasatthā**”ti gāthamāha. Tattha **yeti** aniyamitaniddeso. **Puggalā**ti sattā. **Aṭṭhā**ti tesam gaṇanaparicchedo. Te hi cattāro ca paṭipannā cattāro ca phale ṭhitāti aṭṭha honti. **Satam pasatthā**ti sappurisehi buddhapaccekabuddhasāvakehi aññehi ca devamanussehi passatthā. Kasmā? Sahajātasīlādiḡuṇayogato. Tesañhi campakabakulakusumādīnaṃ viya sahaṇātasīlasamādhiḡadayo sahaṇātasīlasamādhiḡadayo ḡuṇā, tena te vaṇṇagandhādisampannāni viya pupphāni devamanussānaṃ satam piyā manāpā pāsamsiyā ca honti. Tena vuttaṃ “ye puggalā aṭṭha satam pasatthā”ti. Te pana saṅkhepato sotāpattimaggaṭṭho phalaṭṭhoti ekaṃ yugaṃ, evaṃ yāva arahattamaggaṭṭho phalaṭṭhoti ekaṃ yuganti cattāri yugāni honti. Tenāha “**cattāri etāni yugāni honti te dakkhiṇeyyā**”ti. **Teti** pubbe aniyamato uddiṭṭhānaṃ niyametvā dassanaṃ. Te hi sabbepi kammaṃ kammaphalañca saddahitvā dātabbadeyyadhammasaṅkhātaṃ dakkhiṇaṃ arahantīti dakkhiṇeyyā ḡuṇavisesayogena dānassa mahapphalabhāvasādhanato. **Sugatassa sāvakā**ti sammāsambuddhassa dhammasavanante ariyāya jātiyā jātatāya taṃ dhammaṃ suṇantīti sāvakā. **Etesu dinnāni mahapphalāni**ti etesu sugatassa sāvakesu appakānīpi dānāni dinnāni paṭiggāhakato dakkhiṇāvisuddhiyā mahapphalāni honti. Tenāha bhagavā “yāvata, bhikkhave, saṅghā vā gaṇā vā, tathāgatasaṅghasāṅgho tesam aggamaṅkhatī”tiādi (a. ni. 4.34; 5.32; itivu. 90).

750. Cattāro ca paṭipannātiādi heṭṭhā vuttatthameva.

Idha pana āyasmā anuruddho attanā devatāya ca vuttamatthaṃ manussalokaṃ āgantvā bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparīsāya dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Vihāravimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

7. Caturitthivimānavāṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti caturitthivimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavati sāvattthiyaṃ viharante āyasmā mahāmogallāno heṭṭhā vuttanayena devacārikaṃ caranto tāvatimsabhavanaṃ gato. So tattha paṭipāṭiyā ṭhitesu catūsu vimānesu catasso devadhītarō paccekaṃ accharāsahassaparivārā dibbasampattiṃ anubhavantiyo disvā tāhi pubbe katakammaṃ pucchanto –

755. “Abhikkantena vaṇṇena...pe...vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. –

Imāhi gāthāhi paṭipāṭiyā pucchi. Tāpi tassa pucchānantaram paṭipāṭiyā byākariṃsu. Taṃ dassetuṃ –

758. “Sā devatā attamanā...pe...yassa kammaṣṣidaṃ phala”nti. –

Ayaṃ gāthā vuttā.

Tā kira kassapassa bhagavato kāle esikānāmake raṭṭhe paṇṇakate nāma nagare kulagehe nibbattā vayappattā tasmimyeva nagare patikulāṃ gatā samaggavāsaṃ vasanti. Tāsu ekā aññataraṃ piṇḍacārikāṃ bhikkhūṃ disvā pasannacittā indīvarakalāpaṃ adāsi, aparā aññassa nīluppalahatthakāṃ adāsi, aparā padumahatthakāṃ adāsi, aparā sumanamakuḷāni adāsi. Tā aparena samayena kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbattiṃsu, tāsāṃ accharāsahassaṃ parivāro ahosi. Tā tattha yāvatāyukāṃ dibbasampattiṃ anubhavitvā tato cutā tasseva kamma vipākāvasesena aparāparaṃ tattheva saṃsarantiyo imasmim buddhuppāde tattheva uppannā vuttanayena āyasmatā mahāmogallānena pucchitā. Tāsu ekā attanā kataṃ pubbakammaṃ therassa kathentī –

759. “Indīvarānaṃ hatthakāṃ ahamadāsiṃ, bhikkhuno piṇḍāya carantassa;
Esikānaṃ uṇṇatasmim, nagaravare paṇṇakate ramme.

760. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti. –

Āha. Aparā –

766. “Nīluppalahatthakāṃ ahamadāsiṃ, bhikkhuno piṇḍāya carantassa;
Esikānaṃ uṇṇatasmim, nagaravare paṇṇakate ramme.

767. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti. –

Āha. Aparā –

773. “Odātamūlakāṃ haritapattāṃ, udakasmim sare jātāṃ ahamadāsiṃ;
Bhikkhuno piṇḍāya carantassa, esikānaṃ uṇṇatasmim;
Nagaravare paṇṇakate ramme.

774. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti. –

Āha. Aparā –

780. “Ahaṃ sumanā sumanassa sumanamakuḷāni, dantavaṇṇāni ahamadāsiṃ;
Bhikkhuno piṇḍāya carantassa, esikānaṃ uṇṇatasmim;
Nagaravare paṇṇakate ramme.

781. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti. –

Āha.

759. Tattha **indīvarānaṃ hatthakanti** uddālakapuppahatthāṃ vātaghātakapuppakalāpaṃ. **Esikānanti** esikāraṭṭhassa. **Uṇṇatasmim nagaravareti** uṇṇate bhūmipadese nivīṭṭhe meghodaraṃ lihantehi viya accuggatehi pāsādakūṭāgārādīhi uṇṇate uttamanagare. **Paṇṇakateti** evaṃnāmake nagare.

766. **Nīluppalahatthakanti** kuvalayakalāpaṃ.

773. **Odātamūlakanti** setamūlaṃ, bhisamūlānaṃ dhavalatāya vuttaṃ, padumakalāpaṃ sandhāya vadati. Tenāha “haritapatta”ntiādi. Tattha **haritapattanti** nīlapattāṃ. Avijahitamakuḷapattassa hi padumassa bāhirapattāni haritavaṇṇāni eva honti. **Udakasmim sare jātanti** sare udakamhi jātāṃ, saroruhanti attho.

780. Sumanāti evaṃnāmā. **Sumanassāti** sundaracittassa. **Sumanamakuḷānīti** jātisumanapupphamakūḷāni. **Dantavaṇṇānīti** sajjukaṃ ullikkhitahatthidantasadisavaṇṇāni.

Evaṃ tāhi attanā katakamme kathite thero tāsāṃ anupubbiṃ kathaṃ kathetvā saccāni pakāsesi. Saccapariyosāne sā sabbāpi sahaparivārā sotāpannā ahesuṃ. Thero taṃ pavattiṃ manussalokaṃ āgantvā bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisāya dhammaṃ desesi. Sā dhammadesanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Caturitthivimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

8. Ambavimānavāṇṇanā

Dibbaṃ te ambavanaṃ rammaṃ rammanti ambavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattthiyaṃ viharati jetavane. Tena samayena sāvattthiyaṃ aññatarā upāsikā āvāsadānassa mahapphalataṃ mahānisaṃsatañca sutvā chandajātā bhagavantaṃ abhivādetvā evamāha “ahaṃ, bhante, ekaṃ āvāsaṃ kāretukāmā, icchāmi tādisaṃ okāsaṃ, ācikkhatū”ti. Bhagavā bhikkhū āṇāpesi, bhikkhū tassā okāsaṃ dassesuṃ. Sā tattha ramaṇīyaṃ āvāsaṃ kāretvā tassa samantato ambarukkhe ropesi. So āvāso samantato ambapantīhi parikkhitto chāyūdakasampanno muttājālasadisavālukākiṇṇapaṇḍarabhūmibhāgo ativiya manoharo ahoṣi. Sā taṃ vihāraṃ nānāvāṇṇehi vatthehi pupphadāmagandhadāmādīhi ca devavimānaṃ viya alaṅkaritvā telapadīpaṃ āropetvā ambarukkhe ca ahatehi vatthehi veṭṭetvā saṅghassa niyyādesi.

Sā aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbatti, tassā mahantaṃ vimānaṃ pāturahosi ambavanaparikkhittaṃ. Sā tattha accharāgaṇaparivāritā dibbasampattiṃ anubhavati. Taṃ āyasmā mahāmoggallāno upagantvā imāhi gāthāhi pucchi –

783. “Dibbaṃ te ambavanaṃ rammaṃ, pāsādettha mahallako;
Nānātūriyasaṅghuṭṭho, accharāgaṇaghosito.

784. “Padīpo cetta jalati, niccaṃ sovaṇṇayo mahā;
Dussaphalehi rukkhehi, samantā parivārito.

785. “Kena tetādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.

787. “Sā devatā attamanā...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ”.

788. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, purimāya jātiyā manussaloke;
Vihāraṃ saṅghassa kāresim, ambehi parivāritaṃ.

789. “Pariyosite vihāre, kārente niṭṭhite mahe;
Ambehi chādayitvāna, katvā dussamaye phale.

790. “Padīpaṃ tattha jāletvā, bhojayitvā gaṇuttamaṃ;
Niyādesim taṃ saṅghassa, pasannā sehi pāṇibhi.

791. “Tena me ambavanaṃ rammaṃ, pāsādettha mahallako;
Nānātūriyasaṅghuṭṭho, accharāgaṇaghosito.

792. “Padīpo cetta jalati, niccaṃ sovaṇṇayo mahā;
Dussaphalehi rukkhehi, samantā parivārito.

793. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti. –

Sā devatā byākāsi.

783. Tattha **mahallakoti** mahanto āyāmavittihārehi ubbedhena ca vipulo, ulāratamoti attho. **Accharāgaṇaghositoti** taṃ pamodituṃ saṅgītivasena ceva piyasallāpavasena ca accharāsaṅghena samugghosito.

784. Padīpo cettha jalatīti sūriyarasamisamujjalakiraṇavitāno ratanappadīpo ca ettha etasmim pāsāde abhijalati. **Dussaphalehīti** dussāni phalāni etesanti dussaphalā. Tehi samuggiriyamānadibbavatthehīti attho.

789. Kārente niṭṭhite maheti katapariyositassa vihārassa mahe pūjāya karīyamānāya ca. **Katvā dussamaye phaleti** dusseyeva tesam ambānaṃ phalaṃ katvā.

790. Gaṇuttamanti gaṇānaṃ uttamaṃ bhagavato sāvakaṃhaṃ. **Niyyādesinti** sampaṭicchāpesiṃ, adāsinti attho. Sesam vuttanayameva.

Ambavimānavañṇanā niṭṭhitā.

9. Pītavimānavañṇanā

Pītavatthe pītadhajeti pītavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavati parinibbute raññā ajātasattunā attanā paṭiladdhā bhagavato sarīradhātuyo gahetvā thūpe ca mahe ca kate rājagahavāsīnī aññatarā upāsikā pātova katasarīrapaṭijagganā “satthu thūpaṃ pūjessāmī” ti yathāladdhāni cattāri kosātakīpupphāni gahetvā saddhāvegena samussāhitamānasā maggaparissayaṃ anupadhāretvāva thūpābhīmukhī gacchati. Atha naṃ taruṇavacchā gāvī abhidhāvanti vegena āpatitvā siṅgena paharitvā jīvitakkhayaṃ pāpesi. Sā tāvadeva tāvatimsabhavane nibbantanti sakkassa devarañño uyyānakīlaya gacchantassa parivārabhūtānaṃ aḍḍhatiyānaṃ nāṭakakoṭīnaṃ majjhe attano sarīrapabhāya tā sabbā abhibhavanti saha rathena pāturahosi. Taṃ disvā sakko devarājā vimhitacitto acchariyabbhutaṭjāto “kīdisena nu kho oḷārikena kammunā ayaṃ edisiṃ sumahatiṃ deviddhimupāgatā” ti taṃ imāhi gāthāhi pucchi –

795. “Pītavatthe pītadhaje, pītālankārabhūsite;
Pītacandalittānge, pītauppalamālinī.

796. “Pītapāsādasayane, pītāsane pītabhājane;
Pītachatte pītarathe, pītasse pītābījane.

797. “Kiṃ kammamakarī bhadde, pubbe mānū sake bhavē;
Devate pucchitācikkha, kissa kammassidaṃ phala” nti.

Sāpissa imāhi gāthāhi byākāsi –

798. “Kosātakī nāma latatthi bhante, tittikā anabhicchitā;
Tassā cattāri pupphāni, thūpaṃ abhihariṃ ahaṃ.

799. “Satthu sarīramuddissa, vippasannena cetasā;
Nāssa maggaṃ avekkhissaṃ, na taggamaṇasā satī.

800. “Tato maṃ avadhī gāvī, thūpaṃ apattamānasam;
Tañcāhaṃ abhisañceyyam, bhīyyo nūna ito siyā.

801. “Tena kamma devinda, maghavā devakuñjara;
Pahāya mānusaṃ dehaṃ, tava sahabyamaṅgaṭā”ti.

795-6. Tattha **pītacandanalittaṅgeti** suvaṇṇavaṇṇena candanena anulittasarīre.

Pītapāsādasayaneti sabbasovaṇṇamayena pāsādena suvaṇṇaparikkhittehi sayanehi ca samannāgate. Evaṃ sabbattha heṭṭhā upari ca pītasaddena suvaṇṇameva gahitanti daṭṭhabbaṃ.

798. Latatthīti latā atthi. **Bhanteti** sakkaṃ devarājānaṃ gāravena ālapati. **Anabhicchitāti** na abhikaṅkhitā.

799. Sarīranti sarīrabhūtaṃ dhātuṃ. Avayave cāyaṃ samudāyavohāro yathā “paṭo ḍaḍḍho, samuddo diṭṭho”ti ca. **Assāti** gorūpassa. **Magganti** āgamanamaggaṃ. **Na avekkhissanti** na olokayim. Kasmā? **Na taggamanasā satīti**, tassaṃ gāviyaṃ gatamaṇā ṭhapitamaṇā na hontī, aññadatthu bhagavato thūpagatamaṇā eva samānāti attho. “Tadaṅgamanasā satī”ti ca pāṭho, tadaṅge tassa bhagavato dhātuyā aṅge mano etissāti tadaṅgamanasā. Evaṃbhūtā ahaṃ tadā tassā maggaṃ nāvekkhissanti dasseti.

800. Thūpaṃ apattamānasanti thūpaṃ cetiyaṃ asampattaajjhāsayam, manasi bhavoti hi mānaso, ajjhāsayo manoratho. “Thūpaṃ upagantvā pupphehi pūjessāmī”ti uppannamanorathassa asampunṇatāya evaṃ vuttaṃ. Thūpaṃ cetiyaṃ pana pupphehi pūjanacittaṃ siddhameva, yena sā devaloke uppanna. **Tañcāhaṃ abhisañceyyanti** tañce ahaṃ abhisañcineyyam, pupphapūjanena hi puññaṃ ahaṃ thūpaṃ abhigantvā yathādhippāyaṃ pūjanena sammadeva cineyyam upacineyyanti attho. **Bhiyyo nūna ito siyāti** ito yathāladdhasampattitopi bhiyyo upari uttaritarā sampatti siyāti maññeti attho.

801. Maghavā devakuñjarāti ālapanam. Tattha **devakuñjarāti** sabbabalaparakkamādivisesehi devesu kuñjarasadiso. **Sahabyanti** sahabhāvaṃ.

802. “Idaṃ sutvā tidasādhipati, maghavā devakuñjaro;
Tāvatiṃse pasādentō, mātaliṃ etadabravī”ti. –

Idaṃ dhammasaṅgāhakavacanaṃ. Tato sakko mātaliṃpamukhassa devagaṇassa imāhi gāthāhi dhammaṃ desesi –

803. “Passa mātali accheraṃ, cittaṃ kammaphalaṃ idaṃ;
Appakampi kataṃ deyyam, puññaṃ hoti mahapphalaṃ.

804. “Natthi citte pasannamhi, appakā nāma dakkhiṇā;
Tathāgate vā sambuddhe, atha vā tassa sāvake.

805. “Ehi mātali amhepi, bhiyyo bhiyyo mahemase;
Tathāgatassa dhātuyo, sukho puññānamuccayo.

806. “Tiṭṭhante nibbute cāpi, same citte samaṃ phalaṃ;
Cetopaniḍhihetuhi, sattā gacchanti suggaṭiṃ.

807. “Bahūnaṃ vata atthāya, uppajjanti tathāgaṭā;
Yattha kāraṃ karitvāna, saggam gacchanti dāyakā”ti.

802. Tattha **pasādentoti** pasanne karonto, ratanattaye saddhaṃ uppādentoti attho.

803. Cittanti vicittaṃ acinteyyam. **Kammaphalanti** deyyadhammassa anuḷārattepi khettasampattiyā ca cittasampattiyā ca uḷārassa puññakammassa phalaṃ passāti yojanā. **Appakampi**

katam deyyam, puññam hoti mahapphalanti ettha **katanti** kāravasena sakkāravasena āyatane viniyuttam. **Deyyanti** dātabbavattum. **Puññanti** tathāpavattam puññakammaṃ.

804. Idāni yattha appakampi katam puññam mahapphalam hoti, tam pākaṭam katvā dassento “**natthi citte pasannamhī**”ti gāthamāha. Tam suviññeyyameva.

805-6. Amhepīti mayampi. **Mahemaseti** mahāmase pūjāmase. **Cetopaṇidhihetu hīti** attano cittassa sammadeva ṭhapananimittam, attasammāpaṇidhānenāti attho. Tenāha bhagavā –

“Na tam mātāpitā kayirā, aññe vāpi ca ñātakā;
Sammā paṇihitam cittam, seyyaso nam tato kare”ti. (dha. pa. 43);

Evañca pana vatvā sakko devānamindo uyyānakīlāya ussāham paṭippassambhetvā tatova paṭinivattitvā attanā abhiñham pūjaneyyattāhānabhūte cūlāmaṇicetiye sattāham pūjam akāsi. Atha aparena samayena devacārikaṃ gatassa āyasmato nāradattherassa tam pavattim gāthāheva kathesi, thero dhammasaṅgāhakānam ārocesi, te tathā nam saṅgham āropesunti.

Pītavimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Ucchuvimānavaṇṇanā

Obhāsavitvā pathaviṃ sadevakanti ucchuvimānam. Tam heṭṭhā ucchuvimānena pālito ca aṭṭhuppattito ca sadisameva. Kevalam tattha sassu suṇisam piṭhakena paharivā māresi, idha pana leḍḍunāti ayameva viseso. Vatthuno pana bhinnattā ubhayampi visumyeva saṅgham āruḷhanti veditabbam.

808. “Obhāsavitvā pathaviṃ sadevakam, atirocasi candimasūriyā viya;
Siriya ca vaṇṇena yasena tejasā, brahmāva deve tidase sahindake.

809. “Pucchāmi tam uppalamāladhārinī, āvelinī kañcanasannibhattace;
Alānkate uttamavatthadhārinī, kā tvaṃ subhe devate vandase mamaṃ.

810. “Kiṃ tvaṃ pure kammamakāsi attanā, manussabhūtā purimāya jātiyā;
Dānam suciṇṇam atha sīlasaññamam, kenupapannā sugatiṃ yasassinī;
Devate pucchitācikkha, kissa kammassidaṃ phala”nti. –

Āyasmā mahāmoggallānatthero pucchi. Tato devatā imāhi gāthāhi byākāsi –

811. “Idāni bhante imameva gāmaṃ, piṇḍāya amhākaṃ gharam upāgami;
Tato te ucchussa adāsim khaṇḍikaṃ, pasannacittā atulāya pītiyā.

812. “Sassu ca pacchā anuyuñjate mamaṃ, kahaṃ nu ucchuṃ vadhuke avākiri;
Na chaḍḍitam no pana khāditam mayā, santassa bhikkhussa sayam adāsaham.

813. ““Tuyham nvidaṃ issariyam atho mama”, itissā sassu paribhāsate mamaṃ;
Leḍḍum gahetvā pahāram adāsi me, tato cutā kālakatāmhi devatā.

814. “Tadeva kammaṃ kusalam katam mayā, sukhañca kammaṃ anubhomi attanā;
Devehi saddhim paricārayāmaham, modāmaham kāmaguṇehi pañcahi.

815. “Tadeva kammaṃ kusalam katam mayā, sukhañca kammaṃ anubhomi attanā;

Devindaguttā tidasehi rakkhitā, samappitā kāmagaṇehi pañcahi.

816. “Etādisaṃ puññaphalaṃ anappakaṃ, mahāvīpākā mama ucchudakkhiṇā;
Devehi saddhiṃ paricārayāmaṃ, modāmaṃ kāmagaṇehi pañcahi.

817. “Etādisaṃ puññaphalaṃ anappakaṃ, mahājutikā mama ucchudakkhiṇā;
Devindaguttā tidasehi rakkhitā, saḥassanettoriva nandane vane.

818. “Tuvañca bhante anukampakaṃ viduṃ, upecca vandiṃ kusalañca pucchisaṃ;
Tato te ucchussa adāsīṃ khaṇḍikaṃ, pasannacittā atulāya pītiyā”’ti.

Sesaṃ vuttasadisamevāti.

Ucchuvimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Vandana vimānavaṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti vandana vimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattḥiyaṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme. Tena samayena sambahulā bhikkhū aññatarasmiṃ gāmakāvāse vassaṃ vasitvā vutthavassā pavāretvā senāsanaṃ paṭisāmetvā pattacīvaramādāya sāvattḥiṃ uddissa bhagavantaṃ dassanattḥāya gacchantā aññatarassa gāmassa majjhena atikkamanti. Tattha aññatarā itthī te bhikkhū disvā pasannacittā sañjātagāravabahuṃmānā pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā sirasmiṃ añjalim paggayha yāva dassanūpacārā pasādasommāni akkhīni ummīletvā oloketi aṭṭhāsi. Sā aparena samayena kālaṃ katvā tāvatimsesu nibbatti. Atha naṃ tattha dibbasampattiṃ anubhavantiṃ āyasmā mahāmogallāno imāhi gāthāhi paṭipucchi –

819. “Abhikkantena vaṇṇena...pe...vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti.

822. “Sā devatā attamanā...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ”’.

823. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, disvāna samaṇe sīlavante;
Pādāni vanditvā manaṃ pasādayiṃ, vittā cahaṃ añjalikaṃ akāsīṃ.

824. Tena metādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti. –

Imāhi gāthāhi byākāsi.

823. Tattha **samaṇeti** samitapāpe. **Sīlavanteti** sīlaguṇayutte. **Manaṃ pasādayinti** “sādhurūpā vatime ayyā dhammacārino samacārino brahmacārino”’ti tesaṃ guṇe ārabha cittaṃ pasādesiṃ. **Vittā cahaṃ añjalikaṃ akāsinti** tuṭṭhā somanassajātā ahaṃ vandiṃ. Pesalānaṃ bhikkhūnaṃ pasādavikasitāni akkhīni ummīletvā dassanamattampi imesaṃ sattānaṃ bahūpakāraṃ, pageva vandanāti. Tenāha “**tena metādiso vaṇṇo**”’tiādi. Sesaṃ vuttanayameva.

Vandana vimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Rajjumālā vimānavaṇṇanā

Abhikkantena vaṇṇenāti rajjumālā vimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattḥiyaṃ viharati jetavane. Tena samayena gayāgāmake aññatarassa brāhmaṇassa dhītā tasmīmyeva gāme ekassa brāhmaṇakumārassa dinnā patikulaṃ gatā, tasmīṃ gehe issariyaṃ vattenti tiṭṭhati. Sā tasmīṃ gehe dāsīyā dhītaraṃ disvā na sahati. Diṭṭhakālato paṭṭhāya kodhena taṭataṭayamānā akkosati paribhāsati,

khaṭakañcassā deti. Yadā pana sā vayappattiyā kiccasamatthā jātā, tadā naṃ jaṇṇukapparamuṭṭhīhi paharateva yathā taṃ purimajātīsu baddhāghātā.

Sā kira dāsī kassapadasabalassa kāle tassā sāmīnī ahoṣi, itarā dāsī. Sā taṃ leḍḍudaṇḍādīhi muṭṭhiādīhi ca abhiṇhaṃ abhihanati. Sā tena nibbinnā yathābalaṃ dānādīni puññāni katvā “anāgate ahaṃ sāmīnī hutvā imissā upari issariyaṃ vatteyya”nti patthanaṃ ṭhapesi. Atha sā dāsī tato cutā aparāparaṃ saṃsarantī imasmiṃ buddhuppāde vuttanayena gayāgāmake brāhmaṇakule nibbattitvā patikulaṃ gatā, itarāpi tassā dāsī ahoṣi. Evaṃ baddhāghātātāya sā taṃ viheṭṭeti.

Evaṃ viheṭṭentī akāraṇeneva kesesu gahetvā hatthehi ca pādehi ca suhataṃ hani. Sā nhāpitasālaṃ gantvā khuramuṇḍaṃ kāretvā agamāsi. Sāmīnī “kiṃ je duṭṭhadāsi muṇḍanamattena tava vippamokkho”ti rajjuṃ sīse bandhitvā tattha naṃ gahetvā oṇamtvā ghāteti, tassā tañca rajjuṃ apañetum na deti. Tato paṭṭhāya dāsīyā “rajjumālā”ti nāmaṃ ahoṣi.

Athekadivasaṃ satthā paccūsasamaye mahākaruṇāsamāpattito vuṭṭhāya lokaṃ volokento rajjumālāya sotāpattiphālūpanissayaṃ, tassā ca brāhmaṇiyā saraṇesu sīlesu ca patiṭṭhānaṃ disvā araṇṇaṃ pavisitvā aññatarasmiṃ rukkhamaṇe nisīdi chabbaṇṇā buddharasmiyo vissajjento. Rajjumālāpi kho divase divase tāya tathā viheṭṭhiyamānā “kiṃ me iminā dujjīvitena”ti nibbinnarūpā jīvite maritukāmā ghaṭaṃ gahetvā udakatitthaṃ gacchantī viya gehato nikkhantā anukkamena vanaṃ pavisitvā bhagavato nisinnarukkhassa avidūre aññatarassa rukkhassa sākāya rajjuṃ bandhitvā pāsāṃ katvā ubbandhitukāmā ito cito ca oloketī addasa bhagavantaṃ tattha nisinnaṃ pāsādikāṃ pasādanīyaṃ uttamadamathasamathamānuppattaṃ chabbaṇṇabuddharasmiyo vissajjentaṃ. Disvā buddhagāravena ākaḍḍhiyamānahadaya “kiṃ nu kho bhagavā mādisānampi dhammaṃ deseti, yamaṃ sutvā ito dujjīvitato mucceyya”nti cintesi.

Atha bhagavā tassā cittācāraṃ oloketvā “rajjumāle”ti āha. Sā taṃ sutvā amatena viya abhisittā pītiyā nirantaraṃ phuṭṭhā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Tassā bhagavā anupubbikathānupubbakaṃ catusaccakathaṃ kathesi, sā sotāpattiphale patiṭṭhahi. Satthā “vaṭṭati ettako rajjumālāya anuggaho, idānesā kenaci appadhamāsiyā jātā”ti araṇṇato nikkhamitvā gāmassa avidūre aññatarasmiṃ rukkhamaṇe nisīdi. Rajjumālāpi attānaṃ vinipātetum abhabbatāya khantimettānuddayasampannaṭāya ca “brāhmaṇī maṃ hanatu vā viheṭṭetu vā yaṃ vā taṃ vā karotū”ti ghaṭena udakaṃ gahetvā gehaṃ agamāsi. Sāmiko gehadvāre ṭhito taṃ disvā “tvam aṃja udakatitthaṃ gatā cirāyitvā āgatā, mukhavaṇṇo ca te ativiya vippasanno, tvañca aññena ākārena upaṭṭhāsi, kiṃ eta”nti pucchi. Sā tassa taṃ pavattiṃ ācikkhi.

Brāhmaṇo tassā vacanaṃ sutvā tussitvā gehaṃ gantvā rajjumālāya upari “tayā na kiñci kātabba”nti suṇisāya vatvā tuṭṭhamānaso sīghataraṃ satthu santikaṃ gantvā vanditvā sādarena katapaṭisanthāro satthāraṃ nimantetvā attano gehaṃ ānetvā paṇītena khādanīyena bhojanīyena parivisitvā bhagavantaṃ bhuttāviṃ onītapattapaṇiṃ upasaṅkamitvā ekamantaṃ nisīdi, suṇisāpissa upasaṅkamitvā vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Gayāgāmaṃvāsinopi brāhmaṇagahapatikā taṃ pavattiṃ sutvā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā appekacce abhivādetvā ekamantaṃ nisīdiṃsu, appekacce sammodanīyaṃ katvā ekamantaṃ nisīdiṃsu.

Satthā rajjumālāya tassā ca brāhmaṇiyā purimajātīsu katakammaṃ vitthārato kathetvā sampattaparīsāya anurūpaṃ dhammaṃ desesi. Taṃ sutvā brāhmaṇī ca mahājano ca tattha sannipatito saraṇesu ca sīlesu ca patiṭṭhahi. Satthā āsanā uṭṭhahitvā sāvathimeva agamāsi. Brāhmaṇo rajjumālāya dhītuṭṭhāne ṭhapesi. Tassa suṇisā rajjumālāya piyacakkhūhi oloketī yāvajīvaṃ manāpeneva sinehena parihari. Rajjumālā aparabhāge kālaṃ katvā tāvatīsesu nibbatti, accharāsahassañcassā parivāro ahoṣi. Sā satṭhisakāṭabhārapamāṇehi dibbābharāṇehi paṭimaṇḍitattabhāvā accharāsahassaparivuttā nandanavanādīsū mahatiṃ dibbasampattiṃ anubhavamānā pamuditamanā vicarati. Athāyasmā mahāmoggallāno devacārikaṃ gato taṃ mahantena dibbānubhāvena mahatiyā deviddhiyā vijjotamānaṃ

disvā tāya katakammaṃ imāhi gāthāhi pucchi.

826. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Hatthe pāde ca viggayha, naccasi suppavādite.
827. “Tassā te naccamānāya, aṅgamaṅgehi sabbaso;
Dibbā saddā niccharanti, savanīyā manoramā.
828. “Tassā te naccamānāya, aṅgamaṅgehi sabbaso;
Dibbā gandhā pavāyanti, sucigandhā manoramā.
829. “Vivattamānā kāyena, yā veṇīsu piḷandhanā;
Tesaṃ suyati nigghoso, tūriye pañcaṅgike yathā.
830. “Vaṭṭasakā vātadhutā, vātena sampakampitā;
Tesaṃ suyati nigghoso, tūriye pañcaṅgike yathā.
831. “Yāpi te sirasmiṃ mālā, sucigandhā manoramā;
Vāti gandho disā sabbā, rukkho mañjūsako yathā.
832. “Ghāyase taṃ sucigandhaṃ, rūpaṃ passasi amānusaṃ;
Devate pucchitācikkha, kissa kammaṣidaṃ phala’nti.

826. Tattha **hatthe pāde ca viggayhāti** hatthe ca pāde ca vividhehi ākārehi gahetvā, pupphamuṭṭhipupphañjaliādibhedassa sākābhīnāyassa dassanavasena vividhehi ākārehi hatthe, ca, samapādādīnampi ṭhānavisesānaṃ dassanavasena vividhehi ākārehi pāde ca upādiyivāti attho. Ca-saddena sākābhīnāyaṃ saṅgaṇhāti. **Naccasīti** naṭasi. **Yā tvanti** yā vuttanayavasena naccam karosīti attho. **Suppavāditeti** sundare pavajjane sati tava naccassa anurūpavasena vīṇāvamsamudīngatāḷādike vādiyamāne, pañcaṅgike tūriye paggayhamāneti attho. Sesam heṭṭhāvīmāne vuttanayameva.

Evam therena pucchitā sā devatā attano purimajātiādiṃ imāhi gāthāhi byākāsi –

833. “Dāsī ahaṃ pure āsiṃ, gayāyaṃ brāhmaṇassaṃhaṃ;
Appapuññā alakkhikā, rajjumālāti maṃ viduṃ.
834. “Akkosānaṃ vadhānañca, tajjanāya ca uggatā;
Kuṭṭam gahetvā nikkhamma, agaṇchiṃ udahāriyā.
835. “Vipathe kuṭṭam nikkhipitvā, vanasaṇḍaṃ upāgamiṃ;
‘Idhevāham marissāmi, ko attho jīvitena me’.
836. “Daḷham pāsam karitvāna, āsumbhivāna pādape;
Tato disā vilokesiṃ, ‘ko nu kho vanamassito’.
837. “Tatthaddasāsiṃ sambuddham, sabbalokahitaṃ munim;
Nisinnaṃ rukkhamūlasmiṃ, jhāyantaṃ akutobhayaṃ.
838. “Tassā me ahu saṃvego, abbhuto lomahaṃsano;
‘Ko nu kho vanamassito, manusso udāhu devatā’.
839. “Pāsādikaṃ pasādanīyaṃ, vanā nibbanamāgataṃ;
Disvā mano me pasīdi, nāyaṃ yādisakīdiso.

840. “Guttindriyo jhānarato, abahiggatamānaso;
Hito sabbassa lokassa, buddho ayam bhavissati.
841. “Bhayabheravo durāsado, sīhova guhamassito;
Dullabhāyaṃ dassanāya, pupphaṃ odumbaraṃ yathā.
842. “So maṃ mudūhi vācāhi, ālapitvā tathāgato;
Rajjumāleti maṃvoca, saraṇaṃ gaccha tathāgataṃ.
843. “Tāhaṃ giraṃ suṇitvāna, nelaṃ atthavatiṃ sucim;
Saṇhaṃ muduñca vagguñca, sabbasokāpanūdanaṃ.
844. “Kallacittañca maṃ ñatvā, pasannaṃ suddhamānasaṃ;
Hito sabbassa lokassa, anusāsi tathāgato.
845. “Idaṃ dukkhanti maṃvoca, ayam dukkhassa sambhavo;
Dukkhanirodho maggo ca, añjaso amatogadho.
846. “Anukampakassa kusalassa, ovādamhi ahaṃ t̥hitā;
Ajjhagā amataṃ santiṃ, nibbānaṃ padamaccutaṃ.
847. “Sāhaṃ avaṭṭhitāpema, dassane avikampinī;
Mūlajātāya saddhāya, dhītā buddhassa orasā.
848. “Sāhaṃ ramāmi kīlāmi, modāmi akutobhayā;
Dibbamālaṃ dhārayāmi, pivāmi madhumaddavaṃ.
849. “Saṭṭhitūriyasahassāni, paṭibodhaṃ karonti me;
Āḷambo gaggaro bhīmo, sādhuvadī ca saṃsayo.
850. “Pokkharo ca suphasso ca, viṇāmokkhā ca nāriyo;
Nandā ceva sunandā ca, soṇadinnā sucimhitā.
851. “Alambusā missakesī ca, puṇḍarīkātīdāruṇī;
Eṇīphassā suphassā ca, subhaddā muduvādinī.
852. “Etā caññā ca seyyāse, accharānaṃ pabodhikā;
Tā maṃ kālenupāgantvā, abhibhāsanti devatā.
853. “Handa naccāma gāyāma, handa taṃ ramayāmase;
Nayidaṃ akatapuññānaṃ, katapuññānamevidaṃ.
854. “Asokaṃ nandanaṃ rammaṃ, tidasānaṃ mahāvanaṃ;
Sukhaṃ akatapuññānaṃ, idha natthi parattha ca.
855. “Sukhañca katapuññānaṃ, idha ceva parattha ca;
Tesaṃ sahaḃyakāmānaṃ, kattabbaṃ kusalaṃ bahuṃ;
Katapuññā hi modanti, sagge bhogasamaṅgino.
856. “Bahūnaṃ vata atthāya, uppajjanti tathāgatā;
Dakkhiṇeyyā manussānaṃ, puññakkhettānamākarā;
Yattha kāraṃ karitvāna, sagge modanti dāyakā’’ti.

833. Tattha **dāsī ahaṃ pure āsinti** pure purimajātiyaṃ ahaṃ antojātā dāsī ahoṣiṃ. Tattha kassāti āha “**gayāyaṃ brāhmaṇassaha**”nti, gayānāmake gāme aññatarassa brāhmaṇassa. **Hanti** nipātamattaṃ. **Appapuññāti** mandabhāgyā apuññā. **Alakkhikāti** nissirikā kālakaṇṇī. **Rajjumālāti maṃ vidunti**, kese gahevā ākaḍḍhanaparikaḍḍhanadukkhena muṇḍake kate punapi tadatthameva sīse daḷhaṃ bandhitvā ṭhapitarajjukūṇḍalakavasena “**rajjumālā**”ti maṃ manussā jāniṃsu.

834. **Vadhānanti** tālanānaṃ. **Tajjanāyāti** bhayaśaṃtajjanena. **Uggatāti** uggatāya domanassuppattiyā. **Udahāriyāti** udakahārikā, udakaṃ āharantī viya hutvāti adhippāyo.

835. **Vipatheti** apathe, maggato apakkamitvāti attho. **Kvatthoti** ko attho. Soyeva vā pāṭho.

836. **Daḷhaṃ pāsaṃ karitvānāti** bandhanapāsaṃ thiraṃ acchijjanakaṃ katvā. **Āsumbhivāna pādapeti** viṭape lagganavasena pādape rukkhe khipitvā. **Tato disā vilokesiṃ, ko nu kho vanamassitoti** imaṃ vanaṃ pavisanavasena assito nu kho koci atthi, yato me maraṇantarāyo siyāti adhippāyo.

837. **Sambuddhantiādi** tadā tassā tādise nicchaye asatipi sabhāvavasena vuttaṃ. Tassattho – sayameva sammadeva ca sabbassāpi bujjhitabbassa buddhattā **sambuddhaṃ**, mahākaruṇāyogena hīnādibhedabhinnassa sabbassāpi lokassa ekantahitattā **sabbalokahitaṃ**, ubhaya-lokaṃ munanato **muṇiṃ**, nisajjāvasena kilesābhisaṅkhārehi ṭhānā cāvanābhāvena ca **nisinnaṃ**, ārammaṇūpanijjhānena lakkhaṇūpanijjhānena ca **jhāyantaṃ**, bodhimūleyeva bhayaḥetūnaṃ samucchinnattā kutoci pi bhayābhāvato **akutobhayaṃ** veditabbaṃ.

838. **Samvego** nāma sahottappaṃ ñāṇaṃ, so tassā bhagavato dassanena uppajji. Tenāha “**tassā me ahu samvego**”ti.

839. **Pāsādikanti** pasādāvahaṃ, dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇaasītianubyañjanabyāmapabhāketumālālaṅkatāya samantapāsādikāya attano sarīrasobhāsampattiyā rūpakāyadassanabyāvaṭassa janassa sādhubhāvato pasādasamvaḍḍhananti attho. **Pasādanīyanti** dasabala-catuvesārajjaasādhāraṇaṇa-aṭṭhārasāveṇika-buddhadhammapabhūtiaparimāṇaguṇasamannāgatāya dhammakāyasampattiyā sarikkhakajanassa pasāditabbayuttaṃ, pasādikanti attho. **Vanāti** kilesavanato apakkamitvā. **Nibbanamāgatanti** nittaṇhabhāvaṃ nibbānameva upagataṃ adhigataṃ. **Yādisakīdisoti** yo vā so vā, pacurajanoti attho.

840-41. Manacchaṭṭhānaṃ indriyānaṃ aggamaggagopanāya gopitattā **guttindriyo**. Aggaphalajjhānābhiritiyā **jhānarato**. Tato eva bahibhūtehi rūpādīrammaṇehi apakkamitvā visayajjhatte nibbāne ca ogāḷhacittatāya **abahiggatamānaso**. Micchāgāhamocanabhayena vipallāsavantehi micchādiṭṭhikehi bhāyitabbato tesaṅca bhayaḥajanato **bhayaḥtheravo**. Payogāsayavipannehi anupagamanīyato ca kenacipi anāsādanīyato ca **durāsado**. **Dullabhāyanti** dullabho ayaṃ. **Dassanāyāti** daṭṭhumpi. **Pupphaṃ odumbaraṃ yathāti** yathā nāma udumbare bhavaṃ pupphaṃ dullabhadassanaṃ, kadācideva bhaveyya, na vā bhaveyya, evaṃ īdisassa uttamapuggalassāti attho.

842. **So tathāgato mudūhi vācāhi** saṅhāya vācāya “**rajjumāle**”ti maṃ ālapitvā āmantetvā saraṇaṃ **gaccha tathāgatanti** “tathā āgato”tiādīnā **tathāgataṃ** sammāsambuddhaṃ **saraṇaṃ gacchāti maṃ avoca** abhāsīti yojanā.

843-4. **Tāhanti** taṃ ahaṃ. **Giranti** vācaṃ. **Nelanti** niddosaṃ. **Atthavatinti** atthayuttaṃ sātthaṃ, ekantahitaṃ vā. Vacīsoceyyatāya **suciṃ**. Akakkhaḷatāya **saṅhaṃ**. Veneyyānaṃ mudubhāvakarattā **muḍu**. Savanīyabhāvena **vaggaṃ**. **Sabbasokāpanūdananti** ñāti byasanādivasena uppajjanakassa sabbassāpi sokassa vinodanaṃ girāṃ sutvāna pasannacittā ahoṣinti sambandho. Sabbametāṃ dānakathaṃ ādiṃ katvā ussakkivā nekkhamme ānisaṃsaṃ vibhāvanavasena pavattitaṃ bhagavato

anupubbikathaṃ sandhāya vadati. Tenevāha “**kallacittañca maṃ ñatvā**”tiādi.

Tattha **kallacittanti** kammaniyacittaṃ, heṭṭhā pavattitadesanāya assaddhiyādīnaṃ cittadosānaṃ vigatattā uparidesanāya bhājanabhāvūpagamanena kammakkhamacittaṃ, bhāvanākammaṃsa yoggacittanti attho. Tenevāha “**pasannaṃ suddhamānasa**”nti. Tattha “**pasanna**”nti iminā assaddhiyāpagamamāha, “**suddhamānasa**”nti iminā kāmacchandādiapagamanena muducittataṃ udaggacittatañca dasseti. **Anusāsīti** ovadi, sāmukkaṃsikāya dhammadesanāya saha upāyena pavattinivattiyo upadisiṭi attho. Tenevāha “**idaṃ dukkha**”ntiādi. Anusāsītākāradassanañhetam.

845. Tattha **idaṃ dukkhanti maṃvocāti** idaṃ taṇhāvajjaṃ tebhūmakam dhammajātam bādhasabhāvattā kucchikaṃ hutvā tucchabhāvattā tathattā ca dukkhaṃ ariyasaccanti mayhaṃ abhāsi. **Ayaṃ dukkhassa sambhavoti** ayaṃ āmatanḥhādibhedā taṇhā yathāvuttassa dukkhassa sambhavo pabhavo uppatti hetu samudayo ariyasaccanti. **Dukkhanirodhoti** dukkhassa santibhāvo asaṅkhatadhātu nirodho ariyasaccanti. Antadvayassa parivajjanato **añjaso** nibbānagāminipaṭipadābhāvato **amatogadho** maggo ariyasaccanti maṃ avocāti sambandho.

846. Kusalassāti ovādadāne veneyyadamane chekassa, appamādapāṭipattiyā vā matthakappattiyā anavajjassa. **Ovādamhi ahaṃ ṭhitāti** yathāvutte ovāde anusīṭṭhiyaṃ sikkhāttayapāripūriyā saccapaṭivedhena ahaṃ paṭiṭṭhitā. Tenāha “**ajjhagā amataṃ santim, nibbānaṃ padamaccuta**”nti, idaṃ ovāde paṭiṭṭhānassa kāraṇavacanam. Yā niccatāya maraṇābhāvato **amataṃ**, sabbadukkhavūpasamatāya **santim**, adhigatānaṃ acavanahetutāya **accutaṃ nibbānaṃ padaṃ ajjhagā** adhigañchi, sā ekaṃsena satthu ovāde paṭiṭṭhitā nāmāti.

847. Avaṭṭhitāpemāti dalhabhattī ratanattaye niccalapasādasinehā. Kasmā? Yasmā **dassane avikampinī**, “sammāsambuddho bhagavā, svākkhāto dhammo, suppaṭipanno saṅgho”ti etasmiṃ sammādassane acalā kenaci acālanīyā. Kena panetaṃ avikampananti āha “**mūlajātāya saddhāyā**”ti. Ayaṃ “itipi so bhagavā araha”ntiādinā (ma. ni. 1.74; saṃ. ni. 5.997; a. ni. 9.27) sammāsambuddhe, “svākkhāto bhagavatā dhammā”tiādinā tassa dhamme, “suppaṭipanno bhagavato sāvakasaṅgho”tiādinā tassa saṅghe ca saccābhisamayasaṅkhātena mūlena jātamūlā saddhā, tāya ahaṃ avikampinīti dasseti. Tato eva **dhītā buddhassa orasāti** sammāsambuddhassa ure vāyāmajanitābhijātīyā orasaputtī.

848. Sāhaṃ ramāmīti sā ahaṃ tadā ariyāya jātiyā idāni devūpapattiyā āgatā maggaratiyā phalaratiyā ca ramāmi, kāmaguṇaratiyā **kīlāmi**, ubhayenāpi **modāmi**. Attānuvādabhayādīnaṃ apagattā **akutobhayā. Madhumaddavanti** madhusaṅkhātaṃ maddavakaraṃ, naccanagāyanakālesu sarīrassa sarassa ca mudubhāvāvahaṃ gandhapānaṃ sandhāya vadati. “Madhumādava”ntipi paṭhanti, ādavaṃ yāvadaṃ yāvadeva davatthaṃ madhuraṃ pivāmīti attho.

849. Puññakkhetānamākarāti sadevakassa lokassa puññakkhettabhūtānaṃ ariyānaṃ maggaphalaṭṭhānaṃ ariyasaṅghassa ākarā uppattiṭṭhānaṃ tathāgatā. **Yathāti** yasmim puññakkhette. Sesam vuttanayameva.

Athāyasmā mahāmoggallāno attanā ca devatāya ca pavattitaṃ imaṃ kathāsallāpaṃ manussalokaṃ āgantvā bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisiyā dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Rajjumālāvimānavañṇanā niṭṭhitā.

Iti paramatthadīpaniyā khuddaka-aṭṭhakathāya vimānavatthusmiṃ

Dvādasavatthupaṭimaṇḍitassa catutthassa mañjiṭṭhakavaggassa

Atthavaṇṇanā niṭṭhitā.

Niṭṭhitā ca itthivimānavāṇṇanā.

2. Purisavimānaṃ

5. Mahārathavaggo

1. Maṇḍūkadevaputtavimānavāṇṇanā

Mahārathavagge **ko me vandati pādānī**ti maṇḍūkadevaputtavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā campāyaṃ viharati gaggarāya pokkharāṇiyā tīre. So paccūsavēlayaṃ buddhāciṇṇaṃ mahākaruṇāsamāpattiṃ samāpajjitvā tato vuṭṭhāya veneyyabandhave satte volokento addasa “ajja mayi sāyanhasamaye dhammaṃ desente eko maṇḍūko mama sare nimittaṃ gaṇhanto parūpakkamena maritvā devaloke nibbattitvā mahatā devaparivārena mahājanassa passantasseva āgamissati, tattha bahūnaṃ dhammābhisamayo bhavissatī”ti disvā pubbaṇhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ campānagaraṃ piṇḍāya pavisitvā, bhikkhūnaṃ sulabhapiṇḍapātaṃ katvā katabhattakicco vihāraṃ pavisitvā bhikkhūsu vattaṃ dassetvā, attano attano divāṭṭhānaṃ gatesu gandhakuṭiṃ pavisitvā phalasaṃpattisukhena divasabhāgaṃ khepetvā, sāyanhasamaye catūsu parisāsu sannipatītasu surabhigandhakuṭito nikkhamitvā taṅkhaṇānurūpena pāṭihāriyena pokkharāṇitīre dhammasabhāmaṇḍapaṃ pavisitvā alaṅkatavarabuddhāsane nisinno manosilātale sīhanādaṃ nadanto achambhītakesarasīho viya aṭṭhaṅgasamannāgataṃ brahmassaṃ nicchārento acinteyyena buddhānubhāvena anupamāya buddhalīlaya dhammaṃ desetum ārabhi.

Tasmiṅca khaṇe eko maṇḍūko pokkharāṇito āgantvā “dhammo eso vuccatī”ti dhammasaṅgāya sare nimittaṃ gaṇhanto parisapariyante nipajji. Atheko vacchapālo taṃ padesaṃ āgato satthāraṃ dhammaṃ desentaṃ parisaṅca paramena upasamena dhammaṃ suṇantaṃ disvā taggatamānaso daṇḍamolubbha tiṭṭhanto maṇḍūkaṃ anoloketvā tassa sīse sannirumbhitvā aṭṭhāsi. So dhammasaṅgāya pasannacitto tāvadeva kālaṃ katvā tāvatimsabhavane dvādasayojanike kanakavimāne nibbattitvā suttappabuddho viya tattha accharāsaṅghaparivutaṃ attānaṃ disvā “kuto nu kho idha ahaṃ nibbatto”ti āvajjento purimajātiṃ disvā “ahampi nāma idha uppajjiṃ, īdisaṅca sampattiṃ paṭilabhiṃ, kiṃ nu kho kammaṃ akāsi”nti upadhārento aṅgānaṃ na addasa aṅgātra bhagavato sare nimittaggāhā. So tāvadeva saha vimānena āgantvā vimānato otaritvā, mahājanassa passantasseva mahatā parivārena mahantena dibbānubhāvena upasaṅkamtivā, bhagavato pāde sirasā vanditvā aṅjalim paggayha namassamāno aṭṭhāsi. Atha naṃ bhagavā jānantova mahājanassa kammaphalaṃ buddhānubhāvaṅca paccakkhaṃ kātum –

857. “Ko me vandati pādāni, iddhiyā yasasā jalaṃ;
Abhikkantena vaṇṇena, sabbā obhāsayaṃ disā”ti. –

Pucchi. Tattha **ko**ti devanāgayakkhamanussādīsu ko, katamoti attho. **Me**ti mama. **Pādānī**ti pāde. **Iddhiyā**ti imāya īdisāya deviddhiyā. **Yasasā**ti iminā īdisena parivārena paricchadena ca. **Jalanti** vijjotamāno. **Abhikkantenā**ti ativiya kantena kamanīyena sundarena. **Vaṇṇenā**ti chavivaṇṇena, sarīravaṇṇanibhāyāti attho.

Atha devaputto attano purimajātiādiṃ āvi karonto imāhi gāthāhi byākāsi –

858. “Maṇḍūkohaṃ pure āsiṃ, uduke vārigocaro;
Tava dhammaṃ suṇantassa, avadhī vacchapālako.

859. “Muhuttaṃ cittapasādassa, iddhiṃ passa yasañca me;
Ānubhāvañca me passa, vaṇṇaṃ passa jutiñca me.

860. “Ye ca te dīghamaddhānaṃ, dhammaṃ assosum gotama;
Pattā te acalaṭṭhānaṃ, yattha gantvā na socare”ti.

858. Tattha **pureti** purimajātiyaṃ. **Udake**ti idaṃ tadā attano uppattiṭṭhānadassanaṃ. **Udake maṇḍūkoti** etena uddhumāyikādikassa thale maṇḍūkassa nivattanaṃ kataṃ hoti. Gāvo caranti etthāti gocaro, gocaro viyāti gocaro, ghāsesanaṭṭhānaṃ. Vāri udakaṃ gocaro etassāti **vārigocaro**. Udakacārīpi hi koci kacchapādi avārigocaropi hotīti “vārigocaro”ti visesetvā vuttaṃ. **Tava dhammaṃ suṇantassāti** brahmassarena karavīkarutamañjunā desentassa tava dhammaṃ “dhammo eso vuccatī”ti sare nimittaggāhavasena suṇantassa, anādare cetaṃ sāmivacanaṃ veditabbaṃ. **Avadhī vacchapālakoti** vacche rakkhanto gopāladārako mama samīpaṃ āgantvā daṇḍamolubbhitvā tiṭṭhanto mama sīse daṇḍaṃ sannirumbhitvā maṃ māresi.

859. Muhuttaṃ cittapasādassāti tava dhamme muhuttamattaṃ uppannassa cittapasādassa hetubhūtaṃ **iddhinti** samiddhiṃ, dibbavibhūtinti attho. **Yasanti** parivāraṃ. **Ānubhāvanti** kāmavaṇṇitādibbānubhāvaṃ. **Vaṇṇanti** sarīravaṇṇasampattiṃ. **Jutinti** dvādasayojanāni pharaṇasamatthaṃ pabhāvisesaṃ.

860. Yeti ye sattā. Ca-saddo byatireke. **Teti** tava. **Dīghamaddhānanti** bahuvelaṃ. **Assosunti** suṇiṃsu. **Gotamāti** bhagavantaṃ gottena ālapati. **Acalaṭṭhānanti** nibbānaṃ. Ayañhettha attho – gotama bhagavā ahaṃ viya ittameva kālaṃ asuṇitvā ye pana katapuññā ciraṃ kālaṃ tava dhammaṃ assosum sotum labhiṃsu, te dīgharattaṃ samsārabhyasanābhībhūtā ime sattā yattha gantvā na soceyyum, taṃ asokaṃ sassatabhāvena acalaṃ santipadaṃ pattā eva, na tesam tassa pattiyā antarāyoti.

Athassa bhagavā sampattaparīsāya ca upanissayasampattiṃ oloketvā vitthārena dhammaṃ desesi. Desanāpariyosāne so devaputto sotāpatti-phale patiṭṭhahi, caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Devaputto bhagavantaṃ vanditvā tikkhattum padakkhiṇaṃ katvā bhikkhusaṅghassa ca añjaliṃ katvā saha parivārena devalokameva gatoti.

Maṇḍūkadevaputtavimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Revatīvimānavaṇṇanā

Uṭṭhehi revate supāpadhammeti revatīvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā bārāṇasiyaṃ viharati isipatane migadāye. Tena samayena bārāṇasiyaṃ saddhāsampannaṃ kulassa putto nandiyo nāma upāsako ahoṣi saddhāsampanno dāyako dānapati saṅghupaṭṭhāko. Athassa mātāpitaro sammukhagehato mātuladhītaṃ revatiṃ nāma kaññaṃ ānetukāmā ahesum. Sā pana assaddhā adānasīlā, nandiyo taṃ na icchi. Tassa mātā revatiṃ āha “amma, tvaṃ imaṃ gehaṃ āgantvā bhikkhusaṅghassa nisīdanaṭṭhānaṃ haritena gomayena upalimpitvā āsanāni paññāpehi, ādhāraṃ ṭhāpehi, bhikkhūnaṃ āgatakāle vanditvā pattaṃ gahetvā nisīdāpetvā dhamakaraṇena pānīyaṃ parissāvetvā bhuttakāle pattāni dhovāhi, evaṃ me puttassa ārādhikā bhavissasi”ti. Sā tathā akāsi. Atha naṃ “ovādakkhamā jātā”ti puttassa ārocetvā tena “sādhū”ti sampaṭicchite divasaṃ ṭhāpetvā āvāhaṃ kariṃsu.

Atha naṃ nandiyo āha “sace bhikkhusaṅghaṃ mātāpitaro ca me upaṭṭhahissasi, evaṃ imasmim gehe vasitum labhissasi, appamattā hohī”ti. Sā “sādhū”ti paṭissuṇitvā kiñci kālaṃ saddhā viya hutvā bhattāraṃ anavattenti dve putte vijāyi. Nandiyassa mātāpitaro kalamakamsu. Gehe sabbissariyaṃ tassā eva ahoṣi. Nandiyopi mahādānapati hutvā bhikkhusaṅghassa dānaṃ paṭṭhapesi, kapaṇaddhikādīnampi gehadvāre pākavattaṃ paṭṭhapesi. Isipatanamahāvihāre catūhi gabbhehi paṭimaṇḍitaṃ catusālaṃ kāretvā mañcapīṭhādīni attharāpetvā buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa mahādānaṃ datvā tathāgatassa

hatthe dakkhiṇodakaṃ pātetvā niyyādesi, saha dakkhiṇodakadānena tāvatimsabhavane āyāmato ca vitthārato ca samantā dvādasayojaniko yojanasatubbedho sattaratanamayo accharāgaṇasahasasaṅghuṭṭho dibbapāsādo uggañchi.

Athāyasmā mahāmogallāno devacārikaṃ caranto taṃ pāsādaṃ disvā attānaṃ vanditūṃ āgate devaputte pucchi “kassāyaṃ pāsādo”ti? “Imassa, bhante, pāsādassa sāmiko manussaloke bārāṇasiyaṃ nandiyo nāma kuṭumbiyaputto saṅghassa isipatanamahāvihāre catusālaṃ kāresi, tassāyaṃ nibbatto pāsādo”ti āhaṃsu. Pāsāde nibbattadevaccharāyopi therāṃ vanditvā “bhante, mayaṃ bārāṇasiyaṃ nandiyassa nāma upāsakassa paricārikā bhavitūṃ idha nibbattā, tassa evaṃ vadetha “tuyhaṃ paricārikā bhavitūṃ nibbattā, devatāyo tayaṃ cirāyante ukkaṇṭhitā, devalokasampatti nāma mattikābhājanāṃ bhinditvā suvaṇṇabhājanassa gahaṇaṃ viya atimaṇāpa’nti vatvā idhāgamanatthāya tassa vadethā”ti āhaṃsu. Thero “sādhū”ti paṭissuṇitvā sahasā devalokato āgantvā catuparisamajjhe bhagavantaṃ pucchi “nibbattati nu kho, bhante, katapuññaṃ manussaloke ʔhitānaṃyeva dibbasampatti”ti? “Nanu te, moggallāna, nandiyassa devaloke nibbattā dibbasampatti sāmaṃ diṭṭhā, kasmā maṃ pucchasi”ti? “Evaṃ, bhante, nibbattati”ti. Athassa satthā “yathā ciraṃ vipavasitvā āgataṃ purisaṃ mittabandhavā abhinandanti sampaṭicchanti, evaṃ katapuññaṃ puggalaṃ ito paralokaṃ gataṃ sakāni puññaṃ sampattihatthehi sampaṭicchanti paṭiggaṇhanti”ti dassento –

861. “Cirappavāsiṃ purisaṃ, dūrato sotthimāgataṃ;
Nātimittā suhajjā ca, abhinandanti āgataṃ.

862. “Tattheva katapuññaṃ, asmā lokā paraṃ gataṃ;
Puññaṃ paṭiggaṇhanti, piyaṃ nātīva āgata’nti. – gāthā abhāsi;

Nandiyo taṃ sutvā bhīyosomattāya dānāni deti, puññaṃ karoti, so vaṇijjāya gacchanto revatiṃ āha “bhadde, mayā paṭṭhapitaṃ saṅghassa dānaṃ anāthānaṃ pākavattañca tvaṃ appamattā pavatteyyāsī”ti. Sā “sādhū”ti paṭissuṇi. So pavāsagatopi yattha yattha vāsaṃ kappeti, tattha tattha bhikkhūnaṃ anāthānañca yathāvivhavaṃ dānaṃ detiyeva. Tassa anukampāya khīṇāsavā dūrato āgantvā dānaṃ sampaṭicchanti. Revatī pana tasmaṃ gate katipāhameva dānaṃ pavattetvā anāthānaṃ bhataṃ upacchindi, bhikkhūnaṃ bhataṃ kaṇājakaṃ bilaṅgadutiyaṃ adāsi. Bhikkhūnaṃ bhuttaṭṭhāne attanā bhuttāvasesāni sitthāni macchamaṃsakhaṇḍamissakāni calakaṭṭhikāni ca pakiritvā manussānaṃ dasseti “passatha samaṇānaṃ kammaṃ, saddhādeyyaṃ nāma evaṃ chaddenti”ti.

Atha nandiyo vohārasiddhi yathālābho āgantvā taṃ pavattiṃ sutvā revatiṃ gehato nīharitvā geḥaṃ pāvīsi. Dutiyadvase buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa mahādānaṃ pavattetvā niccabhattaṃ anāthabhatañca sammadeva pavattesi, attano sahāyehi upanītaṃ revatiṃ ghāsacchādanaparamattāya ʔhapesi. So aparena samayena kālaṃ katvā tāvatimsabhavane attano vimāneyeva nibbatti. Revatī pana sabbaṃ dānaṃ pacchinditvā “imesaṃ vasena mayhaṃ lābhasakkāro parihāyī”ti bhikkhusaṅghaṃ akkosanti paribhāsanti vicarati. Atha vessavaṇo dve yakkhe āṇepesi “gacchatha, bhāṇe, bārāṇasinagare ugghosatha “ito sattame divase revatī jīvantīyeva niraye pakkhipīyati”ti”. Taṃ sutvā mahājano saṃvegajāto bhīttasito ahoṣi.

Atha revatī pana pāsādaṃ abhiruhitvā dvāraṃ thaketvā nisīdi. Sattame divase tassā pāpakammasaṅcoditena vessavaṇena rañña āṇattā jalitakapilakesamassukā cipiṭavirūpanāsikā pariṇatadāṭhā lohitaṃ sajaladharasamānavāṇṇā ativiya bhayānakaṃ dve yakkhā upagantvā “uṭṭhehi, revate, supāpadhamme”tiādini vadantā nānābhāsu gahetvā “mahājano passatū”ti sakalanagare vīthito vīthiṃ paribbhamāpetvā ākāsaṃ abhuggantvā tāvatimsabhavanaṃ netvā nandiyassa vimānaṃ sampattiñcassā dassetvā taṃ vilapantiyeva ussanirayasamīpaṃ pāpesuṃ. Taṃ yamapurisā ussaniraye khipiṃsu. Tenāha –

863. “Uṭṭhehi revate supāpadhamme, apārutadvāre adānasīle;

Nessāma taṃ yattha thunanti duggatā, samappitā nerayikā dukhenā’’ti.

Tattha **uṭṭhehī**ti uṭṭhaha, na dānesa pāsādo taṃ nirayabhayato rakkhituṃ sakkoti, tasmā sīghaṃ uṭṭhahitvā āgacchāhīti attho. **Revateti** taṃ nāmena ālapati. **Supāpadhammeti**ādīnā uṭṭhānassa kāraṇaṃ vadati. Yasmā tvaṃ ariyānaṃ akkosanaparibhāsanādinā suṭṭu lāmakapāpadhammā, yasmā ca apāruṭaṃ dvāraṃ nirayassa tava pavesanattamaṃ, tasmā uṭṭhehīti. **Adānasīleti** kassaci kiñci na dānasīle kadariye maccharinī, idampi uṭṭhānasseva kāraṇavacanaṃ. Yasmā dānasīlānaṃ amaccharīnaṃ tava sāmikasadisānaṃ sugatīyaṃ nivāso, tādisānaṃ pana adānasīlānaṃ maccharīnaṃ niraye nivāso, tasmā uṭṭhehī, muhuttamattampi tava idha thātuṃ na dassāmīti adhippāyo. **Yattha thunanti duggatā**ti dukkhagatattā duggatā. **Nerayikā**ti nirayadukkhena samappitā samaṅgībhūtā yasmiṃ niraye thunanti, yāva pāpakammaṃ na byanti hoti, tāva nikkhamituṃ alabhantā nitthunanti, tattha taṃ nessāma nayissāma khipissāmāti yojanā.

864. “Iceva vatvāna yamassa dūtā, te dve yakkhā lohitakkhā brahantā;
Paccekabāhāsu gahetvā revataṃ, pakkāmayuṃ devagaṇassa santike’’ti. –

Idaṃ saṅgītikāravacanaṃ.

Tattha **iceva vatvānā**ti iti eva “uṭṭhehī’’tiādīnā vatvā, vacanasamanantaramevāti attho. **Yamassa dūtā**ti appaṭisedhaniyatassa yamassa rañño dūtasadisā. Vessavaṇena hi te pesitā. Tathā hi te tāvatīmsabhavanaṃ nayīmsu. Keci “na yamassa dūtā’’ti na-kāraṃ “yamassā’’ti padena sambandhitvā “vessavaṇassa dūtā’’ti atthaṃ vadanti, taṃ na yujjati. Na hi na yamadūtātāya vessavaṇassa dūtāti sījjhati. Yajanti tattha baliṃ upaharantīti **yakkhā**. **Lohitakkhā**ti rattanayanā. Yakkhānañhi nettāni atilohitāni honti. **Brahantā**ti mahantā. **Paccekabāhāsū**ti eko ekabāhāyaṃ, itaro itarabāhāyanti paccekaṃ bāhāsu. **Revatanti** revatiṃ. Revatātipi tassā nāmameva. Tathā hi “revate’’ti vuttaṃ. **Pakkāmayunti** pakkāmesuṃ, upanesunti attho. **Devagaṇassā**ti tāvatīmsabhavane devasaṅghassa.

Evaṃ tehi yakkhehi tāvatīmsabhavanaṃ netvā nandiyavimānassa avidūre thapitā revatī taṃ sūriyamaṅgalasadisāṃ ativiya pabhassaraṃ disvā –

865. “Ādiccavaṇṇaṃ ruciraṃ pabhassaraṃ, byamaṃ subhaṃ kañcanajālachannaṃ;
Kassetamākiṇṇajanaṃ vimānaṃ, suriyassa raṃsīriva jotamānaṃ.

866. “Nārīgaṇā candanasāralittā, ubhato vimānaṃ upasobhayanti;
Taṃ dissati suriyasamānavāṇṇaṃ, ko modati saggapatto vimāne’’ti. –

Te yakkhe pucchi. Tepi tassā –

867. “Bārāṇasiyaṃ nandiyo nāmāsi, upāsako amaccharī dānapati vadaññū;
Tassetamākiṇṇajanaṃ vimānaṃ, suriyassa raṃsīriva jotamānaṃ.

868. “Nārīgaṇā candanasāralittā, ubhato vimānaṃ upasobhayanti;
Taṃ dissati sūriyasamānavāṇṇaṃ, so modati saggapatto vimāne’’ti. –

Ācikkhiṃsu.

868. Tattha **candanasāralittā**ti sārabhūtena candanagandhena anulittasarīrā. **Ubhato vimānanti** vimānaṃ ubhato anto ceva bahi ca saṅgītādīhi upecca sobhayanti.

Atha revatī –

869. “Nandiyassāhaṃ bhariyā, agārinī sabbakulassa issarā;
Bhattu vimāne ramissāmi dānaḥaṃ, na patthaye nirayaṃ dassanāyā”’ti. –

Āha. Tattha **agārinī**ti gehasāminī. “Bhariyā sagāminī”’tipi paṭhanti, bhariyā sahaḡāminīti attho. **Sabbakulassa issarā bhattū**ti mama bhattu nandiyassa sabbakuṭumbikassa issarā sāmīnī ahoṣiṃ, tasmā idānipi vimāne issarā bhavissāmīti āha. **Vimāne ramissāmi dānahanti** evaṃ palobhetumeva hi taṃ te tattha nesuṃ. **Na patthaye nirayaṃ dassanāyā**ti yaṃ pana nirayaṃ maṃ tumhe netukāmā, taṃ nirayaṃ dassanāyapi na patthaye, kuto pavisitunti vadati.

Evaṃ vadantimeva “tvam taṃ patthehi vā mā vā, kiṃ tava patthanāyā”’ti nirayasamīpaṃ netvā –

870. “Eso te nirayo supāpadhamme, puññaṃ tayā akataṃ jīvaloke;
Na hi maccharī rosako pāpadhammo, saggūpagānaṃ labhati saḡabyata”’nti. –

Gāthamāhaṃsu. Tassattho – **eso** tava **nirayo**, tayā dīgharattaṃ mahādukkhaṃ anubhavitaḡṭhānabhūto. Kasmā? **Puññaṃ tayā akataṃ jīvaloke**, yasmā manussaloke appamattakampi tayā puññaṃ nāma na kataṃ, evaṃ akatapuññaṃ pana tādiso satto **maccharī** attano sampattinigūhanalakkhaṇena maccharena samannāgato, paresaṃ rosuppādanena **rosako**, lobhādīhi pāpadhammehi samaṅgībhāvato **pāpadhammo saggūpagānaṃ** devānaṃ **saḡabyataṃ** saḡabhāvaṃ **na labhatī**ti yojanā.

Evaṃ pana vatvā te dve yakkhā tatthevantaradhāyīṃsu. Taṃsadise pana dve nirayapāle saṃsavake nāma gūthaniraye pakkhipituṃ ākaḡḡhante passitvā –

871. “Kiṃ nu gūthañca muttañca, asuci paṭidissati;
Duggandhaṃ kimidaṃ mīlhaṃ, kimetaṃ upavāyati”’ti. –

Taṃ nirayaṃ pucchi.

872. “Esa saṃsavako nāma, gambhīro sataporiso;
Yattha vassasahassāni, tuvaṃ paccasi revate”’ti. –

Tasmiṃ kathite tattha attano nibbattihetubhūtaṃ kammaṃ pucchanti –

873. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kena saṃsavako laddho, gambhīro sataporiso”’ti. – āha;

874. “Samaṇe brāhmaṇe cāpi, aññe vāpi vanibbake;
Musāvādena vañcesi, taṃ pāpaṃ pakataṃ tayā”’ti. –

Tassā taṃ kammaṃ kathetvā puna te –

875. “Tena saṃsavako laddho, gambhīro sataporiso;
Tatthe vassasahassāni, tuvaṃ paccasi revate”’ti. –

Āhaṃsu. Tattha **saṃsavako nāmāti** niccakālaṃ gūthamuttādiasucissa saṃsavanato paggharaṇato saṃsavako nāma.

Na kevalaṃ tuyhaṃ idha saṃsavakalābho eva, atha kho ettha anekāni vassasahassāni paccitvā uttiṇṇāya hatthacchedādīlābhopīti dassetuṃ –

876. “Hattheṇi chindanti athopi pāde, kaṇṇeṇi chindanti athopi nāsaṃ;
Athopi kākoḷagaṇā samecca, saṅgamma khādanti viphandamāna”nti. –

Tattha laddhabbakāraṇaṃ āhaṃsu. Tattha **kākoḷagaṇā**ti kākaśaṅghā. Te kirassā tigāvutappamaṇe sarīre anekasatāni anekasahassāni pativā tālakkhandhaparimāṇehi sunisitaggehi ayomayehi mukhatuṇḍehi vijjhivā vijjhivā khādanti, maṃsaṃ gahitagahitaṭṭhāne kammabalena pūrateva. Tenāha “kākoḷagaṇā samecca, saṅgamma khādanti viphandamāna”nti.

Puna sā manussalokaṃ paccānayanāya yācanādivasena taṃ taṃ vippalapi. Tena vuttaṃ –

877. “Sādhu kho maṃ paṭinetha, kāhāmi kusalaṃ bahuṃ;
Dānena samacariyāya, saṃyamena damena ca;
Yaṃ katvā sukhitā honti, na ca pacchānutappare”ti.

Puna nirayapālā –

878. “Pure tuvaṃ pamajjitvā, idāni paridevasi;
Sayaṃ katānaṃ kammānaṃ, vipākaṃ anubhossasi”ti. –

Āhaṃsu. Puna sā āha –

879. “Ko devalokato manussalokaṃ, gantvāna puṭṭho me evaṃ vadeyya;
Nikkhattadaṇḍesu dadātha dānaṃ, acchādanaṃ seyyamathannaṇānaṃ;
Na hi maccharī rosako pāpadhammo, saggūpagānaṃ labhati saḥabyataṃ.

880. “Sāhaṃ nūna ito gantvā, yoniṃ laddhāna mānusim;
Vadaññū sīlasampannā, kāhāmi kusalaṃ bahuṃ;
Dānena samacariyāya, saṃyamena damena ca.

881. “Ārāmāni ca ropissaṃ, dugge saṅkamāni ca;
Papañca udapānañca, vippasannena cetasā.

882. “Cātuddasiṃ pañcadasim, yā ca paḅkhassa aṭṭhamī;
Pāṭihāriyapakkañca, aṭṭhaṅgasusamāgataṃ.

883. “Uposathaṃ upavasissaṃ, sadā sīlesu saṃvutā;
Na ca dāne pamajjissaṃ, sāmaṃ diṭṭhamidaṃ mayā”ti.

884. “Icevaṃ vippalapantiṃ, phandamānaṃ tato tato;
Khipiṃsu niraye ghore, uddhampādaṃ avamsira”nti. –

Idaṃ saṅgītikāravacanaṃ. Puna sā –

885. “Ahaṃ pure maccharinī ahoṣim, paribhāsikā samaṇabrāhmaṇānaṃ;
Vitathena ca sāmikaṃ vañcayitvā, paccāmaḥaṃ niraye ghorarūpe”ti. –

Osānagāthamāha. Tattha “**ahaṃ pure maccharinī**”ti gāthā niraye nibbattāya vuttā, itarā anibbattāya evāti veditabbā. Sesaṃ suviññeyyamevāti.

Bhikkhū revatiyā yakkhehi gahetvā nītabhāvaṃ bhagavato ārocesuṃ. Taṃ sutvā bhagavā ādito paṭṭhāya imaṃ vatthuṃ kathetvā upari vitthārena dhammaṃ desesi, desanāpariyosāne bahū

sotāpattiṭṭhānāni pāpuṇiṃsu. Kāmañcetaṃ revatīpaṭibaddhāya kathāya yebhuyyabhāvato “revatīvimāna”nti voharīyati, yasmā pana revatī vimānadevatā na hoti, nandiyassa pana devaputtassa vimānādisampattiṭṭhānāni pāpuṇiṃsu, tasmā purisavimānesveva saṅghaṃ āropitanti datṭhabbaṃ.

Revatīvimānavañṇanā niṭṭhitā.

3. Chattamāṇavakavimānavañṇanā

Yo vadataṃ pavarō manujesūti chattamāṇavakavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane. Tena samayena setabyāyaṃ aññatarassa brāhmaṇassa kicchāladdho putto chatto nāma brāhmaṇamāṇavo ahoṣi. So vayappatto pitarā pesito ukkaṭṭhaṃ gantvā brāhmaṇassa pokkharasātissa santike medhāvitāya analasatāya ca na cireneva mante vijjāṭṭhānāni ca uggahetvā brāhmaṇasippe nipphattiṃ patto. So ācariyaṃ abhivādetvā “mayā tumhākaṃ santike sippaṃ sikkhitaṃ, kiṃ vo garudakkhiṇaṃ demī”ti āha. Ācariyo “garudakkhiṇā nāma antevāsikassa vibhavānurūpā, kahāpaṇasahasamānehi”ti āha. Chattamāṇavo ācariyaṃ abhivādetvā setabyaṃ gantvā mātāpitaro vanditvā tehi abhinandiyamāno katapaṭisaṅghāro tamatthaṃ pitu ārocetvā “detha me dātābbayuttakaṃ, aḷḷeḷḷe dātva āgamiṃsāmi”ti āha. Taṃ mātāpitaro “tāta, aḷḷe vikālo, sve gamiṃsāmi”ti vatvā kahāpaṇe nīharitvā bhaṇḍikaṃ bandhāpetvā ṭhapesuṃ. Corā taṃ pavattiṃ ṇatvā chattamāṇavakassa gamanamaḷḷe aññatarasmiṃ vanagahane nilīnā acchiṃsu “māṇavaṃ māretvā kahāpaṇe gaṇhissāmi”ti.

Bhagavā paccūsasamaye mahākaruṇāsamāpattito vuṭṭhāya lokaṃ volokento chattamāṇavakassa saraṇesu ca sīlesu ca paṭiṭṭhānaṃ, corehi māritassa devaloke nibbattiṃ, tato saha vimānena āgatassa tattha sannipatitaparisaṃsaṃ ca dhammābhisamayaṃ disvā paṭhamatarameva gantvā māṇavakassa gamanamaḷḷe aññatarasmiṃ rukkhamaḷḷe nisīdi. Māṇavo ācariyadhanaṃ gahetvā setabyato ukkaṭṭhābhimukho gacchanto antarāmaḷḷe bhagavantaṃ nisinnaṃ disvā upasaṅkamitvā aṭṭhāsi. “Kūhiṃ gamiṃsāmi”ti bhagavatā vutto “ukkaṭṭhaṃ, bho gotama, gamiṃsāmi mayhaṃ ācariyassa pokkharasātissa garudakkhiṇaṃ dātu”nti āha. Atha bhagavā “jānāsi pana tvaṃ, māṇava, tūṇi saraṇāni, pañca sīlāni”ti vatvā tena “nāhaṃ jānāmi, kimatthiyāni panetāni kīdisāni cā”ti vutte “idamīdisa”nti saraṇagamanassa sīlasamādānassa ca phalānisamaṃsaṃ vibhāvetvā “uggaṇhāhi tāva, māṇavaka, saraṇagamanavidhi”nti vatvā “sādhu uggaṇhissāmi, kathetha bhante bhagavā”ti tena yācīto tassa ruciyā anurūpaṃ gāthābandhavasena saraṇagamanavidhiṃ dassento –

886. “Yo vadataṃ pavarō manujesu, sakyamunī bhagavā katakicco;
Pāragato balavīriyasamaṅgī, taṃ sugataṃ saraṇatthamupehi.

887. “Rāgavirāgamanejamasokaṃ, dhammasaṅkhatamappaṭikūlaṃ;
Madhuramimaṃ paguṇaṃ suvibhattaṃ, dhammamimaṃ saraṇatthamupehi.

888. “Yattha ca dinna mahapphalaṃ māhu, catūsu sucīsu purisayugesu;
Aṭṭha ca puggala dhammasā te, saṅghamimaṃ saraṇatthamupehi”ti. –

Tisso gāthāyo abhāsi.

886. Tattha **yoti** aniyamitavacanaṃ, tassa “ta”nti iminā niyamaṃ veditabbaṃ. **Vadatanti** vadantānaṃ. **Pavaroti** seṭṭho, kathikānaṃ uttamo vādīvaroti attho. **Manujesūti** ukkaṭṭhaniddeso yathā “satthā devamanussāna”nti. Bhagavā pana devamanussānampi brahmānampi sabbesampi sattānaṃ pavaroyeva, bhagavato ca carimabhava manussesu uppannaṭṭhāya vuttaṃ “manujesū”ti. Tenevāha “**sakyamunī**”ti. Sakyakulappasutātāya sakyō, kāyamoneyyādīhi samannāgatato anavasesassa ca ṇeyyassa munanato muni cāti **sakyamuni**. Bhāgyavantatādīhi catūhi kāraṇehi **bhagavā**. Catūhi maggehi kātābassa pariṇṇādapabhedassa soḷasavidhassa kiccassa katattā nipphāditattā **katakicco**. Pāraṃ sakkāyassa paratīraṃ nibbānaṃ gato sayambhuṇṇāna adhiḷḷatoti **pāragato**. Asadisena kāyabalena,

anaññasādhāraṇena ñāṇabalena, catubbidhasammappadhānavīriyena ca samannāgatattā **balavīriyasamaṅgī**. Sobhanagamanattā, sundaraṃ ṭhānaṃ gatattā, sammā gatattā, sammā ca gādittā **sugato**. Taṃ sugataṃ sammāsambuddhaṃ **saraṇattham** saraṇāya parāyaṇāya apāyadukkhavaṭṭadukkhaparittāṇāya **upehi** upagaccha, ajja paṭṭhāya ahitanivattanena hitasaṃvaḍḍhanena “ayaṃ me bhagavā saraṇaṃ tānaṃ leṇaṃ parāyaṇaṃ gati paṭisarāṇa”nti bhaja seva, evaṃ jānāhi vā bujjhassūti attho.

887. Rāgavirāganti ariyamaggamāha. Tena hi ariyā anādikālabhāvitampi rāgaṃ virajjenti. **Anejamasokanti** ariyaphalaṃ. Tañhi ejāsaṅkhātāya taṇhāya avasiṭṭhānañca sokanimittānaṃ kilesānaṃ sabbaso paṭippassambhanato “anejaṃ asoka”nti ca vuccati. **Dhammanti** sabhāvadhammaṃ. Sabhāvato gahetabbadhammo hesa yadidaṃ maggaphalanibbānāni, na pariyattidhammo viya paññattidhammavasena. **Dhammanti** vā paramatthadhammaṃ, nibbānanti attho. Samecca sambhuyya paccayehi kataṃ saṅkhatam, na saṅkhatanti **asaṅkhatam**. Tadeva nibbānaṃ. Natthi ettha kiñcīpi paṭikūlanti **appaṭikūlam**. Savanavelāyaṃ upaparikkhaṇavelāyaṃ paṭipajjanavelāyanti sabbadāpi iṭṭhamevāti **madhuram**. Sabbaññutaññānasannissayāya paṭibhānasampadāya pavattitattā suppavattibhāvato nipuṇabhāvato ca **paṇuṇam**. Vibhajitabbassa atthassa khandhādivasena kusalādivasena uddesādivasena ca suṭṭhu vibhajanato **suviḥattam**. Tīhipi padehi pariyattidhammeva vadati. Teneva hissa āpāthakāle viya vimaddanakālepi kathentassa viya suṇantassāpi sammukhībhāvato ubhatopaccakkhatāya dassanattam “**ima**”nti vuttam. **Dhammanti** yathāvapaṭipajjante apāyadukkhapātato dhāraṇatthena dhammaṃ, idaṃ catubbidhassāpi dhammassa sādharmaṇavacanam. Pariyattidhammopi hi saraṇesu ca sīlesu ca paṭiṭṭhānamattāyapi yathāvapaṭipattiyā apāyadukkhapātato dhāreti eva. Imassa ca atthassa idameva vimānaṃ sādhaṅkanti daṭṭhabbam. Sādharmaṇabhāvena yathāvuttadhammassa paccakkham katvā dassento puna “**ima**”nti āha.

888. Yatthāti yasmim ariyasāṅge. **Dinnanti** pariccattam annādeyyadhammaṃ. **Dinna mahapphalanti** gāthāsukhattham anuṇāsikalopo kato. Accantameva kilesāsucito visujjanena **sucīsu** “sotāpanno sotāpattiphalasacchikiriyāya paṭipanno”tiādinā (a. ni. 8.60) vuttesu **catūsu purisayugesu**. **Aṭṭhāti** maggaṭṭhaphalaṭṭhesu yugaḷe akatvā visum visum gahaṇena aṭṭha puggalā. Gāthāsukhatthameva cettha “**puggala dhammasā**”ti rassaṃ katvā niddeso. **Dhammasā**ti catusaccadhammassa nibbānadhammassa ca paccakkhato dassanakā. Diṭṭhisīlasāmaññaena saṃhatabhāvena **saṅgham**.

Evaṃ bhagavatā tīhi gāthāhi saraṇaguṇasandassanena saddhiṃ saraṇagamanavidhimhi vutte māṇavo taṃtaṃsaraṇaguṇānussaraṇamukhena saraṇagamanavidhino attano hadaye ṭhapitabhāvaṃ vibhāvento tassā tassā gāthāya anantaram “yo vadataṃ pavaro”tiādinā taṃ taṃ gātham paccanubhāsi. Evaṃ paccanubhāsivā ṭhitassa pañca sikkhāpadāni sarūpato phalānisamsato ca vibhāvetvā tesam samādānavidhiṃ kathesi. So tampi suṭṭhu upadhāretvā pasannamānaso “handāham bhagavā gamissāmi”ti vatvā ratanattayaguṇam anussaranto taṃyeva maggaṃ paṭipajji. Bhagavāpi “alam imassa ettakaṃ kusalam devalokūpapattiyā”ti jetavanameva agamāsi.

Māṇavassa pana pasannacittassa ratanattayaguṇam sallakkhaṇavasena “saraṇam upemi”ti pavattacittuppādātāya saraṇesu ca, bhagavatā vuttanayena pañcannaṃ sīlānaṃ adhiṭṭhānena sīlesu ca paṭiṭṭhitassa teneva nayena ratanattayaguṇe anussarantasseva gacchantassa corā magge pariyuṭṭhiṃsu. So te agaṇetvā ratanattayaguṇe anussarantoyeva gacchati. Tañceko coro gumbantaram upanissāya ṭhito visapītena sarena sahasāva vijjhivā jīvitakkhayaṃ pāpetvā kahāpaṇabhaṇḍikaṃ gahetvā attano sahāyehi saddhiṃ pakkāmi. Māṇavo pana kālam katvā tāvatimsabhavane tiṃsayojanike kanakavimāne suttappabuddho viya accharāsahassaparivuto saṭṭhisakaṭabhārālankārapaṭimaṇḍitattabhāvo nibbatti, tassa vimānassa ābhā sātirekāni vīsatiyojanāni pharivā tiṭṭhati.

Atha māṇavaṃ kālakaṃ disvā setabyagāmaṃvāsino manussā setabyaṃ gantvā tassa mātāpitūnaṃ ukkaṭṭhagāmaṃvāsino ca ukkaṭṭham gantvā brāhmaṇassa pokkharasātissa kathesum. Taṃ sutvā tassa mātāpitāro ñātimittā brāhmaṇo ca pokkharasāti saparivārā assumukhā rodamānā taṃ padesaṃ

agamamsu, yebhuyyena setabyavāsino ca ukkaṭṭhavāsino ca icchānaṅgalavāsino ca sannipatiṃsu, mahāsamāgamō ahoṣi. Atha māṇavassa mātāpitaro maggassa avidūre citakaṃ sajjetvā sarīrakiccaṃ kātuṃ ārabhiṃsu.

Atha bhagavā cintesi “mayi gate chattamāṇavo maṃ vanditūṃ āgamissati, āgatañca taṃ katakammaṃ kathāpento kammaphalaṃ paccakkhaṃ kāretvā dhammaṃ desessāmi, evaṃ mahājanassa dhammābhisamayo bhavissati” ti cintetvā mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ taṃ padesaṃ upagantvā aññatarasmiṃ rukkhamūle nisīdi chabbaṇṇabuddharaṃsiyo vissajjento. Atha chattamāṇavadevaputtopi attano sampattiṃ paccavekkhitvā, tassā kāraṇaṃ upadhārento saraṇagamanañca sīlasamādānañca disvā, vimhayaajāto bhagavati sañjātapasādabahuṃmāno “idānevāhaṃ gantvā bhagavantañca bhikkhusaṅghañca vandissāmi, ratanattayaḅuṇe ca mahājanassa pākaṭe karissāmi” ti kataññutaṃ nissāya sakalaṃ taṃ araññapadesaṃ ekālokaṃ karonto, saha vimānena āgantvā vimānato oruyha mahatā parivārena saddhiṃ dissamānarūpo upasaṅkamtivā bhagavato pādesu sirasā nipatanto abhivādetvā añjaliṃ paggayha ekamantaṃ aṭṭhāsi. Taṃ disvā mahājano “ko nu kho ayaṃ devo vā brahmā vā” ti acchariyabbhutaajāto upasaṅkamtivā bhagavantaṃ parivāresi. Bhagavā tena katapuññakammaṃ pākaṭaṃ kātuṃ –

- 889.** “Na tathā tapati nabhe sūriyo, cando ca na bhāsati na phusso;
Yathā atulamidaṃ mahappabhāsaṃ, ko nu tvaṃ tidivā mahiṃ upāgā.
- 890.** “Chindati raṃsī pabhaṅkarassa, sādhiḅavīsatiyojanāni ābhā;
Rattimapi yathā divaṃ karoti, parisuddhaṃ vimalaṃ subhaṃ vimānaṃ.
- 891.** “Bahupadumavicitrapuṇḅarīkaṃ, vokiṇṇaṃ kusumehi nekacittaṃ;
Arajavirajahemajālachannaṃ, ākāse tapati yathāpi sūriyo.
- 892.** “Rattambarapītavāsasāhi, agarupiyaṅgucandanussadāhi;
Kaṅcanatanusannibhattacāhi, paripūraṃ gaganamaṃva tārakāhi.
- 893.** “Naranāriyo bahuketthanekavaṇṇā, kusumavibhūsitābharaṇettha sumanā;
Anilapamuñcitā pavanti surabhiṃ, tapaniyavitatā suvaṇṇachannā.
- 894.** “Kissa saṃyamassa ayaṃ vipāko, kenāsi kammaphalenidhūpapanno;
Yathā ca te adhigatamidaṃ vimānaṃ, tadanupadaṃ avacāsi iggha puṭṭho” ti. –

Taṃ devaputtaṃ paṭipucchi.

886. Tatha **tapatīti** dīppati. **Nabheti** ākāse. **Phussoti** phussatārakā. **Atulanti** anupamaṃ, appamāṇaṃ vā. Idaṃ vuttaṃ hoti – yathā idaṃ tava vimānaṃ anupamaṃ appamāṇaṃ pabhassarabhāvena tato eva mahappabhāsaṃ ākāse dīppati, na tathā tārakarūpāni dīppanti, na cando, tāni tāva tiṭṭhantu, nāpi sūriyo dīppati, evaṃbhūto ko nu tvaṃ devalokato imaṃ bhūmipadesaṃ upagato, taṃ pākaṭaṃ katvā imassa mahājanassa kathehīti.

890. **Chindatīti** vicchindati, pavattitūṃ adento paṭihanaṭīti attho. **Raṃsīti** rasmiyo. **Pabhaṅkarassāti** sūriyassa. Tassa ca vimānassa pabhā samantato pañcavīsati yojanāni pharitvā tiṭṭhati. Tenāha “sādhiḅavīsatiyojanāni ābhā” ti. **Rattimapi yathā divaṃ karotīti** attano pabhāya andhakāraṃ vidhamantaṃ rattibhāgampi divasabhāgaṃ viya karoti. Parisamantato anto ceva bahi ca suddhatāya **parisuddhaṃ**. Sabbaso malābhāvena **vimalaṃ**. Sundaratāya **subhaṃ**.

891. **Bahupadumavicitrapuṇḅarīkanti** bahuvīdharattakamalañceva vicittavaṇṇasetakamalañca. Setakamalaṃ padumaṃ, rattakamalaṃ puṇḅarīkanti vadanti. **Vokiṇṇaṃ kusumehīti** aññehi ca nānāvīdhehi pupphehi samokiṇṇaṃ. **Nekacittanti** mālākammalatākammādinānāvīdhavicittaṃ.

Arajavirajahemajalachannanti sayam apagatarajam virajena niddosena kañcanajālena chāditaṃ.

892. Rattambarapītavāsasāhīti rattavatthāhi ceva pītavatthāhi ca. Ekā hi rattam dibbavattham nivāsetvā pītam uttariyam karoti, aparā pītam nivāsetvā rattam uttariyam karoti. Tam sandhāya vuttam “rattambarapītavāsasāhī”ti. **Agarupiyaṅgucandanussadāhīti** agarugandhena piyaṅgumālāhi candanagandhehi ca usadāhi, usannadibbāgarugandhādikāhīti attho. **Kañcanatanusannibhattacāhīti** kanakasadisasukhumacchavīhi. **Paripūranti** tahaṃ tahaṃ vicarantīhi saṅgītipasutāhi ca paripuṇṇam.

893. Bahuketthāti bahukā ettha. **Anekavaṇṇāti** nānārūpā. **Kusamavibhūsitābharaṇāti** visesato surabhivāyanattham dibbakusumehi alaṅkatadibbābharaṇā. **Etthāti** etasmiṃ vimāne. **Sumanāti** sundaramanā pamuditacittā. **Anilapamuñcitā pavanti surabhinti** anilena pamuñcitagandhānam pupphānam vāyunā vimuttapattapuṇṇam viya vibandhatāya vīkasitāya ca sugandham pavāyanti. “Anilapadhūpitā”tipi paṭhanti, vātena mandam āvuyhamānā hemamayapupphāti attho. Kanakacīrakādīhi veṇiādīsu otatatāya **tapaniyavitatā**. Yebhuyyena kañcanābharaṇehi acchādītasarīratāya **suvanṇachannā**. **Naranāriyoti** devaputtā devadhītarō ca bahukā ettha tava vimāneti dasseti.

894. Inghāti codanatthe nipāto **puṭṭhoti** pucchito imassa mahājanassa kammaphalappaccakkhabhāvāyāti adhippāyo.

Tato devaputto imāhi gāthāhi byākāsi –

895. “Sayamidha pathe samecca māṇavena, sathhānusāsi anukampamāno;
Tava ratanavarassa dhammam sutvā, karissāmīti ca bravittha chatto.

896. “Jinavarapavaram upehi saraṇam, dhammañcāpi tatheva bhikkhusaṅgham;
Noti paṭhamam avocaham bhante, pacchā te vacanam tathevakāsim.

897. “Mā ca pāṇavadham vividham carassu asuciṃ,
Na hi pāṇesu asaṅghātam avaṇṇayimsu sappaññā;
Noti paṭhamam avocaham bhante, pacchā te vacanam tathevakāsim.

898. “Mā ca parajanassa rakkhitampi, ādātābbamamaññitho adinnam;
Noti paṭhamam avocaham bhante, pacchā te vacanam tathevakāsim.

899. “Mā ca parajanassa rakkhitāyo, parabhariyā agamā anariyametaṃ;
Noti paṭhamam avocaham bhante, pacchā te vacanam tathevakāsim.

900. “Mā ca vitatham aññathā abhāṇi, na hi musāvādam avaṇṇayimsu sappaññā;
Noti paṭhamam avocaham bhante, pacchā te vacanam tathevakāsim.

901. “Yena ca purisassa apeti saññā, tam majjam parivajjayassu sabbam;
Noti paṭhamam avocaham bhante, pacchā te vacanam tathevakāsim.

902. “Svāham idha pañca sikkhā karitvā, paṭipajjitvā tathāgatassa dhamme;
Dvepathamagamāsim coramajjhe, te maṃ tattha vadhiṃsu bhogahetu.

903. “Ettakamidam anussarāmi kusalam, tato param na me vijjati aññam;
Tena sucaritena kammunāham, uppanno tīdivesu kāmakāmī.

904. “Passa khaṇamuhuttasaññamassa, anudhammapaṭipattiyā vipākam;

Jalamiva yasangā samekkhamānā, bahukāmaṃ pihayanti hīnakammā.

905. “Passa katipayāya desanāya, sugatiñcamhi gato sukhañca patto;
Ye ca te satataṃ suṇanti dhammaṃ, maññe te amataṃ phusanti khemaṃ.
906. “Appampi kataṃ mahāvīpākamaṃ, vipulaṃ hoti tathāgatassa dhamme;
Passa katapuññatāya chatto, obhāseti pathaviṃ yathāpi sūriyo.
907. “Kimidaṃ kusalaṃ kimācarema, icceke hi samecca mantayanti;
Te mayaṃ punareva laddha mānusattaṃ, paṭipannā viharemu sīlavanto.
908. “Bahukāro anukampako ca sathā, iti me sati agamā divā divassa;
Svāhaṃ upagatomhi saccanāmaṃ, anukampassu punapi suṇemha dhammaṃ.
909. “Ye cidha pajahanti kāmarāgaṃ, bhavarāgānusayañca pahāya mohaṃ;
Na ca te puna mupenti gabbhaseyyaṃ, parinibbānagatā hi sītībhūtā”ti.

895. Tattha sayamidha pathe samecca māṇavenāti idha imasmiṃ pathe mahāmagge sayameva upagatena māṇavena brāhmaṇakumārena samecca samāgantvā.
Diṭṭhadhammikasamparāyīkapaṃmatthehi sattānaṃ yathārahamaṇusāsanaṃ **sathā** bhagavā, tvaṃ yaṃ māṇavaṃ yathādhammaṃ **anusāsi anukampamāno** anuggaṇhanto, **tava ratanavarassa** aggaratanassa sammāsambuddhassa, taṃ **dhammaṃ sutvā iti** evaṃ **karissāmi** yathānusiṭṭhaṃ paṭipajjissāmīti, so **chatto** chattanāmaṃ māṇavo **bravittha** kathesīti padayojanā.

896. Evaṃ yathāpucchitaṃ kammaṃ kāraṇato dassetvā idāni taṃ sarūpato vibhāgato ca dassento sathārā samādapitabhāvaṃ attanā ca tattha pacchā paṭiṭṭhitabhāvaṃ dassetuṃ
“**jinavarapavara**”ntiādimāha. Tattha **noti paṭhamaṃ avocaṃ bhanteti** bhante bhagavā
“saraṇagamaṃ jānāsī”ti tayā vutto “no”ti na “jānāmī”ti paṭhamaṃ avocaṃ ahaṃ. **Pacchā te vacanaṃ tathevakāsinti** pacchā tayā vuttaṃ kathaṃ parivattento tava vacanaṃ tatheva akāsīṃ paṭipajjīṃ, tīṇipi saraṇāni upagacchinti attho.

897. **Vividhanti** uccāvacaṃ, appasāvajjaṃ mahāsāvajjañcāti attho. **Mā carassūti** mā akāsi. **Asucinti** kilesāsucimissatāya na sucīṃ. **Pānesu asaṇṇatanti** pāṇaghātato avirataṃ. **Na hi avaṇṇayimsūti** na hi vaṇṇayanti. Paccūppanākālatthe hi idaṃ atītakālavacanaṃ. Atha vā “avaṇṇayimsū”ti ekadesena sakalassa kālassa upalakkhaṇaṃ, tasmā yathā na vaṇṇayimsu atītamaddhānaṃ, evaṃ etarahipi na vaṇṇayanti, anāgatepi na vaṇṇayissantīti vuttaṃ hoti.

898-900. **Parajanassa rakkhanti** parapariggahitavatthu. Tenāha “adinna”nti. **Mā agamāti** mā ajjhācari. **Vitathanti** atathaṃ, musāti attho. **Aññathāti** aññathāva, vitathasaññī evaṃ vitathanti jānanto evaṃ mā bhaṇīti attho.

901. **Yenāti** yena majjena, pītenāti adhippāyo. **Apetīti** vigacchati. **Saññāti** dhammasaññā, lokasaññā eva vā. **Sabbanti** anavasesaṃ, bījato paṭṭhāyāti attho.

902. **Svāhanti** so tadā chattaṃ māṇavabhūto ahaṃ. **Idha** imasmiṃ maggapadesa, imasmiṃ vā tava sāsane. Tenāha “**tathāgatassa dhamme**”ti. **Pañca sikkhāti** pañca sīlāni. **Karitvāti** ādiyitvā, adhiṭṭhāyāti attho. **Dvepathanti** dvinnamaṃ gāmasīmānaṃ vemajjhabhūtaṃ pathaṃ, sīmantarikapathanti attho. **Teti** te corā. **Tatthāti** sīmantarikamagge. **Bhoghetūti** āmisakiñcikkhanimittaṃ.

903. **Tatoti** yathāvuttakusalato **paraṃ** upari **aññaṃ kusalaṃ na vijjati** na upalabbhati, yamaṃ anussareyyanti attho. **Kāmakāmīti** yathicchitakāmaguṇasamaṅgī.

904. Khaṇamuhuttasaññamassāti khaṇamuhuttamattaṃ pavattasīlassa.

Anudhammappaṭipattiyāti yathādhigatassa phalassa anurūpadhammaṃ paṭipajjamānassa bhagavā passa, tuyhaṃ ovādadhammassa vā anurūpāya dhammapaṭipattiyā vuttaniyāmeneva saraṇagamanassa sīlasamādānassa cāti attho. **Jalamiva yasaṣāti** iddhiyā parivārasampattiyā ca jalantaṃ viya. **Samekkhamānāti** passantā. **Bahukāti** bahavo. **Pihayantīti** “kathaṃ nu kho mayaṃ edisā bhavyeyāmā”ti patthenti. **Hinakammāti** mama sampattito nihīnabhogā.

905. Katipayāyāti appikāya. **Yeti** ye bhikkhū ceva upāsakādayo ca. Ca-saddo byatireke. **Teti** tava. **Satatanti** divase divase.

906. Vipulanti ulāraphalaṃ vipulānubhāvaṃ. **Tathāgatassa dhammeti** tathāgatassa sāsane ovāde ṭhatvā katanti yojanā. Evaṃ anuddesikavasena vuttamevatthaṃ attuddesikavasena dassento “**passā**”tiādīmāha. Tattha **passāti** bhagavantaṃ vadati, attānameva vā aññaṃ viya ca katvā vadati.

907. Kimidaṃ kusalaṃ kimācaremāti kusalaṃ nāmetaṃ kiṃsabhāvaṃ kīdisaṃ, kathaṃ vā taṃ ācareyyāma. **Icceke hi samecca mantayantīti** evameke samecca samāgantvā pathaviṃ parivattentā viya sineruṃ ukkhipantā viya ca sudukkaraṃ katvā mantayanti vicārenti, mayaṃ pana akiccheneva punapi kusalaṃ ācareyyāmāti adhippāyo. Tenevāha “**maya**”ntiādi.

908. Bahukāroti bahūpakāro, mahāupakāro vā. **Anukampakoti** kāruṇiko. **Ma-kāro** padasandhikaro. **Itīti** evaṃ, bhagavato attani paṭipannākāraṃ sandhāya vadati. **Me satīti** mayi sati vijjamāne, corehi avadhite evāti attho. **Divā divassāti** divasassapi divā, kālassevāti attho. **Svāhanti** so chattamāṇavabhūto ahaṃ. **Saccanāmanti** “bhagavā arahaṃ sammāsambuddho”tiādināmehi avitathanāmaṃ bhūtatthanāmaṃ. **Anukampassūti** anuggaṇhāhi. **Punapīti** bhiyyopi **suṇemu**, tava dhammaṃ suṇeyyāmayevāti attho.

Evaṃ devaputto sabbametaṃ kataññutābhāve ṭhatvā satthu payirupāsane ca dhammassavane ca atittimeva dīpento vadati. Bhagavā devaputtassa ca tattha sannipatitaparīsāya ca ajjhāsayaṃ oloketvā anupubbikathaṃ kathesi. Atha nesaṃ allacittataṃ ñatvā sāmukkaṃsikaṃ dhammadesanaṃ pakāsesi. Desanāpariyosāne devaputto ceva mātāpitaro cassa sotāpattiphale patiṭṭhahimsu, mahato ca janakāyassa dhammābhisaṃmayo ahoṣi.

909. Paṭhamaphale patiṭṭhito devaputto uparimaggesu attano garucittikāraṃ, tadadhigamassa ca mahānisaṃsataṃ vibhāvento “**ye cidha pajahanti kāmarāga**”nti pariyosānagāthamāha. Tassattho – **ye idha** imasmiṃ sāsane ṭhitā **pajahanti** anavasesato samucchindanti **kāmarāgaṃ, na ca te puna upenti gabbhaseyyaṃ** orambhāgiyānaṃ saṃyojanānaṃ samucchinnattā. Ye ca pana **pahāya moham** sabbaso samugghātetvā **bhavarāgānusayaṅca** pajahanti, te puna upenti gabbhaseyyanti vattabbameva natthi. Kasmā? **Parinibbānagatā hi sītibhūtā**, te hi uttamapurisā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbānaṃ gatā evaṃ idheva sabbavedayitānaṃ sabbapariḷāhānaṃ byantibhāvena sītibhūtā.

Iti devaputto attano ariyasotasamāpannabhāvaṃ pavedento anupādisesāya nibbānadhātuyā desanāya kūṭaṃ gahetvā bhagavantaṃ vanditvā padakkhiṇaṃ katvā bhikkhusaṅghassa apacitīṃ dassetvā mātāpitaro āpucchitvā devalokameva gato, satthāpi utthāyāsanaṃ gato saddhiṃ bhikkhusaṅghena. Māṇavassa pana mātāpitaro brāhmaṇo pokkharasāti sabbo ca mahājano bhagavantaṃ anugantvā nivatti. Bhagavā jetavanaṃ gantvā sannipatitāya parīsāya imaṃ vimānaṃ vitthārato kathesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Chattamāṇavakavimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Kakkaṭakarasadāyakavimānavaṇṇanā

Uccamidaṃ mañithūṇaṃ vimānanti kakkāṭakarasadāyakavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veļuvane. Tena samayena aññataro bhikkhu āraddhavipassako kaṇṇasūlena pīlito akallasarīratāya vipassanaṃ ussukkāpetuṃ nāsakkhi, vejjehi vuttavidhinā bhesajje katepi rogo na vūpasamī. So bhagavato etamatthaṃ ārocesi. Athassa bhagavā “kakkāṭakarasaḥhojanaṃ sappāya”nti ñatvā āha “gaccha tvaṃ bhikkhu magadhakhetto piṇḍāya carāhī”ti.

So bhikkhu “dīghadassinā addhā kiñci diṭṭhaṃ bhavissatī”ti cintetvā “sādhu bhante”ti bhagavato paṭissuñitvā bhagavantaṃ vanditvā pattacīvaramādāya magadhakhettaṃ gantvā aññatarassa khettapālassa kuṭiyā dvāre piṇḍāya aṭṭhāsi. So ca khettapālo kakkāṭakarasaṃ sampādetvā bhattañca pacitvā “thokaṃ vissamitvā bhuñjissāmī”ti nisinnō therāṃ disvā pattaṃ gahetvā kuṭikāyaṃ nisīdāpetvā kakkāṭakarasaḥhattaṃ adāsi. Therassa taṃ bhattaṃ thokaṃ bhuttassayeva kaṇṇasūlaṃ paṭippassambhi, ghaṭasatena nhāto viya ahoṣi. So sappāyāhārasena cittaphāsukaṃ labhitvā vipassanāvasena cittaṃ abhininnāmento apariyositeyeva bhojane anavasesato āsave khepetvā arahatte patiṭṭhāya khettapālaṃ āha “upāsaka, tava piṇḍapātabhojanaṃ mayhaṃ rogo vūpasanto, kāyacittaṃ kallaṃ jātaṃ, tvampi imassa puññaṃ phalena vigatakāyacittadukkho bhavissasi”ti vatvā anumodanaṃ katvā pakkāmi.

Khettapālo aparena samayena kālaṃ katvā tāvatiṃsabhavane dvādasayojanike mañithambhe kanakavimāne sattaṣaṭṭhāgarapaṭimaṇḍite veļuriyamayagabbhe nibbatti, dvāre cassa yathūpacitakammaṃsūcako muttāsikkāgato suvaṇṇakakkāṭako olambamāno aṭṭhāsi. Athāyasmā mahāmoggallāno pubbe vuttanayena tattha gato taṃ disvā imāhi gāthāhi pucchi –

910. “Uccamidaṃ mañithūṇaṃ vimānaṃ, samantato dvādasayojanāni;
Kūṭāgārā sattaṣaṭṭhā uḷārā, veļuriyathambhā rucakatthātā subhā.
911. “Tatthacchasi pivasi khādasi ca, dibbā ca vīṇā pavadanti vagguṃ;
Dibbā rasā kāmaguṇettha pañca, nāriyo ca naccanti suvaṇṇachannā.
912. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
913. “Pucchāmi taṃ deva mahānubhāva, manussabhūto kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvo, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.

Sopissa byākāsi, taṃ dassetuṃ –

914. “So devaputto attamano, moggallānena pucchito;
Pañhaṃ puṭṭho viyākāsi, yassa kammassidaṃ phala”nti. – vuttaṃ;
915. “Satisamuppādakaro, dvāre kakkāṭako ṭhito;
Niṭṭhito jātarūpassa, sobhati dasapādako.
916. “Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.
917. “Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūto yamakāsi puññaṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvo, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

910. Tattha **uccanti** accuggataṃ. **Mañithūṇanti** padumarāgādīmaṇimayathambhaṃ. **Samantatoti** catūsūpi passesu. **Rucakatthātī** tassaṃ tassaṃ bhūmiyaṃ suvaṇṇaphalakehi atthātā.

911. **Pivasi khādasi cāti** kālena kālaṃ upayujjamānaṃ gandhapānaṃ sudhābhojanañca sandhāya

vadati. **Pavadantīti** pavajjanti. **Dibbā rasā kāmagaṇettha pañcāti** dibbā rasā anappakā pañca kāmagaṇā ettha etasmim̐ tava vimāne saṃvijjantīti attho. **Suvaṇṇachannāti** hemābharaṇavibhūsitā.

915. Satisamuppādakaroti satuppādakaro, yena puññakammena ayaṃ dibbasampatti mayā laddhā, tattha satuppādassa kārako, “kakkāṭakarasadānena ayaṃ tayā sampatti laddhā”ti evaṃ satuppādaṃ karontoti attho. **Niṭṭhito jātarūpassāti** jātarūpena siddho jātarūpamayo. Ekamekasmiṃ passe pañca pañca katvā dasa pādā etassāti **dasapādako dvāre kakkāṭako ṭhito sobhati**. So eva mama puññakammaṃ tādīsanaṃ mahesīnaṃ vibhāveti, na ettha mayā vattabbaṃ atthīti adhippāyo. Tenāha “**tena metādiso vaṇṇo**”tiādi. Sesam̐ vuttanayameva.

Kakkāṭakarasadāyakovimānavañṇanā niṭṭhitā.

5. Dvārapālakavimānavañṇanā

Uccamidaṃ mañithūṇanti dvārapālakavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane. Tena ca samayena rājagahe aññataro upāsako cattāri niccabhattāni saṅghassa deti. Tassa pana gehaṃ pariyante ṭhitaṃ corabhayena yebhuyyena pihitadvārameva hoti. Bhikkhū gantvā kadāci dvārassa pihitattā bhattaṃ aladdhāva paṭigacchanti. Upāsako bhariyaṃ āha “kiṃ, bhadde, ayyānaṃ sakkaccaṃ bhikkhā dīyati”ti? Sā āha “ekesu divasesu ayyā nāgamimsū”ti. “Kiṃ kāraṇa”nti? “Dvārassa pihitattā maññe”ti. Taṃ sutvā upāsako saṃvegappatto hutvā ekaṃ purisaṃ dvārapālaṃ katvā ṭhapesi “tvam̐ ajjato paṭṭhāya dvāraṃ rakkhanto nisīda, yadā ca ayyā āgamissanti, tadā te pavesetvā pavitṭhānaṃ nesam̐ pattapaṭiggahaṇaāsanapaññāpanādi sabbam̐ yuttapayuttaṃ jānāhi”ti. So “sādhū”ti tathā karonto bhikkhūnaṃ santike dhammaṃ sutvā uppannasaddho kammaphalaṃ saddahitvā saraṇesu ca sīlesu ca patiṭṭhahi, sakkaccaṃ bhikkhū upaṭṭhahi.

Aparabhāge niccabhattadāyako upāsako kālaṃ katvā yāmesu nibbatti. Dvārapālo pana sakkaccaṃ bhikkhūnaṃ upaṭṭhahitvā parassa pariccāge veyyāvaccakaraṇena anumodanena ca tāvatimsesu uppajji. Tassa dvādasayojanikaṃ kanakavimānantiādi sabbam̐ kakkāṭakavimāne vuttanayeneva veditabbaṃ. Pucchāvissajjanagāthā evamāgatā –

918. “Uccamidaṃ mañithūṇaṃ vimānaṃ, samantato dvādasaya jojanāni;
Kūṭāgārā sattasatā uḷārā, veḷuriyathambhā rucakatthatā subhā.

919. “Tatthacchasi pivasi khādasi ca, dibbā ca vīṇā pavadanti vaggum̐;
Dibbā rasā kāmagaṇettha pañca, nāriyo ca naccanti suvaṇṇachannā.

920. “Kena tetādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.

922. “So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ”.

923. “Dibbaṃ mamaṃ vassasahassamāyu, vācābhigītaṃ manasā pavattitaṃ;
Ettāvataṃ ṭhassati puññakammo, dibbehi kāmehi samaṅgibhūto.

924. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

923. Tattha **dibbaṃ mamaṃ vassasahassamāyūti** yasmim̐ devanikāye sayam̐ uppanno, tesam̐ tāvatimsadevānaṃ āyuppanānameva vadati. Tesañhi manussānaṃ gaṇanāya vassasataṃ eko rattidivo, tāya rattiyā tiṃsarattiko māso, tena māsena dvādasamāsiko saṃvaccharo, tena saṃvaccharena sahasasamvaccharāni āyu, taṃ manussānaṃ gaṇanāya tisso vassakoṭiyo saṭṭhi ca vassasatasahassāni honti. **Vācābhigītanti** vācāya abhigītaṃ, “āgacchantu ayyā, idaṃ āsanaṃ paññattaṃ, idha

nisīdathā’’tiādinā, ‘‘kiṃ ayyānaṃ sarīrassa ārogyaṃ, kiṃ vasaṇaṭṭhānaṃ phāsuka’’ntiādinā paṭisanthāravasena ca vācāya kathitamattaṃ. **Manasā pavattitanti** ‘‘ime ayyā pesalā brahmacārino dhammacārino’’tiādinā cittena pavattitaṃ pasādamattaṃ, na pana mama santakaṃ kiñci pariccattaṃ atthīti dasseti. **Ettāvatāti** ettakena evaṃ kathanamattena pasādamattenapi. **Ṭhassati puññakammoti** katapuñño nāma hutvā devaloke ṭhassati ciraṃ pavattissati, tiṭṭhanto ca dibbehi kāmehi samaṅgībhūto tasmim devanikāye devānaṃ valañjaniyāmeneva dibbehi pañcahi kāmaguṇehi samaṅgībhūto samannāgato hutvā indriyāni paricārento viharatīti attho. Sesam vuttanayameva.

Dvārapālakavimānavañṇanā niṭṭhitā.

6. Paṭhamakaraṇīyavimānavañṇanā

Uccamidaṃ maṇithūṇanti karaṇīyavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattthiyaṃ viharati jetavane. Tena samayena sāvattthivāsī eko upāsako nhānopakaraṇāni gahetvā aciravatiṃ gantvā nhatvā āgacchanto bhagavantaṃ sāvattthiṃ piṇḍāya pavisaṇaṃ disvā upasaṅkamtivā vanditvā evamāha ‘‘bhante kena nimantitā’’ti. Bhagavā tuṅhī ahoṣi. So kenaci animantitabhāvaṃ ñatvā āha ‘‘adhivāsetu me, bhante, bhagavā bhattaṃ anukampaṃ upādāyā’’ti. Adhivāsesi bhagavā tuṅhībhāvena. So bhagavantaṃ attano gehaṃ netvā buddhārahaṃ āsanaṃ paññāpetvā tattha bhagavantaṃ nisīdāpetvā paṇītena annapānena santappesi. Bhagavā katabhattakicco tassa anumodanaṃ katvā pakkāmi. Sesam anantaravimānasadisam. Tena vuttaṃ –

926. ‘‘Uccamidaṃ maṇithūṇaṃ vimānaṃ...pe... nāriyo ca naccanti suvaṇṇachannā.

928. ‘‘Kena tetādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’’ti.

930. ‘‘So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ’’.

931. ‘‘Karaṇīyāni puññāni, paṇḍitena vijānatā;
Sammaggatesu buddhesu, yattha dīnaṃ mahapphalaṃ.

931. ‘‘Atthāya vata me buddho, araṇṇā gāmamāgato;
Kattha cittaṃ pasādetvā, tāvatimsūpago ahaṃ.

933. ‘‘Tena metādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’’ti.

931. Tattha **paṇḍitenāti** sappañña. **Vijānatāti** attano hitāhitaṃ jānanta. **Sammaggatesūti** sammāpaṭipannesu, **buddhesūti** sammāsambuddhesu.

932. **Atthāyāti** hitāya, vuḍḍhiyā vā. **Araṇṇāti** vihārato, jetavanaṃ sandhāya vadati. **Tāvatimsūpagoti** tāvatimsadevakāyaṃ, tāvatimsabhavanaṃ vā uppajjanavasena upagato. Sesam vuttanayameva.

Karaṇīyavimānavañṇanā niṭṭhitā.

7. Dutiyakaraṇīyavimānavañṇanā

Sattamavimānaṃ chaṭṭhavimānasadisam. Kevalaṃ tattha upāsakena bhagavato āhāro dinno, idha aññatarassa therassa. Esaṃ vuttanayameva. Tena vuttaṃ –

935. ‘‘Uccamidaṃ maṇithūṇaṃ vimānaṃ, samantato dvādasa yojanāni;
Kūṭāgārā sattasatā uḷārā, veḷuriyathambhā rucakatthatā subhā.

936. “Tatthacchasi pivasi khādasi ca, dibbā ca vīṇā pavadanti vaggum;
Dibbā rasā kāmagaṇettha pañca, nāriyo ca naccanti suvaṇṇachannā.
937. “Kena tetādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati.
938. “So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ”.
940. “Karaṇīyāni puññāni, paṇḍitena vijānatā;
Sammaggatesu bhikkhūsu, yattha dinnam mahapphalaṃ.
941. “Athāya vata me bhikkhu, araṇṇā gāmamāgato;
Tattha cittaṃ pasādetvā, tāvatimsūpago ahaṃ.
942. “Tena metādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

Dutiyakaraṇīyavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

8. Paṭhamasūcivimānavāṇṇanā

Uccamidaṃ maṇithūṇaṃ vimānanti sūcivimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane. Tena samayena āyasmato sārīputtassa cīvarakammaṃ kātappaṃ hoti, attho ca hoti sūciyā. So rājagahe piṇḍāya caranto kammārassa gehadvāre aṭṭhāsi. Taṃ disvā kammāro āha “kena, bhante, attho”ti? “Cīvarakammaṃ kātappaṃ atthi, sūciyā attho”ti. Kammāro pasannamānaso katapariyosītā dve sūciyo datvā “punapī, bhante, sūciyā atthe sati mama ācikkheyyāthā”ti vatvā pañcapatiṭṭhitena vandi. Thero tassa anumodanaṃ katvā pakkāmi. So aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsesu uppajji. Atha āyasmā mahāmogallāno devacārikaṃ caranto taṃ devaputtaṃ imāhi gāthāhi pucchi –

944. “Uccamidaṃ maṇithūṇaṃ vimānaṃ...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.
948. “So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ”.
949. “Yaṃ dadāti na taṃ hoti, yañceva dajjā tañceva seyyo;
Sūci dinnā sūcimeva seyyo.
950. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

949. Tattha **yaṃ dadāti**ti yādisaṃ deyyadhammaṃ dadāti. **Na taṃ hoti**ti tassa tādisameva phalaṃ na hoti. Atha kho khettsampattiyā ca cittasampattiyā ca tato vipulataraṃ uḷāratameva phalaṃ hoti. Tasmā **yañceva dajjā tañceva seyyoti** yaṃkiñcideva vijjamānaṃ dajjā dadeyya, tañceva tadeva seyyo, yassa kassaci anavajjassa deyyadhammassa dānameva seyyo, kasmā? Mayā hi **sūci dinnā sūcimeva seyyo**, sūcidānameva mayhaṃ seyyaṃ jātaṃ, yato ayamīdisī sampatti laddhāti adhippāyo.

Sūcivimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

9. Dutiyasūcivimānavāṇṇanā

Uccamidaṃ maṇithūṇanti dutiyasūcivimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane. Tena samayena rājagahavāsī eko tunnakārako vihārapekkhako hutvā veḷuvanaṃ gato. Tattha aññataraṃ bhikkhuṃ veḷuvane katasūciyā cīvaraṃ sabbantaṃ disvā sūciharena saddhiṃ sūciyo adāsi. Sesam sabbam vuttanayameva.

952. “Uccamidam mañithūṇaṃ vimānaṃ...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti. – pucchi;
956. “So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ”’.
957. “Ahaṃ manussesu manussabhūto, purimajātiyā manussaloke.
958. “Addasaṃ virajaṃ bhikkhuṃ, vippasannamanāvilaṃ;
Tassa adāsahaṃ sūciṃ, pasanno sehi pāṇibhi.
959. “Tena metādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti.
Taṃ sabbam heṭṭhā vuttanayameva.

Dutiyasūcivimānavañṇanā niṭṭhitā.

10. Paṭhamanāgavimānavañṇanā

Susukkakhandhaṃ abhiruyha nāganti nāgavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattiyam viharati jetavane. Tena samayena āyasmā mahāmoggallāno heṭṭhā vuttanayameva devacārikaṃ caranto tāvatimsabhavanaṃ upagato. Tattha addasa aññataraṃ devaputtaṃ sabbasetam mahantaṃ dibbanāgaṃ abhiruyha mahantena parivārena mahatā dibbānubhāvena ākāsenā gacchantam, sabbā disā cando viya sūriyo viya ca obhāsayaṃ. Disvā yena so devaputto tenupasaṅkami. Atha so devaputto tato oruyha āyasmantaṃ mahāmoggallānaṃ abhivādetvā añjaliṃ paggayha aṭṭhāsī. Atha thero –

961. “Susukkakhandhaṃ abhiruyha nāgaṃ, akācinaṃ dantiṃ baliṃ mahājavam;
Abhiruyha gajavaraṃ sukappitaṃ, idhāgamā vehāyasaṃ antalikkhe.
962. “Nāgassa dantesu duvesu nimmitā, acchodakā paduminiyo suphullā;
Padumesu ca tūriyagaṇā pavajjare, imā ca naccanti manoharāyo.
963. “Deviddhipattosi mahānubhāvo, manussabhūto kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvo, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti. –

Tassa sampattikittanamukhena katakammaṃ pucchi.

961. Tattha **susukkakhandhanti** suṭṭhu setakhandhaṃ. Kiñcāpi tassa nāgassa cattāro pādā, vatthikosam, mukhappadeso, ubho kaṇṇā, vāladhīti ettakaṃ muñcitvā sabbo kāyo setova, khandhappadesassa pana sātisaṃ dhaḷataraṭāya vuttaṃ “susukkakhandha”’nti. **Nāganti** dibbam hatthināgaṃ. **Akācinanti** niddosaṃ, sabalalavaṅkatilakādichavidosaḷirahitanti attho. “Ājānīya”’ntipi pālī, ājānīyalakkhaṇūpetanti attho. **Danti** vipularuciradantavantaṃ. **Balinti** balavantaṃ mahābalaṃ. **Mahājavanti** atijavaṃ sīghagāmiṃ. Puna **abhiruyhāti** ettha anuāsikalopo daṭṭhabbo, abhiruyhaṃ ārohanīyanti vuttaṃ hoti. Sesam vuttanayameva.

Evaṃ pana therena puṭṭho devaputto attanā katakammaṃ kathento –

965. “Aṭṭheva muttapupphāni, kassapassa mahesino;
Thūpasmiṃ abhiropesiṃ, pasanno sehi pāṇibhi.
966. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti. – imāhi gāthāhi byākāsi;

Tassattho – ahaṃ pubbe kassapasammāsambuddhassa yojanike kanakathūpe vaṇṇato mucchitvā gacchamūle patitāni aṭṭha muttapupphāni labhitvā tāni gahetvā pūjanavasena pasannacitto hutvā

abhiropesiṃ pūjesiṃ.

Atīte kira kassapasammāsambuddhe parinibbute yojanike kanakathūpe ca kārīte saparivāro kīkī kāsīrājā ca nāgarā ca negamā ca jānapadā ca divase divase pupphapūjaṃ karonti. Tesu tathā karontesu pupphāni mahagghāni dullabhāni ca ahesuṃ. Atheko upāsako mālākāravīthiyaṃ vicarivā ekamekena kahāpaṇena ekamekampī pupphaṃ alabhanto aṭṭha kahāpaṇāni gahetvā pupphārāmaṃ gantvā mālākāraṃ āha “imehi aṭṭhahi kahāpaṇehi aṭṭha pupphāni dehi”ti. “Natthayyo pupphāni, sammadeva upadhāretvā ocinitvā dinnāni”ti. “Ahaṃ oloketvā gaṇhāmī”ti. “Yadi evaṃ, āraṃaṃ pavisitvā gavesāhī”ti. So pavisitvā gavesanto patitāni aṭṭha pupphāni labhitvā mālākāraṃ āha “gaṇha, tāta, kahāpaṇāni”ti. “Tava puññaena laddhāni, nāhaṃ kahāpaṇāni gaṇhāmī”ti āha. Itaro “nāhaṃ mudhā pupphāni gahetvā bhagavato pūjaṃ karissāmī”ti kahāpaṇāni tassa purato ṭhapetvā pupphāni gahetvā cetiyaṅgaṇaṃ gantvā pasannacitto pūjaṃ akāsi. So aparabhāge kālaṃ katvā tāvatīṃsesu uppajjitvā tattha yāvātāyukaṃ ṭhatvā punapi devaloke, punapi devaloketi evaṃ aparāparaṃ devesuyeva saṃsaranto tasseva kammaṃ vipākāvasesena imasmīpi buddhuppāde tāvatīṃsesuyeva uppajji. Taṃ sandhāya heṭṭhā vuttaṃ “tattha addasa aññataraṃ devaputta”ntiādi.

Taṃ panetaṃ pavattīṃ āyasmā mahāmogallāno manussalokaṃ āgantvā bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattīṃ katvā sampattaparīsāya vitthārena dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Nāgavimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Dutīyanāgavimānavaṇṇanā

Mahantaṃ nāgaṃ abhiruyhāti dutīyanāgavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane. Tena samayena rājagahe aññataro upāsako saddho pasanno pañcasu sīlesu patīṭṭhito uposathadivasesu uposathasīlaṃ samādiyivā purebhattaṃ attano vibhāvānurūpaṃ bhikkhūnaṃ dānāni datvā sayāṃ bhūñjitvā suddhavatthani vattho suddhuttarāsaṅgo pacchābhattaṃ yebhuyyena aṭṭha pānāni gāhāpetvā vihāraṃ gantvā bhikkhusaṅghassa niyyādetvā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā dhammaṃ suṇāti. Evaṃ so sakkaccaṃ dānamayaṃ sīlamayaṃca bahūṃ sucariṃtaṃ upacinitvā ito cuto tāvatīṃsesu uppajji. Tassa puññānubhāvena sabbaseto mahanto dibbo hatthināgo pāturaḥosi. So taṃ abhiruyha mahantena parivārena mahantena dibbānubhāvena kālena kālaṃ uyyānakīlaṃ gacchati.

Athekadivasaṃ kataññūtāya codiyamāno aḍḍharattisamaye taṃ dibbanāgaṃ abhiruyha mahatā parivārena “bhagavantaṃ vandissāmī”ti devalokato āgantvā kevalakappaṃ veḷuvanaṃ obhāsetvā hatthikkhandhato oruyha bhagavantaṃ upasaṅkamitvā abhivādetvā añjaliṃ paggayha ekamantaṃ aṭṭhāsi. Taṃ bhagavato samīpe ṭhito āyasmā vaṅgīso bhagavato anuññāya imāhi gāthāhi pucchī –

968. “Mahantaṃ nāgaṃ abhiruyha, sabbasetāṃ gajuttamaṃ;
Vanā vanaṃ anupariyāsi, nārīgaṇapurakkhato;
Obhāsento disā sabbā, osadhī viya tārakā.

969. “Kena tetādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.

Tatthā pucchito sopi tassa gāthāhi eva byākāsi.

971. “So devaputto attamano, vaṅgīseveva pucchito;
Pañhaṃ puṭṭho viyākāsi, yassa kammaṃsidaṃ phalaṃ”.

972. “Ahaṃ manussesu manussabhūto, upāsako cakkhumato ahoṣiṃ;

Pāṇātipātā virato ahoṣiṃ, loke adinnaṃ parivajjayissaṃ.

973. “Amajjapo no ca musā abhāṇiṃ, sakena dārena ca tuṭṭho ahoṣiṃ;
Annañca pānañca pasannacitto, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ.

974. “Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

Tattha apubbaṃ natthi, sesaṃ heṭṭhā vuttanayameva.

Dutiyanāgavimānavañṇanā niṭṭhitā.

12. Tatiyanāgavimānavañṇanā

Ko nu dibbena yānenāti tatiyanāgavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane kalandakanivāpe. Tena samayena tayo khīṇāsavatttherā gāmakāvāse vassaṃ upagacchiṃsu. Te vutthavassā pavāretvā “bhagavantaṃ vandissāmā”ti rājagahaṃ uddissa gacchantā antarāmagge sāyaṃ aññatarasmiṃ gāmake micchādiṭṭhikabrāhmaṇassa ucchukhettasamīpaṃ gantvā ucchupālaṃ pucchiṃsu “āvuso, sakkā ajja rājagahaṃ pāpuṇitu”nti. “Na sakkā, bhante, ito aḍḍhayojane rājagahaṃ, idheva vasitvā sve gacchathā”ti āha. “Atthettha koci vasanayoggo āvāso”ti? “Natthi, bhante, ahaṃ pana vo vasanaṭṭhānaṃ jānissāmī”ti. Therā adhivāsesuṃ.

So ucchūsuyeva yathāṭṭhesu sākhāmaṇḍapākārena daṇḍakāni bandhitvā ucchupaṇṇehi chādetvā heṭṭhā palālaṃ attharivā ekassa therassa adāsi, dutiyassa therassa tīhi ucchūhi daṇḍakasaṅkhepena bandhitvā tiṇena chādetvā heṭṭhā ca tiṇasantharaṃ katvā adāsi, itarassa attano kuṭiyaṃ dve tayo daṇḍake sākhāyo ca nīharivā cīvarena paṭicchādentō cīvarakuṭiṃ katvā adāsi. Te tattha vasiṃsu. Atha vibhātāya rattiyā kālasseva bhantaṃ pacitvā dantakaṭṭhañca mukhodakañca datvā saha ucchurasena bhantaṃ adāsi. Tesam bhuñjitvā anumodanaṃ katvā gacchantānaṃ ekekaṃ ucchuṃ adāsi “mayhaṃ bhāgo bhavissati”ti. So thokaṃ maggaṃ there anugantvā nivattanto attano veyyāvaccāñca dānañca ārabha uḷāraṃ pītisomanassaṃ paṭisaṃvedento nivatti.

Khettasāmiko pana gacchantānaṃ bhikkhūnaṃ paṭipathena āgacchanto bhikkhū pucchi “kuto vo ucchu laddhā”ti? “Ucchupālakena dinnā”ti. Taṃ sutvā brāhmaṇo kupito anattamano taṭataṭāyamāno kodhābhībhūto tassa piṭṭhito upadhāvitvā muggarena taṃ paharanto ekappahārenea jīvitā voropesi. So attanā katapuññakammameva anussaranto kālaṃ katvā sudhammādevasabhāyaṃ nibbatti. Tassa puññānubhāvena sabbaseto mahanto dibbavaravāraṇo nibbatti.

Ucchupālakassa maraṇaṃ sutvā tassa mātāpitāro ceva ñātimittā ca assumukhā rodamānā taṃ ṭhānaṃ agamaṃsu, sabbe ca gāmaṃsino sannipatiṃsu. Tatrassa mātāpitāro sarīrakiccaṃ kātum ārabhiṃsu. Tasmim khāṇe so devaputto taṃ dibbahatthiṃ abhiruhitvā sabbatāḷāvacaraparivuto pañcaṅgikena tūriyena pavajjamānena mahantena parivārena mahatiyā deviddhiyā devalokato āgantvā tāya parisāya dissamānarūpo ākāse aṭṭhāsi. Atha naṃ tattha paṇḍitajātiko puriso imāhi gāthāhi tena katapuññakammaṃ pucchi –

976. “Ko nu dibbena yānena, sabbasetena hatthinā;
Tūriyatāḷitanigghoso, antalikkhe mahīyati.

977. “Devatā nusi gandhabbo, adu sakko purindado;
Ajānantā taṃ pucchāma, kathaṃ jānemu taṃ maya”nti.

Sopissa imāhi gāthāhi etamatthaṃ byākāsi –

978. “Nāmhī devo na gandhabbo, nāpi sakko purindado;
Sudhammā nāma ye devā, tesam aññataro aha”nti.

979. “Pucchāma devaṃ sudhammaṃ, puthuṃ katvāna añjaliṃ;
Kiṃ katvā mānuse kammaṃ, sudhammaṃ upapajjati”ti – punapi pucchi;

980. “Ucchāgāraṃ tiṇāgāraṃ, vatthāgāraṇca yo dade;
Tiṇṇaṃ aññataraṃ datvā, sudhammaṃ upapajjati”ti. – punapi byākāsi;

976. Tattha **tūriyatālitanigghosoti** tālītaṇṇaṅgitadibbatūriyanigghoso attānaṃ uddissa pavajjamānadibbatūriyasaddo. **Antalikkhe mahiyatīti** ākāse tathavā ākāsaṭṭheneva mahatā parivārena pūjīyati.

977. **Devatā nusīti** devatā nu asi, kiṃ nu tvaṃ devosīti attho. **Gandhabboti** gandhabbakāyikadevo asīti attho. **Adu sakko purindadoti** udāhu pure dadātīti “purindado”ti vissuto sakko nusi, atha sakko devarājā asīti attho. Ettha ca satipi sakkagandhabbānaṃ devabhāve tesam visuṃ gahitattā gobalibaddhañāyena tadaññadevavācako devasaddo daṭṭhabbo.

978. Atha devaputto “vissajjanaṃ nāma pucchāsabhāgena hotī”ti tehi pucchitaṃ devagandhabbasakkabhāvaṃ paṭikkhipitvā attānaṃ ācikkhanto “namhi devo na gandhabbo”tiādimāha. Tattha **namhi devoti** tayā āsaṅkito yo koci devo na homi na gandhabbo na sakko, apica kho **sudhammā nāma ye devā, tesam aññataro ahaṃ**, sudhammā devatā nāma tāvatimsadevanikāyasessa aññataradevanikāyo. So kira ucchupālo tesam devānaṃ sampattiṃ sutvā pageva tattha cittaṃ paṇidhāya tīhitoti keci vadanti.

979. **Puthunti** mahantaṃ, paripuṇṇaṃ katvāti attho. Sakkaccakiriyādīpanatthañhetam vuttaṃ.

980. Sudhammādevayānaṃ puṭṭho devaputto kakaṇṭakanimittaṃ vadanto viya diṭṭhamattameva gahetvā attanā katapuññaṃ ācikkhanto “**ucchāgāra**”nti gāthamāha. Tattha **tiṇṇaṃ aññataraṃ datvāti** yadipi mayā tīṇi agārāni dinnāni, tīsu pana aññatarenāti ayamatthopi sījhatīti nayaggāhena devaputto evamāha. Sesam suviññeyyameva.

Evam so tena pucchi tamatthaṃ vissajjetvā ratanattayaguṇaṃ pakāsento mātāpitūhi saddhiṃ sammodanaṃ katvā devalokameva gato. Manussā devaputtassa vacanaṃ sutvā bhagavati bhikkhusaṅghe ca sañjātapasādabahumānā bahuṃ dānūpakaraṇaṃ sajjetvā sakaṭānaṃ pūretvā veḷuvanaṃ gantvā buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa mahādānaṃ datvā satthu taṃ pavattiṃ ārocayimsu. Satthā taṃ pucchāvissajjanaṃ tatheva vatvā tameva atthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā vitthārena dhammaṃ desetvā te saraṇesu ca sīlesu ca patiṭṭhāpesi. Te ca patiṭṭhitasaddhā bhagavantaṃ vanditvā attano gāmaṃ upagantvā ucchupālassa mataṭṭhāne vihāraṃ kārayimsūti.

Tatiyanāgavimānavañṇanā niṭṭhitā.

13. Cūlarathavimānavañṇanā

Daḷhadhammā nisārassāti cūlarathavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavati parinibbuta dhātuvibhāgaṃ katvā tattha tattha satthu thūpesu patiṭṭhāpiyamānesu mahākassapattherappamukhesu dhammaṃ saṅgāyituṃ uccinitvā gahitesu sāvakesu yāva vassūpagamanā veneyyāpekkhāya attano attano parisāya saddhiṃ tattha tattha vasantesu āyasmā mahākaccāyano paccantadese aññatarasmim araññāyatane viharatī. Tena samayena assakaraṭṭhe potalinagare assakaraṅgā rajjaṃ kāreti, tassa jetṭhāya deviyā putto sujāto nāma kumāro soḷasavassuddesiko kaniṭṭhāya deviyā nibandhanena pitarā raṭṭhato pabbājito araññaṃ pavisitvā vanacarake nissāya araññe vasati. So kira kassapassa bhagavato sāsane

pabbajitvā sīlamatte patiṭṭhito puthujjanakālakiriyaṃ katvā tāvatimṣesu nibbattitvā tattha yāvātāyukaṃ ṭhatvā aparāparaṃ sugatiyaṃyeva paribbhamanto imasmim buddhuppāde bhagavato abhisambodhito tiṃsavasse assakaraṭṭhe assakarañño aggamaheṣiyā kucchismiṃ nibbatti, “sujāto” tissa nāmaṃ ahoṣi. So mahantena parivārena vaḍḍhati.

Tassa pana mātari kālakatāya rājā aññaṃ rājadhītaraṃ aggamaheṣiṭṭhāne ṭhapesi. Sāpi aparena samayena puttaṃ vijāyi. Tassā rājā puttaṃ disvā pasanno “bhaddhe, tayā icchitaṃ varam gaṇhāhi” ti varam adāsi. Sā gahitakaṃ katvā ṭhapetvā yadā sujātakumāro soḷasavassuddesiko jāto, tadā rājānaṃ āha “deva, tumhehi mama puttaṃ disvā tuṭṭhacittehi varo dinno, taṃ idāni dethā” ti. “Gaṇha, devī” ti. “Mayhaṃ puttassa rajjaṃ dethā” ti. “Nassa, vasali, mama jeṭṭhaputte devakumārasadise sujātakumāre ṭhite kasmā evaṃ vadasi” ti paṭikkhipi. Devī punappunaṃ nibandhanaṃ karontī maṃ alabhitvā ekadivasam āha “deva, yadi sacce tiṭṭhasi, dehi evā” ti. Rājā “anupadhāretvā mayā imissā varo dinno, ayaṇca evaṃ vadati” ti vippaṭisārī hutvā sujātakumāraṃ pakkosivā tamatthaṃ ārocetvā assūni pavattesi. Kumāro pītaraṃ socamānaṃ disvā domanassappatto assūni pavattetvā “anujānāhi, deva, ahaṃ aññattha gamissāmi” ti āha. Taṃ sutvā rañña “aññaṃ te nagaraṃ māpessāmi, tattha vaseyyāsī” ti vutte kumāro na icchi. “Mama sahāyānaṃ rājūnaṃ santike pesessāmi” ti ca vutte tampi nānujāni. Kevalaṃ “deva, araññaṃ gamissāmi” ti āha. Rājā puttaṃ ālingitvā sīse cumbitvā “mamaccayena idhāgantvā rajje patiṭṭhahā” ti vatvā vissajjesi.

So araññaṃ pavisitvā vanacarake nissāya vasanto ekadivasam migavaṃ gato. Tassa samaṇakāle sahāyavaro eko devaputto hitesitāya migarūpena taṃ palobhento dhāvitvā āyasmato mahākaccāyanassa vasanaṭṭhānasamīpaṃ patvā antaradhāyi. So “imaṃ migam idāni gaṇhissāmi” ti upadhāvanto therassa vasanaṭṭhānaṃ patvā taṃ apassanto bahi paṇṇasālāya theram nisinnaṃ disvā tassa samīpe cāpakoṭim olubbha aṭṭhāsi. Thero taṃ oloketvā ādito paṭṭhāya sabbaṃ tassa pavattim ṇatvā anuggaṇhanto ajānanto viya saṅgahaṃ karonto –

981. “Daḷhadhammā nisārassa, dhanuṃ olubbha tiṭṭhasi;
Khattiyo nusi rājañño, adu luddo vanecaro” ti. –

Pucchi. Tattha **daḷhadhammā**ti daḷhadhanu. Daḷhadhanu nāma dvisahassathāmaṃ vuccati. Dvisahassathāmanti ca yassa āropitassa jiyāya baddho lohasīsādīnaṃ bhāro danḍe gahetvā yāva kaṇḍappamaṇā ukkhittassa pathavito muccati. **Nisārassā**ti niratisayasārassa viṣiṭṭhasārassa rukkhassa dhanuṃ, sāratararukkhamayaṃ dhanuntī attho. **Olubbhā**ti sannirumbhitvā. **Rājaññoti** rājakumāro. **Vanecaroti** vanacaro.

Atha so attānaṃ āvikaronto –

982. “Assakādhipatissāhaṃ, bhante putto vanecaro;
Nāmaṃ me bhikkhu te brūmi, sujāto iti maṃ vidū.

983. “Mige gavesamānohaṃ, ogāhanto brahāvanaṃ;
Migam tañceva nāddakkhiṃ, tañca disvā ṭhito aha” nti. –

Āha. Tattha **assakādhipatissā**ti assakaraṭṭhādhipatino assakarājassa. **Bhikkhū**ti theram ālapati. **Mige gavesamā**noti migasūkarādike gavesanto, migavaṃ carantoti attho.

Taṃ sutvā thero tena saddhiṃ paṭisanthāraṃ karonto –

984. “Svāgataṃ te mahāpuñña, atho te adurāgataṃ;
Etto udakamādāya, pāde pakkhālayassu te.

985. “Idampi pānīyaṃ sītaṃ, ābhaṭaṃ girigabbharā;
Rājaputta tato pitvā, santhatasmiṃ upāvisā”ti. – āha;

984. Tattha **adurāgata**nti durāgamanavajjitaṃ, mahāpuñña, te idhāgamaṇaṃ svāgataṃ, na te appakampi durāgamaṇaṃ atthi tuyhañca mayhañca pītisomanassajananatoti adhippāyo.
“Adhunāgata”ntipi pāṭho, idāni āgamaṇanti attho.

985. Santhatasmiṃ upāvisāti anantarahitāya bhūmiyā anisīditvā amukasmiṃ tiṇasanthārake nisīdāti.

Tato rājakumāro therassa paṭisanthāraṃ sampaṭicchanto āha –

986. “Kalyāṇī vata te vācā, savanīyā mahāmuni;
Nelā atthavatī vaggu, mantvā atthañca bhāsasi.

987. “Kā te rati vane viharato, isinisabha vadehi puṭṭho;
Tava vacanapathaṃ nisāmayitvā, atthadhammapadaṃ samācaremase”ti.

986. Tattha **kalyāṇī**ti sundarā sobhanā. **Savanīyā**ti sotuṃ yuttā. **Nelā**ti niddosā. **Atthavatī**ti atthayuttā diṭṭhadhammikādinā hitena upetā. **Vaggū**ti madhurā. **Mantvā**ti jānitvā paññāya paricchinditvā. **Atthanti** atthato anapetaṃ ekantahitāvahaṃ.

987. Isinisabhāti isīsu nisabha ājānīyasadisa. **Vacanapathanti** vacanaṃ. Vacanameva hi atthādhiḡamaṃ upāyabhāvato “vacanapatha”nti vuttaṃ. **Atthadhammapadaṃ samācaremaseti** idha ceva samparāye ca atthāvahaṃ sīlādiddhammakotṭhāsaṃ paṭipajjāmasa.

Idāni thero attano sammāpaṭipattiṃ tassa anucchavikaṃ vadanto –

988. “Ahiṃsā sabbapāṇīnaṃ, kumāramhāka rucati;
Theyyā ca aticārā ca, majjapānā ca ārati.

989. “Ārati samacariyā ca, bāhusaccaṃ kataññutā;
Diṭṭheva dhamme pāsamsā, dhammā ete pasamsiyā”ti. – āha;

989. Tattha **ārati samacariyā cāti** yathāvuttā ca pāpadhammato ārati, paṭivirati kāyasamatādisamacariyā ca. **Bāhusaccanti** pariyattibāhusaccaṃ. **Kataññutā**ti parehi attano katassa upakārassa jānanā. **Pāsamsāti** atthakāmehi kulaputtehi pakārato āsaṃsitabbā. **Dhammā eteti** ete yathāvuttā ahiṃsādidhammā. **Pasamsiyāti** viññūhi pasamsitabbā.

Evaṃ thero tassa anucchavikaṃ sammāpaṭipattiṃ vatvā anāgataṃsaññaṇena āyusaṅkhāre olokento “pañcamāsamattamevā”ti disvā taṃ saṃvejetvā daḷhaṃ tattha sammāpaṭipattiyāṃ paṭiṭṭhāpetuṃ imaṃ gāthamāha –

990. “Santike maraṇaṃ tuyhaṃ, oraṃ māsehi pañcahi;
Rājaputta vijānāhi, attānaṃ parimocayā”ti.

Tattha **attānaṃ parimocayāti** attānaṃ apāyadukkhato mocehi.

Tato kumāro attano muttiyā upāyaṃ pucchanto āha –

991. “Katamaṃ svāhaṃ janapadaṃ gantvā, kiṃ kammaṃ kiñca porisaṃ;

Kāya vā pana vijjāya, bhavēyyaṃ aṅgamaṃ’’ti.

Tattha **katamaṃ svāhanti** katamaṃ su ahaṃ, katamaṃ nūti attho. **Kim kammaṃ kiñca porisanti** katvāti vacanaseso. **Porisanti** purisakiccaṃ.

Tato thero tassa dhammaṃ desetumaṃ imā gāthāyo avoca –

992. ‘‘Na vijjate so padeso, kammaṃ vijjā ca porisaṃ;
Yattha gantvā bhavē macco, rājaputtājarāmaro.

993. ‘‘Mahaddhanā mahābhogā, raṭṭhavantopi khattiyā;
Pahūtadhanadhaññāse, tepi no aṅgamaṃ.

994. ‘‘Yadi te sutā andhakaveṇḍuputtā, sūrā vīrā vikkantappahāriṇo;
Tepi āyukkhaṃ pattā, viddhastā sassatīsamā.

995. ‘‘Khattiyā brāhmaṇā vessā, suddā caṇḍālapukkusā;
Ete caññe ca jātiyā, tepi no aṅgamaṃ.

996. ‘‘Ye mantamaṃ parivattenti, chaḷaṅgaṃ brahmacintitaṃ;
Ete caññe ca vijjāya, tepi no aṅgamaṃ.

997. ‘‘Isayo cāpi ye santā, saññatattā tapassino;
Sarīraṃ tepi kālena, vijahanti tapassino.

998. ‘‘Bhāvitattāpi arahanto, katakiccā anāsavā;
Nikkhipanti imaṃ dehaṃ, puññapāparikkhaya’’ti.

992. Tattha **yattha gantvāti** yaṃ padesaṃ gantvā kammaṃ vijjamaṃ porisañca kāyapayogena itarapayogena ca upagantvā pāpuṇitvā bhavēyya aṅgamaṃ attho.

993. Heṭṭhimakoṭiyā koṭīsatādirimāṇaṃ saṃharitvā ṭhapitaṃ mahantaṃ dhanamaṃ etesanti **mahaddhanā**. Kumbhattayādīkahāpaṇaparibbaya mahanto bhogo etesanti **mahābhogā**. **Raṭṭhavantoti** raṭṭhasāmikā, anekayojanaparimāṇaṃ raṭṭhaṃ pasāsantāti adhippāyo. **Khattiyāti** khattiyajātikā. **Pahūtadhanadhaññāseti** mahādhanadhaññasannicayā, attano parisāya ca sattaṭṭhasaṃvaccharapahonakadhanadhaññasannicayā. **Tepi no aṅgamaṃ** jarāmarāṇadhammā eva, mahaddhanatādīnīpi tesamaṃ upari nipatantaṃ jarāmarāṇaṃ nivattetaṃ na sakkotīti attho.

994. **Andhakaveṇḍuputtāti** andhakaveṇḍussa puttāti paññātā. **Sūrāti** sattimanto. **Vīrāti** vīriyavanto. **Vikkantappahāriṇoti** sūravīrabhāveneva paṭisattubalaṃ vikkamma pasayha paharaṇasīlā. **Viddhastāti** vinaṭṭhā. **Sassatīsamāti** kulaparamparāya sassatīhi candasūriyādīhi samānā, tepi acirakālapavattakulanvayāti attho.

995. **Jātiyāti** attano jātiyā, visiṭṭhatarā pana jātipi nesamaṃ jarāmarāṇaṃ nivattetaṃ na sakkotīti attho.

996. **Mantanti** vedaṃ. **Chaḷaṅganti** kappabyākaraṇaniruttisikkhāchandovicittijotisatthasaṅkhātehi chahi aṅgehi chaḷaṅgaṃ. **Brahmacintitanti** brahmehi aṭṭhakādīhi cintitaṃ paññācakkhunā diṭṭhaṃ.

997. **Santāti** upasantakāyavacīkammantā. **Saññatattāti** saññatacittā. **Tapassinoti** tapanissitā.

Idāni kumāro attanā kattabbaṃ vadanto –

999. “Subhāsītā atthavatī, gāthāyo te mahāmuni;
Nijjhattomhi subhaṭṭhena, tvañca me saraṇaṃ bhavā”ti. –

Āha. Tattha **nijjhattomhī**ti nijjhāpito dhammojasaññāya saññattigato amhi. **Subhaṭṭhenā**ti suṭṭhu bhāsītena.

Tato thero taṃ anusāsanto imaṃ gāthaṃ abhāsi –

1000. “Mā maṃ tvaṃ saraṇaṃ gaccha, tameva saraṇaṃ vāja;
Sakyaputtaṃ mahāvīraṃ, yamaṃ saraṇaṃ gato”ti.

Tato rājakumāro āha –

1001. “Katarasmiṃ so janapade, satthā tumhāka mārīsa;
Ahampi daṭṭhuṃ gacchissāṃ, jinaṃ appaṭipuggala”nti.

Puna thero āha –

1002. “Puratthimasmiṃ janapade, okkākakulasambhavo;
Tatthāsi purisājañño, so ca kho parinibbuto”ti.

Tattha therena nisinnapadesato majjhimadesassa pācīnadisābhāgattā vuttaṃ “**puratthimasmiṃ janapade**”ti.

Evam so rājaputto therassa dhammadesanaṃ sutvā pasannamānaso saraṇesu ca sīlesu ca paṭiṭṭhahi. Tena vuttaṃ –

1003. “Sace hi buddho tiṭṭheyya, satthā tumhāka mārīsa;
Yojanāni sahaṣṣāni, gaccheyyaṃ payirupāsituṃ.

1004. “Yato ca kho parinibbuto, satthā tumhāka mārīsa;
Nibbutampi mahāvīraṃ, gacchāmi saraṇaṃ ahaṃ.

1005. “Upemi saraṇaṃ buddhaṃ, dhammañcāpi anuttaraṃ;
Saṅghaṅca naradevassa, gacchāmi saraṇaṃ ahaṃ.

1006. “Pāṇātipātā viramāmi khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayāmi;
Amajjapo no ca musā bhaṇāmi, sakena dārena ca homi tuṭṭho”ti.

Evam pana taṃ saraṇesu ca sīlesu ca paṭiṭṭhitam thero evamāha “rājakumāra, tuyhaṃ idha araññāvāsena attho natthi, na ciraṃ tava jīvitaṃ, pañcamāsabbhantare eva kālaṃ karissasi, tasmā tava pitu santikameva gantvā dānādīni puññāni katvā saggaparāyaṇo bhavēyyāsi”ti vatvā attano santike dhātuyo datvā vissajjesi. So gacchanto “ahaṃ, bhante, tumhākaṃ vacanena ito gamissāmi, tumhehihi mayhaṃ anukampāya tattha āgantabba”nti vatvā therassa adhivāsanaṃ viditvā vanditvā padakkhiṇaṃ katvā pitu nagaraṃ gantvā uyyānaṃ pavisitvā attano āgatabhāvaṃ rañño nivedesi.

Taṃ sutvā rājā saparivāro uyyānaṃ gantvā kumāraṃ āliṅgitvā antepuraṃ netvā abhisiñcitukāmo ahoṣi. Kumāro “deva, mayhaṃ appakaṃ āyu, ito catunnaṃ māsānaṃ accayena maraṇaṃ bhavissati, kiṃ me rajjena, tumhe nissāya puññameva karissāmi”ti vatvā therassa guṇaṃ ratanattayassa ca ānubhāvaṃ pavedesi. Taṃ sutvā rājā saṃvegappatto ratanattaye ca there ca pasannamānaso mahantaṃ vihāraṃ kāretvā mahākaccāyanattherassa santike dūtaṃ pāhesi. Theropi rājānaṃ mahājānaṅca

anuggaṇhanto āgacchi. Rājā ca saparivāro dūratova paccuggamaṇṇam katvā theram vihāram pavesetvā catūhi paccayehi sakkaccaṇṇam upaṭṭhahanto saraṇesu ca sīlesu ca paṭiṭṭhahi. Kumāro ca sīlāni samādiyitvā theram bhikkhū ceva sakkaccaṇṇam upaṭṭhahanto dānāni dadanto dhammaṇṇam suṇanto catunnaṇṇam māsānaṇṇam accayena kālaṇṇam katvā tāvatimsabhavane nibbatti. Tassa puññānubhāvena sattaratanapaṭimaṇṇḍito sattayojanappamāṇo ratho uppajji, anekāni cassa accharāsahassāni parivāro ahoṣi.

Rājā kumārassa sarīrasakkāraṇṇam katvā bhikkhusaṇṇhassa ca mahādānaṇṇam pavattetvā cetiyassa pūjaṇṇam akāsi, tatha mahājano sannipati, theropi saparivāro taṇṇam padesaṇṇam upagañchi. Atha devaputto attanā katakusalakammaṇṇam oloketvā kataññūtāya “gantvā theram vandissāmi, sāsanaṇṇaṇṇe ca pākaṇṇe karissāmi” ti cintetvā dibbarathaṇṇam āruya mahatā parivārena dissamānarūpo āgantvā rathā oruya therassa pāde vanditvā pitarā saddhiṇṇam paṭisanthāraṇṇam katvā theram payirupāsamaṇṇo añjaliṇṇam paggayha aṭṭhāsi. Taṇṇam thero imāhi gāthāhi pucchi –

1007:“Sahassaraṇṇsīva yathāmahappabho, disaṇṇam yathā bhāti nabhe anukkamaṇṇam;
Tathāpakāro tavāyaṇṇam mahāratho, samantato yojanasattamaṇṇayato.

1008:“Suvāṇṇapaṭṭhehi samantamoṭthaṇṇo, urassa muttāhi maṇṇihi cittito;
Lekhā suvaṇṇassa ca rūpiyassa ca, sobhenti veḷuriyamayā sunimmitā.

1009:“Sīsañcidaṇṇam veḷuriyassa nimmitaṇṇam, yugañcidaṇṇam lohitakāya cittitaṇṇam;
Yuttā suvaṇṇassa ca rūpiyassa ca, sobhanti assā ca ime manojavā.

1010:“So tiṭṭhasi hemarathe adhiṭṭhito, devānamindova sahassavāhanaṇṇo;
Pucchāmi tāhaṇṇam yasavanta kovidaṇṇam, kathaṇṇam tayā laddho ayaṇṇam ulāro” ti.

1007. Tattha **sahassaraṇṇsīti** sūriyo. So hi anekasahassaraṇṇsimantatāya “sahassaraṇṇsī” ti vuccati. **Yathāmahappabhoti** attano mahattassa anurūpappabho. Yathā hi mahattena sūriyamaṇṇḍalena sadisaṇṇam jotimaṇṇḍalaṇṇam natthi, evaṇṇam pabhāyapi. Tathā hi taṇṇam ekasmiṇṇam khaṇṇe tīsu mahādīpesu ālokaṇṇam pharantaṇṇam tiṭṭhati. **Disaṇṇam yathā bhāti nabhe anukkamanti** nabhe ākāse yatheva disaṇṇam anukkamanto gacchanto yathā yena pakārena bhāti dibbati jotati. **Tathāpakāro**ti tādisākāro. **Tavāyanti** tava ayaṇṇam.

1008. **Suvaṇṇapaṭṭehīti** suvaṇṇamayehehi paṭṭhehi. **Samantamoṭthaṇṇo** samantato chādito. **Urassāti** uro assa, rathassa uroti ca īsāmūlaṇṇam vadati. **Lekhāti** veḷuriyamayā mālākammalatākammādilekhā. Tāsaṇṇam suvaṇṇapaṭṭhesu ca rajatapaṭṭhesu ca dissamānattā vuttaṇṇam “**suvaṇṇassa ca rūpiyassa cā**” ti. **Sobhentīti** rathaṇṇam sobhayanti.

1009. **Sīsanti** rathakubbarasīsaṇṇam. **Veḷuriyassa nimmitanti** veḷuriyena nimmitaṇṇam, veḷuriyamaṇṇimayanti attho. **Lohitakāyāti** lohitakamaṇṇinā, yena kenaci rattamaṇṇinā vā. **Yuttāti** yojitā, atha vā **yuttā suvaṇṇassa ca rūpiyassa cāti** suvaṇṇamayā ca rūpiyamayā ca yuttā, saṇṇkhalikāti attho.

1010. **Adhiṭṭhitoti** attano deviddhiyā sakalamidaṇṇam ṭhānaṇṇam abhibhavitvā ṭhito. **Sahassavāhanoti** sahassayuttavāhanaṇṇo, sahassājānīyayuttaratho devānamindo yathāti adhippāyo. **Yasavantāti** ālapanāṇṇam, yasassīti attho. **Kovidanti** kusalaññānavantaṇṇam, rathārohane vā chekaṇṇam. **Ayaṇṇam ulāro**ti ayaṇṇam ulāro mahanto yasoti adhippāyo.

Evaṇṇam therena puṭṭho devaputto imāhi gāthāhi byākāsi –

1011:“Sujāto nāmaṇṇam bhante, rājaputto pure ahuṇṇam;
Tvañca maṇṇam anukampāya, saññamasmiṇṇam nivesayi.

1012: ‘Khīṇāyukañca maṃ ñatvā, sarīraṃ pādāsi satthuno;
Imaṃ sujāta pūjehi, taṃ te atthāya hehiti.

1013: ‘Tāhaṃ gandhehi mālehi, pūjayitvā samuyyuto;
Pahāya mānusaṃ dehaṃ, upapannomhi nandanaṃ.

1014: ‘Nandane ca vane ramme, nānādiḷagaṇāyute;
Ramāmi naccagītehi, accharāhi purakkhato’ ti.

1012-3. Tattha **sarīrantī** sarīradhātuṃ. **Hehīti** bhavissati. **Samuyyutoti** sammā uyyutto, yuttappayuttoti attho.

Evam devaputto therena pucchitamattaṃ kathetvā theram vanditvā padakkhiṇaṃ katvā pitaraṃ āpucchitvā rathaṃ āruya devalokameva gato. Theropi tamattaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisaṃyaya vitthārena dhammakathaṃ kathesi. Sā dhammakathā mahājanassa sātthikā ahoṣi. Atha thero taṃ sabbaṃ attanā ca tena ca kathitaniyāmeneva saṅgītikāle dhammasaṅgāhakānaṃ ārocesi, te ca taṃ tathā saṅgahaṃ āropesunti.

Cūlarathavimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

14. Mahārathavimānavaṇṇanā

Sahassayuttaṃ hayavāhanaṃ subhanti mahārathavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane. Tena ca samayena āyasmā mahāmogallāno heṭṭhā vuttanayena devacārikaṃ caranto tāvatimsabhavane gopālassa nāma devaputtassa attano vimānato nikkhamitvā saḥassayuttaṃ mahantaṃ dibbarathaṃ abhiruyha mahantena parivārena mahatīyā deviddhiyā uyyānakīḷanattaṃ gacchantassa avidūre pāturaḥosi. Taṃ disvā devaputto sañjātagāravabahuṃmāno sahasā rathato oruyha upasaṅkamitvā pañcapatiṭṭhitena vanditvā añjaliṃ sirasi paggayha aṭṭhāsi.

Tassidaṃ pubbakammaṃ – so kira vipassiṃ bhagavantaṃ suvaṇṇamālāya pūjetvā ‘‘imassa puññaṃ ānubhāvena mayhaṃ bhava bhava sovaṇṇamayā uracchadamālā nibbattatū’’ti katapaṇidhānāya anekakappesu sugatīsuyeva saṃsarantiyā kassapassa bhagavato kāle kikissa kāsirañño aggamaḥesiyā kucchimhi nibbattāya yathāpaṇidhānaṃ suvaṇṇamālālabhena ‘‘uracchadamālā’’ti laddhanāmāya devakaññāsadisāya rājadhītāya ācariyo gopālo nāma brāhmaṇo hutvā sasāvakaṃsaṅghassa kassapassa bhagavato asadisadānādīni mahādānāni pavattetvā indriyānaṃ aparipakkabhāvena attānaṃ rājadhītarañca uddissa satthārā desitaṃ dhammaṃ sutvāpi viṣesaṃ nibbattetuṃ asakkoṃto puthujjanakālakiriyameva katvā yathūpacitapuññānubhāvena tāvatimsesu yojanasatike kanakavimāne nibbatti, anekakoṭīaccharāparivāro ahoṣi, sattaratanamayo cassa saḥassayutto suvibhattabhittivicitto siniddhamadhuraṅgghoso attano pabhāsamudayena avahasanto viya divaṅkaramaṇḍalaṃ dibbo ājaññaratho nibbatti.

So tattha yāvatāyukaṃ dibbasampattiṃ anubhavitvā aparāparaṃ devesuyeva saṃsaranto imasmiṃ buddhuppāde tasseva kammaṃ vipākāvasesena yathāvuttasampattivibhavo gopālo eva nāma devaputto hutvā tāvatimsesuyeva nibbatti. Taṃ sandhāya vuttaṃ ‘‘tena ca samayena āyasmā mahāmogallāno... pe... añjaliṃ sirasi paggayha aṭṭhāsi’’ti.

Evam pana upasaṅkamitvā ṭṭhitaṃ taṃ devaputtaṃ āyasmā mahāmogallāno imāhi gāthāhi pucchi –

1015: ‘Sahassayuttaṃ hayavāhanaṃ subhaṃ, āruyhimāṃ sandanaṃ nekacittaṃ;
Uyyānabhūmiṃ abhito anukkamaṃ, purindado bhūtapatīva vāsavo.

- 1016:**“Sovaṇṇamayā te rathakubbarā ubho, phalehi aṃsehi atīva saṅgatā;
Sujātagumbā naravīraṇiṭṭhitā, virocati pannaraseva cando.
- 1017:**“Suvaṇṇajālāvatato ratho ayaṃ, bahūhi nānāratanehi cittito;
Sunandighoso ca subhassaro ca, virocati cāmarahatthabāhubhi.
- 1018:**“Imā ca nābhyo manasābhinimmitā, rathassa pādantaramajjhabhūsitā;
Imā ca nābhyo satarājicittitā, sateratā vijjurivappabhāsare.
- 1019:**“Anekacittāvatato ratho ayaṃ, puthū ca nemī ca sahasaramsiko;
Tesaṃ saro suyyati vaggurūpo, pañcaṅgikaṃ tūriyamivappavāditaṃ.
- 1020:**“Sirasmim cittaṃ maṇicandakappitaṃ, sadā visuddhaṃ ruciraṃ pabhassaraṃ;
Suvaṇṇarājīhi atīva saṅgataṃ, veḷuriyarājīva atīva sobhati.
- 1021:**“Ime ca vāḷī maṇicandakappitā, ārohakambū sujavā brahūpamā;
Brahā mahantā balino mahājavā, mano tavaññāya tatheva siṃsare.
- 1022:**“Ime ca sabbe sahitā catukkamā, mano tavaññāya tatheva siṃsare;
Samaṃ vahantī mudukā anuddhatā, āmodamānā turagānamuttamā.
- 1023:**“Dhunanti vagganti patanti cambare, abhuddhunantā sukate piḷandhane;
Tesaṃ saro suyyati vaggurūpo, pañcaṅgikaṃ tūriyamivappavāditaṃ.
- 1024:**“Rathassa ghoso apiḷandhanāna ca, khurassa nādo abhihiṃsanāya ca;
Ghoso suvaggū samitassa suyyati, gandhabbatūriyāni vicitrasaṃvane.
- 1025:**“Rathe ṭhitatā migamandalocanā, ālārapamhā hasitā piyaṃvadā;
Veḷuriyajālāvatatā tanucchavā, sadeva gandhabbasūraggapūjitā.
- 1026:**“Tā rattarattambarapītavāsasā, visālanettā abhirattalocanā;
Kule sujātā sutanū sucimhitā, rathe ṭhitā pañjalikā upaṭṭhitā.
- 1027:**“Tā kambukeyūradharā suvāsasā, sumajjhimā ūruthanūpapannā;
Vaṭṭaṅguliyo sumukhā sudassanā, rathe ṭhitā pañjalikā upaṭṭhitā.
- 1028:**“Aññā suveṇī susu missakesiyo, samaṃ vibhattāhi pabhassarāhi ca;
Anubbatā tā tava mānase ratā, rathe ṭhitā pañjalikā upaṭṭhitā.
- 1029:**“Āveḷiniyo padumuppacchadā, alaṅkatā candanasāravāsītā;
Anubbatā tā tava mānase ratā, rathe ṭhitā pañjalikā upaṭṭhitā.
- 1030:**“Tā māliniyo padumuppacchadā, alaṅkatā candanasāravāsītā;
Anubbatā tā tava mānase ratā, rathe ṭhitā pañjalikā upaṭṭhitā.
- 1031:**“Kaṇṭhesu te yāni piḷandhanāni, hatthesu pādesu tatheva sīse;
Obhāsayantī dasa sabbaso disā, abhuddayaṃ sārādikova bhānumā.
- 1032:**“Vātassa vegena ca sampakampitā, bhujesu mālā apiḷandhanāni ca;
Muñcanti ghosaṃ ruciraṃ sucim subhaṃ, sabbehi viññūhi sutabbarūpaṃ.
- 1033:**“Uyyānabhūmyā ca duvaddhato ṭhitā, rathā ca nāgā tūriyāni ca saro;

Tameva devinda pamodayanti, vīṇā yathā pokkharapattabāhubhi.

1034: ‘Imāsu vīṇāsu bahūsu vaggūsu, manuññarūpāsu hadayeritaṃ pītiṃ;
Pavajjamānāsu atīva accharā, bhamanti kaññā padumesu sikkhitā.

1035: ‘Yadā ca gītāni ca vādītāni ca, naccāni cimāni samenti ekato;
Athettha naccanti athettha accharā, obhāsayantī ubhato varitthiyo.

1036: ‘So modasi tūriyagaṇappabodhano, mahīyamāno vajirāvudhoriva;
Imāsu vīṇāsu bahūsu vaggūsu, manuññarūpāsu hadayeritaṃ pītiṃ.

1037: ‘Kiṃ tvaṃ pure kammamakāsi attanā, manussabhūto purimāya jātiyā;
Uposathaṃ kaṃ vā tuvaṃ upāvasi, kaṃ dhammacariyaṃ vatamābhicrocayi.

1038: ‘Nayīdamappassa katassa kammuno, pubbe suciṇṇassa uposathassa vā;
Iddhānubhāvo vipulo ayaṃ tava, yaṃ devasaṅghaṃ abhirocasa bhusaṃ.

1039: ‘Dānassa te idaṃ phalaṃ, atho sīlassa vā pana;
Atho añjalikamma, taṃ me akkhāhi pucchito’’ti.

1015. Tattha **sahassayuttanti** sahasseṇa yuttaṃ, sahasaṃ vā yuttaṃ yojitaṃ etasminti sahasayuttaṃ. Kassa panetaṃ sahasanti? ‘‘Hayavāhana’’nti anantaraṃ vuccamānattā hayānanti ayamatto viññāyateva. Hayā vāhanaṃ etassāti hayavāhanaṃ. Keci pana ‘‘sahassayuttahayavāhana’’nti anuñāsikalopaṃ ekameva samāsapadaṃ katvā vaṇṇenti, etasmiṃ pakkhe hayavāhanaṃ viya vāhananti attho yujjati. Hayavāhanasahasayuttaṃ yuttahayavāhanasahasanti hi attho. Apare pana ‘‘sahassayuttanti sahasadibbājaññayutta’’nti vadanti. **Sandananti** rathaṃ. **Nekacittanti** anekacittaṃ nānāvidhavicittavantaṃ. **Uyyānabhūmiṃ abhitoti** uyyānabhūmiyā samīpe. ‘‘Abhito’’ti hi padaṃ apekkhitvā sāmīatthe etaṃ upayogavacanaṃ. Keci pana ‘‘uyyānabhūmyā’’tipi paṭhanti, te saddanayampi anupadhārentā paṭhanti. **Anukkamanti** gacchanto purindado bhūtapatīva vāsavo virocasīti sambandho.

1016. **Sovaṇṇamayāti** suvaṇṇamayā. **Teti** tava. **Rathakubbarā ubhoti** rathassa ubhosu passesu vedikā. Yo hi rathassa sobhanatthañceva upari ṭhitānaṃ guttatthañca ubhosu passesu vedikākārena parikkhepo karīyati, tassa purimabhāge ubhosu passesu yāva rathīsā, tāva hatthehi gahaṇayoggo rathassa avayavaviseso, idha so eva kubbaroti adhippeto. Tenevāha ‘‘ubho’’ti. Aññattha pana rathīsā kubbaroti vuccati. **Phalehīti** rathūpatthambhassa dakkhiṇāvāmabhedehi dvīhi phalehi, pariyantāvettha phalāti vuttā. **Aṃsehīti** kubbaraphale patiṭṭhitehi heṭṭhimaṃsehi. **Atīva saṅgatāti** ativiya suṭṭhu saṅgatā suphassitā nibbivarā. Idañca sippiviracite kittimarathe labbhamānavisesaṃ tattha āropetvā vuttaṃ. So pana aporisatāya akittimo sayamjāto kenaci aghaṭitoyeva. **Sujātagumbāti** susaṅṭhitathambhakasamudāyā. Ye hi vedikāya niraṇṭaraṃ ṭhitā susaṅṭhitaghaṭakādiavayavavisesavanto thambhakasamudāyā, tesam vasenevaṃ vuttaṃ ‘‘sujātagumbā’’ti. **Naravīraṇiṭṭhitāti** sippācariyehi niṭṭhāpitasadisā. Sippācariyā hi attano sarīrakhedaṃ acintetvā vīriyabalena sippassa suṭṭhu vicāraṇato naresu vīriyavantoti idha ‘‘naravīrā’’ti vuttā. **Naravīrāti** vā devaputtassa ālapanam. **Niṭṭhitāti** pariyositā paripuṇṇasobhātisayā. ‘‘Naravīraṇimmitā’’ti vā pāṭho, naresu dhitisampannehi nimmitasadisāti attho. Evaṃvidhakubbaratāya ayaṃ tava ratho virocati. Kiṃ viya? **Pannaraseva cando**, sukkapakkhe pannarasiyaṃ paripuṇṇakāle candimā viya.

1017. **Suvaṇṇajālāvatatoti** suvaṇṇajālakehi avatato chādito. ‘‘Suvaṇṇajālāvitato’’tipi pāṭho, gavacchitoti attho. **Bahūhīti** anekehi. **Nānāratanehīti** padumarāgaphussarāgādīnānāvidharatanehi. **Sunandighosoti** suṭṭhu nanditabbaghoso, savanīyamadhuraninnādoti attho. **Sunandighosoti** vā suṭṭhu katanandighoso, naccanādīnaṃ dassanādīsū pavattitasādhukārasaddādivasena katapamodaninnādoti

attho, “kālena kālaṃ āsīvādanavasena suṭṭhu payuttanandighoso”ti ca vadanti. **Subhassaroti** suṭṭhu ativiya obhāsanasabhāvo, tattha vā pavattamānānaṃ devatānaṃ sobhanena gītavādītassarena subhassarō. **Cāmarahatthabāhubhīti** cāmarahatthayuttabāhūhi ito cito ca bījāyamāna cāmarakalāpehi devatānaṃ bhujehi, tathābhūtāhi devatāhi vā virocāti.

1018. Nābhyoti rathacakkānaṃ nābhiyo. **Manasābhinimmitāti** “ime īdisā hontū”ti cittena nimmitasadisā. **Rathassa pādantaramajjhabhūsitāti** rathassa pādānaṃ rathacakkānaṃ antena neminā nānāratanasamujjalena arānaṃ vemajjhena ca maṇḍitā. **Satarājicittitāti** anekavaṇṇāhi anekasatāhi rājīhi lekhāhi cittitā vicittabhāvaṃ gatā. **Sateratā vijjurivāti** sateratasāṅkhātavijjulatā viya pabhāsare vijjotanti.

1019. Anekacittāvatatoti anekehi mālākammādicittehi avatato samokiṇṇo. “Anekacittāvitato”tipi paṭhanti, soyeva attho, gāthāsukhatthaṃ pana dīghakaraṇaṃ. **Puthū ca nemī cāti** puthulanemi ca, eko ca-kāro nipātamattaṃ. **Sahassaramsikoti** anekasahassaramsiko. “Sahassaramsiyo”tipi pāḷi. Apare pana “natā ramsiyo”ti ca paṭhanti, tattha **natāti** ajiyadhanudaṇḍako viya oṇatā nemippadesā. **Sahassaramsiyoti** sūriyamaṇḍalaṃ viya vipphurantakiraṇajālā. **Tesanti** olambamānakinkīṇikajālānaṃ nemippadesānaṃ.

1020. Sirasminti sīse, rathassa sīseti attho. Siro vā asmiṃ rathe. **Cittanti** vicittaṃ. **Maṇicandakappitanti** maṇimayamaṇḍalānuviddhaṃ candamaṇḍalasadisena maṇinā anuviddhaṃ. **Ruciraṃ pabhassaranti** iminā tassa candamaṇḍalasadisatameva vibhāveti, **sadā visuddhanti** iminā panassa candamaṇḍalatoṇi visesaṃ dasseti. **Suvaṇṇarājīhīti** antarantarā vaṭṭākārena saṅghitāhi suvaṇṇalekhāhi. **Saṅgātanti** sahitaṃ. **Veḷuriyarājīvāti** antarantarā suvaṇṇarājīhi khacitamaṇimaṇḍalattā veḷuriyarājīhi viya sobhati. “Veḷuriyarājīhi”ti ca paṭhanti.

1021. Vāḷīti vāḷavanto sampannavāḷadhino, asse sandhāya vadati. “Vāḷī”ti vā pāṭho. **Maṇicandakappitāti** cāmarolambanaṭṭhānesu maṇimayacandakānuviddhā. **Ārohakambūti** uccā ceva tadanurūpapariṇāhā ca, ārohapariṇāhasampannāti attho. **Sujavāti** sundarajavā javavanto **mahājavā**, sobhanagatikāti attho. **Brahūpamāti** brahā viya paminitabbā, attano pamāṇato adhikā viya paññāyantāti attho. **Brahāti** vuḍḍhā pavaḍḍhasabbaṅgapaccaṅgā. **Mahantāti** mahānubhāvā mahiddhikā. **Balinoti** sarīrabalena ca ussāhabalena ca balavanto. **Mahājavāti** sīghavegā. **Mano tavaññāyāti** tava cittaṃ ṇatvā. **Tathevāti** cittānurūpameva. **Siṃsareti** saṃsappare, pavattareti attho.

1022. Imeti yathāvuttaasse sandhāyāha. **Sabbeti** sahasamattāpi. **Sahitāti** samānajavatāya samānagamanatāya ca gatiyaṃ sahita, aññamaññaṃ anūnādhikagamanāti attho. Catūhi pādehi kamanti gacchantīti **catukkamā**. **Samam vahantīti** “sahitā”ti padena vuttamevatthaṃ pākaṭataraṃ karoti. **Mudukāti** mudusabhāvā, bhadrā ājanīyāti attho. Tenāha “**anuddhatā**”ti, uddhatarahitā khobhaṃ akarontāti attho. **Āmodamānāti** pamodamānā, akhaḷuṅkatāya aññamaññaṃ rathikādīnaṃca tuṭṭhiṃ pavedayantāti attho.

1023. Dhunantīti cāmarabhāraṃ kesarabhāraṃ vāladhiṅca vidhunanti. **Vaggantīti** kadāci pade padaṃ nikkhipantā vagganena gamanena gacchantī. **Patantīti** kadāci pavattanti, laṅghantīti attho. “Plavantī”ti ca keci paṭhanti, soyevattho. **Abhuddhunantāti** kammasippinā sukate suṭṭhu nimmite khuddakaghaṇṭādiassālaṅkāre abhiuddhunantā adhikaṃ uddhunantā. **Tesanti** tesam piḷandhanānaṃ.

1024. Rathassa ghosoti yathāvutto rathanigghoso. **Apiḷandhanāna cāti** a-kāro nipātamattaṃ. Piḷandhanānaṃ ābharaṇānaṃ. Apiḷandhananti ca ābharaṇapariyāyoti vā vadanti, rathassānaṃ ābharaṇānaṅcaghosoti attho. **Khurassanādoti** turaṅgānaṃ khuranipātasaddo. Kiñcāpi assā ākāsena gacchanti, madhurassa pana khuranipātasaddassa upaladdhihetubhūtena kammunā tesam khuranikkhepe khuranikkhepe paṭighāto labbhantīti vadanti. **Abhihimsanāya cāti** assānaṃ adhihimsanena ca, antarantarā assehi pavattitahesanena cāti attho. “Abhihesanāya cā”ti keci paṭhanti. **Samitassāti**

samuditassa dibbajanassa ghoso ca suvaggu sumadhuraṃ suyyati. Kiṃ viyāti āha “**gandhabbatūriyāni vicitrasaṃvane**”ti, citralatāvane gandhabbadevaputtānaṃ pañcaṅgikatūriyāni viya. Tūriyasannissito hi saddo “tūriyāni”ti vutto nissayavohārena. “Gandhabbatūriyāna ca vicitrasaṃvane”ti ca pāṭho, “tūriyānañca”iti anunāsikaṃ ānetvā yojetabbaṃ. Apare “gandhabbatūriyāni vicitrapavane”ti paṭhanti.

1025. Rathe ṭhitātāti rathe ṭhitā etā. **Migamandalocanāti** migacchāpikānaṃ viya mudusiniddhaditṭhinipātā. **Ālārapamhāti** bahalasaṅgatapakhumā, gopakhumāti attho. **Hasitāti** pahasitā, pahaṃsitamukhāti attho. **Piyaṃvadāti** piyavādiniyo. **Veḷuriyajālāvataṭātāti** veḷuriyamañimayena jālena chādītasarīrā. **Tanucchavāti** sukhumacchaviyo. **Sadevāti** sadā eva sabbakālameva. **Gandhabbasūraggapūjitāti** gandhabbadevatāhi ceva aparāhi ca aggadevatāhi laddhapūjā.

1026. Tā rattarattambarapītavāsasāti rajanīyarūpā ca rattapītavattā ca. **Abhirattalocanāti** visesato rattarājīhi upasobhitanayana. **Kule sujātāti** sindhavakule sujātā visiṭṭhadevanikāye sambhavā. **Sutanūti** sundarasarīrā. **Sucimhitāti** suddhasitakaraṇā.

1027. Tā kambukeyūradharāti suvaṇṇamayakeyūradharā. **Sumajjhimāti** vilaggamajjhā. **Ūruthanūpapannāti** sampannaūruthanā, kadalikkhandhasadisāuru ceva samuggasadisathanā ca. **Vaṭṭaṅguliyoti** anupubbato vaṭṭaṅguliyō. **Sumukhāti** sundaramukhā, pamuditamukhā vā. **Sudassanāti** dassanīyā.

1028. Aññāti ekaccā. **Suvenīti** sundarakesaveṇiyo. **Susūti** daharā. **Missakesiyoti** rattamālādīhi missitakesavaṭṭiyo. Kathaṃ? **Samaṃ vibhattāhi pabhassarāhi cāti**, samaṃ aññamaññasadisā nānāvibhattivasena vibhattāhi suvaṇṇacīradīkhacitāhi indanīlamañīdayo viya pabhassarāhi kesavaṭṭihi missitakesiyoti yojanā. **Anubbatāti** anukūlakiriyā. **Tāti** accharāyo.

1029. Candanasāravositāti sārabhūtena dibbacandanena ullittā vicchuritā.

1031. Kaṅthesūtiādinā gīvūpagahatthūpagapādūpagasīsūpagādiābharaṇāni dasseti. **Obhāsayantīti** kaṅthesu yāni piḷandhanāni, tehi obhāsayantīti yojanā. Evaṃ sesesupi. **Abbhuddayanti** abhiuggacchanto, “abbhuddasa”ntipi pāṭho, soyevattho. **Sāradikoti** saradakālīko. **Bhāṇumāti** sūriyo. So hi abbhādidosa virahena dasapi disā suṭṭhu obhāseti.

1032. Vātassa vegena cāti manuññagandhūpahāraṃ saddūpahārañca karontena upaharantena viya vāyantena vātassa vegena rathaturāṅgavegena ca. **Muñcantīti** vissajjenti. **Ruciranti** pañcaṅgikatūriyāni viya uparūpari rucidāyakaṃ. **Sucinti** suddhaṃ asaṃsaṭṭhaṃ. **Subhanti** manuññaṃ. **Sabbehi viññūhi sutabbarūpanti** sabbehipi viññujātikehi gandhabbasamayaññūhi sotabbaṃ savanīyaṃ uttamasabhāvaṃ ghosaṃ muñcantīti yojanā.

1033. Uyyānabhūmyāti uyyānabhūmiyaṃ. **Duvaddhatoti** dvīhi addhapassehi. “Dubhato ca ṭhitā”tipi paṭhanti, soyevattho. **Rathāti** rathe. **Nāgāti** nāge. Upayogatte hi etaṃ paccattavacanāṃ. **Saroti** rathanāgatūriyāni paṭicca nibbatta saro. **Devindāti** devaputtaṃ ālapati. **Vīṇā yathā pokkharapattabāhubhīti** yathā vīṇā sammadeva yojitehi doṇipattabāhudaṇḍehi taṃtaṃmucchānānurūpaṃ avaṭṭhitehi vādiyamānā suṇantaṃ janāṃ pamodeti, evaṃ taṃ rathādayo attano sarena pamodayanti. Susikkhitabhāvena pokkharabhāvaṃ sundarabhāvaṃ pattehi vīṇāvādakassa hatthehi pavādītā vīṇā yathā mahājanaṃ pamodeti, evaṃ taṃ rathādayo attano sarena pamodayantīti.

1034. Imāsu vīṇāsūti gāthāya ayaṃ saṅkhepattho – **imāsu** ujukoṭivāṅkabrahatīnandinītisaraādibhedāsu **bahūsu vīṇāsu** siniddhamadhurassaratāya **vaggūsu** tato eva **manuññarūpāsu hadayeritaṃ** hadayaṅgamaṃ hadayahārinim **pītim** pītinimittaṃ **pavajjamānāsu** pavādiyamānāsu **accharā** devakaññā pītivegukkhittatāya attano susikkhitatāya ca dibbapadumesu

bhamanti naccam dassentiyo sañcaranti.

1035. Imānīti idam paccekam yojetabbam “imāni gītāni, imāni vāditāni, imāni naccāni cā”ti. **Samenti ekatoti** ekajjham samarasāni honti. Atha vā **samenti ekatoti** ekato ekajjham samāni samarasāni karonti, tantissaram gītassarena, gītassarañca tantissarena samsandantiyo naccanena yathādhigate hassādirase aparihāpentiyō samenti samānentīti attho. **Atthettha naccanti atthettha accharā obhāsayantīti** evam gītādīni samarase karontiyō atha aññā ekaccā accharā ettha etasmiṃ tava rathe naccanti, atha aññā varitthiyō uttamitthiyō naccam passantiyo attano sarīrobhāsena ceva vatthābharāṇaobhāsena ca ettha etasmiṃ padese ubhato dvīsu passesu dasapi disā kevalam obhāsanti vijjotayantīti attho.

1036. Soti so tvaṃ evambhūto. **Tūriyagaṇappabodhanoti** dibbatūriyasamūhena katapītipabodhano. **Mahīyamānoti** pūjīyamāno. **Vajirāvudhorivāti** indo viya.

1037. Uposatham kam vā tuvaṃ upāvasīti aññehipi uposatho upavasīyati, tvaṃ kam vā kīdisam nāma uposatham upavasīti pucchati. **Dhammacariyanti** dānādīpuññapaṭipattim. **Vatanti** vatasamādānam. **Abhirocayīti** abhirocasi, ruccitvā pūresīti attho. “Abhirādhayī”tipi pāṭho, sādhesi nipphādesīti attho.

1038. Idanti nipātamattam, idam vā phalanti adhippāyo. **Abhirocaseti** abhibhavivā vijjotasi.

Evam mahātherena puṭṭho devaputto tamattam ācikkhi. Tena vuttam –

1040:“So devaputto attamano, moggallānena pucchito;
Pañham puṭṭho viyākāsi, yassa kammassidam phala”nti.

1041:“Jitindriyam buddhamanomanikkamam, naruttamam kassapamaggapuggalam;
Avāpurantam amatassa dvāram, devātidevam satapuññalakkhaṇam.

1042:“Tamaddasam kuñjaramoghatinṇam, suvaṇṇasiṅgīnadabimbasādisam;
Disvāna tam khippamahum sucīmano, tameva disvāna subhāsītaddhajam.

1043:“Tamannapānam athavāpi cīvaram, sucim pañitam rasasā upetam;
Pupphābhikiṇṇamhi sake nivesane, patiṭṭhapesim sa asaṅgamānaso.

1044:“Tamannapānena ca cīvarena ca, khajjena bhojjena ca sāyanena ca;
Santappayitvā dvīpadānamuttamam, so saggaso devapure ramāmaham.

1045:“Etenupāyena imam niraggaḷam, yaññam yajitvā tividham visuddham;
Pahāyatham mānusakam samussayam, indūpamo devapure ramāmaham.

1046:“Āyuñca vaṇṇaṇca sukham balañca, pañitarūpam atikañkhatā muni;
Annañca pānañca bahum susaṅkhatam, patiṭṭhapetabbamasāṅgamānase.

1047:“Nayimasmiṃ loke parasmim vā pana, buddhena seṭṭho va samo va vijjati;
Āhoneyyānam paramāhutim gato, puññatthikānam vipulapphalesina”nti.

1041. Tattha **jitindriyanti** manacchaṭṭhānam indriyānam bodhimūleyeva aggamaggena jītattā nibbisevanabhāvassa katattā jitindriyam. Abhiññeyyādīnam abhiññeyyādibhāvato anavasesato abhisambuddhattā **buddham**. Puripuṇṇavīriyatāya **anomanikkamam** caturaṅgasamannāgatassa vīriyassa catubbidhasammappadhānassa ca pāripūriyāti attho. **Naruttamanti** narānam uttamam

dvipaduttamaṃ. **Kassapanti** bhagavantaṃ gottena vadati. **Avāpurantaṃ amatassa dvāranti** koṇāgamanassa bhagavato sāsananantaradhānato pabhuti pihitaṃ nibbānamahānagarassa dvāraṃ ariyamaggaṃ vivarantaṃ. **Devātidevanti** sabbesampi devānaṃ atidevaṃ. **Satapūññalakkhaṇanti** anekasatapūññavasena nibbattamahāpurisalakkhaṇaṃ.

1042. Kuñjaranti kilesapaṭisattunimmaddanena kuñjarasadisaṃ, mahānāganti attho. Catunnaṃ oghānaṃ saṃsāramahoghassa taritattā **oghatiṇṇaṃ**. **Suvaṇṇasiṅgīnadabimbāsādisanti** siṅgīsuvannaṃ jambunadasuvaṇṇarūpasadisaṃ, kañcanasannibhattacanti attho. **Disvāna taṃ khippamaḥuṃ sucīmanoti** taṃ kassapasammāsambuddhaṃ disvā khippaṃ tāvadeva “sammāsambuddho bhagavā”ti pasādavasena kilesamalāpagamanena sucimano visuddhamano ahoṣiṃ, tañca kho **tameva disvāna** taṃ disvā eva. **Subhāsītaddhajanti** dhammaddhajantaṃ.

1043. Tamannapānanti tamhi bhagavati annañca pānāñca. **Athavāpi cīvaranti** atha cīvarampi. **Rasasā upetanti** rasena upetaṃ sādurasāṃ, uḷāranti attho. **Pupphābhikiṇṇamhīti** ganthitehi ca aganthikehi ca pupphehi olambanavasena santharaṇavasena ca abhikiṇṇe. **Patitṭhapesinti** paṭipādesiṃ adāsīṃ. **Asaṅgamānasoti** katthaci alaggacitto so ahanti yojanā.

1044. Saggasoti aparāparūpapattivasena sagge sagge, tatthāpi ca devapure sudassanamahānagare. **Ramāmīti** kīlāmi modāmi.

1045. Etenupāyenāti gopālabrahmaṇakāle sasāvakasaṅghassa kassapabhagavato yathā asadisādānaṃ adāsīṃ, etena upāyena. **Imaṃ niraggaḷaṃ yaññaṃ yajitvā tividhaṃ visuddhanti** anāvaṭadvāratāya muttacāgatāya ca niraggaḷaṃ, tīsupi kālesu tīhi dvārehi karaṇakārāpanānussaraṇavidhīhi sampannaṭāya tividhaṃ, tattha saṃkilesābhāvena visuddhaṃ aparimitadhanapariccāgabhāvena mahācāgatāya yaññaṃ yajitvā, mahādānaṃ datvāti attho. Taṃ pana dānaṃ cirakatampi khattavattthucittānaṃ uḷārātāya antarantarā anussaraṇena attano pākaṭaṃ āsannaṃ paccakkhaṃ viya upaṭṭhitaṃ gahetvā āha “ima”nti.

1046. Evaṃ devaputto attanā katakammaṃ therassa kathetvā idāni tādisāya sampattiyā parepi patiṭṭhāpetukāmataṃ tathāgate ca uttamaṃ attano pasādabahumānaṃ pavedento “**āyuñca vaṇṇañcā**”tiadinā gāthādvayamāha. Tattha **abhikaṅkhatāti** icchantena. **Munīti** theramaṃ ālapati.

1047. Nayimasmim loketi devaputto attano paccakkhabhūtaṃ lokaṃ vadati. **Parasminti** tato aññasmim. Etena sabbepi sadevake loke dasseti. **Samo ca vijjatīti** seṭṭho tāva tiṭṭhatu, samo eva na vijjatīti attho. **Āhuneyyānaṃ paramāhutiṃ gatoti** imasmim loke yattakā āhuneyyā nāma, tesu sabbesu paramāhutiṃ paramaṃ āhuneyyabhāvaṃ gato. “Dakkhiṇeyyānaṃ paramaggataṃ gato”ti vā pāṭho, tattha **paramaggatanti** paramaṃ aggabhāvaṃ, aggadakkhiṇeyyabhāvanti attho. Kesanti āha “**puññatthikānaṃ vipulapphalesina**”nti, puññaena atthikānaṃ vipulaṃ mahantaṃ puññaḥphalaṃ icchantānaṃ, tathāgato eva lokassa puññaḥkhattanti dasseti. Keci pana “āhuneyyānaṃ paramaggataṃ gato”ti paṭhanti, soyevattho.

Evaṃ kathentameva taṃ thero kallacittaṃ muducittaṃ vinīvaraṇacittaṃ udaggacittaṃ pasannacittañca ñatvā saccāni pakāsesi. So saccapariyosāne sotāpattiphale patiṭṭhahi. Atha thero manussalokaṃ āgantvā bhagavato tamatthaṃ attanā ca devaputtana ca kathitaniyāmeneva ārocesi. Sattā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattapariyāya dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Mahārathavimānavannaṇā niṭṭhitā.

Iti paramatthadīpaniyā khuddakaṭṭhakathāya vimānavatthusmiṃ

Cuddasavatthupaṭimaṇḍitassa pañcamassa mahārathavaggassa

Atthavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Pāyāsivaggo

1. Paṭhamaagāriyavimānavaṇṇanā

Yathā vanaṃ cittalataṃ pabhāsati agāriyavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane. Tena samayena rājagahe ekaṃ kulaṃ ubhatopasannaṃ hoti sīlācārasampannaṃ opānabhūtaṃ bhikkhūnaṃ bhikkhunīnaṃ. Te dve jayampatikā ratanattayaṃ uddissa yāvajīvaṃ puññāni katvā tato cutā tāvatimsesu nibbattimsu, tesam dvādasayojanikaṃ kanakavimānaṃ nibbatti. Te tattha dibbasampattiṃ anubhavanti. Athāyasmā mahāmoggallānotiādi heṭṭhā vuttanayeneva veditabbaṃ.

1048:“Yathā vanaṃ cittalataṃ pabhāsati, uyyānasetṭhaṃ tidasānamuttamaṃ;
Tathūpamaṃ tuyhamidaṃ vimānaṃ, obhāsayaṃ tiṭṭhati antalikkhe.

1049:“Deviddhipattosi mahānubhāvo, manussabhūto kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvo, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti. –

Thero pucchi.

1050:“So devaputto attamano, moggallānena pucchito;
Pañhaṃ puṭṭho viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ”’.

1051:“Ahañca bhariyā ca manussaloke, opānabhūtā gharamāvasimha;
Annañca pānañca pasannacittā, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adamha.

1052:“Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti. –

Attano sampattiṃ byākāsi. Gāthāsupi apubbaṃ natthi.

Paṭhamaagāriyavimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Dutiyaagāriyavimānavaṇṇanā

Yathā vanaṃ cittalanti dutiyaagāriyavimānaṃ. Etthāpi aṭṭhuppatti anantarasadisāva.

1054:“Yathā vanaṃ cittalataṃ pabhāsati, uyyānasetṭhaṃ tidasānamuttamaṃ;
Tathūpamaṃ tuyhamidaṃ vimānaṃ, obhāsayaṃ tiṭṭhati antalikkhe.

1055:“Deviddhipattosi mahānubhāvo,
Manussabhūto kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvo,
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti. – pucchi;

1056:“So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ”’.

1057:“Ahañca bhariyā ca manussaloke, opānabhūtā gharamāvasimha;
Annañca pānañca pasannacittā, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adamha.

1058: ‘Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’ ti. –

Attano sampattiṃ byākāsi. Gāthāsupi apubbaṃ natthi.

Dutiyaagāriyavimānavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Phaladāyakavimānavaṇṇanā

Uccamidaṃ mañithūṇanti phaladāyakavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veļuvane. Tena samayena rañño bimbisārassa akāle ambaphalāni paribhuñjitum icchā uppajji. So ārāmapālaṃ āha – ‘‘mayhaṃ kho, bhaṇe, ambaphalesu icchā uppannā, tasmā ambāni me ānetvā dehī’’ ti. ‘‘Deva, natthi ambesu ambaphalaṃ, apicāhaṃ tathā karomi, sace devo kiñci kālaṃ āgameti, yathā ambā na cirasseva phalaṃ gaṇhanti’’ ti. ‘‘Sādhu, bhaṇe, tathā karohī’’ ti. Ārāmapālo ārāmaṃ gantvā ambarukkhāmulesu paṃsum apanetvā tādisaṃ paṃsum ākiri, tādisañca udakaṃ āsiñci, yathā na cirasseva ambarukkhā sacchinnapattā ahesuṃ. Atha naṃ paṃsum apanetvā pharusakakasaṭamissakaṃ pākatiṃ paṃsum ākiritvā sādhuṃ udakaṃ adāsi. Tadā ambarukkhā na cireneva korakitā pallavitā kuṭamalakajātā hutvā pupphimsu, atha salātukajātā hutvā phalāni gaṇhimsu. Tatthe kasmiṃ ambarukkhā paṭhamataraṃ cattāri phalāni manosilācuṇṇapiñjaravaṇṇāni sampannagandharasāni pariṇatāni ahesuṃ.

So tāni gahetvā ‘‘rañño dassāmi’’ ti gacchanto antarāmagge āyasmantaṃ mahāmoggallānaṃ piṇḍāya caramānaṃ disvā cintesi ‘‘imāni ambāni aggaphalabhūtāni imassa ayyassa dassāmi, kāmaṃ maṃ rājā hanatu vā pabbājetu vā, rañño hi dinne diṭṭhadhamme pūjāmatṭaṃ appamattakaṃ phalaṃ, ayyassa dinne pana diṭṭhadhammikampi samparāyikampi aparimānaṃ phalaṃ bhavissati’’ ti. Evaṃ pana cintetvā tāni phalāni therassa datvā rājānaṃ upasaṅkamitvā rañño tamatthaṃ ārocesi. Taṃ sutvā rājā rājapurise āṇāpesi ‘‘vīmaṃsatha tāva, bhaṇe, yathāyaṃ āhā’’ ti. Thero pana tāni phalāni bhagavato upanāmesi. Bhagavā tesu ekaṃ sārīputtattherassa, ekaṃ mahāmoggallānattherassa, ekaṃ mahākassapattherassa datvā ekaṃ attanā paribhuñji. Purisā taṃ pavattiṃ rañño ārocesuṃ.

Rājā taṃ sutvā ‘‘dhīro vatāyaṃ puriso, yo attano jīvitampi pariccajivā puññapasuto ahosi, attano parissamañca ṭhānagatameva akāsi’’ ti tuṭṭhacitto tassa ekaṃ gāmaṃ vatthālaṅkāradāni ca datvā ‘‘yaṃ tayā bhaṇe ambaphaladānena puññaṃ pasutaṃ, tato me pattiṃ dehī’’ ti āha. So ‘‘demi, deva, yathāsukhaṃ pattiṃ gaṇhāhī’’ ti avoca. Ārāmapālo aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsesu uppajji, tassa soļasayojanikaṃ kanakavimānaṃ nibbatti sattasatakūṭāgārapaṭimaṇḍitaṃ. Taṃ disvā āyasmā mahāmoggallāno pucchi –

1060: ‘Uccamidaṃ mañithūṇaṃ vimānaṃ, samantato soļasa yojanāni;
Kūṭāgārā sattasatā uļārā, veļuriyathambhā rucakatthatā subhā.

1061: ‘Tatthacchasi pivasi khādasi ca, dibbā ca vīṇā pavadanti vagguṃ;
Aṭṭhaṭṭhakā sikkhitā sādhuṃ uļārā, dibbā ca kaññā tidasacārā uļārā;
Naccanti gāyanti pamodayanti.

1062: ‘Deviddhipattosi mahānubhāvo...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’ ti.

1063: ‘So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ’’.

1064: ‘Phaladāyī phalaṃ vipulaṃ labhati, dadamuļugatesu pasannaṃ mānaṃ;
So hi pamodati saggagato tīdive, anubhoti ca puññaṃ phalaṃ vipulaṃ.

1065: ‘Tavevāhaṃ mahāmuni, adāsiṃ caturo phale.

1066: ‘Tasmā hi phalaṃ alameva dātuṃ, niccaṃ manussena sukhatthikena;
Dibbāni vā patthayatā sukhāni, manussasobhagatamicchatā vā.

1067: ‘Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’ ti. – sopissa byākāsi;

1061. Tattha **aṭṭhaṭṭhakā**ti ekekasmim kūtāgāre aṭṭhaṭṭhakā catusaṭṭhiparimānā. **Sādhurūpāti** rūpasampattiyā ca silācārasampattiyā ca sikkhāsampattiyā ca sundarasabhāvā. **Dibbā ca kaññāti** devaccharāyo. **Tidasacarāti** tidasesu sukhācārā sukhavīhāriniyo. **Uḷārāti** uḷaravibhavā.

1064. **Phaladāyīti** attanā ambaphalassa dinnattā attānaṃ sandhāya vadati. **Phalanti** puññaphalaṃ. **Vipulanti** mahantaṃ labhati manussaloke patiṭṭhitoti adhippāyo. **Dadanti** dadanto dānāhetu. **Ujugatesūti** ujupaṭipannesu. **Saggagatoti** uppajjanavasena saggam gato, tatthāpi **tidive** tāvatimsabhavane **anubhoti ca puññaphalaṃ vipulaṃ** yathāhaṃ, evaṃ aññopīti attho.

1066. **Tasmāti** yasmā catunnaṃ phalānaṃ dānamattena īdisī sampatti adhigatā, tasmā. **Alameva** yuttameva. **Niccanti** sabbakālaṃ. **Dibbānti** devalokapariyāpannāni. **Manussasobhagatanti** manussesu subhagabhāvaṃ. Sesam vuttanayameva.

Phaladāyakavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

4. Paṭhamaupassayadāyakavimānavāṇṇanā

Cando yathā vigatavalāhake nabheti upassayadāyakavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane. Tena samayena aññataro bhikkhu gāmakāvāse vassaṃ vasitvā vutthavasso pavāretvā bhagavantaṃ vanditūṃ rājagahaṃ gacchanto antarāmagge sāyaṃ aññataraṃ gāmaṃ pavisitvā vasanaṭṭhānaṃ pariyesanto aññataraṃ upāsakaṃ disvā pucchi – ‘‘upāsaka, imasmiṃ gāme atthi kiñci pabbajitānaṃ vasanayoggaṭṭhāna’’nti. Upāsako pasannacitto gehaṃ gantvā bhariyāya saddhiṃ mantetvā therassa vasanayoggaṃ ṭhānaṃ paricchinditvā tattha āsanaṃ paññāpetvā pādodakaṃ pādapīṭhaṃ upaṭṭhapetvā theram pavesetvā tasmim pāde dhovante padīpaṃ ujjaletvā mañce paccattharaṇāni paññāpetvā adāsi. Svātanāya ca nimantetvā therassa dutiyādivase bhojetvā pānakatthāya guḷapiṇḍaṅca datvā theram gacchantaṃ anugantvā nivatti. So aparena samayena saha bhariyāya kālaṃ katvā tāvatimsabhavane dvādasayojanike kanakavimāne nibbatti. Taṃ āyasmā mahāmogallāno dvīhi gāthāhi paṭipucchi –

1069: ‘Cando yathā vigatavalāhake nabhe, obhāsayaṃ gacchati antalikkhe;
Tathūpamaṃ tuyhamidaṃ vimānaṃ, obhāsayaṃ tiṭṭhati antalikkhe.

1070: ‘Deviddhipattosi mahānubhāvo, manussabhūto kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvo, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’ ti.

So devaputto imāhi gāthāhi byākāsi –

1071: ‘So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ’’.

1072: ‘Ahañca bhariyā ca manussaloke, upassayaṃ arahato adamha;
Annañca pānañca pasannacittā, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adamha.

1073: ‘Tena metādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’ ti.
Tattha gāthāsu yaṃ vattabbaṃ, taṃ heṭṭhā vuttanayameva;

Paṭhamaupassayadāyakavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

5. Dutiyaupassayadāyakavimānaṇṇā

Sūriyo yathā vigatavalāhake nabheti dutiyaupassayadāyakavimānaṇṇam. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veļuvane. Tena samayena sambahulā bhikkhū gāmakāvāse vassaṃ vasitvā bhagavantaṃ dassanāya rājagahaṃ uddissa gacchantā sāyaṃ aññataraṃ gāmaṃ sampāpuṇṇiṃsu. Sesam anantaravimānasadisameva.

1075: ‘Sūriyo yathā vigatavalāhake nabhe...pe....
(Yathā purimavimānaṇṇam, tathā vitthāretabbaṃ;)

1079: ‘Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’ ti.
Tattha gāthāsopi apubbaṃ natthi;
Dutiyaupassayadāyakavimānaṇṇā niṭṭhitā.

6. Bhikkhādāyakavimānaṇṇā

Uccamidaṃ maṇithūṇaṃ vimānanti bhikkhādāyakavimānaṇṇam. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veļuvane. Tena samayena aññataro bhikkhu addhānamaggapaṭipanno aññataraṃ gāmaṃ piṇḍāya pavitṭho ekassa gharaddhāre aṭṭhāsi. Tattha aññataro puriso dhotahatthapādo ‘‘bhuñjissāmi’’ ti nisinna bhojanaṃ upanetvā pātiyā pakkhitte taṃ bhikkhuṃ disvā pātiyā bhattaṃ tassa bhikkhuno patte ākiranto tena ‘‘ekadesameva dehi’’ ti vuttopi sabbameva ākiri. So bhikkhu anumodanaṃ vatvā pakkāmi. So puriso ‘‘chātajjhātassa bhikkhuno mayā abhuñjitvā bhattaṃ dinna’’ nti anussaranto ulāraṃ pītisomanassaṃ paṭilabhi. So aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimṣesu dvādasayojanike kanakavimāne nibbatti. Taṃ āyasmā mahāmogallānatthero devacārikaṃ caranto mahatiyā deviddhiyā virocamaṇaṃ disvā imāhi gāthāhi paṭipucchi –

1081: ‘Uccamidaṃ maṇithūṇaṃ vimānaṇṇam, samantato dvādasā yojanāni;
Kūṭāgārā sattasatā ulārā, veļuriyathambhā rucakatthā subhā.

1082: ‘Deviddhipattosi mahānubhāvo...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’ ti.

Sopi tassa imāhi gāthāhi byākāsi –

1083: ‘So devaputto attamaṇo...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ’’.

1084: ‘Ahaṃ manussesu manussabhūto, disvāna bhikkhuṃ tasitaṃ kilantaṃ;
Ekāhaṃ bhikkhaṃ paṭipādayissaṃ, samaṅgi bhattena tadā akāsim.

1085: ‘Tena metādiso vaṇṇo...pe... vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’ ti.

1084. Tattha **ekāhaṃ bhikkhanti** ekaṃ ahaṃ bhikkhāmatṭaṃ, ekaṃ bhattavaḍḍhitakanti attho. **Paṭipādayissanti** paṭipādesiṃ adāsiṃ. **Samaṅgi bhattenā**ti bhattena samaṅgibhūtaṃ, laddhabhikkhanti attho. Evaṃ mahāthero tena devaputtena attano sucaritakamme pakāsīte saparivārassa tassa dhammaṃ desetvā manussalokamāgato, taṃ pavattiṃ sammāsambuddhassa kathesi. Satthā taṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattamahājanassa dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Bhikkhādāyakavimānaṇṇā niṭṭhitā.

7. Yavapālakavimānaṇṇā

Uccamidaṃ maṇithūṇaṃ vimānanti yavapālakavimānaṇṇam. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veļuvane. Tena samayena rājagahe aññataro duggatadārako yavakhettaṃ rakkhati. So

ekadivasam pātarāsattāya kummāsam labhitvā “khettaṃ gantvā bhuñjissāmī”ti taṃ kummāsam gahetvā yavakhettaṃ gantvā rukkhamaññe nisīdi. Tasmañ khaṇe aññataro khīṇāsavatto maggappaṭipanno upakaṭṭhe kāle taṃ ṭhānaṃ patvā yavapālakena nisinnaṃ rukkhamaññaṃ upasaṅkami. Yavapālako velaṃ oloketvā “kacci, bhante, āhāro laddho”ti āha. Thero tuṇhī ahoṣi. So aladdhabhāvaṃ ñatvā “bhante, upakaṭṭhā velā, piṇḍāya caritvā bhuñjitum na sakkā, mayhaṃ anukampāya imaṃ kummāsam paribhuñjathā”ti vatvā therassa taṃ kummāsam adāsi. Thero taṃ anukampanto tassa passantasseva taṃ paribhuñjitvā anumodanaṃ vatvā pakkāmi. Sopi dārako “sudinnaṃ vata mayā īdisassa kummāsādānaṃ dadantenā”ti cittaṃ pasādetvā aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsabhavane vuttanayeneva vimāne nibbatti. Taṃ āyasmā mahāmogallānatthero imāhi gāthāhi paṭipucchi –

1087:“Uccamidaṃ mañithūṇaṃ vimānaṃ...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.

Sopi tassa imāhi gāthāhi byākāsi –

1089. “So devaputto attamaṇo...pe... yassa kammaṣṣidaṃ phalaṃ”.

1090:“Ahaṃ manussesu manussabhūto, ahoṣiṃ yavapālako;
Addasaṃ virajaṃ bhikkhuṃ, vipasannamanāvilaṃ.

1091:“Tassa adāsahaṃ bhāgaṃ, pasanno sehi pāṇibhi;
Kummāsapiṇḍaṃ datvāna, modāmi nandane vane.

1092:“Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”ti.

Tattha gāthāsopi apubbaṃ natthi.

Yavapālakavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

8. Paṭhamakuṇḍalīvimānavāṇṇanā

Alaṅkato malyadharo suvattho kuṇḍalīvimānaṃ. Tassa kā upatti? Bhagavā sāvattiyāṃ viharati jetavane. Tena samayena dve aggasāvākā saporivārā kāsīsu cārikaṃ carantā sūriyatthaṅgamanavelāyaṃ aññataraṃ vihāraṃ pāpuṇṇiṃsu. Taṃ pavattim sutvā tassa vihārassa gocaraḅame aññataro upāsako there upasaṅkamitvā vanditvā pādadhovanaṃ pādabbhañjanatelaṃ mañcapīṭhaṃ paccattharaṇaṃ paḍīpiyañca upanetvā svātanāya ca nimantetvā dutiyadivase mahādānaṃ pavattesi, therā tassa anumodanaṃ vatvā pakkamiṃsu. So aparena samayena kālaṃ katvā tāvatimsesu dvādasayojanike kanakavimāne nibbatti. Taṃ āyasmā mahāmogallānatthero imāhi gāthāhi paṭipucchi –

1094:“Alaṅkato malyadharo suvattho, sukuṇḍalī kappitakesamaṣṣu;
Āmuttathatthābharaṇo yasassī, dibbe vimānaṃhi yathāpi candimā.

1095:“Dibbā ca vīṇā pavadanti vaggum, aṭṭhaṭṭhakā sikkhitā sādhurūpā;
Dibbā ca kaññā tidasacārā ulārā, naccanti gāyanti pamodayanti.

1096:“Deviddhipattosi mahānubhāvo...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.

Sopi tassa imāhi gāthāhi byākāsi –

1097. “So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ”.

1098: “Ahaṃ manussesu manussabhūto, disvāna samaṇe sīlavante;
Sampannavijjācaraṇe yasassī, bahussute taṇhakkhayūpāpanne;
Annañca pānañca pasannacitto, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ.

1099: “Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti.

1094. Tattha **sukuṇḍalī**ti sundarehi kuṇḍalehi alaṅkatakaṇṇo. “Sakuṇḍalī”’tipi pāṭho, sadisaṃ kuṇḍalaṃ sakuṇḍalaṃ, taṃ assa atthīti sakuṇḍalī, yuttakuṇḍalī aññamaññañca tuyhañca anucchavikakuṇḍalīti attho. **Kappitakesamassū**ti sammākappitakesamassu. **Āmuttahaṭṭhābharaṇoti** paṭimukkaaṅguliyādihaṭṭhābharaṇo.

1098. **Taṇhakkhayūpāpanneti** taṇhakkhayaṃ arahattaṃ, nibbānameva vā upagate, adhigatavanteti attho. Sesam vuttanayameva.

Paṭhamakuṇḍalīvimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

9. Dutiyakuṇḍalīvimānavāṇṇanā

Alaṅkato malyadharo suvatthoti dutiyakuṇḍalīvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattiyaṃ viharati jetavane. Tena samayena dve aggasāvaka kāsīsu janapadacārikaṃ carantātiādi sabbam anantarasadisameva.

1101: “Alaṅkato malyadharo suvattho, sukuṇḍalī kappitakesamassu;
Āmuttahaṭṭhābharaṇo yasassī, dibbe vimānamhi yathāpi candimā.

1102: “Dibbā ca vīṇā pavadanti vagguṃ;
Aṭṭhaṭṭhakā sikkhitā sādhurūpā;
Dibbā ca kaññā tidasacārā uḷārā, naccanti gāyanti pamodayanti.

1103: “Deviddhipattosi mahānubhāvo...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti. – pucchi;

1104: “So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ”.

1105: “Ahaṃ manussesu manussabhūto, disvāna samaṇe sādhurūpe;
Sampannavijjācaraṇe yasassī, bahussute sīlavante pasanne;
Annañca pānañca pasannacitto, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ.

1106: “Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati”’ti.

Gāthāsupi apubbaṃ natthi.

Dutiyakuṇḍalīvimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

10. (Uttara) pāyāsivimānavāṇṇanā

Yā devarājassa sabhā sudhammāti uttaravimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavati parinibbute dhātuvibhāge ca kate tattha tattha thūpesu paṭiṭṭhāpiyamānesu dhammavinayaṃ saṅgāyituṃ uccinitvā

gahitesu mahākassapappamukhesu mahātheresu yāva vassūpagamanā aññesu ca theresu attano attano parisāya saddhiṃ tattha tattha vasantesu āyasmā kumārakassapo pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ setabyanagaraṃ gantvā siṃsapāvane vasi. Atha pāyāsī rājañño therassa tattha vasanabhāvaṃ sutvā mahatā janakāyena parivuto taṃ upasaṅkamitvā paṭisanthāraṃ katvā nisinno attano diṭṭhigataṃ pavedesi. Atha naṃ thero candimasūriyūdāharaṇādīhi paralokassa atthibhāvaṃ pakāsento anekavihitahetūpamālaṅkataṃ diṭṭhigaṇṭhiviniveṭhanaṃ nānāyavicittaṃ pāyāsīsuttaṃ (dī. ni. 2.406 ādayo) desetvā taṃ diṭṭhisampadāyaṃ patiṭṭhāpesi.

So visuddhadiṭṭhiko hutvā samaṇabrāhmaṇakapaṇaddhikādīnaṃ dānaṃ dento anuḷārajjhāsayatāya lūkhaṃ adāsi ghāsacchādanamattaṃ kaṇājakaṃ bilaṅgadutiyaṃ sāṇāni ca vatthāni. Evaṃ pana asakkaccadānaṃ datvā kāyassa bhedā hīnakāyaṃ upapajji cātumahārājikānaṃ sahaḃyātaṃ. Tassa pana kiccākiccesu yuttappayutto uttaro nāma māṇavo ahosi dāne byāvaṇo. So sakkaccadānaṃ datvā tāvatimsakāyaṃ upapanno, tassa dvādasayojanikaṃ vimānaṃ nibbatti. So kataññutaṃ vibhāvento saha vimānena kumārakassapattheraṃ upasaṅkamitvā vimānato oruyha pañcapatiṭṭhitena vanditvā añjalim paggayha aṭṭhāsi. Taṃ thero –

1108: ‘Yā devarājassa sabhā sudhammā, yatthacchati devasaṅgho samaggo;
Tathūpamaṃ tuyhamidaṃ vimānaṃ, obhāsayaṃ tiṭṭhati antalikkhe.

1109: ‘Deviddhipattosi mahānubhāvo...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’ ti. – gāthāhi paṭipucchi;

1110: ‘So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ’.

1111: ‘Ahaṃ manussesu manussabhūto, rañño pāyāsissa ahosiṃ māṇavo;
Laddhā dhanam saṃvibhāgaṃ akāsiṃ, piyā ca me sīlavanto ahesuṃ;
Annañca pānañca pasannacitto, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ.

1112: ‘Tena metādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’ ti. –

So devaputto tassa imāhi gāthāhi byākāsi.

1108. Tattha **devarājassāti** sakkassa. **Sabhā sudhammāti** evaṃnāmakaṃ santhāgāraṃ. **Yatthāti** yassaṃ sabhāyaṃ. **Acchatīti** nisīdati. **Devasaṅghoti** tāvatimsadevakāyo. **Samaggoti** sahito sannipatito.

1111. **Pāyāsissa ahosiṃ māṇavoti** pāyāsīrājaññassa kiccākiccakaro daharatāya māṇavo, nāmena pana uttaro nāma ahosiṃ. **Samvibhāgaṃ akāsiṃ** ahameva abhuñjitvā yathāladham dhanam dānamukhe pariccajanavasena saṃvibhajanaṃ akāsiṃ. Annañca pānañca pariccajantoti vacanaseso. Atha vā dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ. Kathaṃ? **Sakkaccaṃ**. Kīdisaṃ? **Annañca pānañcāti** yojetabbaṃ.

(Uttara) pāyāsivimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

Iti paramatthadīpaniyā khuddaka-aṭṭhakathāya vimānavatthusmiṃ

Dasavatthupaṭimaṇḍitassa chaṭṭhassa pāyāsivaggassa

Atthavaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Sunikkhittavimānavaggo

1. Cittalatāvīmānavāṇṇanā

Yathā vanaṃ cittalataṃ pabhāsati cittalatāvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane. Tena samayena sāvatthiyaṃ aññataro upāsako daliddo appabhogo paresaṃ kammaṃ katvā jīvati. So saddho pasanno jiṇṇe vuḍḍhe mātāpitaro posento “itthiyo nāma patikule t̥hitā issariyaṃ karonti, sassusurānaṃ manāpacāriniyo dullabhā” ti mātāpitūnaṃ cittadukkhaṃ pariharanto dārapariggahaṃ akatvā sayameva ne upaṭṭhahati, sīlāni rakkhati, uposathaṃ upavasati, yathāvibhavaṃ dānāni deti. So aparabhāge kālaṃ katvā tāvatimsesu dvādasayojanike vimāne nibbatti. Taṃ āyasmā mahāmogallāno heṭṭhā vuttanayena gantvā katakammaṃ imāhi gāthāhi paṭipucchi –

1114: “Yathā vanaṃ cittalataṃ pabhāsati, uyyānaseṭṭhaṃ tidasānamuttamaṃ;
Tathūpamaṃ tuyhamidaṃ vimānaṃ, obhāsayāṃ tiṭṭhati antalikkhe.

1115: “Deviddhipattosi mahānubhāvo...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati” ti.

1116: “So devaputto attamaṃ...pe... yassa kammaṃ phalaṃ”.

1117: “Ahaṃ manussesu manussabhūto, daliddo atāṇo kapaṇo kammaṃ ahoṣiṃ;
Jiṇṇe ca mātāpitaro abhāriṃ, piyā ca me sīlavanto ahesuṃ;
Annañca pānañca pasannacitto, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ.

1118: “Tena metādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati” ti. –
Sopi tassa byākāsi. Sesāṃ vuttanayameva.

Cittalatāvimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

2. Nandanavimānavāṇṇanā

Yathā vanaṃ nandanaṃ pabhāsati nandanavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane. Tena samayena sāvatthiyaṃ aññataro upāsakotiādi sabbaṃ anantaravimānasadisāṃ. Ayaṃ pana dārapariggahaṃ katvā mātāpitaro posesīti ayameva viśeso.

1120: Yathā vanaṃ nandanaṃ pabhāsati, uyyānaseṭṭhaṃ tidasānamuttamaṃ;
Tathūpamaṃ tuyhamidaṃ vimānaṃ, obhāsayāṃ tiṭṭhati antalikkhe.

1121: “Deviddhipattosi mahānubhāvo...pe...vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”.

1122: “So devaputto attamaṃ...pe... yassa kammaṃ phalaṃ”.

1123: “Ahaṃ manussesu manussabhūto, daliddo atāṇo kapaṇo kammaṃ ahoṣiṃ;
Jiṇṇe ca mātāpitaro abhāriṃ, piyā ca me sīlavanto ahesuṃ;
Annañca pānañca pasannacitto, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ.

1124: “Tena metādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati” ti. –
Gāthāhi byākāsi. Tattha gāthāsupi apubbaṃ natthi.

Nandanavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

3. Mañithūṇavimānavāṇṇanā

Uccamidaṃ mañithūṇaṃ vimānanti mañithūṇavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane. Tena samayena sambahulā therā bhikkhū araññāyatane viharanti. Tesāṃ gāmaṃ piṇḍāya gamanamagge eko upāsako visamaṃ samaṃ karoti, kaṇṭake nīharati, gacchagumbe apaneti, udakakāle mātikāsu setuṃ bandhati, vivanaṭṭhānesu chāyārukkhe ropeti, jalāsayesu mattikaṃ uddharitvā te puthulagambhīre karoti, titthe sampādeti, yathāvibhavaṃ dānaṃ deti, sīlaṃ rakkhati. So aparabhāge

kālaṃ katvā tāvatim̐sesu dvādasayojanike kanakavimāne nibbatti. Taṃ āyasmā mahāmoggallānatthero upasaṅkamtivā imāhi gāthāhi paṭipucchi –

1126: ‘Uccamidaṃ maṇithūṇaṃ vimānaṃ, samantato dvādasa yojanāni;
Kūṭāgārā sattasatā uḷārā, veḷuriyathambhā rucakatthatā subhā.

1127: ‘Tatthacchasi pivasi khādasi ca, dibbā ca vīṇā pavadanti vagguṃ;
Dibbā rasā kāmagaṇeṭṭha pañca, nāriyo ca naccanti suvaṇṇacchannā.

1128: ‘Kena tetādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’ ti.
Sopi tassa gāthāhi byākāsi –

1130: ‘So devaputto attamano...pe... yassa kammassidaṃ phalaṃ’.

1131: ‘Ahaṃ manussesu manussabhūto, vivane pathe saṅkamaṇaṃ akāsiṃ;
Ārāmarukkhāni ca ropayissaṃ, piyā ca me sīlavanto ahesuṃ;
Annañca pānañca pasannacitto, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ.

1132: ‘Tena metādiso vaṇṇo...pe...vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’ ti.

1131. Tattha **vivaneti** araṇṇe. **Ārāmarukkhāni cā** ārāmabhūte rukkhe, ārāmaṃ katvā tattha rukkhe ropesinti attho. Sesam̐ sabbaṃ vuttanayameva.

Maṇithūṇavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

4. Suvaṇṇavimānavāṇṇanā

Sovaṇṇamaye pabbatasminti suvaṇṇavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā andhakavinde viharati. Tena samayena aññataro upāsako saddho pasanno vibhavasampanno tassa gāmassa avidūre aññatarasmim̐ muṇḍakapabbate sabbākārasampannaṃ bhagavato vasaṇānucchavikaṃ gandhakuṭṭim̐ kāretvā tattha bhagavantaṃ vasāpento sakkaccaṃ upaṭṭhahi, sayañca niccasīle patiṭṭhito suvisuddhasīlasam̐varo hutvā kālaṃ katvā tāvatim̐sabhavane nibbatti. Tassa kammānubhāvasamsūcakaṃ nānāratanaṃsijālasamuḷḷalaṃ vicittavedikāparikkhitaṃ vividhaviḷḷalāṅkāropasobhitaṃ suvibhattabhittitthambhasopānaṃ ārāmaramaṇīyakaṃ kañcanaḷḷapabbatamuddhani vimānaṃ uppajji. Taṃ āyasmā mahāmoggallāno devacārikaṃ caranto disvā imāhi gāthāhi paṭipucchi –

1134: ‘Sovaṇṇamaye pabbatasmim̐, vimānaṃ sabbatopabhaṃ;
Hemajālapaṭicchannaṃ, kiṅkiṇijālakappitaṃ.

1135: ‘Aṭṭhaṃsā sukātā thambhā, sabbe veḷuriyāmayā;
Ekamekāya aṃsiyā, ratanā satta nimmitā.

1136: ‘Veḷuriyasuvaṇṇassa, phalikā rūpiyassa ca;
Masāragallamuttāhi, lohitaṅgamaṇīhi ca.

1137: ‘Citrā manoramā bhūmi, na tatthuddhaṃsati rajo;
Gopānasīgaṇā pītā, kūṭaṃ dārenti nimmitā.

1138: ‘Sopānāni ca cattāri, nimmitā caturo disā;
Nānāratanaḷḷabbhehi, ādiccova virocāti.

1139: ‘Vediyā catasso tattha, vibhattā bhāgaso mitā;

Daddallamānā ābhanti, samantā caturo disā.

1140. ‘Tasmiṃ vimāne pavare, devaputto mahappabho;
Atirocasi vaṇṇena, udayantova bhāṇumā.

1141. ‘Dānassa te idaṃ phalaṃ, atho sīlassa vā pana;
Atha añjalikammaṃ, taṃ me akkhāhi pucchito’ ti.

Sopissa imāhi gāthāhi byākāsi –

1142. ‘So devaputto attamano...pe... yassa kammaṃsidaṃ phalaṃ’.

1143. ‘Ahaṃ andhakavindasmim, buddhassādiccabandhuno;
Vihāraṃ satthu kāresim, pasanno sehi pāṇibhi.

1144. ‘Tattha gandhañca mālañca, paccayañca vilepanaṃ;
Vihāraṃ satthu adāsim, vipasanna cetasā;
Tena mayhaṃ idaṃ laddhaṃ, vasaṃ vattemi nandane.

1145. ‘Nandane ca vane ramme, nānādi jagaṇāyute;
Ramāmi naccagītehi, accharāhi purakkhato’ ti.

1134. Tattha **sabbatopabhanti** sabbabhāgehi pabhāsantaṃ pabhāmuñcanaṃ.

Kiṅkiṇijālakappitanti kappitakiṅkiṇikajālaṃ.

1135. **Sabbe veḷuriyāmayāti** sabbe thambhā veḷuriyamaṇimayā. Tattha pana **ekamekāya aṃsiyāti** aṭṭhaṃsesu thambhesu ekamekasmim aṃsabhāge. **Ratanā satta nimmitāti** sattaratanakammaṇimmitā, ekeko aṃso sattaratanamayoti attho.

1136. ‘**Veḷūriyasuvaṇṇassā**’ tiādinā nānāratanāni dasseti. Tattha **veḷūriyasuvaṇṇassāti** veḷuriyena ca suvaṇṇena ca nimmitā, citrāti vā yojanā. Karaṇatthe hi idaṃ sāmivacanaṃ. **Phalikā rūpiyassa cāti** etthāpi eseva nayo. **Masāragallamuttāhīti** kabaramaṇīhi. **Lohitaṅgamaṇīhi cāti** rattamaṇīhi.

1137. Na **tatthuddhaṃsatī rajoti** maṇimayabhūmikattā na tasmiṃ vimāne rajo uggacchati. **Gopānasigaṇāti** gopānasīsamūhā. **Pītāti** pītavaṇṇā, suvaṇṇamayā ceva phussarāgādimaṇimayā cāti attho. **Kūṭaṃ dhārentīti** sattaratanamayam kaṇṇikaṃ dhārenti.

1138-9. **Nānāratanagabbhehīti** nānāratanamayehi ovarakehi. **Vediyāti** vedikā. **Catassoti** catūsu disāsu catasso. Tenāha ‘**samantā caturo disā**’ ti.

1140. **Mahappabhoti** mahājutiko. **Udayantoti** uggacchanto. **Bhāṇumāti** ādicco.

1143. **Sehi pāṇibhīti** kāyasāraṃ puññaṃ pasavanto attano pāṇīhi taṃ taṃ kiccaṃ karonto vihāraṃ satthu kāresinti yojanā. Atha vā **sehi pāṇibhīti** tattha andhakavindasmim gandhañca mālañca paccayañca vilepanaṃ pūjāvasena. Yathā kathaṃ? Vihārañca vipasanna cetasā satthuno adāsim pūjesim niyyādesim cāti evamettha yojanā veditabbā.

1144. **Tenāti** tena yathāvuttana puññaṃkammaṇa kāraṇabhūtena. **Mayhanti** mayā. **Idanti** idaṃ puññaṃphalaṃ, idaṃ vā dībbaṃ ādhipateyyaṃ. Tenāha ‘**vasaṃ vattemī**’ ti.

1145. Nandaneti nandiyā dibbasamiddhiyā uppajjanatthāne imasmiṃ devaloke, tatthāpi visesato nandane vane ramme, evaṃ ramaṇīye imasmiṃ nandane vane ramāmīti yojanā. Sesam vuttanayameva.

Evaṃ devatāya attano puññakamme āvikate thero saporivārassa tassa devaputtassa dhammaṃ desetvā bhagavato tamatthaṃ nivedesi. Bhagavā taṃ atthupattim katvā sampattaparīsāya dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Suvaṇṇavimānavañṇanā niṭṭhitā.

5. Ambavimānavañṇanā

Uccamidaṃ maṇithūṇanti ambavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane. Tena samayena rājagahe aññataro duggatapurisō paresaṃ bhattavetanabhato hutvā ambavanaṃ rakkhati. So ekadivasam āyasmantaṃ sārīputtaṃ gimhasamaye sūriyātapasantatte uṇhavālikānipplīte vipphandamānamarīcijālavitthate bhūmippadese tassa ambārāmassa avidūrena maggena sedāgatena gattena gacchantaṃ disvā sañjātagāravabhumāno upasaṅkamitvā evamāha “mahā ayaṃ, bhante, ghammapariḷāho, ativiya parissantarūpo viya dissati, sādhu, bhante, ayyo imaṃ ambārāmaṃ pavisitvā muhuttaṃ vissamitvā addhānaparissamaṃ paṭivinodetvā gacchatha anukampaṃ upādāyā”ti. Thero visesato tassa cittappasādaṃ paribrūhetukāmo taṃ ārāmaṃ pavisitvā aññatarassa ambarukkassa mūle nisīdi.

Puna so puriso āha “sace, bhante, nhāyitukāmattha, ahaṃ ito kūpato udakaṃ uddharitvā tumhe nhāpessāmi, pānīyaṅca dassāmi”ti. Theropi adhvāsesi tuṇhībhāvena. So kūpato udakaṃ uddharitvā parissāvetvā theram nhāpesi, nhāpetvā ca hatthapāde dhovitvā nisinnassa pānīyaṃ upanesi. Thero pānīyaṃ pivitvā paṭippassaddhadaratho tassa purisassa udakadāne ceva nhāpane ca anumodanaṃ vatvā pakkāmi. Atha so puriso “ghammābhitattassa vata therassa ghammapariḷāhaṃ paṭippassambhesiṃ, bahuṃ vata mayā puññaṃ pasuta”nti ulārapītisomanassaṃ paṭisaṃvedesi. So aparabhāge kālam katvā tāvatimsesu uppajji. Taṃ āyasmā mahāmoggallāno upasaṅkamitvā imāhi gāthāhi katapuññaṃ pucchi.

1146:“Uccamidaṃ maṇithūṇaṃ vimānaṃ, samantato dvādasa yojanāni;
Kūṭāgārā sattsatā ulārā, veḷuriyathambhā rucakattatā subhā.

1147:“Tatthacchasi pivasi khādasi ca, dibbā ca vīṇā pavadanti vagguṃ;
Dibbā rasā kāmaguṇettha pañca, nāriyo ca naccanti suvaṇṇachannā.

1148:“Kena tetādiso vaṇṇo...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.

1150:“So devaputto attamano...pe...
Yassa kammassidaṃ phalaṃ”.

1151:“Gimhānaṃ pacchime māse, patapante divaṅkare;
Paresaṃ bhatako poso, ambārāmamasīṅcati.

1152:“Atha tenāgamā bhikkhu, sārīputtoti vissuto;
Kilantarūpo kāyena, akilantova cetasā.

1153:“Tañca disvāna āyantaṃ, avocaṃ ambasiṅcako;
Sādhu taṃ bhante nhāpeyyaṃ, yaṃ mamassa sukhāvahaṃ.

1154:“Tassa me anukampāya, nikkhipi pattacīvaraṃ;

Nisīdi rukkhamūlasmiṃ, chāyāya ekacīvaro.

1155: ‘Tañca acchena vārinā, pasannamānaso naro;
Nhāpayī rukkhamūlasmiṃ, chāyāya ekacīvaram.

1156: ‘Ambo ca sitto samaṇo ca nhāpito,
Mayā ca puññaṃ pasutaṃ anappakaṃ;
Iti so pītiyā kāyaṃ, sabbaṃ pharati attano.

1157: ‘Tadeva ettakaṃ kammaṃ, akāsiṃ tāya jātiyā;
Pahāya mānusaṃ dehaṃ, upapannomhi nandanam.

1158: ‘Nandane ca vane ramme, nānādi jagaṇāyute;
Ramāmi naccagītehi, accharāhi purakkhato’’ti. –

Sopi tassa imāhi gāthāhi byākāsi.

1151. Tattha **gimhānaṃ pacchime māseti** āsāḷhimāse. **Patapanteti** ativiya dippante, sabbaso uṇhaṃ vissajjenteti attho. **Divāṅkareti** divākare, ayameva vā pāṭho. **Asiñcatīti** siñcati, -kāro nipātamattaṃ, siñcati ambarukkhamūlesu dhuvaṃ jalasekaṃ karotīti attho. ‘‘Asiñcathā’’ti ca pāṭho, siñcitthāti attho. ‘‘Asiñcaha’’nti ca paṭhanti, paresaṃ bhatako poso hutvā tadā ambārāmaṃ asiñciṃ ahanti attho.

1152. **Tenāti** yena disābhāgena so ambārāmo, tena agamā agañchi. **Akilantova cetasāti** cetodukkhasa maggeneva pahīnattā cetasā akilantopi samāno kilanturūpo kāyena tena maggena agamāti yojanā.

1153-4. **Avocaṃ** ahaṃ tadā **ambasiñcako** hutvāti yojanā. **Ekacīvaroti** nhāyitukāmoti adhippāyo.

1156. **Itīti** evaṃ ‘‘ambo ca sitto, samaṇo ca nhāpito, mayā ca puññaṃ pasutaṃ anappakaṃ, ekeneva payogena tividhopi attho sādhitō’’ti iminākārena pavattāya **pītiyā so** puriso **attano sabbaṃ kāyaṃ pharati**, nirantaraṃ phuṭaṃ karotīti yojanā. Atītatthe cetam vattamānavacanaṃ, pharīti attho.

1157. **Tadeva ettakaṃ kammanti** taṃ ettakaṃ evaṃ pānīyadānamattakaṃ kammaṃ akāsiṃ, tāya tassaṃ jātiyaṃ aññaṃ nānussarāmīti adhippāyo. Tesam vuttanayameva.

Ambavimānavañṇanā niṭṭhitā.

6. Gopālavimānavañṇanā

Disvāna devaṃ paṭipucchi bhikkhūti gopālavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā rājagahe viharati veḷuvane. Tena samayena rājagahavāsī aññataro gopālako pātarāsathāya pilotikāya puṭabaddhaṃ kummāsaṃ gahetvā nagarato nikkhamitvā gāvīnaṃ caraṇaṭṭhānabhūtaṃ gocarabhūmiṃ sampāpuṇi. Taṃ āyasmā mahāmoggallāno ‘‘ayaṃ idāneva kālaṃ karissati, mayhañca kummāsaṃ datvā tāvatimsesu uppajjissatī’’ti ca ñatvā tassa samīpaṃ agamāsi. So velaṃ oloketvā therassa kummāsaṃ dātukāmo ahosi. Tena ca samayena gāvīyo māsakkhettaṃ pavisanti. Atha so gopālo cintesi ‘‘kiṃ nu kho therassa kummāsaṃ dadeyyaṃ, udāhu gāvīyo māsakkhettaṃ nīhareyya’’nti. Athassa etadahosi ‘‘māsasāmikā maṃ yaṃ icchanti, taṃ karontu, there pana gate kummāsadanantarāyo me siyā, handāhaṃ paṭhamaṃ ayyassa kummāsaṃ dassāmī’’ti taṃ therassa upanesi. Paṭiggahesi thero anukampaṃ upādāya.

Atha naṃ gāvīyo nivattetuṃ parissayaṃ anoloketvā vegena upadhāvantaṃ pādena phuṭṭho āsīvo

ḍaṃsi. Theropi taṃ anukampamāno taṃ kummāsaṃ paribhuñjitum ārabhi. Gopālakopi gāviyo nivattetvā āgato theram kummāsaṃ paribhuñjantaṃ disvā pasannacitto uḷāraṃ pītisomanassaṃ paṭisaṃvedento nisīdi. Tāvadevassa sakalasaṃraṃ visaṃ ajjhotthari. Muhuttameva vege muddhapatte kālamakāsi, kālakato ca tāvatim̐sesu dvādasayojanike kanakavimāne nibbatti. Taṃ āyasmā mahāmogallāno disvā imāhi gāthāhi paṭipucchi –

1159: ‘Disvāna devaṃ paṭipucchi bhikkhu, ucce vimānamhi ciraṭṭhitike;
Āmuttahaṭṭhābharaṇaṃ yasassiṃ, dibbe vimānamhi yathāpi candimā.

1160: ‘Alaṅkato malyadharo suvattho, sukuṇḍalī kappitakesamassu;
Āmuttahaṭṭhābharaṇo yasassī, dibbe vimānamhi yathāpi candimā.

1161: ‘Dibbā ca vīṇā pavadanti vaggum; Aṭṭhaṭṭhakā sikkhitā sādthurūpā;
Dibbā ca kaññā tidasacarā uḷārā, naccanti gāyanti pamodayanti.

1162: ‘Deviddhipattosi mahānubhāvo...pe...
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’ ti.

Sopi tassa byākāsi –

1163. ‘So devaputto attamano...pe...yassa kammassidaṃ phalaṃ’.

1164: ‘Ahaṃ manussesu manussabhūto, saṅgama rakkhissaṃ paresaṃ dhenuyo;
Tato ca āgā samaṇo mamantike, gāvo ca māse agamaṃsu khāditum.

1165: ‘Dvayajja kiccaṃ ubhayañca kāriyaṃ, iccevaḥaṃ bhante tadā vicintayim;
Tato ca saññaṃ paṭiladdha yoniso, ‘dadāmi bhante’ ti khipim̐ anantakaṃ.

1166: ‘So māsakhettaṃ turito avāsariṃ, purā ayaṃ bhañjati yassidaṃ dhanam;
Tato ca kaṇho urago mahāviso, aḍaṃsi pāde turitassa me sato.

1167: ‘Svāhaṃ aṭṭomhi dukkhena pīḷito, bhikkhu ca taṃ sāmaṃ muñcivānantakaṃ;
Ahāsi kummāsaṃ mamānukampayā, tato cuto kālakatomi devatā.

1168: ‘Tadeva kammaṃ kusalaṃ kataṃ mayā, sukhañca kammaṃ anubhomi attanā;
Tayā hi bhante anukampito bhusaṃ, kataññutāya abhivādayāmi taṃ.

1169: ‘Sadevake loke samārake ca, añño muni natthi tayānukampako;
Tayā hi bhante anukampito bhusaṃ, kataññutāya abhivādayāmi taṃ.

1170: ‘Imasmim̐ loke parasmim̐ vā pana, añño munī natthi tayānukampako;
Tayā hi bhante anukampito bhusaṃ, kataññutāya abhivādayāmi ta’nti.

Athāyasmā mahāmogallāno attanā ca devatāya ca kathitanīyāmeneva taṃ bhagavato ārocesi. Sattā tamatthaṃ paccañubhāsivā taṃ aṭṭhuppattim̐ katvā sampattaparīsāya dhammaṃ desetum
“**disvāna devaṃ paṭipucchi bhikkhū**”tiādimāha.

1159. Tattha **devanti** gopāladevaputtaṃ. **Bhikkhūti** āyasmantaṃ mahāmogallānaṃ sandhāya sathā vadati. So hi sabbaso bhinnakilesatāya bhikkhu. Vimānassa bahukālāvaṭṭhāyitāya kappāṭṭhitikatāya eva vā “**ciraṭṭhitike**”ti vuttaṃ, “ciraṭṭhitika”ntipi keci paṭhanti. Tañhi “deva”nti iminā sambandhitabbaṃ. Sopi hi saṭṭhisatasahassādhikā tisso vassakoṭiyo tattha avatṭhānato

“ciraṭṭhitike”ti vattabbaṭaṃ labhati. **Yathāpi candimāti** yathā candimā devaputto kantasītalamanoharakiraṇajālasamujjale attano dibbe vimānamhi viroceti, evaṃ virocamaṇanti vacanasesā.

1160. Alaṅkatotiādi tassa devaputtassa therena pucchitākāradassanaṃ, taṃ heṭṭhā vuttatthameva.

1164. Saṅgammāti saṅgametvā, **saṅgammāti** vā saṅgahetvā. Hetvatthopi hi idha antonīto, bahū ekato hutvāti attho. **Āgāti** āgañchi. **Māseti** māsasassāni.

1165. Dvayajjāti dvayaṃ ajja etarahi **kiccaṃ** kātabbaṃ. **Ubhayañca kāriyanti** vuttassevatthassa pariyāyavacanaṃ. **Saññanti** dhammasaññaṃ. Tenāha “yoniso”ti **paṭiladdhāti** paṭilabhitvā. **Khipinti** paṇiggāhāpanavasena hatthe khipiṃ. **Anantakanti** nantakaṃ kummāsaṃ pakkhipitvā bandhitvā ṭhapitaṃ pilotikaṃ. A-kāro cettha nipātamattaṃ.

1166. Soti so ahaṃ. **Turitoti** turito sambhamanto. **Avāsarinti** upagacchi, pāvisiṃ vā. **Purā ayaṃ bhañjati yassidaṃ dhananti** yassa khettsāmikassa idaṃ māsasassaṃ dhanam, taṃ ayaṃ gogaṇo bhañjati purā tassa bhañjanato, āmaddanato puretamevāti attho. **Tatoti** tattha. **Turitassa me satoti** sambhamantassa me samānassa, sahasā gamanena magge kaṇhasappaṃ anoloketvā gatassāti adhippāyo.

1167. Aṭṭomhi dukkhena pīlitoti tena āsīvisaḍaṃsanena aṭṭo aṭṭito upadduto maraṇadukkhena bādhitto bhavāmi. **Ahāsīti** ajjhohari, paribhuñjīti attho. **Tato cuto kālakatomhi devatāti** tato manussatthabhāvato cuto maraṇakālappattiyā, tattha vā āyusaṅkhārassa khepanasaṅkhātassa kālassa katattā kālakato, tadanantameva ca amhi devatā devattabhāvappattiyā devatā homīti attho.

1169. Tayāti tayā sadiso **añño muni** moneyyaguṇayutto isi natthi. **Tayāti** vā nissakke idaṃ karaṇavacanaṃ. Sesam vuttanayameva.

Gopālavimānavañṇanā niṭṭhitā.

7. Kaṇḍakavimānavañṇanā

Puṇṇamāse yathā candoti kaṇḍakavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattthiyaṃ viharati jetavane. Tena ca samayena āyasmā mahāmogallāno heṭṭhā vuttanayeneva devacārikaṃ caranto tāvatimsabhavanaṃ gato. Tasmiṃ khaṇe kaṇḍako devaputto sakabhavanato nikkhamitvā dibbayānaṃ abhiruhitvā mahantena parivārena mahatīyā deviddhiyā uyyānaṃ gacchanto āyasmantaṃ mahāmogallānaṃ disvā sañjātagāravabahuṃmāno sahasā yānato oruyha theram upasaṅkamitvā pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā sirasmiṃ añjaliṃ paggayha aṭṭhāsī. Atha naṃ thero –

1171:“Puṇṇamāse yathā cando, nakkhattaparivārito;
Samantā anupariyāti, tārakādhipatī sasi.

1172:“Tathūpamaṃ idaṃ byamaṃ, dibbaṃ devapuramhi ca;
Atirocati vaṇṇena, udayantova raṃsimā.

1173:“Veḷūriyasuvaṇṇassa, phalikā rūpiyassa ca;
Masāragallamuttāhi, lohitaṅgamaṇīhi ca.

1174:“Citrā manoramā bhūmi, veḷūriyassa santhatā;
Kūṭāgārā subhā rammā, pāsādo te sumāpito.

1175:“Rammā ca te pokkharāṇī, puthulomanisevitā;

Acchodakā vip̐pasannā, soṇṇavālukasanthatā.

1176: ‘Nānāpadumasañchannā, puṇḍarīkasamotatā;
Surabhiṃ sampavāyanti, manuññā mātuteritā.

1177: ‘Tassā te ubhato passe, vanagumbā sumāpitā;
Upetā puppharukkhehi, phalarukkhehi cūbhayaṃ.

1178: ‘Sovaṇṇapāde pallaṅke, muduke gonakatthate;
Nisinnam devarājamva, upatiṭṭhanti accharā.

1179: ‘Sabbābharaṇasañchannā, nānāmālāvibhūsitā;
Ramenti taṃ mahiddhikaṃ, vasavattīva modasi.

1180: ‘Bherisaṅkhamudiṅgāhi, vīṇāhi paṇavehi ca;
Ramasi ratisampanno, naccagīte suvādite.

1181: ‘Dibbā te vividhā rūpā, dibbā saddā atho rasā;
Gandhā ca te adhippetā, phoṭṭhabbā ca manoramā.

1182: ‘Tasmiṃ vimāne pavare, devaputta mahappabho;
Atirocasi vaṇṇena, udayantova bhāṇumā.

1183: ‘Dānassa te idaṃ phalaṃ, atho sīlassa vā pana;
Atho añjalikamma, taṃ me akkhāhi pucchito’’ti. –

Adhigatasampattikittanamukhena katakammaṃ pucchi.

1184: ‘So devaputto attamano, moggallānena pucchito;
Pañhaṃ puṭṭho viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ’’.

1185: ‘Ahaṃ kapilavatthusmiṃ, sākiyānaṃ puruttame;
Suddhodanassa puttassa, kaṇḍako sahajo ahaṃ.

1186: ‘Yadā so aḍḍharattāyaṃ, bodhāya mabhinikkhami;
So maṃ mudūhi paṇīhi, jālitambanakhehi ca.

1187: ‘Satthiṃ ākoṭayitvāna, vaha sammāti cabravi;
‘Ahaṃ lokaṃ tārayissaṃ, patto sambodhimuttamaṃ’.

1188: ‘Taṃ me giraṃ suṇantassa, hāso me vipulo ahu;
Udagacitto sumano, abhisīsiṃ tadā ahaṃ.

1189: ‘Abhirūḷhañca maṃ ñatvā, sakyaputtaṃ mahāyasaṃ;
Udagacitto mudito, vahissaṃ purisuttamaṃ.

1190: ‘Paresaṃ vijitaṃ gantvā, uggatasmīṃ divākare;
Mamaṃ channañca ohāya, anapekkho so apakkami.

1191: ‘Tassa tambanakhe pāde, jivhāya parilehisam;
Gacchantañca mahāvīraṃ, rudamāno udikkhisam.

- 1192: ‘Adassanenahaṃ tassa, sakyaputtassa sirīmato;
Alatthaṃ garukābādhaṃ, khippaṃ me maraṇaṃ ahu.
- 1193: ‘Tasseva ānubhāvena, vimānaṃ āvasāmidam;
Sabbakāmaguṇopetaṃ, devo devapuramhiva.
- 1194: ‘Yañca me ahuvā hāso, saddaṃ sutvāna bodhiyā;
Teneva kusalamūlena, phusissaṃ āsavakkhayaṃ.
- 1195: ‘Sace hi bhante gaccheyyāsi, satthu buddhassa santike;
Mamāpi naṃ vacanena, sirasā vajjāsi vandanaṃ.
- 1196: ‘Ahampi daṭṭhuṃ gacchissaṃ, jinaṃ appaṭipuggalaṃ;
Dullabhaṃ dassanaṃ hoti, lokanāthāna tādina’nti. –

Sopi attanā katakammaṃ kathesi. Ayañhi anantare attabhāve amhākaṃ bodhisattena sahaṃjāto kaṇḍako assarājā ahoṣi. So abhinikkhamanasamaye abhiruḷho teneva rattāvasesena tīṇi rajjāni mahāpurisaṃ atikkamāpetvā anomānadītīraṃ sampāpesi. Atha so mahāsattena sūriye uggate ghaṭṭikāramahābrahmunā upanītāni pattacīvarāni gahetvā pabbajitvā channena saddhiṃ kapilavatthum uddissa vissajjito. Sinehabhārikena hadayena mahāpurisassa pāde attano jivhāya lehitvā pasādasommāni akkhīni ummīletvā yāva dassanapathā olokeno dassanūpacāraṃ pana atikkante lokanāthe “evaṃvidhaṃ nāma lokagganāyakaṃ mahāpurisaṃ ahaṃ vahiṃ, saphalaṃ vata me sarīraṃ ahoṣi”ti pasannamānaso hutvā puna cirakālaṃ saṅgataṃ pemassa vasena viyogadukkaṃ asahanto bhāviniyā dibbasampattiyā vasena dhammatāya codiyamāno kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbatti. Taṃ sandhāya vuttaṃ “**puṇṇamāse yathā cando...pe... ahaṃ kapilavatthusmi**”ntiādi.

1171. Tattha **puṇṇamāseti** puṇṇamāsiyaṃ sukkapakke pannarasiyaṃ. **Tārakādhipatīti** tārakānaṃ adhipati. **Sasīti** sasalañchanavā. “Tārakādhipa dissati”ti keci paṭhanti, tesam tārakādhipatī avibhattikaniddeso, tārakānaṃ adhipo hutvā dissati anupariyāti cāti yojanā kātābbā.

1172. **Dibbaṃ devapuramhi cāti** devapurasmimpi dibbaṃ. Yathā manussānaṃ ṭhānato devapuraṃ uttamaṃ, evaṃ devapurato cāpi idaṃ tava vimānaṃ uttamanti dasseti. Tenāha “**atirocati vaṇṇena, udayantova raṃsimā**”ti, uggacchanto sūriyo viyāti attho.

1173. **Veḷūriyasuvaṇṇassāti** veḷuriyena suvaṇṇena ca idaṃ byamhaṃ nimmitanti vacanasesena yojanā. **Phalikāti** phalikamaṇinā.

1175. **Pokkharāṇīti** pokkharāṇiyo.

1177-8. **Tassāti** tassā pokkharāṇiyā. **Vanagumbāti** uyyāne supupphagacche sandhāya vadati. **Devarājaṃvāti** sakkam viya. **Upaṭṭhantīti** upaṭṭhānaṃ karonti.

1179. **Sabbābharāṇasañchannāti** sabbehi itthālankārehi paṭicchādītā, sabbaso vibhūsitasarīrāti attho. **Vasavattivāti** vasavattidevarājā viya.

1180. **Bherisaṅkhamudīṅgāhīti** līṅgavipallāsena vuttaṃ, bherīhi ca saṅkhehi ca mudīṅgehi cāti yojanā. **Ratisampannoti** dibbāya ratiyā samaṅgībhūto. **Naccagīte suvādīte** nacce ca gīte ca sundare vādite ca, naccane ca gāyane ca sundare vādite ca hetubhūte. Nimittatthe hi etaṃ bhummaṃ, pavattitēti vā vacanaseso.

1181. **Dibbā te vividhā rūpāti** devalokapariyāpannā nānappakārā cakkhuviññeyyā rūpā tuyhaṃ

adhippetā yathādhippetā manoramā vijjantīti kiriyāpadaṃ ānetvā yojetabbaṃ. **Dibbā saddāti**ādīsipi eseva nayo.

1185. Kaṇḍako sahaḥo ahanti ettha **ahanti** nipātamattaṃ. “Ahū”ti keci paṭṭhanti, kaṇḍako nāma assarājā mahāsattena saha ekasmiṃyeva divase jātattā sahaḥo ahosinti attho.

1186. Aḍḍharattāyanti aḍḍharattiyam, majjhimayāmasamayeti attho. **Bodhāya mabhinikkhamīti** ma-kāro padasandhikaro, abhisambodhiatthaṃ mahābhinnikkhamaṇaṃ nikkhamīti attho. **Mudūhi pāṇihīti** muduhattathaṃ mahāpurisalakkhaṇaṃ vadati. **Jālitambanakhehīti** jālavantehi abhilohitanakhehi. Tena jālahattathaṃ mahāpurisalakkhaṇaṃ tambanakhattaṃ anubyañjanañca dasseti.

1187. Satthi nāma jaṅghā, idha pana satthino āsannaṭṭhānabhūto ūruppadeso “satthī”ti vutto. **Ākoṭayitvānāti** appoṭhetvā. “**Vaha sammā**”ti **cabravīti** “samma kaṇḍaka, ajjekarattiṃ maṃ vaha, mayhaṃ opavuyhaṃ hohī”ti ca kathesi. Vahane pana payojanaṃ tadā mahāsattena dassitaṃ vadanto “**ahaṃ lokaṃ tārayissaṃ, patto sambodhimuttama**”nti āha. Tena “ahaṃ uttamaṃ anuttaraṃ sammāsambodhiṃ patto adhigato hutvā sadevakaṃ lokaṃ saṃsāramahoghato tārayissāmi, tasmā nayidaṃ gamanaṃ yaṃkiñcīti cinteyyāsī”ti gamane payojanassa anuttarabhāvaṃ dasseti.

1188-9. Hāsoti tuṭṭhi. **Vipuloti** mahāulāro. **Abhisīsinti** āsisim icchim sampaṭicchim. **Abhirūlhañca maṃ ñatvā, sakyaputtaṃ mahāyasanti** patthaṭavipulayasaṃ sakyarājaputtaṃ mahāsattaṃ maṃ abhiruyha nisinnaṃ jānitvā. **Vahissanti** nesim.

1190-91. Paresanti pararājūnaṃ. **Vijitanti** desaṃ pararajjaṃ. **Ohāyāti** vissajjitvā. **Apakkamīti** apakkamituṃ ārabhi. “Paribbajī”ti ca paṭṭhanti. **Parilehisanti** parito lehiṃ. **Udikkhisanti** olokesim.

1192-3. Garukābādhanti garukaṃ bālhaṃ ābādhaṃ, maraṇantikaṃ dukkhanti attho. Tenāha “**khippaṃ me maraṇaṃ ahū**”ti. So hi anekāsu jātīsu mahāsattena dalhabhattiko hutvā āgato, tasmā viyogadukkhaṃ sahituṃ nāsakkhi, “sammāsambodhiṃ adhigantaṃ nikkhanto”ti pana sutvā nirāmisam ulāraṃ pītisomanassañca uppajji, tena maraṇānantaraṃ tāvatimṣesu nibbatti, ulārā cassa dibbasampattiyo pāturaheṣuṃ. Tena vuttaṃ “**tasseva ānubhāvenā**”ti, ṭhānagatassa pasādamayapuññaṃ balena. **Devo devapuramhivāti** tāvatimṣabhavane sakko devarājā viya.

1194. Yañca me ahuvā hāso, saddaṃ sutvāna bodhiyāti “patto sambodhimuttama”nti paṭhamataraṃ bodhisaddaṃ sutvā tadā mayhaṃ hāso ahu, yaṃ hāsassa bhavanaṃ sussaṇaṃ, **teneva kusalamūlena** teneva kusalabījena **phusissanti** phusissāmi pāpuñissāmi.

1195. Evaṃ devaputto yathādhigatāya anāgatāya bhavasampattiyā kāraṇabhūtaṃ attano kusalakammaṃ kathento idāni attanā bhagavato santikaṃ gantukāmopi puretaraṃ therena satthu vandaṇaṃ pesento “**sace**”ti gāthamāha. Tattha **sace gaccheyyāsīti** yadi gamissasi. “Sace gacchasi”ti keci paṭṭhanti, so evattho. **Mamāpi naṃ vacanenāti** na kevalaṃ tava sabhāveneva, atha kho mamāpi vacanena bhagavantaṃ. **Vajjāsīti** vadeyyāsī, mamāpi **sirasā vandananti** yojanā.

1196. Yadi pi dāni vandanañca pesemi, pesetvā eva pana na tiṭṭhāmīti dassento āha “**ahampi daṭṭhaṃ gacchissaṃ, jinaṃ appaṭipuggala**”nti. Gamane pana dalhattaraṃ kāraṇaṃ dassetuṃ “**dullabhaṃ dassanaṃ hoti, lokanāthāna tādina**”nti āha.

1197: ‘So kataññū katavedī, satthāraṃ upasaṅkami;
Sutvā giraṃ cakkhumato, dhammacakkhuṃ visodhayi.

1198: ‘Visodhetvā diṭṭhigataṃ, vicikicchaṃ vatāni ca;
Vanditvā satthuno pāde, tatthevantaradhāyathā”ti. –

Imā dve gāthā saṅgītikārehi ṭhapitā.

1197. Tattha **sutvā giram cakkhumatoti** pañcahi cakkhūhi cakkhumato sammāsambuddhassa vacanaṃ sutvā. **Dhammacakkhūnti** sotāpattimaggaṃ. **Visodhayīti** adhigacchi. Adhigamoyeva hi tassa visodhanaṃ.

1198. Visodhetvā diṭṭhigatanti diṭṭhigataṃ samugghātevā. **Vicikicchaṃ vatāni cāti** soḷasavatthukaṃ aṭṭhavatthukañca vicikicchañca “sīlabbatehi suddhī”ti pavattanakasīlabbataparāmāse ca visodhayīti yojanā. Tattha hi saha pariyaēyehi tathā pavattā parāmāsā “vatāni”ti vuttaṃ. Sesam vuttanayameva.

Kaṇḍakavimānavañṇanā niṭṭhitā.

8. Anekavañṇavimānavañṇanā

Anekavañṇam darasokanāsananti anekavañṇavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyam viharati jetavane. Tena samayena āyasmā mahāmoggallāno heṭṭhā vuttanayena devacārikaṃ caranto tāvatimsabhavanaṃ agamāsi. Atha naṃ anekavañṇo devaputto disvā sañjātagāravabahumāno upasaṅkamitvā añjaliṃ paggayha aṭṭhāsi. Thero –

1199.“Anekavañṇam darasokanāsanam, vimānamāruyha anekacittam;
Parivārito accharāsaṅgaṇena, sunimmito bhūtapatīva modasi.

1200.“Samassamo natthi kuto panuttaro, yasena puññaena ca iddhiyā ca;
Sabbe ca devā tidasagaṇā samecca, taṃ taṃ namassanti sasimva devā;
Imā ca te accharāyo samantato, naccanti gāyanti pamodayanti.

1201.“Deviddhipattosi mahānubhāvo,
Manussabhūto kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvo,
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. –

Adhigatasampattikittanamukhena katakammaṃ pucchi. Taṃ dassetuṃ –

1202. “So devaputto attamano...pe...yassa kammassidaṃ phala”nti. –

Vuttaṃ. Sopi –

1203.“Ahaṃ bhadante ahuvāsi pubbe, sumedhanāmassa jinassa sāvako;
Puthujjano ananubodhohamasmi, so satta vassāni paribbajissahaṃ.

1204.“Sohaṃ sumedhassa jinassa satthuno, parinibbutassoghatiṇṇassa tādino;
Ratanuccayaṃ hemajālana channaṃ, vanditvā thūpasmiṃ manam pasādayiṃ.

1205.“Na māsi dānaṃ na ca matthi dātuṃ, pare ca kho tattha samādapesiṃ;
Pūjetha naṃ pūjanīyassa dhātuṃ, evaṃ kira saggamito gamissatha.

1206.“Tadeva kammaṃ kusalaṃ kataṃ mayā,
Sukhañca dibbaṃ anubhomi attanā;
Modāmaṃ tidasagaṇassa majjhe,
Na tassa puññaṃ khayampi ajjhaga”nti. – kathesi;

Ito kira tiṃsakappasahassee sumedho nāma sammāsambuddho loke uppajjitvā sadevakam lokam ekobhāsam katvā katabuddhakicco parinibbuto, manussehi ca bhagavato dhātum gahetvā ratanacetiye kate aññataro puriso satthu sāsane pabbajitvā satta vassāni brahmacariyam caritvā anavaṭṭhitacittatāya kukkuccako hutvā uppabbaji. Uppabbajito ca saṃvegabahulatāya dhammacchandavantatāya ca cetiyaṅgaṇe sammajjanaparibhaṇḍādīni karonto niccasīlauposathasilāni rakkhanto dhammam suṇanto aññe ca puññakiriyaṃ samādapento vicari. So āyupariyosāne kālakato tāvatimsesu nibbatti. So puññakammassa ulārabhāvena mahesakkho mahānubhāvo sakkādīhi devatāhi sakkatapūjito hutvā tattha yāvātāyukam ṭhatvā tato cuto aparāparam devamanussesu saṃsaranto imasmiṃ buddhuppāde tasseva kammassa vipākāvasesena tāvatimsabhavane nibbatti, “anekavaṇṇo”ti nam devatā sañjānimsu. Tam sandhāya vuttam “atha nam anekavaṇṇo devaputto...pe... na tassa puññassa khayampi ajjhaganti kathesi”ti.

1199. Tattha **anekavaṇṇanti** nīlapītādivasena vividhavaṇṇatāya anantaravimānādīnam vividhasaṅghānatāya ca nānāvidhavaṇṇam. **Darasokanāsananti** sītalabhāvena darathapariḷhānam vinodanato manuññatāya dassanīyatāya ca sokassa anokāsato darasokanāsanam. **Anekacittanti** nānāvidhacittarūpam. **Sunimmito bhūtapatīvāti** tāvatimsakāyikopi ulāradibbabhogātāya sunimmitadevarājā viya modasi tussasi abhiramasi.

1200. Samassamoti samo eva hutvā samo, nibbariyāyena sadiso te tuyham natthi, kuto pana kena kāraṇena uttari adhiko ko nāma siyā. Kena pana samatā uttaritaratā cāti āha “**yasena puññena ca iddhiyā cā**”ti. Tattha **yasenāti** parivārena. **Iddhiyāti** ānubhāvena. **Yasenāti** vā issariyena, **iddhiyāti** deviddhiyā. **Yasenāti** vā vibhavasampattiyā, **iddhiyāti** yathicchi tassa kāmagaṇassa ijghanena. **Yasenāti** vā kittighosena, **iddhiyāti** samiddhiyā. **Puññenāti** tattha tattha vuttāvasiṭṭhapuññaphalena, puññakammeneva vā.

“**Sabbe ca devā**”ti sāmāññato gahitamattam “**tidasagaṇā**”ti iminā visesetvā vuttam. Ekaccassa paccekam nipaccakāram karontāpi pamuditā na karonti, na evametassa. Etassa pana pamuditāpi karontiyevāti dassetum “**sameccā**”ti vuttam. **Tam tanti** tam tvam. **Sasimva devāti** yathā nāma sukkapakkhapātipadiyam dissamānam sasim candam manussā devā ca ādarajātā namassanti, evam tam sabbepi tidasagaṇā namassantīti attho.

1203. Bhadanteti theram gāravabahumānena samudācarati. **Ahuvāsinti** ahoṣim. **Pubbeti** purimajātiyam. **Sumedhanāmassa jinassa sāvako**ti sumedhoti evam pākaṭanāmassa sammāsambuddassa sāsane pabbajitabhāvena sāvako. **Puthūjjanoti** anariyo. Tatthāpi saccānam anubodhamattassāpi abhāvena **ananubodho**. **So satta vassāni paribbajissahanti** so aham satta saṃvaccharāni pabbajjāguṇamattena vicariṃ, uttarimanussadhammam nādhigacchinti adhippāyo.

1204. Ratanuccayanti maṇikanakādiratanehi uccitam ussitaratanacetiyaṃ. **Hemajālena channanti** samantato upari ca kañcanajālena paṭicchaditam. **Vanditvāti** pañcapatiṭṭhitena tattha tattha paṇāmam katvā. **Thūpasmim manam pasādayinti** “sabbaññuṅgaṇādhiṭṭhānāya vata dhātuyā ayam thūpo”ti thūpasmim cittam pasādesim.

1205. Na māsi dānanti me mayā kataṃ dānam nāsi nāhosi. Kasmā pana? **Na ca metthi dātunti** me mama pariggahabhūtam dānam dātum na atthi, na kiñci deyyavattu vijjati, **pare ca kho** satte **tattha** dāne **samādapesim**. “Paresañca tattha samādapesi”nti ca paṭhanti, tattha **paresanti** upayogathe sāmivacanam daṭṭhabbam. **Pūjetha nanti**ādi samādapanākāradassanam, tam dhātunti yojanā. **Evam kirāti kira**-saddo anussavatto.

1206. Na tassa puññassa khayampi ajjhaganti tassa tadā sumedham bhagavantam uddissa katassa puññakammassa parikkhayaṃ nādhigacchim, tasseva kammassa vipākāvasesam paccanubhomīti dasseti. Yam panettha na vuttam, tam heṭṭhā vuttanayattā suviññeyyamevāti daṭṭhabbam.

Anekavaṇṇavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

9. Maṭṭhakuṇḍalīvimānavāṇṇanā

Alaṅkato maṭṭhakuṇḍalīti maṭṭhakuṇḍalīvimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattṭhiyaṃ viharati jetavana. Tena samayena sāvattṭhivāsī eko brāhmaṇo addho mahaddhano mahābhogo assaddho appasanno micchādīṭṭhiko kassaci kiñci na deti, adānato eva “adinnapubbako”ti paññāyittha. So micchādīṭṭhibhāvena ca luddhabhāvena ca tathāgataṃ vā tathāgatasāvakaṃ vā daṭṭhumpi na icchati. Maṭṭhakuṇḍalaṃ nāma attano puttañca sikkhāpesi “tāta, tayā samaṇo gotamo tassa sāvakā ca na upasaṅkamitabbā na daṭṭhabbā”ti. Sopi tathā akāsi. Athassa putto gilāno ahoṣi, brāhmaṇo dhanakkhayabhayaena bhesajjaṃ na kāresi, roge pana vaḍḍhiteva vejje pakkositvā dassesi. Vejjā tassa sarīraṃ oloketvā “atekiccho”ti taṃ ñatvā apakkamiṃsu. Brāhmaṇo “putte abbhantare mate nīharaṇaṃ dukkha”nti puttaṃ bahidvārakoṭṭhake nipajjāpesi.

Bhagavā rattiyā paccūsasamaye mahākaraṇāsamāpattito vuṭṭhāya lokaṃ volokento addasa maṭṭhakuṇḍalīvimānaṃ khīṇāyukaṃ tadaheva cavanadhammaṃ, nirayasamvattanikañcassa kammaṃ katokāsaṃ. “Sace panāhaṃ tattha gamissāmi, so mayi cittaṃ pasādetvā devaloke nibbattitvā pitaraṃ ālāhane rodamaṇaṃ upagantvā samvejessati, evaṃ so ca tassa pitā ca mama santikaṃ āgamissati, mahājanakāyo sannipatissati tattha mayā dhamme desite mahādhammābhisamayo bhavissati”ti evaṃ pana ñatvā pubbaṇhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya mahatā bhikkhusaṅghena saddhim sāvattṭhiṃ piṇḍāya pavitṭho maṭṭhakuṇḍalīvimānavassa pitu gehasamīpe ṭhatvā chabbaṇṇabuddharaṃsiyo vissajjesi. Tā disvā māṇavo “kimeta”nti ito cito ca vilokento addasa bhagavantaṃ dantaṃ guttaṃ santindriyaṃ dvattiṃsāya mahāpurisalakkhaṇehi asītiyā anubyañjanehi byāmapabhāya ketumālāya ca vijjotamaṇaṃ anupamāya buddhasiriyā acinteyyena buddhānubhāvena virocamaṇaṃ. Disvā tassa etadahosi “buddho nu kho bhagavā idhānuppatto, yassāyaṃ rūpasampadā attano tejasā sūriyampi abhibhavati, kantabhāvena candimaṃ, upasantabhāvena sabbepi samaṇabrāhmaṇe, upasamena nāma ettheva bhavitabbaṃ, ayameva ca maññe imasmiṃ loke aggapuggalo, mameva ca anukampāya idhānuppatto”ti buddhāraṃsaṇāya pītiyā nīrantaraṃ phuṭasarīro anappakaṃ pītisomanassaṃ paṭisaṃvedento pasannacitto añjaliṃ paggayha nipajji. Taṃ disvā bhagavā “alaṃ imassa ettakena saggūpapattiyā”ti pakkāmi.

Sopi taṃ pītisomanassaṃ avijahantova kālaṃ katvā tāvatimṣesu dvādasayojanike vimāne nibbatti. Pitā panassa sarīrasakkāraṃ karitvā dutiyadivase paccūsavēlayaṃ ālāhanaṃ gantvā “hā hā maṭṭhakuṇḍalī, hā hā maṭṭhakuṇḍalī”ti paridevamāno ālāhanaṃ anuparikkamanto rodati. Devaputto attano vibhavasampattiṃ oloketvā “kuto nu kho ahaṃ idhāgato kiñca kammaṃ katvā”ti upadhārento attano purimattabhāvaṃ ñatvā tattha ca maraṇakāle bhagavati pavattitaṃ cittappasādaṃ manoharaṃ añjalikaraṇamattaṃ disvā “aho mahānubhāvā buddhā bhagavanto”ti sātisaṃ tathāgate sañjātappasādabahuṃmāno “adinnapubbakabrāhmaṇo nu kho kiṃ karotī”ti upadhārento ālāhane rodamaṇaṃ disvā “ayaṃ mayhaṃ pubbe bhesajjamattampi akatvā idāni nīratthakaṃ ālāhane rodati, handa naṃ samvejetvā kusale patiṭṭhāpessāmi”ti devalokato āgantvā maṭṭhakuṇḍalīrūpena rodamaṇo “hā hā canda, hā hā sūriyā”ti bāhā paggayha kandanto pitu samīpe aṭṭhāsi. Atha naṃ brāhmaṇo “ayaṃ maṭṭhakuṇḍalī āgato”ti cintetvā gāthāya ajjhabhāsi –

1207: “Alaṅkato maṭṭhakuṇḍalī, māladhārī haricandanussado;
Bāhā paggayha kandasi, vanamajjhe kiṃ dukkhito tuva”nti.

Tattha **alaṅkatoti** vibhūsito. **Maṭṭhakuṇḍalīti** sarīrappadesassa aghaṃsanatthaṃ mālālatādayo adassetvā maṭṭhākāreṇeva katakuṇḍalo. Atha vā **maṭṭhakuṇḍalīti** visuddhakuṇḍalo, tāpetvā jātiṅgulikāya majjitvā dhovivā sūkaralomena majjitakuṇḍaloti attho. **Māladhārīti** mālāṃ dhārento, piḷandhitamālōti attho. **Haricandanussadoti** rattacandanena sabbaso anulittagatto. **Kinti** pucchāvacaṇaṃ. **Dukkhitoti** dukkhappatto. **Kimdukkhitoti** vā ekameva padaṃ, kena dukkhena

dukkhitoti attho.

Atha naṃ devaputto āha –

1208:“Sovaṇṇamayo pabhassaro, uppanno rathapañjaro mama;
Tassa cakkayugaṃ na vindāmi, tena dukkhena jahāmi jīvita’’nti.

Atha naṃ brāhmaṇo āha –

1209:“Sovaṇṇamayaṃ maṇimayaṃ, lohitakamayaṃ atha rūpiyamayaṃ;
Ācikkha me bhaddamāṇava, cakkayugaṃ paṭipādayāmi te’’ti.

Taṃ sutvā māṇavo “ayaṃ puttassa bhesajjaṃ akatvā puttapatirūpakaṃ maṃ disvā rodanto ‘suvaṇṇādimaṃ rathacakkaṃ karomī’’ti vadati, hotu niggaṇhissāmi na’’nti cintevā “kīva mahantaṃ me cakkayugaṃ karissasī’’ti vatvā “yāva mahantaṃ ākaṅkhasī’’ti vutte “candimasūriyehi me attho, te me dehi’’ti yācanto –

1210:“So māṇavo tassa pāvadi, candasūriyā ubhayettha dissare;
Sovaṇṇamayo ratho mama, tena cakkayugena sobhatī’’ti.

Atha naṃ brāhmaṇo āha –

1211:“Bālo kho tvaṃ asi māṇava, yo tvaṃ patthayase apatthiyaṃ;
Maññāmi tvaṃ marissasi, na hi tvaṃ lacchasi candasūriye’’ti.

Atha naṃ māṇavo “kiṃ pana paññāyamānassatthāya rodanto bālo hoti, udāhu apaññāyamānassā’’ti vatvā –

1212:“Gamaṇāgamanampi dissati, vaṇṇadhātu ubhayattha vīthiyā;
Peto kālakato na dissati, ko nidha kandataṃ bālyataro’’ti.

Taṃ sutvā brāhmaṇo “yuttaṃ esa vadatī’’ti sallakkhetvā –

1213:“Saccaṃ kho vadesi māṇava, ahameva kandataṃ bālyataro;
Candaṃ viya dārako rudaṃ, petaṃ kālakatābhipatthayi’’nti. –

Vatvā tassa kathāya nissoko hutvā māṇavassa thutiṃ karonto imā gāthā abhāsi –

1214:“Ādittaṃ vata maṃ santaṃ, ghatasittaṃva pāvakaṃ;
Vāriṇā viya osiṅcaṃ, sabbāṃ nibbāpaye daraṃ.

1215:“Abbahī vata me sallaṃ, sokaṃ hadayanissitaṃ;
Yo me sokaparetassa, puttasokaṃ apānudi.

1216:“Svāhaṃ abbūḷhasallosmi, sītibhūtosmi nibbuto;
Na socāmi na rodāmi, tava sutvāna māṇavā’’ti.

1208-10. Tattha **rathapañjaroti** rathūpatthaṃ. **Na vindāmīti** na labhāmi. **Bhaddamāṇavāti** ālapanāṃ. **Paṭipādayāmīti** sampādetvā dadāmi, mā cakkayugābhāvena jīvitaṃ jahīti adhippāyo. **Ubhayettha dissareti** ubhopi ettha candasūriyā ākāse dissanti. **Ya-kāro** padasandhikaro, ubhaye etthāti vā padavibhāgo.

1212. **Gamanāgamananti** divase divase ogamanuggamanavasena candasūriyānaṃ gamaṇaṃ āgamaṇaṇca dissati. “Gamanogamana”ntipi pāli, uggamaṇaṃ ogamaṇaṇcāti attho. **Vaṇṇadhātūti** sītībhāvavisiṭṭhā kantabhāvabhāsura, uṇhabhāvavisiṭṭhā tikkhabhāvabhāsura ca vaṇṇanibhā. **Ubhayatthāti** cande sūriye cāti dvīsupi vaṇṇadhātu dissatīti yojetabbaṃ. **Vīthiyāti** pavattanavīthiyaṃ ākāse, nāgavīthiyādivīthiyaṃ vā. “Ubhayetthā”ntipi pāṭho, ubhaye etthāti padavisandhi. **Bālyataroti** bālataro atisayena bālo.

1213. Imaṃ pana kathaṃ sutvā “alabbhanīyavatthum vatāhaṃ patthetvā kevalaṃ sokagginā ḍayhāmi, kiṃ me niraṭṭhakena anayabyasaneṇā”ti paṭisaṅkhāne aṭṭhāsi. Atha devaputto maṭṭhakuṇḍalīrūpaṃ paṭisaṃharitvā attano dibbarūpeneva aṭṭhāsi. Brāhmaṇo pana taṃ anoloketvā māṇavavohāreṇeva voharanto “**saccaṃ kho vadesi māṇavā**”tiādīmāha. Tattha **candaṃ viya dārako rudanti** candaṃ abhipatthayaṃ rudanto dārako viyāti attho. **Kālakatābhipatthayinti** kālakataṃ abhipatthayaṃ. “Abhipatthaya”ntipi pāṭho.

1214-5. **Ādittanti** sokagginā ādittaṃ. **Nibbāpaye daranti** nibbāpayi darathaṃ sokapariḷāhaṃ. **Abbahīti** uddhari.

Atha brāhmaṇo sokaṃ vinodetvā attano upadesadāyakaṃ dibbarūpena ṭhitaṃ disvā “ko nāma tva”nti pucchanto –

1217:“Devatā nusi gandhabbo, adu sakko purindado;
Ko vā tvaṃ kassa vā putto, kathaṃ jānemu taṃ maya”nti. –

Āha. Sopi tassa –

1218:“Yaṅca kandasī yaṅca rodasī, puttaṃ ālāhane sayāṃ dahitvā;
Svāhaṃ kusalaṃ karitvā kammaṃ, tīdasānaṃ sahabyataṃ gato”ti. –

Attānaṃ kathesi. Tattha **yaṅca kandasī yaṅca rodasīti** yaṃ tava puttaṃ maṭṭhakuṇḍaliṃ uddissa rodasī, assūni muṇcasī.

Atha naṃ brāhmaṇo āha –

1219:“Appaṃ vā bahum vā nāddasāma, dānaṃ dadantassa sake agāre;
Uposathakammaṃ vā tādisaṃ, kena kammena gatosi devaloka”nti.

Tattha “uposathakammaṃ vā tādisaṃ nāddasāmā”ti yojanā.

Atha naṃ māṇavo āha –

1220:“Ābādhikohaṃ dukkhito gilāno, āturarūpomhi sake nivesane;
Buddhaṃ vigatarajaṃ vitiṇṇakaṅkhaṃ, addakkiṃ sugataṃ anomapaññaṃ.

1221:“Svāhaṃ muditamano pasannacitto, añjaliṃ akariṃ tathāgatassa;
Tāhaṃ kusalaṃ karitvāna kammaṃ, tīdasānaṃ sahabyataṃ gato”ti.

1220-21. Tattha **ābādhikoti** ābādhasamaṅgī. **Dukkhitoti** teneva ābādhikabhāvena jātadukkho. **Gilānoti** gilāyamānoti attho. **Āturarūpoti** dukkhavedanābhitunnakāyo. **Vigatarajanti** vigatarāgādirajaṃ. **Vitiṇṇakaṅkhanti** sabbaso saṃsayānaṃ samucchinnattā tiṇṇavicikicchaṃ. **Anomapaññanti** paripuṇṇapaññaṃ, sabbaññunti attho. **Akarinti** akāsiṃ. **Tāhanti** taṃ ahaṃ.

Evam tasmim kathenteyeva brāhmaṇassa sakalasarīraṃ pītiyā paripūri. So taṃ pītiṃ pavedento –

1222: ‘Acchariyaṃ vata abbhutaṃ vata,
Añjalikammassa ayamīdiso vipāko;
Ahampi muditamano pasannacitto,
Ajjeva buddhaṃ saraṇaṃ vajāmi’ ti. – āha;

Tattha anabhiṅhappavattitāya accharaṃ paharituṃ yogganti **acchariyaṃ**, abhūtapubbatāya **abbhutaṃ**. Ubhayenapi vimhayāvahataṃyeva dassetvā “**ahampi muditamano pasannacitto, ajjeva buddhaṃ saraṇaṃ vajāmi**” ti āha.

Atha naṃ devaputto saraṇagamane sīlasamādāne ca niyojento –

1223: ‘Ajjeva buddhaṃ saraṇaṃ vajāhi, dhammañca saṅghaṇca pasannacitto;
Tattheva sikkhāya padāni pañca, akhaṇḍaphullāni samādiyassu.

1224: ‘Pāṇātipātā viramassu khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayassu;
Amajjapo mā ca musā bhaṇāhi, sakena dārena ca hohi tuṭṭho’ ti. –

Gāthādvayamāha.

1223. Tattha **tathevā**ti yathā pasannacitto “sammāsambuddho bhagavā” ti buddhaṃ saraṇaṃ vajesi, tattheva “svākkhāto dhammo, suppaṭipanno saṅgho” ti pasannacitto dhammañca saṅghaṇca saraṇaṃ vajāhi. Yathā vā pasannacitto ratanattayaṃ saraṇaṃ vajesi, tattheva “ayaṃ ekamsato diṭṭheva dhamme abhisamparāyaṇca hitasukhāvaho” ti pasannacitto **sikkhāya** adhisīlasikkhāya **padāni** koṭṭhāsabhūtāni adhicittaadhipañāsikkhāya vā upāyabhūtāni pañcasīlāni avikopano ca asaṃkilissanato ca **akhaṇḍaphullāni samādiyassu**, samādāya vattassūti attho.

Evam devaputtena saraṇagamane sīlasamādāne ca niyojito brāhmaṇo tassa vacanaṃ sirasā sampaṭicchanto –

1225: ‘Atthakāmosi me yakkha, hitakāmosi devate;
Karomi tuyhaṃ vacanaṃ, tvamāsi ācariyo mamā’ ti. –

Gāthaṃ vatvā tattha patiṭṭhahanto –

1226: ‘Upemi saraṇaṃ buddhaṃ, dhammañcāpi anuttaraṃ;
Saṅghaṇca naradevassa, gacchāmi saraṇaṃ ahaṃ.

1227: ‘Pāṇātipātā viramāmi khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayāmi;
Amajjapo no ca musā bhaṇāmi, sakena dārena ca homi tuṭṭho’ ti. –

Gāthādvayamāha. Tampi suviññeyyameva.

Tato devaputto “kataṃ mayā brāhmaṇassa kattabbayuttakaṃ, idāni sayameva bhagavantaṃ upasaṅkamissatī” ti tattheva antaradhāyi. Brāhmaṇopi kho bhagavati sañjātapasādabahumāno devatāya ca codiyamāno “samaṇaṃ gotamaṃ upasaṅkamissāmī” ti vihārābhimukho gacchati. Taṃ disvā mahājano “ayaṃ brāhmaṇo ettakaṃ kālāṃ tathāgataṃ anupasaṅkamtivā ajja puttasokena upasaṅkamati, kīdisī nu kho dhammadesanā bhavissatī” ti taṃ anubandhi.

Brāhmaṇo bhagavantaṃ upasaṅkamtivā paṭisanthāraṃ katvā evamāha “sakkā nu kho bho gotama

kiñci dānaṃ adatvā sīlaṃ vā arakkhitvā kevalaṃ tumhesu pasādamattena sagge nibbattitu’’nti. “Nanu, brāhmaṇa, ajja paccūsavēlayaṃ maṭṭhakuṇḍalinā devaputtēna attano devalokūpapattikāraṇaṃ tuyhaṃ kathika’’nti bhagavā avoca. Tasmim̐ khāṇe maṭṭhakuṇḍalīdevaputto saha vimānena āgantvā dissamānarūpo vimānato oruyha bhagavantaṃ abhivādetvā añjaliṃ paggayha ekamantaṃ aṭṭhāsī. Atha bhagavā tassaṃ parisati tena devaputtēna katasucaritaṃ kathetvā parisāya cittaḥkallataṃ ñatvā sāmukkaṃsikaṃ dhammadesanaṃ akāsi. Desanāpariyosāne devaputto ca brāhmaṇo ca sannipatitaparīsā cāti caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣīti.

Maṭṭhakuṇḍalīvimānavañṇanā niṭṭhitā.

10. Serīsakavimānavañṇanā

Suṇoṭha yakkhassa ca vāñijāna cāti serīsakavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavati parinibbute āyasmā kumārakassapo pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ setabyanagaraṃ sampatto. Tattha pāyāsirājaññaṃ attano santikaṃ upagataṃ viparīttaggāhato vivecetvā sammādassane patitṭhāpesi. So tato paṭṭhāya puññapasuto hutvā samaṇabrāhmaṇānaṃ dānaṃ dento tattha akataparicayatāya asakkaccaṃ dānaṃ datvā aparabhāge kālaṃ katvā cātumahārājikabhavane suññe serīsake vimāne nibbatti.

Atīte kira kassapassa bhagavato kāle eko khīṇāsavattthero aññatarasmim̐ gāme piṇḍāya caritvā bahigāme devasikaṃ ekasmim̐ padese bhattakiccaṃ akāsi. Taṃ disvā eko gopālako “ayyo sūriyātapena kilamati’’ti pasannacitto catūhi sirīsathambhehi sākḥamaṇḍapaṃ katvā adāsi, maṇḍapassa samīpe sirīsaruḅkkaṃ ropesīti ca vadanti. So kālaṃ katvā teneva puññakamma cātumahārājikesu nibbatti, tassa purimakamma sūcakaṃ vimānadvāre sirīsavanaṃ nibbatti vaṇṇagandhasampannehi pupphehi sabbakālaṃ upasobhamānaṃ, tena taṃ vimānaṃ “serīsaka’’nti paññāyittha. So ca devaputto ekaṃ buddhantaṃ devesu ceva manussesu ca saṃsaranto imasmim̐ buddhuppāde yasattherassa catūsu vimalādīsū gihisahāyesu gavampati nāma hutvā bhagavato dhammadesanāya arahatte patitṭhito pubbāciṇṇavasena taṃ suññavimānaṃ disvā abhiṇṇaṃ divāvihāraṃ gacchati.

So aparabhāge pāyāsīdevaputtaṃ tattha disvā “kosi tvam, āvuso’’ti pucchitvā tena “ahaṃ, bhante, pāyāsirājañño idhūpapanno’’ti vutte “nanu tvam micchādītṭhiko viparītadassano kathamidhūpapanno’’ti āha. Atha naṃ pāyāsīdevaputto “ayyenaṃhi kumārakassapattherena micchādassanato vivecito, puññakiriyānaṃ asakkaccakāritāya pana suññe vimāne nibbatto. Sādhu, bhante, manussalokaṃ gatakāle mama pariṇāsa ārocetha ‘pāyāsirājañño asakkaccaṃ dānaṃ datvā suññaṃ serīsakavimānaṃ upapanno, tumhe pana sakkaccaṃ puññāni katvā tatrūpapattiyā cittaṃ paṇidahathā’’ti. Thero tassānukampāya tathā akāsi. Tepi therassa vacanaṃ sutvā tathā cittaṃ paṇidhāya puññāni katvā serīsake vimāne nibbattiṃsu. Serīsakadevaputtaṃ pana vessavaṇamahārājā marubhūmiyaṃ chāyūdakarāhite magge maggapaṭipannaṃ manussaṃ amanussapaṭipantha mocanattaṃ maggarakkhakaṃ ṭhapesi.

Atha aparena samayena āṅgamagadhavāsino vāñijā sakaṭasahassaṃ bhaṇḍassa pūretvā sindhusovīradesaṃ gacchantā marukantāre divā uṇhabhayena maggaṃ appaṭipajjitvā rattiṃ nakkhattasaññāya maggaṃ paṭipajjiṃsu. Te maggamūlḥā hutvā aññaṃ disaṃ agamaṃsu. Tesā antare eko upāsako ahoṣī saddho pasanno sīlasampanno arahattappattiyā upanissayasampanno mātāpitūnaṃ upaṭṭhānattaṃ vañijjāya gato. Taṃ anuggaṇhanto serīsakadevaputto saha vimānena attānaṃ dassesi. Dassetvā ca pana “kasmā tumhe imaṃ chāyūdakarāhitaṃ vālukākantāraṃ paṭipannaṃ’’ti pucchi. Te cassa tattha attano āgatappakāraṃ kathesum, tadatthadīpanā devaputtassa vāñijānaṃ vacanaṭipavanagāthā honti. Ādīto pana dve gāthā tāsāṃ sambandhadassanattaṃ dhammasaṅgāhakehi ṭhapitā –

1228:“Suṇoṭha yakkhassa ca vāñijāna ca, samāgamo yattha tadā ahoṣi;
Yathā kathaṃ itaritarena cāpi, subhāsitaṃ tañca suṇātha sabbe.

1229: ‘Yo so ahu rājā pāyāsi nāma, bhummānaṃ saḥabyagato yasassī;
So modamānova sake vimāne, amānuso mānuse ajjhabhāsī’ ti.

1228-9. Tattha **suṇothāti** savanāṇattikavacanaṃ. Yaṃ mayāṃ idāni bhaṇāma, taṃ suṇothāti. **Yakkhassāti** devassa. Devo hi manussānaṃ ekaccānaṃ devānañca pūjanīyabhāvato ‘‘yakkho’’ ti vuccati. Apica sakkopi cattāro mahārājānopi vessavaṇapārisajjāpi purisopi ‘‘yakkho’’ ti vuccati. Tathā hi ‘‘atibālhaṃ kho ayaṃ yakkho pamatto viharati, yaṃnūnāhaṃ imaṃ yakkhaṃ saṃvejeyya’’ ntiādīsu (ma. ni. 1.393) sakko ‘‘yakkho’’ ti vutto. ‘‘Cattāro yakkhā khaggahatthā’’ tiādīsu mahārājāno. ‘‘Santi hi, bhante, uḷārā yakkhā bhagavato appasannā’’ tiādīsu (dī. ni. 3.276) vessavaṇapārisajjā. ‘‘Ettavatā yakkhassa suddhī’’ tiādīsu (su. ni. 482) puriso. Idha pana vessavaṇapārisajjo adhippeto. **Vāñijāna cāti** gāthābandhasukhatthaṃ anuñāsikalopaṃ katvā vuttaṃ. **Samāgamoti** samodhānaṃ. **Yatthāti** yasmim vaṇṇupathe. **Tadāti** tasmim maggamūlhā hutvā gamanakāle. **Itaritarena cāpīti** itaritarāñcāpi, idaṃ yathāti iminā yojetabbaṃ. Ayañhettha attho – serīsakadevaputtassa vāñijānañca tadā yattha samāgamo ahoṣi, taṃ suṇoṭha, yathā vāpi tehi aññamaññaṃ subhāsitaṃ sulapitaṃ kathaṃ pavattitaṃ, tañca sabbe ohitacittā suṇāthāti. **Bhummānanti** bhummadevānaṃ.

Idāni yakkhassa pucchāgāthāyo honti –

1230: ‘Vanke araññe amanussatthāne, kantāre appodake appabhakkhe;
Suduggame vaṇṇupathassa majjhe, vaṅkambhayā natthamanā manussā.

1231: ‘Nayidha phalā mūlamayā ca santi, upādānaṃ natthi kutodha bhakkho;
Aññatra paṃsūhi ca vālukāhi ca, tattāhi uṅhāhi ca dāruṇāhi ca.

1232: ‘Ujjaṅgalaṃ tattamivaṃ kapālaṃ, anāyasaṃ paralokena tulyaṃ;
Luddānamāvāsamidaṃ purāṇaṃ, bhūmippadeso abhisattarūpo.

1233: ‘Atha tumhe kena vaṇṇena, kimāsamānā imaṃ padesañhi;
Anupaviṭṭhā sahasā samecca, lobhā bhayā atha vā sampamūlha’’ ti.

1230. Tattha **vaṅketi** saṃsayatthāne. Yattha pavitthānaṃ ‘‘jīvissāma nu kho, marissāma nu kho’’ ti jīvite saṃsayo hoti, tādisse **araññe**. **Amanussatthāneti** amanussānaṃ pisācādīnaṃ sañcaraṇatthāne, manussānaṃ vā agocaratthāne. **Kantāreti** nirudake iriṇe, kaṃ tārenti nayanti etthāti hi kantāro, udakaṃ gahetvā taritabbatthānaṃ. Tenāha ‘‘**appodake**’’ ti. Appa-saddo hettha abhāvattho ‘‘appiccho appaniggghoso’’ tiādīsu (a. ni. 8.23; cūlava. 456) viya. **Vaṇṇupathassa majjheti** vālukākantāramajjheti attho. **Vaṅkambhayāti** vaṅkehi bhītā. Vaṅkehi bhayaṃ etesanti ‘‘vaṅkabhayā’’ ti vattabbe gāthāsukhatthaṃ sānunāsikaṃ katvā ‘‘vaṅkaṃbhayā’’ ti vuttaṃ. Idañca vālukākantārapavesanato pubbe tesam uppanabhayaṃ sandhāya vuttaṃ. **Natthamanāti** maggasativpavāsena natthamānasā, maggamūlhāti attho. **Manussāti** tesam ālapanāṃ.

1231. **Idhāti** imasmim marukantāre. **Phalāti** ambajambutālanāḷikerādiphālāni na santīti yojanā. **Mūlamayā cāti** mūlāniyeva mūlamayā, vallikandādīni sandhāya vadati. **Upādānaṃ natthīti** kiñcāpi kiñci bhakkhaṃ natthi, upādānaṃ vā indhanaṃ, aggissa indhanamattampi natthi, kuto kena kāraṇena idha marukantāre bhakkho siyāti attho. Yaṃ pana atthi tattha, taṃ dassetuṃ ‘‘**aññatra paṃsūhi**’’ tiādi vuttaṃ.

1232. **Ujjaṅgalanti** jaṅgalaṃ vuccati lūkhadhūsaro anudako bhūmippadeso, taṃ pana ṭhānaṃ jaṅgalatopi ukkaṃsena jaṅgalanti āha ‘‘ujjaṅgala’’ nti. Tenāha ‘‘**tattamivaṃ kapāla**’’ nti, tattam ayokapālasadisanti attho. Gāthāsukhatthañcettaṃ sānunāsikaṃ katvā vuttaṃ, tattamivaicceva datthabbaṃ. **Anāyasanti** natthi ettha āyo sukhanāni anāyaṃ, tato eva jīvitaṃ sīyati vināsetīti anāyasaṃ. Atha vā na āyasanti anāyasaṃ. **Paralokenāti** narakena tulyaṃ. Narakañhi sattānaṃ ekantānatthātāya

parabhūto paṭisattubhūto lokoti visesato “paraloko”ti vuccati, samantato ayomayattā āyasañca, idaṃ pana tadabhāvato anāyasaṃ, mahato dukkhassa uppattiṭṭhānatāya paralokasadisanti dasseti, “anassaya”nti ca keci paṭhanti, sukhassa appattiṭṭhānabhūtaṃ attho. **Luddānamāvāsamidam purāṇanti** idaṃ ṭhānaṃ cīrakālato paṭṭhāya luddānaṃ dāruṇaṃ piśācādīnaṃ āvāsabhūtaṃ. **Abhisattarūpoti** “evaṃ lūkho ghorākāro hotū”ti porāṇehi isihi sapitasadiso, dinnasapo viyāti attho.

1233. Kena vaṇṇenāti kena kāraṇena. **Kimāsamānāti** kiṃ paccāsīsantā. **Hīti** nipātamattaṃ. “Padesampī”ti ca paṭhanti, imampi nāma padesanti attho. **Sahasā sameccāti** sahasā ādīnavānisamse avicāretvā samavāyena **anupaviṭṭhā** sappaviṭṭhā. **Lobhā bhayā atha vā** kenaci anattakāmena palobhitā lobhato kenaci amanussādīnaṃ paripātītā bhayā vā. Atha vā **sampamūḷhāti** maggavippanaṭṭhā imaṃ padesaṃ anupaviṭṭhāti yojanā.

Idāni vāṇijā āhaṃsu –

1234:“Magadhesu aṅgesu ca satthavāhā, āropayitvā paṇiyaṃ puthuttaṃ;
Te yāmase sindhusovīrabhūmiṃ, dhanatthikā uddayaṃ patthayānā.

1235:“Divā pipāsaṃnadhivāsayaṃtā, yoggānukampañca samekkhamānā;
Etena vegena āyāma sabbe, rattiṃ maggaṃ paṭipannā vikāle.

1236:“Te duppayātā aparaddhamaggā, andhākulā vippanaṭṭhā araṇṇe;
Suduggame vaṇṇupathassa majjhe, disaṃ na jānāma pamūḷhacittā.

1237:“Idaṃca disvāna aditṭhapubbaṃ, vimānasetṭhañca tavañca yakkha;
Tatuttariṃ jīvitamāsamānā, disvā patītā sumanā udaggā”ti.

1234. Tattha **magadhesu aṅgesu ca satthavāhāti** magadharatṭhe ca aṅgaratṭhe ca jātā saṃvaḍḍhā taṃnivāsino satthe satthassa ca vāhanakā satthakā ceva satthasāmikā ca. **Paṇiyanti** bhaṇḍaṃ. **Teti** te mayaṃ. **Yāmaseti** gacchāma. **Sindhusovīrabhūminti** sindhudesam̐ sovīradesaṃca. **Uddayanti** ānisamsaṃ atirekalābhaṃ.

1235. Anadhivāsayaṃtāti adhvāsetuṃ asakkontā. **Yoggānukampanti** goṇādīnaṃ sattānaṃ anuggahaṃ. **Etena vegenāti** iminā javena, yena tava dassanato pubbe āyāma āgatamha. **Rattiṃ maggaṃ paṭipannāti** rattiyaṃ maggaṃ paṭipannā. **Vikāleti** akāle avelāyaṃ.

1236. Duppayātāti duṭṭhu payātā apathe gatā, tato eva **aparaddhamaggā**. **Andhākulāti** andhā viya ākulā, maggaṃjānanasamatthassa paññācakkhuno abhāvena andhā, tato eva ākulā, **vippanaṭṭhā** ca maggasammūḷhatāya. **Disanti** gantabbadisam̐, yassaṃ disāyaṃ sindhusovīradeso, taṃ disaṃ. **Pamūḷhacittāti** disāsamsayasummūḷhacittā.

1237. Tavañcāti tavañca. **Yakkhāti** ālapanam̐. **Tatuttariṃ jīvitamāsamānāti** yo “īto param̐ amhākaṃ jīvitaṃ natthī”ti jīvitasamsayo uppanno, idāni tato uttarimpi jīvitaṃ āsīsantā. **Disvāti** dassanahetu. **Patītāti** pahaṭṭhā. **Sumanāti** somanassappattā. **Udaggāti** udaggāya pītiyā udaggacittā.

Evaṃ vāṇijehi attano pavattiyā pakāsītāya puna devaputto dvīhi gāthāhi pucchi –

1238:“Pāraṃ samuddassa imañca vaṇṇuṃ, vettācaraṃ saṅkupathañca maggaṃ;
Nadiyo pana pabbatānañca duggā, puthuddisā gacchatha bhogahetu.

1239:“Pakkhandiyāna vijitaṃ paresaṃ, verajjake mānuse pekkhamānā;
Yaṃ vo sutam̐ vā atha vāpi diṭṭham̐, accherakaṃ taṃ vo suṇoma tātā”ti.

Tassattho – **pāraṃ samuddassāti** samuddassa paratīraṃ, **imañca** īdisaṃ, **vaṇṇuṃ** vaṇṇupathaṃ vettalatā bandhitvā ācaritabbato **vettācaraṃ maggaṃ**, saṅkuke khānūke kottetvā gantabbato **saṅkupathaṃ** maggaṃ, **nadiyo pana** candabhāgādikā, **pabbatānañca** visamappadesāti evaṃ **duggā puthuddisā** bhoganimittaṃ **gacchatha**, evaṃ gacchantā ca **pakkhandiyāna** pakkhanditvā anupavisitvā, **paresaṃ** rājūnaṃ **vijitaṃ** tattha **verajjake** videsavāsike **manusse pekkhamānā** gacchatha, evaṃbhūtehi **vo** tumhehi **yaṃ sutam vā atha vā diṭṭham** vā **accherakaṃ** acchariyaṃ, **taṃ vo** santike **tātā** vāñijā **suṇomāti** attano vimānassa acchariyabhāvaṃ tehi kathāpetukāmo pucchati.

Evaṃ devaputtana puṭṭhā vāñijā āhaṃsu –

1240: ‘Itopi accherataraṃ kumāra, na no sutam vā atha vāpi diṭṭham;
Atītamānusakameva sabbam, disvā na tappāma anomavaṇṇam.

1241: ‘Vehāyasaṃ pokkharañño savanti, pahūtamaḷyā bahupuṇḍarīkā;
Dumā cime niccaphalūpapannā, atīva gandhā surabhiṃ pavāyanti.

1242: ‘Veḷūriyathambhā satamussitāse, silāpavāḷassa ca āyatamaṃsā;
Masāragallā sahalohitaṅgā, thambhā ime jotirasāmayāse.

1243: ‘Sahassathambhaṃ atulānubhāvaṃ, tesūpari sādhumidaṃ vimānaṃ;
Ratanantaraṃ kañcanavedimissaṃ, tapanīyapaṭṭhehi ca sādhuhanamam.

1244: ‘Jambonaduttattamidaṃ sumaṭṭho, pāsādasopānaphalūpapanno;
Daḷho ca vaggu ca susaṅgato ca, atīva nijjhānakhamo manuñño.

1245: ‘Ratanantarasmim bahuannaṇapānaṃ, parivārīto accharāsaṅgaṇena;
Murajaālambaratūriyaghuṭṭho, abhivanditosi thutivandaṇāya.

1246: ‘So modasi nārīgaṇappabodhanaṃ, vimānapāsādavare manorame;
Acintiyo sabbaguṇūpapanno, rājā yathā vessavaṇo naḷīnyā.

1247: ‘Devo nu āsi udavāsi yakkho,
Udāhu devindo manussabhūto;
Pucchanti taṃ vāñijā satthavāhā,
Ācikkha ko nāma tuvaṃsi yakkho’ ti.

1240-2. Tattha **kumārāti** paṭhamavaye thitattā devaputtaṃ ālapati. **Sabbanti** devaputtaṃ tassa vimānapaṭibaddhañca sandhāya vadati. **Pokkharaññoti** pokkharāṇiyo. **Satamussitāseti** sataratanubbedhā. **Silāpavāḷassāti** silāya pavāḷassa ca, silāmayā pavāḷamayāti attho. **Āyatamaṃsāti** dīghamaṃsā. Atha vā āyatā hutvā aṭṭhasoḷasadvattimsādiamaṃsavanto.

1242. **Tesūparīti** tesam thambhānaṃ upari. **Sādhumidanti** sundaraṃ idaṃ tava vimānaṃ. **Ratanantaranti** ratanantaravantaṃ, bhittithambhasopānādīsū nānāvidhehi aññehi ratanehi yuttaṃ. **Kañcanavedimissanti** suvaṇṇamayāya vedikāya sahitaṃ parikkhittaṃ. **Tapanīyapaṭṭhehi ca sādhuhananti** tapanīyamayehi anekaratanamayehi ca chadanehi tattha tattha suṭṭhu chāditaṃ.

1244. **Jambonaduttattamidanti** idaṃ tava vimānaṃ yebhuyyena uttattajambunadabhāsuraṃ. **Sumaṭṭho pāsādasopānaphalūpapanno** ti tassa ca so so padeso sumaṭṭho suṭṭhu majjito, tehi tehi anantarapāsādehi sopānavisesehi ramaṇīyehi phalakehi ca yutto. **Daḷhoti** thiro. **Vaggūti** abhirūpo samuggato. **Susaṅgoti** suṭṭhu saṅgatāvayavo aññamaññānurūpapāsādāvayavo. **Atīva nijjhānakhamoti** pabhassarabhāvepi ativiya olokanakkhamo. **Manuññoti** manoramo.

1245. Ratanantarasminti ratanamaye, ratanabhūte vā sārabhūte vimānassa abbhantare. **Bahuannapānanti** pesalaṃ pahūtaṃ annaṅca pānaṅca vijjati, upalabbhatīti adhippāyo. **Murajaālambaratūriyaghuṭṭhoti** mudiṅgānaṃ ālambarānaṃ avasiṭṭhatūriyānaṅca saddehi niccaghosito. **Abhivanditosīti** namassito, thomito vā asi. Tenāha “**thūtivandanāyā**”ti.

1246. Acintiyoti acinteyyānubhāvo. **Naḷinyāti** evaṃnāmake kīḷanaṭṭhāne yathā vessavaṇo mahārājā, evaṃ tvaṃ modasīti yojanā.

1247. Āsīti asi bhavasi. **Devindoti** sakko devarājā. **Manussabhūtoti** manusseṣu bhūto manussajātiko. **Yakkhoti** devādibhāvaṃ pucchitvāpi yakkhabhāvaṃ āsānkantā vadanti.

Idāni so devaputto attānaṃ jānāpentō –

1248:“Serīsako nāma ahamhi yakkho, kantāriyo vaṇṇupathamhi gutto;
Imaṃ padesaṃ abhipālayāmi, vacanakaro vessavaṇassa rañño”ti. –

Āha. Tattha **ahamhī yakkhoti** ahaṃ yakkho amhi. **Kantāriyoti** ārakkhaṇatthaṃ kantāre niyutto. **Guttoti** gopako. Tenāha “**abhipālayāmi**”ti.

Idāni vāṇijā tassa kammādīni pucchantā āhaṃsu –

1249:“Adhiccāḷaddhaṃ pariṇāmajaṃ te, sayamkataṃ udāhu devehi dinnam;
Pucchanti taṃ vāṇijā satthavāhā, kathaṃ tayā laddhamidaṃ manuñña”nti. –

Tattha **adhiccāḷaddhanti** adhiccasamuppattikaṃ, yadicchakaṃ laddhanti attho. **Pariṇāmajaṃ teti** niyatisaṅgatibhāvapariṇataṃ, kālapariṇataṃ vā. **Sayamkatanti** tayā sayameva kataṃ, deviddhiyā tayā sayameva nibbattitanti attho. **Udāhu devehi dinnanti** tayā ārādhitehi devehi pasādavasena nissatṭhaṃ.

Idāni devaputto caturōpi pakāre paṭikkhipitvā puññaṃeva apadisanto –

1250:“Nādhiccāḷaddhaṃ na pariṇāmajaṃ me, na sayamkataṃ na hi devehi dinnam;
Sakehi kammehi apāpakehi, puññehi me laddhamidaṃ manuñña”nti. –

Gāthamāha.

Taṃ sutvā vāṇijā puna “nādhiccāḷaddha”nti gāthāyaṃ puññādhikameva te caturō pakāre āropetvā puññassa ca sarūpaṃ pucchimṣu –

1251:“Kiṃ te vataṃ kiṃ pana brahmacariyaṃ, kissa suciṇṇassa ayaṃ vipāko;
Pucchanti taṃ vāṇijā satthavāhā, kathaṃ tayā laddhamidaṃ vimāna”nti.

Tattha **vatanti** vatasamādānaṃ. **Brahmacariyanti** seṭṭhacariyaṃ.

Puna devaputto te paṭikkhipitvā attānaṃ yathūpacitaṃ puññaṅca dassento –

1252:“Mamaṃ pāyāsīti ahu samaññā, rajjaṃ yadā kārayiṃ kosālānaṃ;
Natthikadiṭṭhi kadariyo pāpadhammo, ucchedavādī ca tadā ahoṣiṃ.

1253:“Samaṇo ca kho āsi kumārakassapo, bahussuto cittakathī uḷāro;
So me tadā dhammakathaṃ abhāsi, diṭṭhivisūkāni vinodayī me.

1254: ‘Tāhaṃ tassa dhammakathaṃ suṇitvā, upāsakattaṃ paṭivedayissaṃ;
Pāṇātipātā virato ahoṣiṃ, loke adinnaṃ parivajjayissaṃ;
Amajjapo no ca musā abhāṇiṃ, sakena dārena ca ahoṣiṃ tuṭṭho.

1255: ‘Taṃ me vataṃ taṃ pana brahmacariyaṃ, tassa suciṇṇassa ayaṃ vipāko;
Teheva kammehi apāpakehi, puññehi me laddhamidaṃ vimāna’’nti. –

Āha. Taṃ suviññeyyameva.

Atha vāṇijā devaputtaṃ vimānañcassa paccakkhato disvā kammaphalaṃ saddahitvā attano kammaphale saddhaṃ pavedentā –

1256: ‘Saccaṃ kirāhaṃsu narā sapaññā, anaññathā vacanaṃ paṇḍitānaṃ;
Yahiṃ yahiṃ gacchati puññakammo, tahiṃ tahiṃ modati kāmakāmī.

1257: ‘Yahiṃ yahiṃ sokapariddavo ca, vadho ca bandho ca parikkilesō;
Tahiṃ tahiṃ gacchati pāpakammo, na muccati duggatiyā kadāci’’ti. –

Gāthādvayaṃ avocaṃ. Tattha **sokapariddavoti** soko ca paridevo ca. **Parikkilesoti** vuttā anathhuppatti.

Evam tesu kathentesuyeva vimānavāre sirīsaruḅbhato paripākena muttabandhanā paripakkā sipāṭikā pati, tena devaputto saparijano domanassappatto ahoṣi. Taṃ disvā vāṇijā –

1258: ‘Sammūḷharūpova jano ahoṣi, asmiṃ muhutte kalalīkatova;
Janassimassa tuyhañca kumāra, appaccayo kena nu kho ahoṣi’’ti. –

Gāthamāhaṃsu. Tattha **sammūḷharūpovāti** sokavasena sabbaso mūḷhasabhāvo viya. **Janoti** devajano. **Asmiṃ muhutteti** imasmīṃ muhuttamate. **Kalalīkatoti** kalalaṃ viya kato, kalalanissitaudakībhūto viya āviloti adhippāyo. **Janassimassa tuyhañcāti** imassa tava parijanassa tuyhañca. **Appaccayoti** domanassaṃ.

Taṃ sutvā devaputto –

1259: ‘Ime ca sirīsavanā tātā, dibbā gandhā surabhī sampavanti;
Te sampavāyanti imaṃ vimānaṃ, divā ca ratto ca tamaṃ nihantvā.

1260: ‘Imesañca kho vassasataccayena, sipāṭikā phalati ekamekā;
Mānussakaṃ vassasataṃ atītaṃ, yadage kāyamhi idhūpapanno.

1261: ‘Disvānaṃ vassasatāni pañca,
Asmiṃ vimāne ṭhatvāna tātā;
Āyukkhayā puññakkhayā cavissaṃ,
Teneva sokena pamucchitosmī’’ti. – āha;

1256. Tattha **sirīsavanāti** sirīsavipinato. **Tātāti** vāṇije ālapati. Ime tumhākaṃ mayhañca paccakkhabhūtā **dibbā gandhā surabhī** ativiya sugandhāyeva samantato **pavanti** pavāyanti. Te dibbā gandhā evaṃ vāyantā **imaṃ vimānaṃ sampavāyanti** sammadeva gandhaṃ gāhāpentī, na kevalaṃ sampavāyanaṃ, atha kho attano pabhāya tamampi nihanti. Tenāha “**divā ca ratto ca tamaṃ nihantvā’’ti.**

1260-61. **Imesanti** sirīsānaṃ. **Sipāṭikāti** phalakuṭṭhīlikā. **Phalatīti** paccitvā vaṇṭato muccati,

puṭabhedam vā patvā sissati. **Mānussakam vassasatam atītanti** yasmā vassasatassa accayena imassa sirīsassa sipāṭikā phalati, ayañca phalitā, tasmā mayham mānussakam vassasatam atītam. **Yadagge** yato paṭṭhāya, **kāyamhi idha** imasmiṃ devanikāye **upapanno** nibbato. Mayhañca devagaṇānāya pañca vassasatāni āyu, tasmā khīyati me āyūti sokavasena sampamūḷhoti dasseti. Tenāha “**disvānaḥam vassasatāni pañca...pe... teneva sokena pamucchitosmī**”ti.

Atha naṃ vāñijā samassāsento –

1262:“Katham nu soceyya tathāvidho so, laddhā vimānaṃ atulaṃ cirāya;
Ye cāpi kho ittaramupapannā, te nūna soceyyuṃ parittapuññā”ti. –

Āhaṃsu. Tattha yādisehi appāyukehi maraṇaṃ paṭicca socitabbaṃ siyā, tādiso pana evaṃ dibbānubhāvasampanno navutivassasatasahassāyuko katham nu soceyya, na socitabbamevāti adhippāyo.

Devaputto tattakeneva samassāsetvā tesam vacanaṃ sampaṭicchanto tesañca upadesaṃ dento –

1263:“Anucchaviṃ ovadiyañca metaṃ, yaṃ maṃ tumhe peyyavācaṃ vadetha;
Tumhe ca kho tātā mayānuguttā, yehicchakaṃ tena paletha sotthi”nti. –

Gāthamāha. Tattha **anucchavinti** anucchavikaṃ, tumhākameva taṃ yuttarūpaṃ. **Ovadiyañca metanti** me mayham tumhehi ovadiyaṃ ovādavasena vattabbametaṃ. **Yaṃ** yasmā, **maṃ** mayham, **tumhe** “katham nu soceyya”ntiādinaṃ **peyyavācaṃ** piyavacanaṃ **vadetha**. Yaṃ vā peyyavācāya vadanam kathanam, taṃ tumhākameva anucchavikanti yojanā. Atha vā yaṃ yasmā tumhe peyyavācaṃ vadetha, tasmā anucchavikaṃ ovadiyañca ovaditabbaṃ ovādānurūpaṃ katabbañca me mayā kataṃ, kiṃ pana tanti āha “**tumhe ca kho tātā**”tiādi. Tattha **mayānuguttāti** imasmiṃ amanussapariggahe marukantāre yāva kantārātikkaṃ mayā anuguttā rakkhitā, **yenicchakaṃ** yathārucitena, **sotthim** khemena, **paletha** gacchathāti attho.

Atha vāñijā kataññubhāvaṃ pakāsenta –

1264:“Gantvā mayam sindhusovīrabhūmiṃ, dhanatthikā uddayaṃ patthayānā;
Yathāpayogā paripuññacāgā, kāhāma serīsamahaṃ uḷāranti. –

Gāthamāhaṃsu. Tattha **yathāpayogāti** idāni katapaṭiññānurūpapayogā. **Paripuññacāgāti** samattacāgā, uḷārassa mahassa pariyaṭṭapariccāgā. **Mahanti** ussavapūjama.

Puna devaputto mahakaraṇaṃ paṭikkhipanto kattabbesu ca te niyojento –

1265:“Mā ceva serīsamahaṃ akattha, sabbañca vo bhavissati yaṃ vadetha;
Pāpāni kammāni vivajjayātha, dhammānuyogañca adhiṭṭhahāthā”ti. –

Gāthamāha. Tattha **yaṃ vadethāti** yaṃ tumhe khemena sindhusovīradesapattim tattha ca vipulaṃ uddayaṃ lābhaṃ paccāsiantā “gantvā maya”ntiādini vadatha. **Sabbaṃ** taṃ **vo** tumhākaṃ tatheva bhavissati, tattha nikkañkhā hotha, tumhe pana ito paṭṭhāya **pāpāni kammāni** pāṇātipātādini **vivajjayātha** parivajjetha. **Dhammānuyoganti** dānādikusaladhammassa anuyūñjanaṃ. **Adhiṭṭhahāthāti** anusikkhatha idaṃ serīsakamahanti dasseti.

Yaṃ pana upāsakaṃ anuggaṇhanto tesam rakkhāvaraṇaṃ kātukāmo ahosi, tassa guṇaṃ kittetvā taṃ tesam uddisanto imā gāthāyo āha –

1266:“Upāsako atthi imamhi saṅghe, bahussuto sīlavatūpapanno;

Saddho ca cāgī ca supesalo ca, vicakkhaṇo santusito mutimā.

1267: ‘Sañjānamāno na musā bhaṇeyya, parūpaghātāya na cetayeyya;
Vebhūtikaṃ pesuṇaṃ no kareyya, saṇhañca vācaṃ sakhilaṃ bhaṇeyya.

1268: ‘Sagāravo sappatisso vinīto, apāpako adhisīle visuddho;
So mātaraṃ pitarañcāpi jantu, dhammena poseti ariyavutti.

1269: ‘Maññe so mātāpitūnaṃ kāraṇā, bhogaṇi pariyesati na attahetu;
Mātāpitūnañca yo accayena, nekkhammaṇo carissati brahmacariyaṃ.

1270: ‘Ujū avaṅko asaṭṭho amāyo, na lesakappena ca vohareyya;
So tādiso sukatakammakārī, dhamme ṭhito kinti labhetha dukkhaṃ.

1271: ‘Taṃkāraṇā pātukatomihi attanā, tasmā dhammaṃ passatha vāñijāse;
Aññatra teniha bhasmī bhavetha, andhākulā vippanaṭṭhā araññe;
Taṃ khippamānena lahuṃ parena, sukho have sappurisenā saṅgamo’’ti.

1266. Tattha **saṅgheti** sattasamūhe. **Vicakkhaṇoti** tattha tattha kattabbatāya kusalo. **Santusitoti** santuṭṭho. **Mutimāti** kammassakataññādinā idhalokaparalokahitānaṃ munanato mutimā.

1267. **Sañjānamāno na musā bhaṇeyyāti** sampajānamusā na bhāseyya. **Vebhūtikanti** sahitānaṃ vinābhāvakaraṇato ‘‘vebhūtika’’nti laddhanāmaṃ pisuṇaṃ, **no kareyya** na vadeyya.

1268. **Sappatissoti** patissayo garuṭṭhāniyesu nivātavuttikattā soraccaṃ, saha patissenāti sappatisso. **Adhisīleti** upāsakena rakkhitabbaadhisīlasikkhāya. **Ariyavuttīti** parisuddhavutti.

1269. **Nekkhammaṇoti** nibbānaninno. **Carissati brahmacariyanti** pabbajjaṃ sāsanabrahmacariyaṃ carissati.

1270. **Lesakappenāti** kappiyalesena. **Na ca vohareyyāti** māyāsāṭṭheyavasena vacanaṃ na nicchāreyya. **Dhamme ṭhito kinti labhetha dukkhanti** evaṃ vuttanayena dhamme ṭhito dhammacārī samacārī kinti kena pakārena dukkhaṃ labhetha pāpuṇeyya.

1271. **Taṃkāraṇāti** tannimittaṃ tassa upāsakassa hetu. **Pātukatomihi attanāti** sayameva tumhākaṃ ahaṃ pāturahosiṃ. ‘‘Attāna’’ntipi pāṭho, mama attānaṃ tumhākaṃ pātvākāsinti attho. **Tasmāti** yasmā ahaṃ dhammaṃ apacāyamāno taṃ rakkhanto tumhepi rakkhāmi, tasmā **dhammaṃ passatha** dhammameva caritabbaṃ katvā oloketha. **Aññatra teniha bhasmī bhavethāti** tena upāsakena vinā ce āgatā, imasmiṃ marukantāre anāthā appaṭisaraṇā bhasmabhāvaṃ gaccheyyātha. **Khippamānenāti** evaṃ khippantena vambhantena pīlantena. **Lahunti** sukaraṃ. **Parenāti** adhikaṃ, aññena vā. Tasmā **sukho have sappurisenā saṅgamoti**. So hi khantisoracce nivīṭṭho kenaci kiñci vuttopi na paṭippharatīti adhippāyo.

Evaṃ sāmāññato kittitaṃ sarūpato ñātukāmā vāñijā –

1272: ‘Kiṃ nāma so kiñca karoti kammaṃ,
Kiṃ nāmadheyyaṃ kiṃ pana tassa gottaṃ;
Mayampi naṃ daṭṭhukāmamha yakkha, yassānukampāya idhāgatosi;
Lābhā hi tassa yassa tuvaṃ pihesī’’ti. –

Gāthamāhaṃsu. Tattha **kiṃ nāma soti** nāmato so jantu satto ko nāma. **Kiñca karoti kammanti**

kasivañijjādīsu kīdisaṃ kammaṃ karoti. **Kiṃ nāmadheyyanti** mātāpitūhi kataṃ pana “tisso phusso”tiādīsu tassa kiṃ nāmadheyyaṃ, “bhaggavo bhāradvājo”tiādīsu kiṃ vā tassa gottaṃ. **Yassa tuvaṃ pihesīti** yaṃ tuvaṃ piyāyasi.

Idāni devaputto taṃ nāmagottādivasena dassento –

1273:“Yo kappako sambhavanāmadheyyo,
Upāsako kocchaphalūpajīvī;
Jānātha naṃ tumhākaṃ pesiyo so,
Mā kho naṃ hīlīththa supesalo so”ti. –

Āha. Tattha **kappakoti** nhāpito. **Sambhavanāmadheyyoti** sambhavoti evaṃnāmo. **Kocchaphalūpajīvīti** kocchañca phalañca upanissāya jīvanako. Tattha kocchaṃ nāma ālakādīsañṭhāpanatthaṃ kesādīnaṃ ullikhanasādhanāṃ. **Pesiyo** pesanakārako veyyāvaccakaro.

Idāni vāñijā taṃ sañjānitvā āhaṃsu –

1274:“Jānāmase yaṃ tvaṃ pavadesi yakkha, na kho naṃ jānāma sa edisoti;
Mayampi naṃ pūjayissāma yakkha, sutvāna tuyhaṃ vacanaṃ ulāra”nti.

Tattha **jānāmaseti** yaṃ tvaṃ vadesi, taṃ mayaṃ sarūpato jānāma. **Edisoti** guṇato pana yathā tayā kittitaṃ, evaṃ edisoti taṃ na kho jānāma, yathā taṃ aviddasunoti adhippāyo.

Idāni devaputto te attano vimānaṃ āropetvā anusāsanatthaṃ –

1275:“Ye keci imasmiṃ satthe manussā, daharā mahantā athavāpi majjhimā;
Sabbeva te ālambantu vimānaṃ, passantu puññānaṃ phalaṃ kadariyā”ti. –

Gāthamāha. Tattha **mahantāti** vuḍḍhā. **Ālambantūti** ārohantu. **Kadariyāti** maccharino adānasīlā.

Idāni pariyoṣāne cha gāthā dhammasaṅgāhakehi vuttā –

1276:“Te tattha sabbeva ahaṃ pureti, taṃ kappakaṃ tattha purakkhatvā;
Sabbeva te ālambiṃsu vimānaṃ, masakkasāraṃ viya vāsavassa.

1277:“Te tattha sabbeva ahaṃ pureti, upāsakattaṃ paṭivedayiṃsu;
Pāṇātipātā viratā ahesuṃ, loka adinnaṃ parivajjayiṃsu;
Amajjapā no ca musā bhaṇiṃsu, sakena dārena ca ahesuṃ tuṭṭhā.

1278:“Te tattha sabbeva ahaṃ pureti, upāsakattaṃ paṭivedayitvā;
Pakkāmi sattho anumodamāno, yakkhiddhiyā anumato punappunaṃ.

1279:“Gantvāna te sindhusovīrabhūmiṃ, dhanatthikā uddayaṃ patthayānā;
Yathāpayogā paripuññalābhā, paccāgamaṃ pāṭaliputtamakkhataṃ.

1280:“Gantvāna te saṅgharaṃ sotthivanto, puttehi dārehi samaṅgibhūtā;
Ānandī vittā sumanā patītā, akaṃsu serīsamaṃ ulāraṃ;
Serīsakaṃ te pariveṇaṃ māpayiṃsu.

1281:“Etādīsā sappurisāna sevanā, mahatthikā dhammaguṇāna sevanā;
Ekassa atthāya upāsakassa, sabbeva sattā sukhītā ahesu”nti.

1276. Tattha **aham pureti** aham purimaṃ aham purimanti ahamahamkarāti attho. “**Te tattha sabbeva**”ti vatvā puna “**sabbeva te**”ti vacanaṃ “sabbeva te yathā vimānassa āruhane ussukkajātaṃ ahesuṃ, tathā sabbeva taṃ āruhiṃsu, na kassaci āruhane antarāyo ahoṣi”ti dassanattamaṃ vuttaṃ. **Masakkasāraṃ viya vāsavassāti** “masakkasāra”nti ca tāvatimsabhavanaṃ vuccati, sabbaṃ vā devabhavanaṃ, idha pana sakkabhavanaṃ veditabbaṃ. Tenāha “masakkasāraṃ viya vāsavassā”ti.

1277-8. Atha te vāṇijā vimānaṃ passitvā pasannacittā tassa devaputtassa ovāde ṭhatvā saraṇesu ca sīlesu ca paṭiṭṭhāya tassa ānubhāvena sotthinā icchitaṃ desaṃ agamaṃsu. Tena vuttaṃ “**te tattha sabbeva**”tiādi. Tattha anumato pakkāmi sattho yakkhiddhiyā punappunaṃ anumodamānoti yojanā. Kena pana anumatoti? Yakkhenāti pākaṭoyamattho.

1279. **Yathāpayogāti** yathāajjhāsayaṃ katapayogā. **Paripuṇṇalābhāti** samiddhalābhā. **Akkhatanti** anupaddutaṃ pāṭaliputtaṃ. **Akkhatanti** vā anābhāḍhaṃ anuppiḷaṃ, anantarāyenāti attho.

1280. **Saṅgharanti** sakaṃ gehaṃ. **Sotthivantoti** sotthibhāvena yuttā khemino. **Ānandītiādīhi** catūhi padehi somanassitabhāvameva vadati. **Serīsakaṃ te pariveṇaṃ māpayimsūti** kataññutāya ṭhatvā paṭissavamocanattaṃca devaputtassa nāmena serīsakaṃ nāma paricchavedavasena veṇiyato pekkhitabato pariveṇaṃ pāsādakūṭāgārarattiṭṭhānādisampannaṃ pākāraparikkhittaṃ dvārakoṭṭhakayuttaṃ āvāsaṃ akaṃsu.

1281. **Etādisāti** edisī, evaṃ anattapaṭibāhinī atthasādhikā ca. **Mahatthikāti** mahāpayojanā mahānisamsā. **Dhammaguṇānanti** aviparītaguṇānaṃ. **Ekassa** sattassa hitatthaṃ **sabbeva sattā** sabbeva te satthapariyāpannā sattā, **sukhitā** sukhappattā khemappattā **ahesuṃ**.

Sambhavo pana upāsako pāyāsissa devaputtassa tesaṃca vāṇijānaṃ vacanapaṭivacanasena pavattaṃ gāthābandhaṃ sutaniyāmeneva uggahetvā therānaṃ ārocesi. Pāyāsīdevaputto āyasmato sambhavattherassa kathesīti apare. Taṃ yasattherappamukhā mahātherā dutiyasaṅgītiyaṃ saṅghaṃ āropesuṃ. Sambhavo pana upāsako mātāpitūnaṃ accayena pabbajitvā arahatte paṭiṭṭhāsi.

Serīsakavimānavannaṃ niṭṭhitā.

11. Sunikkhittavimānavannaṃ

Uccamidaṃ maṇithūnaṃ vimānanti sunikkhittavimānaṃ. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jētavane. Tena samayena āyasmā mahāmoggallāno heṭṭhā vuttanayeneva devacārikaṃ caranto tāvatimsabhavanaṃ upagato. Tasmaṃca khaṇe aññataro devaputto attano vimānavāre ṭhito āyasmantaṃ mahāmoggallānaṃ disvā sañjātagāravabahuṃ māno upasaṅkamitvā pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā añjaliṃ paggayha aṭṭhāsi.

So kira atīte kassapasammāsambuddhe parinibbute tassa sarīradhātuyo pakkhipitvā yojanike kanakathūpe ca kate catasso parisā kālena kālaṃ upasaṅkamitvā gandhapupphadhūpādīhi cetiye pūjaṃ karonti, tattha aññataro upāsako aññesu pupphapūjaṃ katvā gatesu tehi pūjitaṭṭhāne dunnikkhittāni pupphāni disvā tattheva tāni sammadeva ṭhapento sannivesavasena dassaniyaṃ pāsādikā vihattivisesayuttaṃ pupphapūjaṃ akāsi. Katvā ca pana etaṃ ārammaṇaṃ gaṇhanto satthu guṇe anussaritvā pasannacitto taṃ puññaṃ hadaye ṭhapesi.

So aparabhāge kālaṃ katvā tasseva kamma ānubhāvena tāvatimsabhavane dvādasayojanike kanakavimāne nibbatti, mahānubhāvo mahā cassa parivāro ahoṣi. Taṃ sandhāya vuttaṃ “tasmaṃca khaṇe aññataro devaputto...pe... aṭṭhāsi”ti. Atha naṃ āyasmā mahāmoggallāno yathāladdhasampattikittanamukhena katasucaritakammaṃ imāhi gāthāhi pucchi –

1282: ‘Uccamidam mañithūṇaṃ vimānaṃ, samantato dvādasayojanāni;
Kūṭāgārā sattasatā uḷārā, veḷuriyathambhā rucakatthatā subhā.

1283: ‘Tatthacchasi pivasi khādasi ca, dibbā ca vīṇā pavadanti vagguṃ;
Dibbā rasā kāmaguṇettha pañca, nāriyo ca naccanti suvaṇṇachannā.

1284: ‘Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.

1285: ‘Pucchāmi taṃ deva mahānubhāva, manussabhūto kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvo, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’ ti.

Sopi tassa attano katakammaṃ imāhi gāthāhi kathesi. Taṃ dassentā saṅgītikārā āhaṃsu –

1286: ‘So devaputto attamano, moggallānena pucchito;
Pañhaṃ puṭṭho viyākāsi, yassa kammassidaṃ phalaṃ’.

1287: ‘Dunnikkhittaṃ mālaṃ sunikkhipitvā, patiṭṭhapetvā sugatassa thūpe;
Mahiddhiko camhi mahānubhāvo, dibbehi kāmehi samaṅgibhūto.

1288: ‘Tena metādiso vaṇṇo, tena me idha mijjhati;
Uppajjanti ca me bhogā, ye keci manaso piyā.

1289: ‘Akkhāmi te bhikkhu mahānubhāva, manussabhūto yamaṃ akāsiṃ;
Tenamhi evaṃ jalitānubhāvo, vaṇṇo ca me sabbadisā pabhāsati’ ti.

1287. Tattha **dunnikkhittaṃ mālaṃ** cetiye pūjākaraṇaṭṭhāne nirantaraṭṭhapanādinā racanāvīsesena aṭṭhapetvā yathānikkhittatāya na suṭṭhu nikkhittaṃ, vātena vā paharitvā dunnikkhittaṃ pupphaṃ. **Sunikkhipitvā**ti suṭṭhu nikkhipitvā racanāvīsesena dassanīyaṃ pāsādikam katvā nikkhipiya. **Patiṭṭhapetvā**ti vibhattivīsesādivasena pupphaṃ patiṭṭhapetvā. Taṃ vā pupphaṃ nikkhipanto satthu cetiyaṃ uddissa mama santāne kusaladhammaṃ patiṭṭhapetvāti evaṃ ettha attho daṭṭhabbo. Sesam vuttanayameva.

Evaṃ devaputtena attano sucaritakamme pakāsite thero tassa dhammaṃ desetvā āgantvā bhagavato tamatthaṃ nivedesi. Bhagavā taṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattamahājanassa dhammaṃ desesi. Desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Sunikkhittavimānavāṇṇanā niṭṭhitā.

Iti paramatthadīpaniyā khuddaka-aṭṭhakathāya vimānavatthusmiṃ

Ekādasavattahupaṭimaṇḍitassa sattamassa

Sunikkhittavaggassa atthavaṇṇanā niṭṭhitā.

Niṭṭhitā ca purisavimānavāṇṇanā.

Nigamanakathā

Ettāvātā ca –

Devatānaṃ vimānādi-sampattiṃ tassa kāraṇaṃ;
Pakāsayantī sattānaṃ, sabbalokahitāvahā.

Appakānampi kāraṇaṃ, yā vibhāveti desanā;
Uḷāraphalataṃ citta-khettasampattiyogato.

Yaṃ kathāvatthukusalā, supariññātavatthukā;
Vimānavatthuicceva, saṅgāyiṃsu mahesayo.

Tassa atthaṃ pakāsetuṃ, porāṇaṭṭhakathānayaṃ;
Sannissāya samāraddhā, atthasaṃvaṇṇanā mayā.

Yā tattha paramatthānaṃ, tattha tattha yathārahaṃ;
Pakāsanā **paramattha-dīpanī** nāma nāmato.

Sampattā pariniṭṭhānaṃ, anākulavinicchayā;
Sā sattarasamattāya, pāḷiyā bhāṇavārato.

Iti taṃ saṅkharontena, yaṃ taṃ adhigataṃ mayā;
Puññaṃ tassānubhāvena, lokanāthassa sāsanaṃ.

Ogāhetvā visuddhāya, sīlādipaṭipattiyā;
Sabbepi dehino hontu, vimuttirasabhāgino.

Ciraṃ tiṭṭhatu lokasmiṃ, sammāsambuddhasāsanaṃ;
Tasmिṃ sagāravā niccaṃ, hontu sabbepi pāṇino.

Sammā vassatu kālena, devopī jagatīpati;
Saddhammanirato lokaṃ, dhammeneva pasāsatūti.

Iti badaratitthavihāravāsīnā **ācariyadhammapālena**

Katāya

Paramatthadīpaniyā khuddaka-aṭṭhakathāya

Vimānavatthuattthavaṇṇanā niṭṭhitā.

Vimānavatthu-aṭṭhakathā samattā.